

KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA

WILFORD WOODRUFF

KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA
WILFORD WOODRUFF

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
SUOMI

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita. Ne pyydetään lähettämään osoitteella Curriculum Planning, 50 East North Temple Street, Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Sähköposti: cur-development@ldschurch.org

Mainitse nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi tai lähetyskenttäsi. Muista mainita oppikirjan nimi. Kerro sitten, mitä hyviä ja huonoja puolia oppikirjassa mielestäsi on, ja esitä parannusehdotuksesi.

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.
Kaikki oikeudet pidätetään
Printed in Germany

Hyväksytty englanniksi: 8/01
Hyväksytty käännettäväksi: 8/01
Alkuperäisjulkaisun nimi:

Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff

ISBN 951-850-376-1
Finnish 36315 130

Sisällysluettelo

Otsikko	Sivu
Johdanto	V
Historiallinen yhteenveto	XI
Wilford Woodruffin elämä ja palvelutyö	XVI
1 Evankeliumin palautus	1
2 Joseph Smith – profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja	13
3 Aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi	25
4 Pyhän pappeuden voima ja valtuus	36
5 Pyhä Henki ja henkilökohtainen ilmoitus	47
6 Opettaminen ja oppiminen Hengen avulla	59
7 Jeesuksen Kristuksen sovitus	67
8 Kuoleman ja ylösnousemuksen ymmärtäminen	77
9 Evankeliumin julistaminen	90
10 Nöyrä luottamus Jumalaan	103
11 Rukoileminen taivaan siunausten saamiseksi	111
12 Pyhien kirjoitusten runsaat aarteet	119
13 Päiväkirjat – ”kultaa paljon kalliimpia”	129
14 Hengellisen perintömme muistaminen	138
15 Uskon varassa eläminen	155
16 Avioliitto ja vanhemmuus – perheemme valmistamista iankaikkista elämää varten	165
17 Temppeilyö – sydämemme kääntäminen perheemme ja Herran puoleen	177
18 Temppeilyö – pelastajaksi tuleminen Siionin vuorella	191
19 Elävän profeetan seuraaminen	201
20 Tahdonvapaus – elämän tai kuoleman valitseminen	212
21 Koettelemusten ja vastustuksen kestäminen uskollisesti	223
22 Ajallinen ja hengellinen työ ”kulkevat käsi kädessä”	233
23 ”Yksi sydän ja yksi mieli”	245
24 Valmistautuminen Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen	258
Luettelo kuvista	268
Hakemisto	270

Wilford Woodruff

Johdanto

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat ottaneet käyttöön sarjan *Kirkon presidenttien opetuksia* auttaakseen sinua ymmärtämään syvällisemmin palautettua evankeliumia ja pääsemään lähemmäksi Herraa myöhempien aikojen profeettojen opetusten avulla. Kirkon lisätessä kirjoja tähän sarjaan saat kotiisi kokoelman evankeliumin hakuteoksia.

Tämä kirja esittelee presidentti Wilford Woodruffin opetuksia. Hän palveli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä huhtikuusta 1889 syyskuuhun 1898.

Itseopiskelu

Kun tutkit presidentti Wilford Woodruffin opetuksia, etsi Hengen innoitusta. Muista Nefin innoitettu lupaus: ”Se, joka etsii utterasti, löytää; ja Jumalan salaisuudet paljastetaan hänelle Pyhän Hengen voimalla” (1. Nefi 10:19).

Jokaisen luvun lopussa on ”Opiskelu- ja opetusehdotuksia”. Nämä kysymykset, ideat ja viitteet pyhien kirjoitusten kohtiin auttavat sinua ymmärtämään ja soveltamaan presidentti Woodruffin sanoja. Harkitse niihin tutustumista ennen varsinaisen luvun lukemista. Pohdi opiskellessasi myös seuraavia kysymyksiä:

- Mitä periaatetta presidentti Woodruff opettaa? Mitä minä voin oppia tästä?
- Kuinka presidentti Woodruffin opetukset voisivat auttaa minua omassa elämässäni? Kuinka nämä opetukset voisivat auttaa minua tehtävissäni kotona ja kirkossa?
- Mitä minun pitäisi tehdä sen johdosta, mitä olen oppinut?

Opettaminen tämän kirjan pohjalta

Jos palvelet opettajana Apuyhdistyksessä, vanhinten kooruissa tai ylipappien ryhmässä, sinulla on tilaisuus opettaa tämän kirjan pohjalta. Seuraavista ohjeista on sinulle apua.

Keskity presidentti Woodruffin sanoihin ja pyhiin kirjoituksiin

Herra on kieltänyt meitä opettamasta ”mistään muista asioista kuin niistä, joista profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, ja siitä, mitä Lohduttaja opettaa [meille] uskon rukouksen kautta” (OL 52:9).

Voit toisinaan tuntea kiusausta sivuuttaa tämän kirjan ja valmistaa oppiaiheen muuta aineistoa käyttäen. Mutta tehtäväsi on auttaa muita saamaan lisää tietoa evankeliumista presidentti Woodruffin sanojen ja pyhien kirjoitusten avulla. Keskity kussakin oppiaiheessa tämän kirjan lainauksiin ja kunkin luvun lopussa mainittuihin aiheeseen liittyviin pyhien kirjoitusten kohtiin. Käytä merkittävä osa oppiaiheesta presidentti Woodruffin sanojen lukemiseen ja niistä keskustelemiseen.

Kannusta osanottajia tutkimaan lukuja ennen sunnuntaikokouksia ja tuomaan kirjansa kirkkoon. Kun he lukevat etukäteen, he ovat paremmin valmistautuneita osallistumaan ja kohottamaan toisiaan.

Etsi Pyhän Hengen johdatusta

Kun rukoilet apua ja valmistaudut uutterasti, Pyhä Henki johdattaa työskentelyäsi (ks. Alma 17:2–3; OL 11:21; 42:14; 88:77–78). Ajatuksiisi ja sydämeesi vaikuttavan hiljaisen vionon äänen avulla Hän auttaa sinua valitsemaan kirjasta lainaukset, jotka kannustavat muita oppimaan evankeliumia ja elämään sen mukaan.

Kun opetat, rukoile, että Hengen voima vaikuttaisi sanoissasi ja luokan keskustelussa. Nefi sanoi: ”Kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin” (2. Nefi 33:1; ks. myös OL 50:13–22).

Jäsentele oppiaihe

Kun Henki herättää mielessäsi opetusideoita, kirjoita ne muistiin, niin että kykenet muistamaan ne. Ennen kuin ryhdyt opettamaan, jäsentele ideat paperille oppiaihesuunnitelmaksi. Harkitse tämän yksinkertaisen nelivaiheisen valmistautumistavan käyttöä:

1. *Tutki luku.* Lue luku tutustuaksesi presidentti Woodruffin opetuksiin. Noudata neuvoja kohdassa ”Itseopiskelu”, s. V.
2. *Valitse rukoillen ne kohdat, joista on eniten hyötyä opetettavillesi.* Tutki luku vielä ainakin yhden kerran. Tarkastele lihavoituja alaotsikoita, joissa tuodaan esiin ne periaatteet, joita sinun tulee opettaa. Pyydä Herraa johdattamaan sinua valitsemaan lausunnot, jotka auttavat jäseniä parhaiten oppimaan kyseiset periaatteet ja soveltamaan niitä. Koska jokaisessa luvussa on enemmän aineistoa kuin mitä ehdit käsitellä yhden oppitunnin aikana, sinun ei pidä tuntea, että olet velvoitettu opettamaan kaikki periaatteet tai käyttämään kaikkia presidentti Woodruffin sanoja.
3. *Päätä, kuinka opetat hänen sanojaan.* Kun olet valinnut sopivat lausunnot, olet valmis suunnittelemaan, miten opetat ne. Niin tehdessäsi etsi rukoillen Hengen johdatusta. Katso ideoita kunkin luvun lopun kohdasta ”Opiskelu- ja opetusehdotuksia”. Muista, että opetuksesi pitäisi auttaa jäseniä ymmärtämään presidentti Woodruffin sanoja, keskustelemaan niistä ja soveltamaan niitä.
4. *Kirjoita jäsentely ideoidesi järjestämiseksi.* Lyhyt kirjoitettu jäsentely auttaa sinua järjestämään ideasi ja etenemään oppiaiheessa. Jäsentelysi pitäisi sisältää kolme pääosaa:
  - *Johdanto.* Valmistele lyhyt johdanto auttaaksesi jäseniä keskittämään huomionsa presidentti Woodruffin sanoihin.
  - *Keskustelu presidentti Woodruffin opetuksista.* Kirjoita suunnitelmasi siitä, miten aiot opettaa valitsemasi kohdat. Voit jakaa tämän osan jäsentelyäsi niiden periaatteiden mukaan, jotka ovat luvun lihavoiduissa alaotsikoissa.
  - *Päätös.* Valmistele lyhyt yhteenveto periaatteista, joista olette keskustelleet, ja todista noista periaatteista. Voit myös suunnitella keinoja, joilla kutsut muita esittämään oman todistuksensa.

Jobda kobottavia keskusteluja

Herra ilmoitti tehokkaan opetuksen periaatteita sanoessaan: ”Nimittäkää keskuuteenne opettaja, älköötäkä kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista ja jotta jokaisella olisi yhtäläinen oikeus” (OL 88:122). Seuraavat ohjeet voivat auttaa

sinua herättämään ja johtamaan kohottavia keskusteluja:

- Etsi Pyhän Hengen johdatusta. Hän saattaa kehottaa sinua esittämään tiettyjä kysymyksiä tai ottamaan tiettyjä henkilöitä mukaan keskusteluun.
- Auta osallistujia keskittymään presidentti Woodruffin opetukseen. Pyydä heitä lukemaan hänen sanojaan keskustelun herättämiseksi ja kysymyksiin vastaamiseksi. Ohjaa keskustelu, joka alkaa ekysä aiheesta, kohteliaasti takaisin asiaan.
- Todista usein käsiteltävistä totuuksista. Kehota myös osallistujia lausumaan todistuksensa.
- Mikäli tilanteeseen sopii, kerro luvun periaatteisiin liittyvistä kokemuksista. Kannusta muita kertomaan kokemuksista, kun Pyhä Henki kehottaa heitä tekemään niin.
- Älä puhu liian paljon. Kannusta muita kertomaan ajatuksistaan, esittämään kysymyksiä ja opettamaan toinen toistaan.
- Älä pelkää kysymystäsi seuraavaa hiljaisuutta. Osallistujat tarvitsevat usein aikaa ajatella tai katsoa kirjojaan ennen kuin he esittävät mielipiteitä ja kokemuksia tai todistavat.
- Osoita huomiota kaikille keskustelussa käytetyille puheenvuoroille. Kuuntele vilpittömin mielin ja pyri ymmärtämään osallistujien huomautukset. Kiitä heitä heidän osallistumisestaan.
- Kun osallistujilla on useita ideoita, voit pyytää jotakuta listamaan ideat taululle.

- Älä katkaise hyvää keskustelua lyhyeen vain siksi, että haluat käydä läpi kaiken aineiston, jonka olet valmistanut. Tärkeintä on, että osallistujat tuntevat Hengen vaikutuksen ja että heidän sitoutumisensa elää evankeliumin mukaan vahvistuu.

Hyvät kysymykset voivat johtaa syvälliseen oppimiseen, keskusteluun ja soveltamiseen. Tämän kirjan jokaisen luvun lopussa on hyödyllisiä kysymyksiä kohdassa ”Opiskelu- ja opetus-ehdotuksia”. Käytä näitä kysymyksiä usein. Voit myös tarvittaessa kehittää omia kysymyksiäsi. Valmistelee kysymyksiä, jotka johtavat jäsenet etsimään, analysoimaan ja soveltamaan presidentti Woodruffin opetuksia, kuten jäljempänä esitetään.

Etsimiskysymykset kannustavat osallistujia lukemaan presidentti Woodruffin sanoja ja keskustelemaan niistä. Voit esimerkiksi kysyä: ”Mitä me voimme oppia presidentti Woodruffin neuvojen perusteella evankeliumin viemisestä eteenpäin?”

Analysointikysymykset johdattavat osallistujat pohtimaan presidentti Woodruffin opetuksia ja syventämään ymmärrystään evankeliumin periaatteista. Kun esimerkiksi osallistujat ovat vastanneet edellä mainittuun etsimiskysymykseen, voit kysyä: ”Miksi lähetystyö tuo niin paljon iloa?”

Soveltamiskysymykset auttavat osallistujia näkemään, kuinka he voivat elää presidentti Woodruffin opetusten mukaan. Voit esimerkiksi kysyä: ”Millaisin keinoin me voimme viedä evankeliumia eteenpäin?”

Tietoa tässä kirjassa lainatuista lähteistä

Tässä kirjassa olevat presidentti Woodruffin opetukset ovat suoria lainauksia hänen saarnoistaan, julkaistuista kirjoituksistaan ja päiväkirjoistaan. Hänen päiväkirjoistaan otetuissa lainauksissa on nykyaikaistettu välimerkkejä, oikeinkirjoitusta, isojen kirjainten käyttöä ja kappalejakoa.

Presidentti Woodruff käytti myös usein sellaisia englanninkielisiä sanoja kuten *men*, *man* tai *mankind* [miehet, mies tai miessukupuoli] tarkoittaessaan kaikkia ihmisiä, niin miehiä kuin naisiaakin. Hän käytti myös toistuvasti englanninkielistä pronominia *he* [hän miespuolisesta henkilöstä] viitatessaan molempiin sukupuoliin. Se

oli tavallista hänen aikansa kielenkäytössä. Suomenkielessä ei ole samaa ilmiötä. Suomennoksessa käytetään vastaavissa kohdissa sanoja *ihmiset*, *ihminen* tai *ihmissuku*. Pronominina käytetään sanaa *hän*. Näiden kielenkäyttötapojen ja nykyaikaisemman kielenkäytön välisistä eroista huolimatta presidentti Woodruffin opetukset soveltuvat niin naisiin kuin miehiinkin.

Historiallinen yhteenveto

Tämä kirja ei ole historiikki vaan pikemminkin kokoomateos presidentti Wilford Woodruffin opettamista evankeliumin periaatteista. Nämä opetukset sijoittuvat historialliseen asiayhteyteen seuraavan lyhyen yhteenvedon avulla. Yhteenvedosta puuttuu monia tärkeitä maailmanhistorian tapahtumia. Siitä puuttuu myös monia presidentti Woodruffin yksityiselämän tärkeitä tapahtumia, muun muassa hänen avioliittonsa ja lastensa syntymät ja kuolemat.

1. maaliskuuta 1807 syntyy Farmingtonissa Hartfordin piirikunnassa Connecticutin osavaltiossa Beulah Thompson Woodruffin ja Aphek Woodruffin lapsena.
11. kesäkuuta 1808 hänen äitinsä kuolee 26-vuotiaana.
9. marraskuuta 1810 hänen isänsä menee naimisiin Azubah Hartin kanssa.
- 1821 alkaa työskennellä sahalla.
- 1832 muuttaa veljensä Azmonin ja tämän vaimon kanssa Richlandiin Oswegon piirikuntaan New Yorkin osavaltioon, josta he ostavat maatilan.
29. joulukuuta 1833 kuulee ensimmäisen kerran palautetusta evankeliumista kahden myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaajan, vanhin Zera Pulsipherin ja vanhin Elijah Cheneyyn, pitämässä kokouksessa.
31. joulukuuta 1833 Zera Pulsipher kastaa ja konfirmoi hänet.
2. tammikuuta 1834 Zera Pulsipher asettaa hänet opettajaksi.
- Huhtikuussa 1834 lähtee Kirtlandiin Ohion osavaltioon, jossa hän tapaa profeetta Joseph Smithin.

- Touko- ja kesäkuussa 1834 matkustaa Siionin leirikunnan mukana Missourin osavaltioon. Jää Clayn piirikuntaan Missouriin auttamaan siellä olevia pyhiä.
5. marraskuuta 1834 Simeon Carter asettaa hänet papiksi Clayn piirikunnassa Missouriissa.
13. tammikuuta 1835 lähtee Missourista ensimmäiseen koko-aikaiseen lähetystyöhönsä julistamaan evankeliumia Arkansasin ja Tennesseen osavaltioissa.
28. kesäkuuta 1835 Warren Parrish asettaa hänet vanhimmaksi lähellä Memphisä Tennesseessä.
19. huhtikuuta 1836 kutsutaan seitsemänkymmenen toiseen koorumiin.
31. toukokuuta 1836 David Patten asettaa hänet seitsenkymmeneksi.
3. tammikuuta 1837 kutsutaan seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin.
31. toukokuuta 1837 lähtee Kirtlandista Ohiota palvelemaan lähetystyössä Foxin saarilla Mainen osavaltion rannikolla.
8. heinäkuuta 1838 kutsutaan kahdentoista apostolin koorumiin profeetta Joseph Smithin saamalla ilmoituksella (ks. OL 118).
26. huhtikuuta 1839 Brigham Young asettaa hänet apostoliksi Far Westin temppelitontilla Missouriissa.
8. elokuuta 1839 lähtee lähetystyöhön Englantiin.
- 1840–1841 palvelee lähetyssaarnaajana Englannissa. Auttaa johdattamaan noin 2 000 ihmistä ottamaan kasteen ja konfirmoinnin. Auttaa hankkimaan Mormonin kirjalle tekijänoikeudet Lontoossa.

6. lokakuuta 1841 palaa perheensä ja muiden pyhien luo Nauvooseen.
21. marraskuuta 1841 näkee ensimmäiset kuolleiden puolesta tehdyt kasteet, jotka toimitetaan Nauvoon temppelin kastealtaassa.
- Heinäkuusta
marraskuuhun 1843 palvelee lähetystyössä Yhdysvaltain itäosissa etsien rahoitusta Nauvoon temppelin loppuun rakentamiseksi.
- Toukokuusta
elokuuhun 1844 palvelee toisen kerran lähetystyössä Yhdysvaltain itäosissa.
9. heinäkuuta 1844 saa kuulla Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuolemasta, joka tapahtui 27. kesäkuuta.
6. elokuuta 1844 palaa Nauvooseen muiden kahdentoista koorumin jäsenten kanssa.
8. elokuuta 1844 osallistuu konferenssiin, jossa myöhempien aikojen pyhät hyväksyvät presidentti Brigham Youngin ja kahdentoista apostolin koorumin kirkon johtajiksi.
12. elokuuta 1844 ottaa vastaan kutsun johtaa Euroopan lähetyskenttää.
- Huhti- ja
toukokuussa 1846 palaa Nauvooseen ja liittyy myöhemmin pyhien joukkoon heidän vaelluksellaan länteen.
7. huhtikuuta 1847 lähtee Winter Quartersista ensimmäisen pioneerikomppanian mukana kohti Suolajärven laaksoa.
24. heinäkuuta 1847 saapuu Ison Suolajärven laaksoon.
- 1847–1850 hoitaa useita tehtäviä auttaakseen pyhiä siirtymään Winter Quartersista ja Yhdysvaltain itäosista Salt Lake Cityyn.
- 1856–1883 palvelee kirkon apulaishistorioitsijana.

1. tammikuuta 1877– 26. kesäkuuta 1884 palvelee St. Georgen temppelin ensimmäisenä esimiehenä Utahissa.
29. elokuuta 1877 kuulee presidentti Brigham Youngin kuolemasta ja lähtee St. Georgesta Salt Lake Cityyn.
10. lokakuuta 1880 hyväksytään kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi samassa yleiskonferenssissa, jossa John Taylor hyväksytään kirkon presidentiksi.
- 1882 Yhdysvaltain kongressi hyväksyy Edmundsin asetuksen, joka tekee pluraaliavioliitosta rikoksen ja estää moniavioisia äänestämästä, olemasta julkisessa virassa tai toimimasta valamiehenä.
- 1883–1889 palvelee kirkon historioitsijana.
19. helmikuuta 1887 Yhdysvaltain kongressi hyväksyy Edmunds-Tuckerin asetuksen, toisen moniavioisuuden tuomitsevan säädöksen, jonka mukaan liittovaltion hallitus voi takavarikoida suuren osan kirkon kiinteästä omaisuudesta. Asetuksesta tulee laki 3. maaliskuuta 1887.
25. heinäkuuta 1887 tulee virkaiältään vanhimmaksiksi ja kirkon johtavaksi virkailijaksi presidentti John Taylorin kuollessa.
17. toukokuuta 1888 vihkii Mantin temppelin Utahissa.
7. huhtikuuta 1889 hyväksytään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi.
24. syyskuuta 1890 saatuaan ilmoituksen Herralta antaa julistuksen, että myöhempien aikojen pyhien tulee lakkauttaa käytäntö solmia pluraaliavioliittoja.

6. lokakuuta 1890 yleiskonferenssiin osallistuvat kirkon jäsenet hyväksyvät yksimielisesti presidentti Woodruffin pluraaliavioliitto koskeneen ilmoituksen.
6. huhtikuuta 1893 vihki Suolajärven temppelin.
13. marraskuuta 1894 johtaa Utahin sukututkimusseuran perustamista.
1. maaliskuuta 1897 osallistuu 90-vuotispäivänsä juhlamiseen.
2. syyskuuta 1898 kuolee San Franciscossa Kalifornian osavaltiossa lyhyen sairauden jälkeen.

Wilford Woodruffin elämä ja palvelutyö

”On tutkimaton Jumala, Maa täynnä ihmeitään. Lyö mereenkin Hän merkkinsä Ja loihtii myrskysään.”¹ Näin alkaa presidentti Wilford Woodruffin lempilaulu ”On tutkimaton Jumala”.

”Hän rakasti [sitä laulua]”, huomautti presidentti Heber J. Grant, joka palveli apostolina Wilford Woodruffin ollessa kirkon presidenttinä. ”Me lauloimme sitä varmaankin joskus kaksikin kertaa kuukaudessa viikoittaisissa kokouksissamme temppelissä, ja hyvin harvoin kului kuukauttakaan niin ettei veli Woodruff pyytänyt laulamaan sitä laulua. Hän uskoi tähän työhön koko sydämeästään ja sielustaan ja uurasti sen edistämiseksi kaikella sillä voimalla, jonka Jumala hänelle antoi.”²

Matthias F. Cowley, joka myös palveli presidentti Woodruffin kanssa, huomautti: ”Kenties yksikään ihminen kirkossa ei ole koskaan tuntenut syvällisemmin sanoihin ’On tutkimaton Jumala, Maa täynnä ihmeitään’ sisältyvää totuutta kuin Wilford Woodruff. Hän oli niin syvästi hengellinen, niin täysin omistautunut Jumalan palvelemiseen, että sai koko elämänsä ajan runsaasti ihmeellisiä osoituksia Jumalan tarkoituksista. Hän ei ollut koskaan perustanut uskoaan ihmeisiin. Ne vain vahvistivat sen, mihin hän uskoi koko sydämeästään, ja tukivat hänen ajatuksiaan pyhien kirjoitusten opetuksista.”³

Kuten presidentti Grant ja veli Cowley huomauttivat, presidentti Woodruffin lempilaulu sopi hyvin hänen elämänsä johto-ajatuksiksi. Se myös kuvasi edistystä, jota hän sai nähdä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Laulu jatkuu:

*Pilviä synkän harmaita
Te miksi pelkätte,
Ne siunauksen sateita
Pian tuovat yllenne.*

*Kuin nappu taakseen kätkeä
Voi kukan suloisen,
Pian saamme ehkä ymmärtää
Herramme aikehen.*

*Jos usko puuttuu, harhailen
Pois ehkä tieltänsä.
Hän ajallansa jokaisen
Tekonsa selittää.⁴*

Wilford Woodruff oli huomattava henkilö monissa varhaista kirkkoa määrittelevissä tapahtumissa ja tuli tutuksi vastoinikäymisten pilvien kanssa, jotka johtivat lopulta uskollisten saamiin siunauksiin. Hän maistoi vainon ja kärsimyksen katkeruutta, mutta sen kaiken keskellä hän sai myös nauttia Jumalan käden johdatuksen ihanuudesta. Ja nähdessään evankeliumin palautuksen edistyvän hän sai selkeämmän ymmärryksen Jumalan työstä.

Wilford Woodruffin lapsuus ja nuoruus – kotona luotu vankka perusta

Wilford Woodruff syntyi 1. maaliskuuta 1807 Farmingtonissa Connecticutin osavaltiossa. Hänen vanhempansa olivat Aphek Woodruff ja Beulah Thompson Woodruff. Kun hän oli vuoden ja kolmen kuukauden ikäinen, hänen äitinsä kuoli pilkkukuumeeseen. Noin kolme vuotta myöhemmin Aphek meni uudelleen naimisiin. Aphek ja hänen toinen vaimonsa Azubah Hart Woodruff kasvattivat Wilfordin ja hänen kaksi vanhempaa veljeään. Aphek ja Azubah saivat vielä kuusi yhteistä lasta, joista neljä kuoli vauvaiässä tai lapsuudessa.

Wilford Woodruffin kirjoitukset osoittavat, että hän varttui suurin piirtein samalla tavoin kuin muut aikansa pojat. Hän kävi koulua ja teki töitä perheen maatilalla. Hän oli työssä myös isänsä sahallä hyvin nuorena saaden kokemusta, joka auttoi häntä aikuisena, kun hän hoiti itse sahaa. Yksi hänen lempiharrastuksistaan oli kalastus, ja hän ja hänen veljensä kalastivat usein taimenia joesta, joka virtasi heidän isänsä sahan ohi.

Hän rakasti perhettään ja kunnioitti syvästi vanhempiaan. Ihailleen ja kiitollisena hän kuvasi isäänsä rotevaksi mieheksi, joka

teki aina ”paljon töitä” ja oli ”hyvin armelias, rehellinen, nuhteen ja totuudellinen”.⁵ Hän muisteli myös, kuinka hänen äitipuolensa opetukset evankeliumista johtivat osaltaan hänet etsimään Herran tosi kirkkoa.⁶

Vielä sittenkin kun hän oli varttunut vanhemmaksi, monet hänen suurimmista iloistaan elämässä liittyivät hänen vanhempiansa ja sisaruksiinsa. Hän liittyi kirkkoon samana päivänä kuin veljensä Azmon. Hän iloitsi voidessaan opettaa isäänsä, äitipuoltaan ja heidän perhekuntaansa ja kastaa heidät. Myöhemmin elämässään hän huolehti siitä, että hänen äitinsä puolesta tehtiin tempelityö. Hänen mielestään se oli etuoikeus, joka riitti korvaamaan hänelle kaiken sen työn, jota hän oli elämässään tehnyt.⁷

”Jumalan varjelus ja armo”

Muistellessaan lapsuuttaan ja nuoruuttaan Wilford Woodruff tunnusti Herran käden pelastaneen hänen henkensä moneen kertaan. Artikkelissa nimeltään ”Onnettomuuksien luku” hän kuvaili joitakin onnettomuuksia, joihin oli joutunut, ja ihmetteli sitä, että oli jäänyt henkiin kertomaan niistä. Hän kertoi esimerkiksi seikkailusta, jonka oli kokenut perheen maatilalla: ”Kun olin kuusi-vuotias, äkäinen sonni oli vähällä ottaa minut hengiltä. Isä ja minä olimme syöttämässä karjalle kurpitsoita, [kun] äkäinen sonni ajoi lehmäni pois kurpitsan luota, jota se oli syömässä. Otin kurpitsan, joka lehmältä oli jäänyt, ja siksi sonni otti kohteekseen minut. Isä käskei minun heittää kurpitsan käsistäni ja juosta. Juoksin alas jyrkkää mäkeä kurpitsa mukanani, koska halusin lehmän saavan sen, mikä sille kuului. Sonni lähti perääni. Juuri kun se oli saavuttamaisillaan minut, astuin tolpan jättämään kuoppaan ja kaaduin. Sonni hyppäsi ylitseni kurpitsan perään ja repi sen kappaleiksi sarvillan ja olisi tehnyt saman minulle, ellen olisi kaatunut.”⁸

Hän kertoi myös tapaturmasta, johon oli joutunut ollessaan 17-vuotias: ”Ratsastin hyvin äksyllä hevosella, jota en tuntenut, ja ratsastaessamme alas hyvin jyrkkää, kivikkoista kukkulaa hevonen käytti maastoa hyväkseen ja hyppäsi äkkiä pois tieltä ja laukkasi alas jyrkännettä kivien keskellä täyttä vauhtia ja alkoi pukittaa ja yritti heittää minut päänsä yli kivikkoon, mutta minä putosin sen pään päälle, tartuin sitä molemmista korvista ja pidin kiinni

henkeni edestä odottaen joka hetki murskautuvani kappaleiksi kiviä vasten. Minun istuessani siinä asennossa, hajareisin sen kaulassa vailla muita suitsia sen ohjaamiseen kuin sen korvat, se syöksyi alas kukkulaa täydessä vauhdissa, kunnes se ravasi päin kalliota ja kaatui maahan. Minä lensin sen pään ja kivien yli noin [viitisen metriä] ja putosin maahan suoraan jaloilleni. Ilmeisesti juuri se pelasti henkeni, sillä jos olisin iskeytynyt maahan jokin muu ruumiinosa edellä, olisin menettänyt heti henkeni. Tässä tapauksessa luuni murtuivat allani aivan kuin ne olisivat olleet ruokoja. Vasen sääreni murtui kahdesta kohtaa ja molemmat nilkkani menivät järkyttävällä tavalla sijoiltaan ja hevonen oli vyöryä ylitseni yrittäessään nousta pystyyn. Setäni Titus Woodruff näki minun kaatuvan, hälytti apua ja kantoi minut taloonsa. Makasin kahdesta iltapäivällä kymmeneen illalla ilman lääkärin hoitoa. Sitten isä tuli ja toi Farmingtonista tohtori Swiftin, joka asetti luuni paikoilleen, lastoitti raajani ja vei minut sinä iltana vaunuissaan kahdeksan mailin matkan isäni luo. Kärsimykseni olivat hyvin suuret. Sain kuitenkin hyvää hoitoa, ja kahdeksan viikon kuluttua olin ulkona kainalosauvoillani.”⁹

Wilford Woodruffin henkeä varjeltiin edelleen huolimatta lukuisista tapaturmista vielä aikuisenakin. Kun hän oli 41-vuotias, hän esitti yhteenvedon kokemistaan onnettomuuksista ja ilmaisi olevansa kiitollinen Herran käden varjeluksesta:

”Molemmat jalkani – toinen kahdesta kohtaa – molemmat käteni, rintaluuni ja kolme kylkiluutani ovat murtuneet, ja molemmat nilkkani ovat menneet sijoiltaan. Olen ollut hukuksissa, palteltunut, palanut ja joutunut hullun koiran puremaksi – ollut kahdessa vesipyörässä kokonaan veden alla – selviytynyt useista vakavista sairauksista ja saanut myrkkyä sen pahimmissa muodoissa – pudonnut ratakokosaan – väistänyt täpärästi luoteja ja selviytynyt lukuisista muista tilanteista, joissa henkeni on ollut hiuskarvan varassa.

Minusta on näyttänyt ihmeelliseltä, että kaikkien loukkaantumiseni ja murtuneiden luideni jäljiltä minulla ei ole yhtään ramppaa raajaa, vaan olen kyennyt kestäämään rankimpia töitä, tilanteita ja matkoja – olen usein kävellyt neljäkymmentä, viisikymmentä ja erään kerran kuusikymmentä mailia [lähes 100 km] päivässä.

Jumalan varjelus ja armo ovat olleet kanssani, ja henkeni on tähän asti säästetty. Näistä siunauksista tunnen sydämessäni halua osoittaa kiitollisuutta taivaalliselle Isälleni rukoillen, että voisin käyttää lopun elämäni Hänen palveluksessaan ja Hänen valtakuntansa rakentamisessa.”¹⁰

Herran tosi kirkon etsiminen ja löytäminen

Wilford Woodruff oli vielä nuori, kun hän sai halun palvella Herraa ja oppia Hänestä. Hän sanoi: ”Varhaisella iälläni mieleni askarteli uskonnollisissa aiheissa.”¹¹ Hän päätti kuitenkin olla liittymättä mihinkään kirkkoon. Sen sijaan hän oli päättänyt löytää Jeesuksen Kristuksen ainoan tosi kirkon. Vanhempiansa ja muiden ystävien sekä Hengen kuiskausten innoittamana hän vakuutui siitä, ”että Kristuksen kirkko oli autiomaassa – että oli tapahtunut luopuminen puhtaasta ja Jumalan silmissä tahrattomasta palvelusta ja että käsillä oli suuren muutoksen aika”.¹² Erityisen paljon häntä innostivat Robert Mason -nimisen miehen opetukset tämän profetoidessa, että Wilford eläisi maistaakseen palautetun evankeliumin hedelmää (ks. tämän kirjan sivut 1–3).

Uskoessaan vuosia myöhemmin, että muut myöhempien aikojen pyhät voisivat hyötyä hänen omista kokemuksistaan¹³, presidentti Wilford Woodruff kertoi usein siitä, miten hän oli etsinyt totuutta. Hän kertoi:

”En kyennyt löytämään yhtään kirkkokuntaa, jonka opit, usko tai menot olisivat olleet sopusoinnussa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tai niiden toimitusten ja lahjojen kanssa, joita apostolit opettivat. Vaikka sen ajan papit opettivat, että usko, lahjat, armolahjat, ihmeet ja toimitukset, joista entisaikojen pyhät nauttivat, olivat lakanneet eivätkä olleet enää tarpeen, minä en uskonut sen olevan totta, vaan että ne olivat lakanneet ihmislasten epäuskon tähden. Minä uskoin, että samat armolahjat, ihmeet ja voima ilmenisivät niin yhtenä maailmanaikana kuin toisenakin, kun Jumalalla olisi kirkko maan päällä, ja että Jumalan kirkko perustettaisiin uudelleen maan päälle ja että minä eläisin kunnes näkisin sen. Nuo periaatteet iskostuivat mieleeni tutkiesani Vanhaa ja Uutta testamenttia ja rukoillessani palavasti, että Herra näyttäisi minulle, mikä oli oikein ja väärin, ja johdattaisi

minut pelastuksen tielle huolimatta vähääkään ihmisten mielipiteistä, ja Herran Hengen kuiskaukset kolmen vuoden ajan opetivat minulle, että Hän oli pian perustamassa kirkkoaan ja valtakuntaansa maan päälle viimeisinä aikoina.”¹⁴

”Sieluni kääntyi näiden asioiden puoleen”, hän sanoi. ”Varhaisessa miehuudessani minä rukoilin päivin ja öin, että saisin elää nähdäkseni profeetan. Olisin matkustanut tuhat mailia nähdäkseni profeetan tai ihmisen, joka voisi opettaa minulle asioita, joista luin Raamatusta. En voinut liittyä mihinkään kirkkoon, koska en löytänyt siihen aikaan yhtään kirkkoa, joka puolusti näitä periaatteita. Vietin monta keskiyön tuntia joen rannalla, vuorilla ja sahallani – – huutaen Jumalaa, että saisin elää niin kauan, että näkisin profeetan tai jonkun ihmisen, joka opettaisi minulle Jumalan valtakuntaa koskevia asioita sellaisina kuin luin niistä.”¹⁵

Wilford Woodruffin etsintä päättyi, kun hän oli 26-vuotias. Joulukuun 29. päivänä 1833 hän kuuli saarnan, jonka piti vanhin Zera Pulsipher, myöhempien aikojen pyhiin kuuluva lähetyssaarnaaja. Päiväkirjassaan hän kuvailee suhtautumistaan vanhin Pulsipherin saarnaan:

”Hän aloitti kokouksen muutamilla johdattelevilla huomautuksilla, ja sitten hän rukoili. Tunsin Jumalan Hengen todistavan, että hän oli Jumalan palvelija. Sitten hän aloitti saarnaamisen, senkin kuin valtuudella, ja kun hän oli lopettanut puheensa, tunsin todella, että se oli ensimmäinen evankeliumin saarna, mitä olin koskaan kuullut. Ajattelin, että se oli sitä, mitä olin kauan etsinyt. En voinut lähteä talosta tuntematta velvollisuudekseni todistaa totuudesta ihmisten edessä. Avasin silmäni näkemään, korvani kuulemaan, sydämeni ymmärtämään ja oveni ottamaan vastaan hänet, joka oli palvellut meitä.”¹⁶

Wilford Woodruff kutsui vanhin Pulsipherin ja hänen toverinsa Elijah Cheneyyn yöpymään Woodruffien kotiin. Kaksi päivää myöhemmin, kun veli Woodruff oli käyttänyt jonkin aikaa Mormonin kirjan lukemiseen ja lähetyssaarnaajien kanssa keskustelemiseen, hänet kastettiin ja konfirmoitiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi. Siitä päivästä hänen elämänsä muuttui. Löydettyään totuuden hän omistautui sen viemiseen muille.

”Halu lähteä saarnaamaan evankeliumia”

Wilford Woodruff halusi pitää kasteessa solmimansa liitot ja oli aulis välikappale Herran käsissä, aina valmis tekemään Hänen tahdonsa. Vuoden 1834 loppupuolella hänellä ”oli halu lähteä saarnaamaan evankeliumia”,¹⁷ ja hän sai kutsun palvella Yhdysvaltain kaakkoisosissa. Hän tiesi, että hänen edessään oli koettelemuksia ja että hänen henkensä voisi olla vaarassa hänen matkustaessaan, mutta hän sai voimaa todistuksestaan ja uskostaan. Myöhemmin hän muisteli: ”Tiesin, että Herran Joseph Smithille ilmoittama evankeliumi oli tosi ja niin arvokas, että halusin kertoa siitä ihmisille, jotka eivät olleet kuulleet siitä. Se oli niin hyvä ja selkeä, että minusta tuntui, että voisin saada ihmiset uskomaan siihen.”¹⁸

Kun Wilford Woodruff aloitti ensimmäisen lähetystyönsä, hänet oli hiljattain asetettu papiksi Aaronin pappeudessa. Hänen toverinsa, joka oli asetettu vanhimmaksi, oli hänen kanssaan lähetystyön ensimmäisten koettelemusten aikana, mutta lannistui pian ja palasi kotiinsa Ohion Kirtlandiin. Jäätyään yksin vieraalle seudulle Wilford rukoili apua ja jatkoi lähetystyötään kahlaten läpi rämeiden ja soiden. Viimein hän saapui Memphisin kaupunkiin Tennesseeen ”väsyneenä ja nälkäisenä”.¹⁹ Ensimmäisenä lähetystyökokemuksenaan siellä hän puhui suurelle yleisölle. Hän kertoi:

”Menin paikan parhaaseen majataloon, jota piti herra Josiah Jackson. Kerroin hänelle, että olin muukalainen ja ettei minulla ollut rahaa. Kysyin häneltä, pitäisikö hän minut yön yli. Hän kysyi minulta, millä asioilla liikuin. Kerroin hänelle, että olin evankeliumin saarnaaja. Hän nauroi ja sanoi, etten juurikaan näyttänyt saarnaajalta. En moittinut häntä siitä, sillä kaikki saarnaajat, joihin hän oli tutustunut, ratsastivat hienoilla hevosilla tai matkasivat hienoissa vaunuissa, olivat pukeutuneet hienoon verkaan ja nauttivat suurta palkkaa ja näkisivät koko tämän maailman vaajoavan kadotukseen ennen kuin kahlaisivat 170 mailia [272 km] liejussa pelastaakseen ihmisiä.

Majatalon isäntä halusi pitää vähän hauskaa, joten hän sanoi majoittavansa minut, jos saarnaisin. Hän halusi nähdä, osaisinko saarnata. Täytyy tunnustaa, että siinä vaiheessa minusta tuli vähän ilkkurinen ja pyysin, ettei hän panisi minua saarnaamaan.

Mitä enemmän pyytelin saada olla saarnaamatta, sitä päättäväisemmin herra Jackson halusi minun saarnaavan. – –

Istuuduin suureen saliin syömään illallista. Ennen kuin olin saanut syötyä, huone alkoi täyttyä Memphisin rikkaista ja muodikkaista, jotka olivat pukeutuneet hienoon verkaan ja silkkiin, kun taas minun asuni oli sellainen kuin voitte kuvitella matkatuani liejussa niin kuin olin tehnyt. Kun olin lopettanut syömistä, pöytä kannettiin ulos huoneesta ihmisten päiden yli. Minut asetettiin huoneen nurkkaan korokkeelle, jossa oli Raamattu, virsikirja ja kynttilä ja jonka ympärillä oli tusinan verran miehiä, majatalon isäntä keskimmäisenä. Paikalla oli noin viisisataa ihmistä, jotka olivat tulleet yhteen, eivät kuulemaan evankeliumin saarnaa vaan pitämään vähän hauskaa. – – Mitä itse pitäisitte sellaisesta tilanteesta? Että ensimmäisellä lähetystyömatkallanne vailla toveria tai ystävää joutuisitte saarnaamaan sellaiselle yleisölle? Minulle se oli yksi elämäni mieluisimmista hetkistä, vaikka minusta tuntuikin, että olisin pitänyt seurasta.

Luin virren ja pyysin heitä laulamaan. Yksikään sielu ei laulanut sanaakaan. Kerroin heille, ettei minulla ollut laulunlahjaa, mutta Herran avulla minä sekä rukoilisin että saarnaisin. Polvistuin ruokoilemaan, ja miehet ympärilläni lankesivat polvilleen. Rukoilin Herraa antamaan minulle Henkensä ja näyttämään minulle ihmisten sydämet. Lupasin rukouksessani Herralle, että saarnaisin tuolle väkijoukolle, mitä Hän minulle antaisikin. Nousin ja puhuin puolitoista tuntia, ja se oli yksi elämäni parhaista saarnoista.

Mieleni avattiin näkemään kokoontuneen väen elämä, ja minä kerroin heille heidän pahoista teoistaan ja palkkiosta, jonka he saivat. Minua ympäröivät miehet painoivat päänsä. Kolme minuuttia sen jälkeen kun olin lopettanut, olin ainoa ihminen huoneessa.

Pian minulle osoitettiin sänky huoneessa, joka oli sen suuren huoneen vieressä, jonne oli kokoontunut monia niistä miehistä, joille olin saarnannut. Saatoin kuulla heidän keskustelunsa. Yksi miehistä sanoi, että hän haluaisi tietää, kuinka mormonipoika tiesi heidän menneisyydestään. Vähän ajan kuluttua he alkoivat väitellä jostakin opillisesta kohdasta. Yksi ehdotti, että minut kutsuttaisiin ratkaisemaan asia. Majatalon isäntä sanoi: 'Ei, olemme kerrankin saaneet tarpeeksemme.'

Aamulla nautin hyvän aamiaisen. Majatalon isäntä sanoi, että jos tulisin sitä tietä uudelleen, voisin pistäytyä hänen luonaan ja viipyä niin kauan kuin halusin.”²⁰

Marraskuussa 1836 Wilford Woodruff päätti lähetystyönsä Yhdysvaltain kaakkoisosissa. Hän merkitsi päiväkirjaansa, että vuosien 1835 ja 1836 välisenä aikana hän oli matkustanut 9 805 mailia [15 688 km], pitänyt 323 kokousta, järjestänyt 4 kirkon seurakuntaa, kastanut 70 ihmistä ja konfirmoinut 62, toimittanut 11 pappeuteen asettamista ja parantanut 4 ihmistä kätten päällepanolla ja että hän oli vapautunut 6 eri mellakkajoukon käsistä.²¹ Hänet asetettiin vanhimmaksi kesäkuussa 1835 ja seitsenkymmeneksi toukokuussa 1836.

Palattuuan Kirtlandiin vanhin Woodruff huomasi, että monet kirkon jäsenet olivat joutuneet luopumuksen tilaan ja puhuivat profeetta Joseph Smithiä vastaan. ”Luopumuksen aikaan Kirtlandissa”, hän sanoi myöhemmin, ”Joseph Smith tuskin tiesi ihmisen tavatessaan, oliko tämä ystävä vai vihollinen, ellei Jumalan Henki ilmoittanut sitä hänelle. Useimmat johtavista miehistä taistelivat häntä vastaan.”²²

Jopa ”sen pimeyden keskellä”²³ Wilford Woodruff pysyi uskollisena profeetalle ja uskollisena omalle päättäväsyydelleen saarnata evankeliumia. Hänet kutsuttiin seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin, ja siinä ominaisuudessa hän jatkoi totuudesta todistamista matkustaen alueella pidettyihin konferensseihin. Kun hän oli ollut Kirtlandissa vajaan vuoden, hän noudatti kehotusta palvella kokoaikaisessa lähetystyössä Foxin saarilla, jotka sijaitsevat aivan Mainen osavaltion rannikolla. Hän sanoi:

”Jumalan Henki sanoi minulle: ’Valitse toveri ja lähde suoraan Foxin saarille.’ En tiennyt siitä, mitä Foxin saarilla oli, yhtään sen enempää kuin siitä, mitä Kolobissa oli. Mutta Herra käski minun lähteä, ja minä lähdin. Valitsin Jonathan H. Halen, ja hän lähti mukaa-ni. Karkotimme siellä joitakin pahoja henkiä, saarnasimme evankeliumia ja teimme joitakin ihmetekoja. – Pääsin Foxin saarille ja tein siellä hyvää työtä.”²⁴ Kun vanhin Woodruff ja vanhin Hale saapuivat Foxin saarille, he huomasivat ”kansan siellä toivovan entisaikojen asiaintilaa”. Myöhemmin hän raportoi: ”Viipymättä asiassa enempää sanon vain, että kastoin siellä ollessani yli sata ihmistä.”²⁵

Lähetystyöpalvelua edelleen Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina

Palvellessaan lähetystyössä Foxin saarilla vuonna 1838 vanhin Woodruff sai kutsumuksen, joka laajensi hänen lähetystyöpalvelunsa kestäämään hänen elämänsä loppuun asti. ”Elokuun 9. päivänä sain kirjeen”, hän sanoi, ”Thomas B. Marshilta, joka oli silloin kahdentoista apostolin presidentti. Siinä minulle ilmoitettiin, että Joseph Smith, profeetta, oli saanut ilmoituksen nimeten henkilöt, jotka tuli valita täyttämään luopuneiden veljien paikat: John E. Page, John Taylor, Wilford Woodruff ja Willard Richards.

Presidentti Marsh kirjoitti kirjeessään lisäksi: ”Tiedä siis täten, veli Woodruff, että sinut on määrätty täyttämään yksi kahdentoista apostolin paikoista ja että on Herran sanan mukaista, joka on annettu aivan äskettäin, että sinun pitäisi tulla kiireesti Far Westiin, ja että 26. päivänä tulevaa huhtikuuta sinun on määrä jättää pyhät täällä ja lähteä muille seuduille suuren syvyyden yli.”

Presidentti Woodruff kommentoi myöhemmin: ”Sen kirjeen sisältö oli ilmoitettu minulle muutamia viikkoja aiemmin, mutta en ollut puhunut siitä kenellekään.”²⁶

Ohje ”lähteä muille seuduille suuren syvyyden yli” viittasi Herran käskyyn, että kaksitoista apostolia palvelisivat lähetystyössä Isossa-Britanniassa. Pian sen jälkeen kun vanhin Wilford Woodruff oli asetettu apostoliksi 26. huhtikuuta 1839, hän lähti Isoon-Britanniaan yhtenä Kristuksen nimen erityisistä todistajista koko maailmassa (ks. OL 107:23).

Vanhin Woodruff palveli vielä myöhemminkin lähetystyössä Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa. Hänet tultiin tuntemaan yhtenä kirkon historian suurimmista lähetysaarnajista. Tässä kirjassa on monia kertomuksia hänen lähetystyökokemuksistaan.

Auttamassa pyhien kokoontumista yhteen

Nykyään myöhempien aikojen pyhiä kannustetaan rakentamaan Jumalan valtakuntaa alueilla, joilla he elävät, vahvistaen näin kirkkoa kaikkialla maailmassa. Kirkon alkuaikoina myöhempien aikojen pyhien lähetysaarnajat kannustivat uusia käännynnäisiä muuttamaan kirkon keskuspaikkaan, olipa se

Vuonna 1839 vanhin Wilford Woodruff (etualalla), vanhin Brigham Young (taustalla) ja muut kabdentoista apostolin koorumin jäsenet lähtivät kotoaan saarnaamaan evankeliumia Englantiin.

sitten Ohion Kirtlandissa, Jacksonin piirikunnassa Missouriissa, Illinoisin Nauvoossa tai Utahin Salt Lake Cityssä.

Noin kaksi vuotta Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuoleman jälkeen pyhät pakotettiin jättämään kotinsa Nauvoossa, ja he perustivat väliaikaisen siirtokunnan Winter Quartersiin Nebraskassa. Vanhin Woodruff, joka oli ollut palvelemissa lähetystyössä Englannissa, palasi kirkon pääjoukon luo. Pyhien lähtiessä Winter Quartersista hän oli mukana johtamassa heitä heidän tunnetuimmassa muutossaan: heidän matkallaan Yhdysvaltain tasankojen ja vuorten yli luvattuun maahansa Suolajärven laaksossa. Pioneerien ensimmäisen komppanian jäsenenä hän kuljetti viimeisen osuuden matkasta presidentti Brigham Youngia, joka oli sairaana. Vanhin Woodruff oli paikalla, kun presidentti Young kohottautui vuoteeltaan vankkureissa, tarkasteli heidän edessään olevaa maata ja julisti: ”Tämä riittää. Tämä on oikea paikka – ajakaa eteenpäin.”²⁷

Vanhin Woodruff auttoi jatkuvasti pyhiä kokoontumaan luvattuun maahansa. Yhden lähetystyönsä aikana hän ja hänen perheensä viettivät kaksi ja puoli vuotta Kanadassa ja Yhdysvaltain koillisosissa auttaen kirkon jäseniä muuttamaan Suolajärven laaksoon. Hän oli näiden pyhien viimeisen ryhmän kanssa saadessaan seuraavan kokemuksen, joka osoittaa hänen herkkyytensä kuulla Hengen kuiskauksia:

”Näin yhden höyrylaivan puhaltavan höyryä valmiina lähtemään. Menin kapteenin luo ja kysyin häneltä, kuinka monta matkustajaa hänellä oli. ’Kolmesataaviisikymmentä.’ ’Voisitko ottaa vielä sata?’ ’Kyllä.’ Olin juuri aikeissa kertoa hänelle, että halusimme nousta laivaan, kun Henki sanoi minulle: ’Älkää nousko tuohon laivaan, älä sinä älköönkään seurueesi.’ Hyvä on, minä sain. Olin oppinut jotakin tuosta hiljaisesta vienosta äänestä. En noussut tuohon laivaan vaan päätin odottaa seuraavaan aamuun. Puoli tuntia lähdön jälkeen laiva syttyi palamaan. Ruorista lähti köydet kettinkien sijasta, eivätkä he päässeet rantaan. Oli synkkä yö, eikä yksikään sielu pelastunut. Ellen olisi totellut sen sisimmässäni olevan varoittajan vaikutusta, olisin ollut siellä itse yhdessä muun seurueen kanssa.”²⁸

*Vanhin Wilford Woodruff asui
perheineen tässä talossa Illinoisin Nauvoossa.*

Palvelemista Suolajärven laaksossa

Pyhien asetuttua Suolajärven laaksoon vanhin Woodruffin velvollisuudet muuttuivat. Häntä ei enää lähetetty ulkomaille koko-aikaiseen lähetystyöhön. Sen sijaan hänen tehtäviinsä kuului auttaa uusia pyhiä muuttamaan kirkon pääpaikkaan, tavata niitä, jotka vierailivat alueella, palvella lainsäätäjänä, työskennellä maan kastelemiseksi ja muokkaamiseksi ja kehitellä sadonkorjuu- ja viljelysmenetelmiä. Hän vieraili usein myöhempien aikojen pyhien siirtokunnissa Utahissa, Arizonassa ja Idahossa saarnaten evankeliumia ja kannustaen pyhiä heidän velvollisuuksissaan.

Wilford Woodruff palveli kirkon apulaishistorioitsijana vuosina 1856–1883 ja kirkon historioitsijana vuosina 1883–1889, aikana, josta suurimman osan hän palveli myös kahdentoista apostolin koorumissa. Vaikka historioitsijan tehtävä veikin hyvin paljon aikaa, hän piti sitä etuoikeutena uskoen, että ”tämän kirkon historia pysyy kautta ajan ja iankaikkisuuden”.²⁹ Hänen palvelemisensa historioitsijana oli jatkoa työlle, jota hän oli tehnyt

vuodesta 1835 alkaessaan pitää päiväkirjaa – henkilökohtaista aikakirjaa elämästään ja kirkon historiasta (ks. s. 129–132).

Jatkuvissa pyrkimyksissään vahvistaa kirkkoa, palvella yhteiskuntaa ja elättää perheensä Wilford Woodruff noudatti periaatteita, jotka hän oli oppinut uutteralta isältään. Vanhin Franklin D. Richards kahdentoista apostolin koorumista sanoi, että vanhin Woodruff tunnettiin ”toimeliaisuudestaan, ahkeruudestaan ja fyysisestä kestävyydestään. Vaikka hän ei ollut isokokoinen mies, hän kykeni tekemään töitä, jotka olisivat nujertaneet normaalikokoiset miehet.”³⁰

Vanhin Woodruffin päiväkirja on täynnä merkintöjä pitkistä ja rankoista työpäivistä. Kerran hän kertoi tilanteesta, jolloin hän 67-vuotiaana kiipesi 12-jalkaisille [3,7 m korkeille] tikkaille poikansa Asahelin kanssa poimimaan persikoita persikkapuusta. Asahel alkoi menettää tasapainoaan. Yrittäessään pelastaa Asahelin vanhin Woodruff putosi itse. Hän kirjoitti: ”Putosin tikkailta noin 10 jalan [3 m] matkan maahan ja satutin oikean olkapääni ja lonkkani ja loukkasin itseni todella pahoin. Asahelin ei käynyt niin pahoin. Olin hyvin kipeä ja rampa koko yön.”³¹ Seuraavana päivänä hän kirjoitti: ”Olin hyvin kipeä ja rampa tänään, mutta menin pellolle ja palasin kotiin illalla.”³² Kommentoidessaan tätä tapausta Matthias Cowley sanoi: ”Sitä luonnollisesti ihmettelee, mitä senikäinen mies teki puussa. Ensinnäkään vanhin Woodruffin tapauksessa kyse ei ollut koskaan iästä, kun hän näki jotakin, mitä hänen mielestään piti tehdä ja mikäli hänen oli mahdollista tehdä se. Hän oli kaikkialla. – – Hän oli valmis mihin tahansa odottamattomaan milloin tahansa. Jos hän näki omenapuun latvassa oksan, joka piti sahata pois, ajatus ehti tuskin käydä hänen mielessään, kun hän oli jo puun latvassa, ja hänen oli aina vaikea pyytää jotakuta muuta tekemään jokin asia, jonka hän voisi tehdä itse.”³³

Tempelien rakentamista ja tempelityötä

Aina kun pyhät jäivät pidemmäksi aikaa johonkin keskuspaikkaan, he rakensivat tempelien. He noudattivat tätä kaavaa Kirtlandissa, Nauvoossa ja viimein Salt Lake Cityssä. Näin tehdessään he olivat uskollisia Herran profeetta Joseph Smithille antamalle ilmoitukselle, jonka vanhin Woodruff merkitsi muistiin päiväkirjaansa:

”Mikä oli juutalaisten yhteen kokoamisen tai Jumalan kansan kokoamisen tarkoituksena mihin tahansa maailmanaikaan? Päättarkoituksena oli rakentaa Herralle huone, jossa Hän voisi ilmoittaa kansalleen huoneensa toimitukset ja valtakuntansa kirkkaudet ja opettaa kansalle pelastuksen teitä. Sillä on olemassa tiettyjä toimituksia ja periaatteita, joiden opettamisen ja harjoittamisen täytyy tapahtua sitä tarkoitusta varten rakennetussa paikassa tai huoneessa. Tämä tarkoitus oli Jumalalla mielessään ennen kuin maailmaa oli, ja tätä tarkoitusta varten Jumala on halunnut koota juutalaiset usein yhteen, mutta he eivät ole halunneet. Samaa tarkoitusta varten Jumala kokoaa kansansa viimeisinä päivinä, jotta se rakentaisi Herralle huoneen ja valmistautuisi saamaan toimitukset ja endaumentit, pesut ja voitelut jne.”³⁴

Vanhin Woodruff kehotti usein muita pyhiä nauttimaan temppeleissä tarjolla olevista siunauksista. Hän sanoi: ”Pidän temppeleiden rakentamista yhtenä tärkeimmistä asioista, joita Herra vaatii myöhempien aikojen pyhiltä aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella, että me menisimme noihin temppeleihin paitsi lunastamaan elävät myös lunastamaan kuolleet.”³⁵ Luonteenomaisella utteruudellaan hän oli esimerkkinä temppeleilyöstä huolehtien siitä, että työ tehtiin tuhansien hänen esivanhempiensä puolesta.

Monien muiden aikansa profettojen tavoin vanhin Woodruff profetoi, että tulisi aika, jolloin temppeleitä olisi kaikkialla maailmassa.³⁶ Hän riemuitsi tilaisuudesta nähdä tuon profetian alkavan täyttyä, kun Utahin territorioon rakennettiin ja vihittiin neljä temppeleitä pyhien Suolajärven laaksoon saapumista seuraneiden ensimmäisten 46 vuoden aikana. Ne rakennettiin St. Georgen, Loganin, Mantin ja Salt Lake Cityn kaupunkeihin.

Presidentti Woodruff piti vihkimisrukouksen Mantin ja Salt Lake Cityn temppeleissä. Sanomassaan kaikille kirkon jäsenille hän ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa todistivat siunauksista niille, jotka osallistuvat temppeleiden vihkimistilaisuuksiin vilpittömän palvelemisen hengessä: ”Heille annetaan Pyhän Hengen suloisia kuiskauksia ja taivaan aarteita, enkelien palvelusta lisätään aika ajoin, sillä [Herran] lupaus on annettu, eikä se voi olla täyttymättä!”³⁷ Hän kirjoitti yhdestä sellaisesta kokemuksesta, jonka hän oli saanut Loganin temppeleiden vihkimistilaisuudessa:

Utahissa oleva Mantin temppeli, jonka presidentti Wilford Woodruff vihki vuonna 1888.

”Osallistuessani tämän temppelin vihkimiseen mieleeni tuli ajatus niistä monista tunteista, jotka olin viettänyt rukouksessa varhaisina miehuusvuosinani pyytäen Jumalaa antamaan minun elää maan päällä, kunnes näkisin Kristuksen kirkon perustamisen ja sellaisen kansan nostattamisen, joka saisi muinaisen evankeliumin ja kilvoittelisi pyhille kerran suodussa uskossa. Herra lupasi minulle, että eläisin löytäkseni Jumalan kansan ja saisin nimen ja paikan – – Hänen huoneessaan, nimen, joka olisi poikia tai tyttäriä kestävämpi, nimen, joka ei koskaan katoaisi. Ja tänään riemuitsen siitä, että minulla on nimi Hänen kansansa luona ja voin auttaa uuden temppelin vihkimisessä Hänen mitä pyhimpään nimeensä. Ylistys Jumalalle ja Karitsalle iäti.”³⁸

Wilford Woodruffin palvelu kirkon presidenttinä

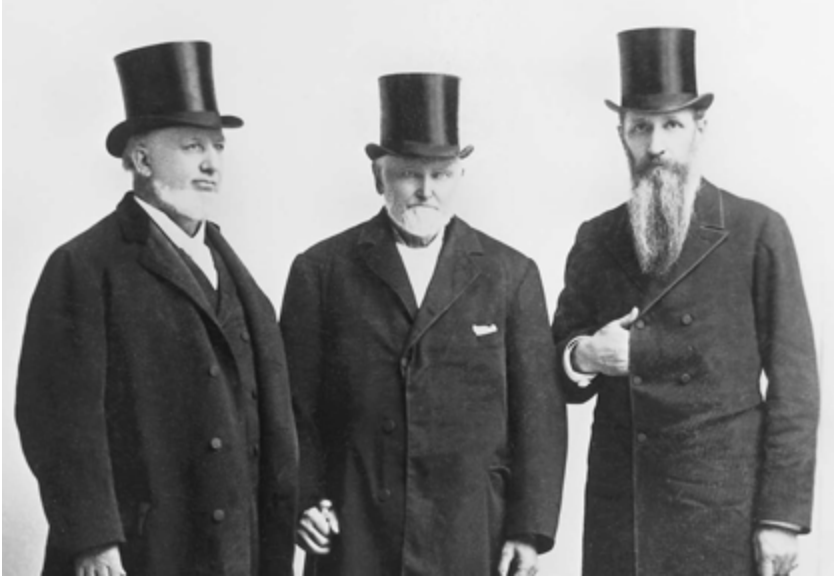
Kun presidentti John Taylor kuoli 25. heinäkuuta 1887, kahden toista apostolin koorumista tuli kirkon johtoelin, jonka johtavana virkailijana oli presidentti Woodruff. Presidentti Woodruff tunsikin koko kirkon johtamisen taakan kirjoittaessaan päiväkirjaansa seuraavat ajatukset: ”Se saattaa minut hyvin erikoiseen

tilanteeseen, asemaan, jota en ole koskaan elämäni aikana odottanut. Mutta Jumalan sallimuksesta se on annettu minulle, ja rukoilen Jumalaa, taivaallista Isääni, antamaan minulle armoa tehtäväni veroisesti. Se on suuri ja vastuullinen asema kenen tahansa ihmisen hoidettavaksi ja asema, jossa tarvitaan suurta viisautta. En koskaan odottanut eläväni kauemmin kuin presidentti Taylor. – – Mutta niin on käynyt. – – Voin vain sanoa, että ihmeelliset ovat Sinun tiesi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä olet totisesti valinnut sen, mikä on heikkoa tässä maailmassa, tekemään työtäsi maan päällä. Olkoon palvelijasi Wilford valmistautunut mihin tahansa, mikä häntä odottaa maan päällä, ja olkoon hänellä voimaa suorittaa mitä tahansa taivaan Jumala vaatii hänen käsistään. Pyydän tätä taivaallisen Isäni siunausta Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan, nimessä.”³⁹ Presidentti Woodruff hyväksyttiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi 7. huhtikuuta 1889. Hän oli kirkon neljäs presidentti tällä taloudenhoitokaudella.

Herran myöhempien aikojen työstä todistamista

Puheissaan kirkon jäsenille presidentti Woodruff todisti usein evankeliumin palautuksesta aivan kuten hän oli tehnyt koko palvelutyönsä ajan. Hän todisti kuitenkin yhä voimallisemmin noiden elämänsä viimeisten yhdeksän vuoden aikana. Hän oli viimeinen elossa oleva, joka oli palvellut apostolina Joseph Smithin kanssa, ja hän tunsi pakottavaa tarvetta jättää selkeä ja kestävä todistus palautuksen profeetasta. Noin vuosi ennen kuolemaansa hän sanoi:

”On monia asioita, joita en ymmärrä, ja yksi on se, miksi olen täällä vielä tässä iässä. En ymmärrä, miksi minut on säästetty näin kauan kuin olen elänyt, kun niin moni apostoli ja profeetta on kutsuttu kotiin. – – Olen ainoa yhä elossa oleva ihminen, joka sai endaumentit profeetta Joseph Smithin käsien alla. Olen ainoa yhä elossa oleva mies, joka oli kahdentoista apostolin kanssa, kun hän siirsi Jumalan valtakunnan heidän käsiinsä ja antoi heille käskyn kantaa tätä valtakuntaa. Hän seisoi noin kolme tuntia huoneessa pitämässä meille viimeistä saarnaansa. Huone oli täynnään ikään kuin kuluttavaa tulta. Hänen kasvonsa olivat kirkkaat kuin meripihka, hänen sanansa olivat meille kuin

Presidentti Wilford Woodruff, keskellä, ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa: presidentit George Q. Cannon, vasemmalla, ja Joseph F. Smith, oikealla.

elosalama. Ne tunkeutuivat ruumiimme jokaiseen osaan aina kiireestä kantapäähän. Hän sanoi: 'Veljet, Herra Kaikkivaltias on sinetöinyt päälleni jokaisen pappeuden, jokaisen avaimen, jokaisen voiman, jokaisen periaatteen, joka kuuluu aikojen täyttymisen viimeiseen taloudenhoitokauteen ja Jumalan valtakunnan rakentamiseen. Olen sinetöinyt teidän päällenne kaikki periaatteet, pappeudet, apostolinviran ja Jumalan valtakunnan avaimet, ja nyt teidän on koottava voimanne ja kannettava valtakuntaa, tai teidät tuomitaan.' En koskaan unohda noita sanoja – en koskaan niin kauan kuin elän. Se oli viimeinen puhe, mitä hän koskaan kuolevaisuudessa piti. Pian sen jälkeen hän kuoli marttyyrina ja hänet kutsuttiin kotiin kirkkauteen.”⁴⁰

Kirkon presidenttinä Wilford Woodruff kehotti pyhiä etsimään ja seuraamaan Pyhän Hengen johdatusta, olemaan uskollisia liitoilleen, saarnaamaan evankeliumia kotona ja ulkomailla, olemaan rehellisiä ajallisissa tehtävissään ja olemaan uutteria temppele- ja sukutkimustyössä. Hänen neuvonsa toistivat samoja sanoja, jotka hän oli esittänyt ollessaan kahdentoista koorumin jäsen:

”Olimmepa miten hyviä tahansa, meidän tulee tähdätä jatkuvasti kehittymiseen ja tulemaan paremmiksi. Olemme noudattaneet toisenlaista lakia ja evankeliumia kuin mitä muut ihmiset ovat noudattaneet, ja meillä on näköpiirissämme toisenlainen valtakunta ja tähtäimemme tulee olla vastaavasti korkeammalla Herran Jumalamme edessä ja meidän tulee hallita ja vallita itseämme sen mukaan, ja rukoilen Jumalalta, taivaalliselta Isältääni, että Hänen Henkensä lepäisi päällämme ja tekisi meidät kykeneviksi siihen.”⁴¹

Manifestin antaminen

Herran ohjaavan käden vahvistamana presidentti Woodruff johti myöhempien aikojen pyhiä selviytymään yhdestä tämän taloudenhoitokauden myrskyisimmistä vaiheista. Kirkko harjoitti 1880-luvun lopussa edelleenkin pluraaliavioliittoa kuuliaisuudesta Herran profeetta Joseph Smithille antamalle käskylle. Yhdysvaltain hallitus oli kuitenkin hiljattain säätänyt moniavioisuuden kieltäviä lakeja ja niiden rikkomisesta koituvia ankaria rangaistuksia kuten kirkon omaisuuden takavarikoimisen ja perustavaa laatua olevien kansalaisoikeuksien kuten äänioikeuden kieltämisen kirkon jäseniltä. Tällainen kehitys soi myös laillisia keinoja vainota niitä myöhempien aikojen pyhiä, jotka elivät pluraaliavioliitossa. Kirkko valitti laeista oikeusteitse mutta turhaan.

Tällainen tilanne painoi raskaasti presidentti Woodruffia. Hän kysyi Herran tahtoa asiassa ja sai lopulta ilmoituksen, että myöhempien aikojen pyhien pitäisi lakkauttaa käytäntö solmia pluraaliavioliittoa. Herran käskyä totellen hän antoi manifestina tunnetun julistuksen – innoitetun julkilausuman, joka on edelleen perustana kirkon pluraaliavioliittoa koskevalle kannalle. Tässä virallisessa julistuksessa, joka on päivätty 24. syyskuuta 1890, hän ilmoitti aikomuksensa alistua maan lakeihin. Hän todisti myös, että kirkko oli lakannut opettamasta pluraaliavioliittoa.⁴² Lokakuun 6. päivänä 1890 yleiskonferenssikokouksessa myöhempien aikojen pyhät hyväksyivät profeettansa julistuksen ja kannattivat yksimielisesti lausuntoa, että asemansa nojalla hän oli täysin valtuutettu antamaan manifestin.⁴³

Perheen iankaikkisen luonteen vabvistaminen

Noin kolme kuukautta ennen marttyyrikuolemaansa profeetta Joseph Smith piti saarnan suurelle joukolle pyhiä. Vanhin Wilford Woodruff, joka merkitsi muistiin yhteenvedon saarnasta, sanoi, että profeetta puhui ”yhdestä tärkeimmistä ja kiinnostavimmista aiheista, mitä pyhille on koskaan esitetty”.⁴⁴ Tässä saarnassa profeetta todisti perheen iankaikkisesta luonteesta. Hän puhui tarpeesta tulla sinetöidyksi vanhempimme ja jatkaa tuota sinetöintitoimitusta kautta sukupolvienne:

”Tämä on Elian henki, että lunastamme kuollemme ja yhdistämme itsemme isiimme, jotka ovat taivaassa, sekä sinetöimme kuollemme tulemaan esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Tässä me tarvitsemme Elian voimaa sinetöidäksemme maan päällä asuvat niihin, jotka asuvat taivaassa. – – Menkää ja sinetöikää maan päällä poikanne ja tyttärenne itseenne ja itsenne isienne iankaikkisessa kirkkaudessa.”⁴⁵

Muutaman seuraavan vuosikymmenen aikana myöhempien aikojen pyhät tiesivät, että tulisi olemaan jonkinlainen yhdistävä side isien ja lasten välillä (ks. OL 128:18). Heidän menettelytapojaan ei ollut kuitenkaan vielä saatettu täysin järjestykseen; kuten presidentti Woodruff huomautti, profeetta Joseph ei ollut elänyt riittävän kauan ”antaakseen lisää tietoa näistä asioista”.⁴⁶ Toimien ”kaiken sen valon ja tiedon mukaan, joka [heillä] oli”,⁴⁷ he tulivat usein sinetöidyiksi Joseph Smithiin, Brigham Youngiin tai muihin aikansa kirkon johtajiin mieluummin kuin omaan isäänsä tai äitiinsä tai ”otetuksi heidän lapsekseen”. Kirkon presidenttinä presidentti Woodruff viittasi tähän käytäntöön sanoen: ”Emme ole toteuttaneet täysin noita periaatteita Jumalan meille antamien ilmoitusten täyttämiseksi, isien sinetöimiseksi lapsiin ja lasten isiin. En ole tuntenut tyytyväisyyttä eikä sitä ole tuntenut presidentti [John] Taylor eikä yksikään ihminen sitten profeetta Josephin, joka on ollut osallisena lapseksi ottamisen toimituksessa Jumalamme tempeleissä. Meistä on tuntunut, että tästä aiheesta olisi ilmoitettavaa enemmän kuin se, mitä olimme saaneet.”⁴⁸

Presidentti Woodruff sai tuota lisäilmoitusta 5. huhtikuuta 1894.⁴⁹ Kolme päivää myöhemmin yleiskonferenssipuheessaan hän kertoi ilmoituksesta: ”Kun menin Herran eteen kysymään,

kehen minut pitäisi sinetöidä – –, Jumalan Henki sanoi minulle: 'Eikö sinulla ole isää, joka on siittänyt sinut?' 'Kyllä minulla on.' 'Miksi et sitten kunnioita häntä? Miksi sinua ei sinetöidä häneen?' 'Niin', minä sanoin, 'se on oikein.' Minut sinetöitiin isääni, ja minun isäni olisi pitänyt tulla sinetöidyksi isäänsä ja niin edelleen taaksepäin, ja velvollisuus, josta haluan jokaisen miehen, joka johtaa temppeliä, nähdä huolehtivan tästä päivästä eteenpäin ja ikuisesti, ellei Herra Kaikkivaltias toisin käske, on, että jokainen ihminen sinetöidään isäänsä. – – Se on Jumalan tahto tälle kansalle. Haluan kaikkien miesten, jotka johtavat näitä temppeleitä näillä Israelin vuorilla, pitävän tämän mielessään. Mitä syytä minulla on viedä kenenkään ihmisen sukulaisuus-oikeuksia? Mikä oikeus kenelläkään on tehdä sitä? Ei; sanon, että otettakoon jokainen ihminen isänsä lapseksi, ja silloin te teette täsmälleen sen, mitä Jumala sanoi julistaessaan lähettävänsä profeetta Elian viimeisinä päivinä [ks. Mal. 3:23–24]. – –

Me haluamme myöhempien aikojen pyhien tästä eteenpäin jäljittävän sukulinjansa niin pitkälle kuin mahdollista ja tulevan sinetöidyksi isiinsä ja äiteihinsä. Sinetöikää lapsia vanhempiinsa, ja jatkakaa tätä ketjua niin pitkälle kuin pystytte. – –

Veljet ja sisaret, painakaa nämä asiat sydämeen. Jatkakaamme aikakirjojemme pitämistä, täyttäkäämme ne vanhurskaasti Herran edessä ja toteuttakaamme tätä periaatetta, niin Jumalan siunaukset ovat kanssamme, ja ne, jotka lunastetaan, siunaavat meitä tulevina päivinä. Rukoilen Jumalaa, että kansana silmäme avattaisiin näkemään, korvamme kuulemaan ja sydämemme ymmärtämään sitä suurta ja ihmeellistä työtä, joka lepää harteilamme ja jonka taivaan Jumala vaatii käsistämme.”⁵⁰

”Alati rukoilen puolestasi”

Maaliskuun 1. päivänä 1897 myöhempien aikojen pyhät täyttivät Suolajärven tabernaakkelin juhlistaakseen presidentti Wilford Woodruffin 90. syntymäpäivää. Siellä he kuulivat uuden

laulun, ”Alati rukoilen puolestasi”. Evan Stephens oli sovittanut jo olemassa olevan laulun sävelmän ja kirjoittanut uudet sanat kunnianosoitukseksi kirkon rakastetulle profeetalle:

*Alati rukoilen puolestasi
Ja pyydän siunaamaan profeettani.
Vaikk varjot vuosien otsalles saa,
Heijastus taivainen sen kirkastaa,
Heijastus taivainen sen kirkastaa.*

*Alati rukoilen puolestasi
Sydämin puhtahin, profeettani.
Päivästä päivähän ett voisit ain
Valaista tietämme meit opastain,
Valaista tietämme meit opastain.*

*Alati rukoilen puolestasi
Ja tiedän, Herramme sen kuulevi.
Hän sua siunatkoon vuosinasi
Runsaille lahjoillaan, profeettani,
Runsaille lahjoillaan, profeettani.⁵¹*

Puolitoista vuotta myöhemmin, 2. syyskuuta 1898, presidentti Wilford Woodruff kuoli päästen viimein muiden häntä ennen kuolleiden pyhien luo. Hänen hautajaisissaan, jotka pidettiin Suolajärven tabernaakkelissa, ”rauhan henki – – hallitsi kaikkia järjestelyjä ja valtasi paikan ja tyynttyi läsnäolollaan kaikkien tunteet”. Tabernaakkelin sisäpuoli oli ”taiteellisesti kiedottu valkeaan ylenpalttisine ja suurenmoisine” kukka-asetelmineen sekä vehnä- ja kauralyhteineen. ”Urkujen molemmin puolin oli numerot 1847 ja suuria maruna- ja auringonkukkakimppuja [ja] männynoksia”, jotka muistuttivat pioneerien tulosta Suolajärven laaksoon heinäkuussa 1847. Presidentti Woodruffin kookkaan muotokuvan yllä oli valaistu teksti ”Puhuu vielä kuoltuaankin” kunnianosoituksena Jumalan profeetalle, jonka opetukset ja esimerkki innoittaisivat jatkuvasti myöhempien aikojen pyhiä heidän pyrkimyksissään auttaa Jumalan valtakunnan rakentamisessa.⁵²

Viitteet

1. *MAP-lauluja*, 1965, 126, sanat William Cowper.
2. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1937, s. 11.
3. *Wilford Woodruff History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals*, 1964, s. 37.
4. *MAP-lauluja*, 1965, 126.
5. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)", *Millennial Star*, 18. maaliskuuta 1865, s. 167–168.
6. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, esipuhe vuoteen 1838, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
7. Ks. *Deseret Weekly*, 24. helmikuuta 1894, s. 288.
8. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen): Chapter of Accidents", *Millennial Star*, 10. kesäkuuta 1865, s. 359–360; asiakirjasta, jonka vanhin Woodruff kirjoitti vuonna 1858.
9. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen): Chapter of Accidents", *Millennial Star*, 17. kesäkuuta 1865, s. 374–375.
10. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen): Chapter of Accidents", *Millennial Star*, 24. kesäkuuta 1865, s. 392.
11. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)", *Millennial Star*, 25. maaliskuuta 1865, s. 182.
12. Wilford Woodruffin päiväkirja, esipuhe vuoteen 1838.
13. Ks. *Deseret Weekly*, 5. syyskuuta 1891, s. 323.
14. *Millennial Star*, 25. maaliskuuta 1865, s. 182.
15. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1895, s. 741.
16. Wilford Woodruffin päiväkirja, johdanto.
17. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 30. maaliskuuta 1881, s. 342.
18. *Millennial Star*, 30. toukokuuta 1881, s. 342.
19. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 20. kesäkuuta 1881, s. 391.
20. *Millennial Star*, 20. kesäkuuta 1881, s. 391.
21. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, yhteenvedot vuosista 1835 ja 1836.
22. *Deseret Weekly*, 7. marraskuuta 1896, s. 643.
23. *Deseret Weekly*, 7. marraskuuta 1896, s. 643.
24. *Deseret Weekly*, 7. marraskuuta 1896, s. 643.
25. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1897, s. 46.
26. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 26. syyskuuta 1881, s. 621.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2; ks. myös Thomas S. Monson, "He näyttivät tien", *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 50.
28. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 30.
29. Wilford Woodruffin päiväkirja, 6. syyskuuta 1856.
30. "Wilford Woodruff", *Improvement Era*, lokakuu 1898, s. 865.
31. Wilford Woodruffin päiväkirja, 7. syyskuuta 1874.
32. Wilford Woodruffin päiväkirja, 8. syyskuuta 1874.
33. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, s. 484.
34. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 306, 307.
35. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
36. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
37. "Address from the First Presidency", *Millennial Star*, 10. huhtikuuta 1893, s. 246.
38. Wilford Woodruffin päiväkirja, 17. toukokuuta 1884.
39. Wilford Woodruffin päiväkirja, 25. heinäkuuta 1887.
40. *Deseret Weekly*, 4. syyskuuta 1897, s. 356.
41. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28. joulukuuta 1875, s. 1.
42. Ks. VJ 1.

43. Ks. Lorenzo Snow VJ 1 seuraavassa tekstissä.
44. Wilford Woodruffin päiväkirja, 10. maaliskuuta 1844.
45. Wilford Woodruffin päiväkirja, 10. maaliskuuta 1844; ks. myös *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, s. 336, 338.
46. "Discourse by President Wilford Woodruff", *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 338.
47. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 337.
48. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 337.
49. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 5. huhtikuuta 1894.
50. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 338, 339, 341.
51. *MAP-lauluja*, 75.
52. Ks. "In Memoriam: President Wilford Woodruff", *Woman's Exponent*, 15. syyskuuta 1898, s. 44–45.

Joseph Smithin ensimmäisestä näystä alkaen "evankeliumi on tullut esiin meidän aikanamme todellisessa kirkkaudessaan, voimassaan, järjestyksessään ja valossaan".

Evankeliumin palautus

Herra palautti evankeliuminsa sen todellisessa kirkkaudessa, voimassa, järjestyksessä ja valossa profeetta Joseph Smithin kautta.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Kun Wilford Woodruff oli lapsi, hän ja hänen perheensä tutustuivat Robert Masoniin, mieheen, joka oli tunnettu epätavallisista uskonnollisista käsityksistään. Presidentti Woodruff muisteli:

”Hän uskoi, että oli välttämätöntä, että Kristuksen kirkossa oli profeettoja, apostoleja, unia, näkyjä ja ilmoituksia, samoja kuin oli ollut niillä, jotka elivät muinaisina aikoina; ja hän uskoi, että Herra nostattaisi viimeisinä päivinä kansan ja kirkon, jossa olisi profeettoja, apostoleja ja kaikki lahjat, voimat ja siunaukset, joita siinä on aina ollut minä tahansa maailmanaikana. – – Poikasena ollessani hän tuli usein isäni taloon ja opetti minulle ja veljilleni noita periaatteita; ja minä uskoin häntä.

[Hän] rukoili paljon, ja hänellä oli unia ja näkyjä, ja Herra näytti hänelle näyissä monia asioita, jotka tapahtuisivat viimeisinä päivinä.

Kerron tässä yhdestä näystä, jonka hän yhdisti minuun. Viimeisen kerran hänet nähdessäni hän sanoi: ’Olin työssä pelollani keskipäivällä, kun minut valtasi näky. Jouduin keskelle valtavaa hedelmäpuumetsää. Minulla oli kova nälkä, ja kävelin pitkän matkaa hedelmätarhan läpi etsien hedelmiä syötäväksi, mutta en löytänyt ainuttakaan koko hedelmätarhasta ja itkin, koska en löytänyt yhtään hedelmää. Seisoessani katselemassa hedelmätarhaa ja miettimässä, miksi siellä ei ollut hedelmiä, puut alkoivat kaatua maahan joka puolella ympärilläni, kunnes koko hedelmätarhassa ei ollut ainuttakaan puuta pystyssä, ja kun ihmettelin näkymää, näin nuorten versojen puhkeavan kaatuneiden puiden juurista, ja ne avautuivat silmiäni edessä kauniiksi,

kukoistaviksi puiksi. Niihin nousi nappuja, ne puhkesivat kukkaan ja kantoivat hedelmää, kunnes puut olivat täynnään hienoimpia hedelmiä, mitä olin koskaan nähnyt, ja riemuitsin nähdessäni niin paljon hienoja hedelmiä. Astuin erään puun luo ja poimin käteni täyteen hedelmiä ja ihastelin niiden kauneutta, ja kun olin maistamaisillani niitä, näkyäni päättyi ja huomasin olevani pellolla samassa paikassa, jossa olin ollut näyn alkaessa.

Polvistuin silloin maahan ja rukoilin Herraa ja pyysin Häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä näyttämään minulle näyn tarkoituksen. Herra sanoi minulle: ”Tämä on näyn tulkinta: Metsän suuret puut kuvaavat sitä ihmisten sukupolvea, jossa elät. Sukupolvesi aikana ei maan päällä ole Kristuksen kirkkoa eikä Jumalan valtakuntaa. Maan päällä ei ole Kristuksen kirkon hedelmiä. Tänä aikana ja tässä sukupolvessa ei ole yhtään Jumalan asettamaa ihmistä suorittamassa mitään pelastuksen evankeliumin toimituksia maan päällä. Mutta seuraavan sukupolven aikana minä Herra pystytän valtakuntani ja kirkkoni maan päälle, ja valtakunnan ja Kristuksen kirkon hedelmät, jotka ovat seuranneet profettoja, apostoleja ja pyhiä jokaisella taloudenhoitokaudella, ovat jälleen löydettävissä kaikessa täyteydessään maan päältä. Sinä elät niin kauan, että näet tuon päivän ja koskettelet sen hedelmiä, mutta et koskaan saa nauttia niistä lihassa.””

Presidentti Woodruff jatkoi: ”Kun [hän] oli lakannut kertomasta näystä ja tulkinnasta, hän sanoi minulle: – – ’Minä en koskaan nauti tuota hedelmää lihassa, mutta sinä nautit ja sinusta tulee huomattava toimija tuossa valtakunnassa.’ Sitten hän kääntyi ja lähti luotani. Ne olivat viimeiset sanat, jotka hän sanoi minulle maan päällä. – –

Hän sai tuon näyn noin vuonna 1800, ja hän kertoi siitä minulle vuonna 1830 – samana keväänä, jolloin tämä kirkko perustettiin.

Tuo näky ja hänen muut opetuksensa minulle tekivät suuren vaikutuksen minuun, ja rukoilin usein Herraa johdattamaan minua Hengellään ja valmistamaan minua hänen kirkkoansa varten, kun se tulisi.”

Liittyttyään kirkkoon Wilford Woodruff kirjoitti kirjeen ystävälleen Robert Masonille. ”Minä – – kerroin hänelle löytäneeni Kristuksen kirkon, josta hän oli minulle kertonut”, hän muisteli myöhemmin.

”Kerroin hänelle sen perustamisesta ja Mormonin kirjan esiintulosta, että kirkossa oli profeettoja, apostoleja ja kaikki lahjat ja siunaukset ja että valtakunnan ja Kristuksen kirkon todet hedelmät ilmenivät pyhien keskuudessa kuten Herra oli näyttänyt hänelle hänen näyssään. Hän sai kirjeeni ja luki sen moneen kertaan ja kosketteli sitä aivan kuin oli kosketellut hedelmiä näyssä, mutta hän oli hyvin iäkäs ja kuoli pian. Hän ei eläessään nähnyt yhdenkään vanhimman suorittavan evankeliumin toimituksia itsensä hyväksi.

Ensimmäisessä mahdollisessa tilaisuudessa, joka minulla oli sen jälkeen kun oppi kasteesta kuolleiden puolesta ilmoitettiin, minä menin ja otin kasteen hänen puolestaan.”¹

Wilford Woodruffin opetuksia

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on ikuinen ja muuttumaton.

Herra on ojentanut kätensä monta kertaa eri taloudenhoitokausina perustaakseen valtakuntansa maan päälle. Hän on nostattanut miehiä – jaloja henkiä – jotka ovat tulleet esiin ja ottaneet tommujan lihassa eri aikakausina ja aikoina. Hän on innoittanut noita miehiä, antanut heille ilmoituksia, täyttänyt heidät innoituksella, valolla, totuudella, sillä, mikä kuuluu Jumalan valtakuntaan.²

Jos tapaisitte isä Aadamin, Setin, Mooseksen, Aaronin, Kristuksen tai apostolit, he kaikki opettaisivat samoja periaatteita kuin me olemme opettaneet; ne eivät olisi hiukkaakaan erilaisia. Tämä evankeliumi on luonteeltaan ikuinen ja olemukseltaan muuttumaton.³

Koskaan ei ole ollut muuta kuin yksi evankeliumi, eikä ihmislapsille koskaan tulla antamaan kuin yksi, eikä se koskaan ole muuttunut eikä koskaan tule muuttumaan ajassa eikä iankaikkisuudessa. Se on sama jokaisena maailmanaikana; sen toimitukset ovat samat. Evankeliumiin uskovilla oli usko Jeesukseen ennen kuin Hän tuli lihaan, ja parannusta synneistä saarnattiin ennen Hänen aikaansa samoin kuin sen jälkeen. Heillä oli myös kaste syntien anteeksisaamiseksi ja käten päällepano Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, ja heillä oli kirkon järjestys, ja kirkossa oli innoitettuja ihmisiä. – Nuo seikat ovat välttämättömiä jokaisena maailmanaikana.⁴

Aina kun Herralla on ollut kirkko maan päällä ja tuo kirkko on saanut Kristuksen evankeliumin ja Pyhän Hengen, jokainen lahja ja hyve, joka on koskaan kuulunut Jumalan kirkkoon, on kuulunut tuohon kirkkoon.⁵

Jeesus Kristus perusti kirkkonsa maanpäällisen palvelutyönsä aikana, mutta ihmiset lankesivat luopumukseen pian Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen.

Jeesus Kristus – – vei evankeliumin juutalaisille ja perusti valtakuntansa heidän keskuuteensa, ja siinä olivat kaikki lahjat, hyveet ja voimat: sairaita parannettiin, pahoja henkiä karkotettiin, lahjat ilmenivät heidän keskuudessaan. Mutta juutalaiset hylkäsivät Hänet, ja viimein he surmasivat Hänet. – – Häntä ei otettu vastaan, ja sitten – käskyn mukaan – tämä evankeliumi vietiin pakanoille.⁶

Kun valtakunta esiteltiin pakanoille, siinä oli apostolit ja profeetat, parantavat voimat, ilmoituksia suoraan Jumalalta ja jokainen lahja ja armolahja, johon juutalaiset uskoivat ja josta he nauttivat pysyessään uskollisina. Kun se vietiin pakanoille, se oli täydellinen organisaatioltaan, mutta ajan kuluessa he muuttivat Jumalan valtakunnan toimitukset ja lankesivat samaan epäuskon esimerkkiin ja ovat olleet vuosisatoja vailla taivaan oikeaa järjestystä keskuudessaan. – – Ajan kuluessa Jumalan valtakunnan lahjat, armolahjat ja voimat otettiin pois ja miltei kaikki, jotka johtivat muinaista Jumalan kirkkoa, surmattiin. Heidät surmattiin, koska he halusivat säilyttää sen puhtaana ja yrittivät kaikin voimin vakiinnuttaa periaatteet, jotka Jumala oli ilmoittanut.⁷

Vuosisadat vierivät. Miljoonia ihmisiä syntyi, eli maan päällä, kuoli ja meni henkimaailmaan, eikä yhdelläkään sielulla heistä, sikäli kuin tiedämme, ollut valtuutta astua esiin ihmiskunnan keskuudessa ja suorittaa elämän ja pelastuksen evankeliumin toimituksia. Oli epäilemättä miljoonia hyviä ihmisiä, jotka toimivat parhaan valon mukaan, mitä heillä oli – – jotka tulivat esiin omana aikanaan ja saarnasivat evankeliumia sen valon mukaan, joka heillä oli. Mutta heillä ei ollut valtuutta toimia yhdessäkään toimituksessa, joka olisi voimassa kuoleman jälkeen. Heillä ei ollut pyhää pappeutta.⁸

"Jeesus Kristus – – toi evankeliumin juutalaisille ja perusti valtakuntansa heidän keskuuteensa."

Maailma oli miltei täysin vailla tietoa totuudesta ja vailla Pyhää Henkeä, joka vuodatetaan johtamaan ihmiskuntaa totuuden tiellä. – – Se tosiasia, että sukupolvi toisensa jälkeen on noussut perustamaan järjestelmiä ja organisaatioita, jotka kaikki väittävät olevansa pelastussuunnitelman mukaisia ja silti ovat toisiaan vastaan, kunnes on syntynyt lukuisia kirkkoja, jotka kaikki eroavat opinkohdiltaan, osoittaa, että jotakin on mennyt vikaan.⁹

**Vuosisatoja kestäneen luopumuksen
jälkeen Herra palautti evankeliumin täyteen
profeetta Joseph Smithin kautta.**

Evankeliumi on tullut esiin meidän aikanamme todellisessa kirkkaudessaan, voimassaan, järjestyksessään ja valossaan, niin kuin aina, kun Jumalalla on ollut ihmisten keskuudessa kansa, jonka Hän on tunnustanut. Se sama järjestys ja evankeliumi, jonka edestä Kristus kuoli ja jota puolustaakseen apostolit vuodattivat verensä, on jälleen perustettu tämän sukupolven aikana. Kuinka se tuli? Taivaasta Jumalan edestä saapuneen pyhän enkelin palveluksen avulla, joka [keskusteli] ihmisen kanssa ja paljasti hänelle

maailmaa ympäröivän pimeyden ja toi esiin kansakuntia ympäröineen synkeän pimeyden, nuo tapahtumat, jotka tapahtuisivat tämän sukupolven aikana ja seuraisivat toisiaan nopeassa tahdissa aina Messiaan tulemiseen asti [ks. JS–H 30–49]. Enkeli opetti Joseph Smithille niitä periaatteita, jotka ovat välttämättömiä maailman pelastamiseksi, ja Herra antoi hänelle käskyjä ja sinetöi hänen päälleen pappeuden ja antoi hänelle valtuuden toimittaa Herran huoneen toimituksia. Herra sanoi hänelle, että ihmisten keskuudessa ei ollut evankeliumia ja ettei maailmassa ollut Hänen valtakuntansa oikeaa järjestystä, että ihmiset olivat kääntyneet pois Hänen oikeasta järjestyksestään, muuttaneet toimitukset ja rikkooneet ikuisen liiton ja omaksuneet valheita ja hyödyttömiä asioita. Hän kertoi Josephille, että oli tullut aika laskea perustus Jumalan valtakunnan vakiinnuttamiseksi ihmisten keskuuteen viimeisen kerran valmistauduttaessa lopun aikoihin.¹⁰

Mitä Joseph Smith teki saatuaan pappeuden ja sen toimitukset? Minäpä kerron teille, mitä hän teki. Hän teki sen, mitä seitsemäntoista vuosisataa ja viisikymmentä sukupolvea, jotka olivat tulleet ja menneet, mitä kaikki kristikunnan papit ja uskonnot ja koko maailma yhdessä eivät kyenneet tekemään – hän, vaikka oli [oppimaton] nuorukainen, esitteli maailmalle Jeesuksen Kristuksen evankeliumin sen täyteydessä, selkeydessä ja yksinkertaisuudessa sellaisena kuin sen Aikaansaaja ja Hänen apostolinsa olivat sitä opettaneet. Hän esitteli Jeesuksen Kristuksen kirkon ja Jumalan valtakunnan täydellisen organisaation sellaisina kuin Paavali esitti ne – päineen ja jalkoineen, käsivarsineen ja käsineen, jokainen ruumiinosa täydellisenä taivaan ja maan edessä [ks. 1. Kor. 12:12–28]. Kuinka hän, [oppimaton] poika, saattoi tehdä sen, mihin koko seitsemäntoista vuosisadan kristillisen maailman oppineisuus ei kyennyt? Koska häneen vaikutti Jumalan voima, hän sai ohjeita miehiltä, jotka lihassa ollessaan olivat saarnanneet itse samaa evankeliumia, ja niin tehdessään hän toteutti sen, mistä isä Aadam, Henok, Mooses, Elias, Jesaja, Jeremia sekä Jeesus ja Hänen apostolinsa olivat kaikki profetoineet.

Hyvin saattoi Paavali sanoa: ”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat” [Room. 1:16]. Myöhempien aikojen pyhät voivat sanoa samoin: ”Me emme häpeä Kristuksen evankeliumia.” Minä en

Profeetta Joseph Smith "sai Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käsien alla apostolinviran ja kaiken, mikä siihen kuuluu".

häpeä sanoa, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta. Minä en häpeä todistaa, että Jumala kutsui hänet ja että hän laski tämän kirkon ja valtakunnan perustuksen maan päällä, sillä se on totta, ja kuka hyvänsä mies tai nainen, jota Pyhä Henki innoittaa, voi nähdä ja ymmärtää nämä asiat.

– – Hän eli, kunnes hän sai jokaisen avaimen, toimituksen ja lain, joka on ikinä annettu jollekulle maan päällä isä Aadamista alkaen tähän taloudenhoitokauteen asti. Hän sai voimat ja avaimet Mooseksen käsien alla Israelin kokoamiseksi viimeisinä aikoina. Hän sai [Elian] käsien alla avaimet sinetöidä isien sydämet lapsiin ja lasten sydämet isiin. Hän sai Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käsien alla apostolinviran ja kaiken, mikä siihen kuuluu. Hän sai Moronin käsien alla kaikki avaimet ja voimat, joita Joosefin sauvalta Efraimin hallussa vaaditaan. Hän sai Johannes Kastajan käden alla Aaronin pappeuden kaikkine avaimineen ja voimineen ja jokaisen muun avaimen ja voiman, joka kuuluu tähän taloudenhoitokauteen, enkä minä häpeä sanoa, että hän oli Jumalan profeetta.¹¹

Sen sijaan että olisi elänyt lähes tuhatvuotiaaksi niin kuin Aadam, Joseph Smith eli noin 38 vuoden ikään. Hän toi esiin Efraimin hallussa olleen Joosefin sauvan aikakirjan – tämän maanosan muinaisten asukkaiden historian. Jumalan voimalla hän käänsi sen, ja se on julkaistu monilla kielillä. Sen lisäksi hän järjesti Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon apostolien ja profeettojen perustukselle, jossa kulmakivenä on Kristus Jeesus [ks. Ef. 2:20]. Miehiä asetettiin pappeuteen ja lähetettiin eri elämän aloilta viemään tätä evankeliumia maailmalle. Jumala ilmoitti Joseph Smithille, että hänet oli kutsuttu leikkaamaan viinitarhaa vielä viimeisen kerran ennen Ihmisen Pojan tuloa [ks. OL 24:19]. Siitä lähtien tuhansia Israelin vanhimpia on lähetetty maailmaan saarnaamaan evankeliumia. – – Lukekoon jokainen Opin ja liittojen kirjassa olevat ilmoitukset, jotka annettiin hänelle sinä lyhyenä aikana, jonka hän oli täällä lihassa. Se on yksi suurenmoisimmista aikakirjoista, mitä kukaan on koskaan antanut ihmiskunnalle. Eikä vain sitä, vaan hän järjesti endaumentit ja teki paljon muuta työtä. Kuka voisi odottaa hänen tehneen enemmän kuin hän teki sinä lyhyenä aikana, jonka hän asui lihassa? Minä sain endaumenttini hänen käsiensä alla. Hän toi esiin kaikki ne toimitukset, jotka on annettu myöhempien aikojen pyhille. Itse asiassa on hämmästyttävää ja ihmeellistä, että hän sai aikaan niin paljon kuin sai.¹²

Meillä on nyt etuoikeus vaeltaa palautetun evankeliumin valossa.

Pidän Herran siunaamana sitä kansaa, jolle Hän on ilmoittanut Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, jolle Hän on antanut pyhän pappeuden ja valtuuden toimittaa Hänen huoneensa toimituksia. – – Mielestäni me olemme tässä asemassa tänä aikana. Meillä on etuoikeus vaeltaa valossa, meillä on etuoikeus ymmärtää ja tuntea totuus, tietää, miten pelastua ja saada korotus Isämme ja Jumalamme edessä. Me olemme siinä asemassa, että tunnemme Hänen mielensä ja tahtonsa Hänen palvelijoidensa profeettojen kautta. Herra on antanut meille opettajia ja innoitettuja miehiä, miehiä, joita Jumalan Henki ja voima innoittaa, pukeutunut heidät totuudella ja antanut heille viisautta opettaa meille kaikkina aikoina polku, jota meidän tulee vaeltaa. Se on suuri siunaus.¹³

Kun ajattelen – – ihmiskunnan tilaa ja mietin, kuinka erilainen meidän tilanteemme on kuin ihmiskunnan enemmistön, mielestäni meidän pitäisi olla kiitollisia suurelle Hyväntekijällemme. Ihmissuvussa on miljoonia, jotka kokoontuvat eri taloihin, katedraaleihin, kirkkoihin ja kappeleihin tarkoituksenaan palvella Jumalaa, mutta onko noiden lukuisten seurakuntien keskuudessa yhtäkään, joka kokoontuisi yhteen ymmärtäen totuutta, ellei siellä ole jotakuta myöhempien aikojen pyhien vanhinta, joka on kutsuttu saarnaamaan maan asukkaille? Kokoontuvatko he yhteen ymmärtäen saman evankeliumin periaatteet, saman pelastussuunnitelman, Jeesuksen Kristuksen evankeliumin sillä tavoin, että heistä tulee yhtä?

Jumala ei voi tehdä yhtä kansasta, jolla on niin monenlaisia uskontoja ja niin moninaisia oppeja, jotka ovat täysin toistensa vastaisia kuin maailmassa on, mutta me olemme siunattu kansa. Meillä on keskuudessamme yhteisymmärryksen ja ykseyden periaatteet, ja kun niitä toteutetaan, ne sitovat meidät yhteen ja tekevät meistä yhtä.

Tämä periaate on myöhempien aikojen pyhille annettu siunaus, ja se on tehnyt heidät vapaiksi. Meidät on suurelta osin vapautettu niistä vaikeuksista ja hankaluuksista, vääristä opeista, pimeydestä, erheestä ja taikauskosta, joilla mielemme oli pimennetty, kunnes ihmislapsille valaistiin ymmärrettäväksi, että he olivat pimeydessä, sillä näin oli meidän kaikkien laita. Ennen kuin valo tuli, me matelimme suuressa määrin pimeydessä. Vaikka me saatamme olla rehellisiä ja vaikka me saatamme toimia parhaimpien ja pyhimpien tunteiden perusteella, niin ennen kuin evankeliumin täyteys ilmoitettiin, maailma oli kuin seinänviertä haparoiva sokea [ks. Jes. 59:9–11]. Meillä ei ollut apostoleja, ei profeettoja, meillä ei ollut innoitettuja miehiä, jotka olisivat nousseet kertomaan meille, mitä tehdä, jotta pelastuisimme, ja meidän täytyi kärsiä kaikesta siitä vastuksesta, kurjuudesta ja pimeydestä, jolle ihmislapset ovat alttiita eläessään väärin oppien, väärin perinteiden ja väärin opettajien alaisina. – –

Meidät on vapautettu näistä asioista, pimeyden pilvi on otettu meiltä ja iankaikkisen totuuden valo on alkanut loistaa mieliimme. – –

Pidän yhtenä suurimmista Jumalan ihmislapsille antamista siunauksista sitä, että heille on osoitettu selkeä totuus. – –

Missä on se mies tai nainen, joka ymmärsi mitään Jumalasta tai iankaikkisuudesta, ennen kuin Joseph Smith ilmoitti evankeliumin täyteen? Saatoin lukea Raamatusta noista asioista, joihin me nyt uskomme ja joita saamme, mutta olin maailman perimätietojen saartama enkä kyennyt ymmärtämään niitä.

Meille opetetaan nykyään aika ajoin Jeesuksen Kristuksen evankeliumin selkeitä periaatteita, pelastussuunnitelmaa – sitä, miten elää, jotta saisimme taivaallisen Isämme hyväksynnän. Eikö se ole kaikista siunauksista suurin? Jos tämä kansa voisi käsittää siunauksensa, sen ei koskaan tarvitsisi kokea yhtään onnetonta hetkeä. Jos tämä kansa voisi käsittää aseman, jossa se on, ja todellisen suhteensa Jumalaan, se tuntisi olevansa täysin tyytyväinen ja oivaltaisi, että taivaallinen Isämme on armollinen meitä kohtaan ja että Hän on varannut suuria ja loistavia siunauksia meidän päällemme.¹⁴

Kiitän Jumalaa siitä, että elän tänä päivänä ja tähän maailman-aikaan, kun korvani ovat kuulleet Kristuksen evankeliumin täyteen äänen.¹⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa kertomus sivuilta 1–3. Mitä Robert Masonin elämästä puuttui? Mitä tämä kertomus opettaa suuresta luopumuksesta ja evankeliumin palautuksesta?
- Tutki sivuja 3–5 ja etsi Herran tosi kirkon tunnusmerkkejä. Miksi on tärkeää, että kirkon perustus on aina saman mallin mukainen?
- Mikä presidentti Woodruffin mukaan johti suureen luopumukseen? Mitä seurauksia suuresta luopumuksesta oli? (Ks. s. 4–5.) Miten nämä seuraukset näkyvät tänä päivänä?
- Kertaa sivut 5–8 ja etsi joitakin profeetta Joseph Smithin aikaansaannoksista evankeliumin palautuksen yhteydessä. Kuinka hänen aikaansaannoksensa ovat vaikuttaneet elämääsi?

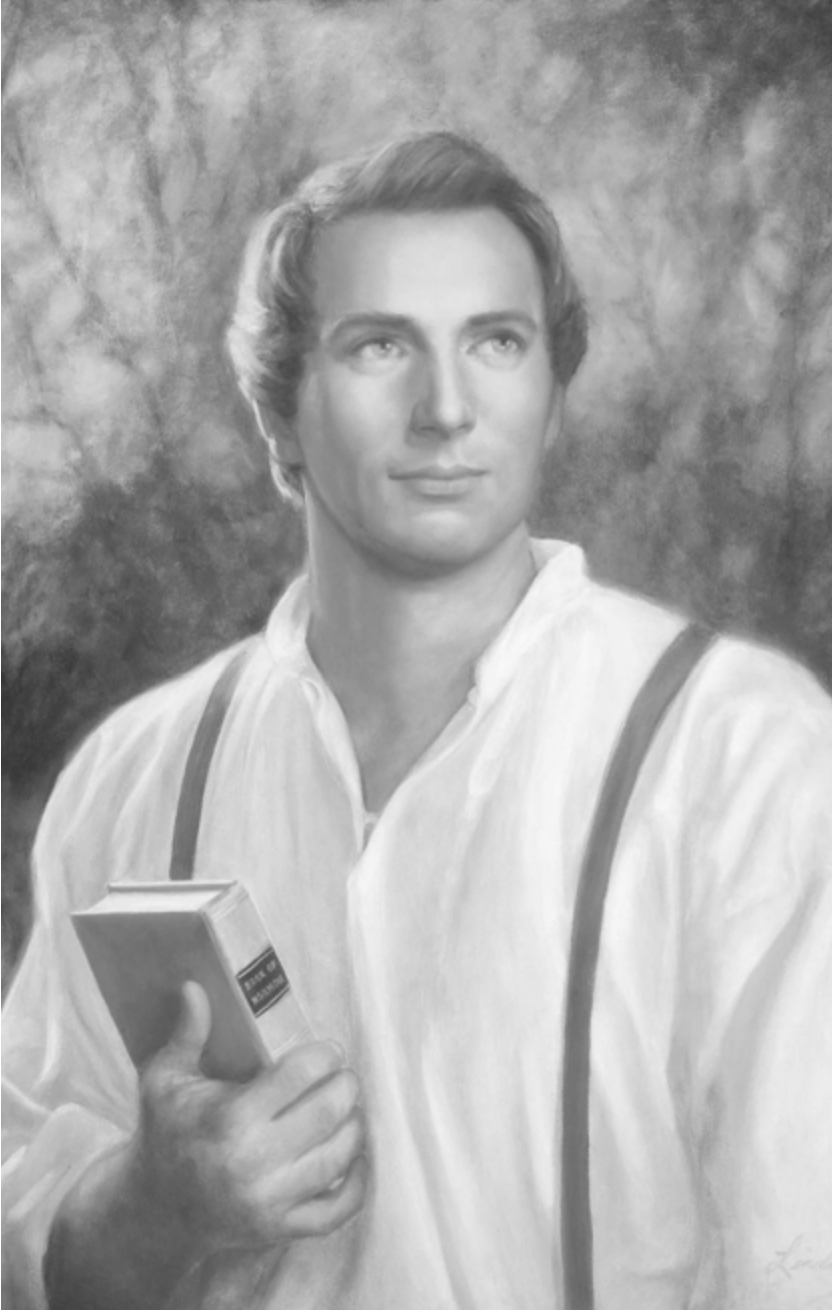
- Lue lausunto, joka alkaa sivun 6 alareunasta. Kuinka me voimme osoittaa, että me emme häpeä Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia?
- Pane merkille sanat *pimeys* ja *valo* sivuilla 8–10. Mitä opit presidentti Woodruffin tavasta käyttää näitä sanoja? Mitä elämästäsi puuttuisi, ellet olisi ottanut vastaan palautettua evankeliumia?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Jes. 29:10–14; Aam. 8:11–12; Morm. 1:13–14; OL 128:19–21.

Viitteet

1. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 23. toukokuuta 1881, s. 334–335.
2. *Deseret News: Semi-Weekly*, 1. heinäkuuta 1866, s. 2.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 24.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
5. "The Faith of the Latter-day Saints", *Millennial Star*, 25. heinäkuuta 1892, s. 478.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13. kesäkuuta 1882, s. 1.
7. *Deseret News*, 21. maaliskuuta 1855, s. 10.
8. *Deseret Weekly*, 14. marraskuuta 1891, s. 658.
9. *Deseret News*, 26. syyskuuta 1860, s. 234.
10. *Deseret News*, 21. maaliskuuta 1855, s. 10.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25. marraskuuta 1873, s. 1.
12. "Discourse by President Wilford Woodruff", *Millennial Star*, 21. toukokuuta 1894, s. 324–325.
13. *Deseret News*, 26. joulukuuta 1860, s. 338.
14. *Deseret News*, 6. tammikuuta 1858, s. 350.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28. joulukuuta 1875, s. 1.

Presidentti Woodruff sanoi profeetta Josephista: "Julkisella urallaan ja yksityiselämässään hänellä oli mukanaan Kaikkivaltiaan Henki ja hänessä ilmeni sielun suuruutta, jota en ollut koskaan nähnyt kenessäkään toisessa."

Joseph Smith – profeetta, näki ja ilmoituksensaaja

Joseph Smith, tämän taloudenhoitokauden profeetta, oli aina uskollinen korkeudesta saamilleen ilmoituksille täyttäen ennalta asetetun kutsumuksensa ja sinetöiden todistuksensa verellään.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Alkuajoistaan lähtien Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon uutena jäsenenä Wilford Woodruffilla oli todistus profeetta Joseph Smithistä. Hän sanoi: ”Olin täysin vakuuttunut siitä, että Joseph oli profeetta, jo ennen kuin näin hänet. Mielessäni ei ollut mitään ennakkoluuloja häntä kohtaan.”¹ Huhtikuussa 1834, noin neljä kuukautta kasteensa jälkeen, veli Woodruff matkusti Ohion Kirtlandiin, missä hän tapasi profeetta Josephin ensimmäisen kerran. Myöhemmin hän kertoi:

”Ensitutustumiseni häneen oli melko poikkeuksellinen. Näin hänet pellolla veljensä Hyrumin kanssa. Hänellä oli päässään hyvin vanha hattu, ja hän harjoitteli maaliin ampumista. Minut esiteltiin hänelle, ja hän kutsui minut mukaansa kotiin.

Otin kutsun vastaan ja seurasin häntä hyvin tarkkaan nähdäkseni, mitä voisin oppia. Kulkiessamme hänen talolleen hän huomautti, että tämä oli ensimmäinen kerta pitkään aikaan, kun hän oli viettänyt vapaa-aikaa.

Pian sen jälkeen kun olimme saapuneet hänen taloonsa, hän meni viereiseen huoneeseen ja toi sieltä sudennahan ja sanoi: ’Veli Woodruff, haluan, että autat minua parkitsemaan tämän’, joten riisuin takkini, ryhdyin työhön ja autoin häntä ja tunsin saaneeni kunniatehtävän tehdessäni niin. – – Hän halusi sen sudennahan pantavaksi vankkuriensa istuimelle. – –

Se oli ensimmäinen tutustumiseni profeetta Joseph Smithiin, tämän viimeisen taloudenhoitokauden suureen näkijään.”²

Muistellessaan tätä kokemusta presidentti Woodruff sanoi, että jotkut olisivat saattaneet loukkaantua nähdessään kirkon johtajan osallistuvan sellaiseen toimintaan. Mutta hänen omat huomionsa Joseph Smithistä sekä julkisuudessa että yksityiselämässä vain vahvistivat hänen todistustaan profeetan palvelutehtävästä. Noista varhaisista päivistä Kirtlandissa aina profeetan marttyyrikuolemaan 10 vuotta myöhemmin Wilford Woodruff palveli uskollisesti Joseph Smithin kanssa silloinkin, kun ystävät ja työtoverit kirkossa luopuivat. Hän sanoi: ”Vaikka meillä on ollut paljon luopioita ja meidät on kutsuttu kestäämään paljon vaikeuksia ja ahdinkoja – en ole tuntenut mitään kiusausta epäillä tätä työtä tai epäillä sitä, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta.”³

Vuoden 1897 maaliskuun 19. päivänä 90-vuotias presidentti Woodruff äänitti todistuksensa. Hän oli ensimmäinen kirkon presidentti, joka on tehnyt niin. Lyhyessä sanomassaan hän todisti pitkään profeetta Josephin palvelutehtävästä osoittaen elinikäistä omistautumistaan ystävälleen ja johtajalleen:

”Todistan, että Joseph Smith oli Jumalan tosi profeetta, jonka Jumala asetti laskemaan kirkkonsa ja valtakuntansa perustuksen viimeisellä taloudenhoitokaudella ja aikojen täytyessä. – Profeetta Joseph antoi henkensä Jumalan sanan tähden ja todistuksensa vuoksi Jeesuksesta Kristuksesta, ja hänet kruunataan marttyyrina Jumalan ja Karitsan edessä. Aina kun profeetta Joseph todisti meille, Jumalan voima ilmeni hänessä selkeästi.”⁴

Wilford Woodruffin opetuksia

Niin julkisuudessa kuin yksityiselämässäkin profeetta Joseph Smith oli lempeä, armelias, uskollinen ja vilpiton.

Matkustin tuhansia maileja Joseph Smithin kanssa. Tunsin hänen henkensä.⁵

Olen tuntenut suunnatonta iloa siitä, mitä olen nähnyt veli Josephista, sillä hänellä oli julkisella urallaan ja yksityiselämässään mukanaan Kaikkivaltiaan Henki ja hänessä ilmeni sellaista sielun suuruutta, jota en ollut koskaan nähnyt kenessäkään toisessa.⁶

Hänen sielunsa avartui ihmissuvun hyväksi laajaksi kuin iankaikkisuus.⁷

Veli Joseph olisi tuonut pelastuksen periaatteet koko ihmisuville, jos hänellä olisi ollut valta siihen.⁸

Se taloudenhoitokausi, joka hänet kutsuttiin aloittamaan, on suurin, mitä ihmiselle on koskaan annettu, ja sen johtajaksi vaadittiin juuri hänen kaltaisensa mies – – mies, joka oli uskollinen Jumalalle ja veljilleen, joka oli näkijä ja ilmoituksensaaja ja jonka usko Jumalaan oli sellainen, ettei hän koskaan horjunut eikä epäillyt vaan pysyi lujana ja kannusti muita viemään eteenpäin heidän edessään olevaa suurta työtä.⁹

Joseph Smith asetettiin ennalta laskemaan perustus Jumalan työlle myöhempinä aikoina.

Joseph Smithiä pidettiin henkimaailmassa tuhansia vuosia, jotta hän syntyisi lihaan oikeaan aikaan ja jotta Jumala innoittaisi häntä, kävisi hänen luonaan ja jotta hän olisi kykenevä ja valmistautunut siihen palvelutehtävään, joka hänen käsiinsä annettiin.¹⁰

Herra oli määrännyt Joseph Smithin tehtävänsä ennen hänen syntymäänsä aivan samoin kuin Jeremian. Jeremialle Herra sanoi: ”Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit maailmaan, minä pyhitin sinut omakseni ja määräsin sinut kansojen profeetaksi.” [Jer. 1:5.] Hän sai käskyn varoittaa Jerusalemin asukkaita heidän jumalattomuudesta. Hän tunsu sen vaikeaksi tehtäväksi, mutta teki lopulta sen, mitä hänen käskettiin tehdä. Samoin sanon Joseph Smithistä, että hän sai tehtävänsä ennen maailman perustamista ja tuli esiin Herran säätämänä aikana aloittamaan tämän työn maan päällä.¹¹

Isä Jumala, Jeesus Kristus, Pyhä Henki ja taivaan enkelit opettivat profeetta Joseph Smithiä.

Joseph Smithiä on sanottu usein oppimattomaksi, tietämättömäksi mieheksi. Hän oli maanviljelijän poika, ja hänellä oli hyvin vähän mahdollisuuksia käydä koulua. Mikä aapinen hänellä oli evankeliumin täyteen tuomiseksi maailmalle? Ei minkäänlaista, mutta hän sai opetusta taivaan enkelien palveluksen, Jumalan

äänen sekä Pyhän Hengen innoituksen ja voiman kautta. Periaatteet, jotka on ilmoitettu maailmalle hänen kauttaan, ovat yhtä tosia kuin Jumalan valtaistuin. Niiden vaikutus tunnetaan jo maan päällä, ja se tulee lisääntymään aina Ihmisen Pojan tulemiseen asti.”¹²

Joseph Smith sai kokea Pyhän Hengen vaikutusta, ja vastauksena hänen rukoukseensa Isä ja Poika ilmestyivät hänelle ja Isä sanoi hänelle: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!” [Ks. JS–H 17.] Hän kuunteli tarkoin Jeesuksen Kristuksen sanoja ja teki niin siihen asti, kunnes hänet surmattiin niin kuin Vapahtajakin.¹³

En ole tietääkseni koskaan lukenut mistään, että jollakin toisella taloudenhoitokaudella ihmislapsen olisivat saaneet samanlaisen voiman niin kuin sai Jumalan profeetta tämän kirkon järjestämiseen, kun sekä Isä että Poika ilmestyivät profeetta Josephille vastauksena hänen rukoukseensa. – – Tuo ilmoitus, jonka Jumala on työstään antanut, oli tärkeä, sillä mitään muuta ei ole koskaan ilmoitettu samalla tavoin millään maailman taloudenhoitokaudella. Samoin sen järjestämiseen Jumalan profeetta sai ohjeita taivaan enkeleiltä. He olivat hänen opettajiaan, he olivat hänen kouluttajiaan, ja kaiken mitä hän teki ja kaiken mitä hän sai aikaan alusta, tuosta hetkestä, asti marttyyrikuolemansa hetkeen saakka, hän teki Jeesuksen Kristuksen ilmoituksen avulla.¹⁴

Sanon itse, että en usko koskaan olleen ihmistä – – joka olisi ollut läheisemmin yhteydessä ja kanssakäymisissä Isä Jumalan ja Poika Jumalan ja Pyhä Henki Jumalan kanssa kuin profeetta Joseph Smith. Ilmoituksen voima oli hänen kanssaan siitä päivästä, kun hänet kutsuttiin ottamaan vastaan pappeus, aina siihen hetkeen, kun hän kuoli marttyyrinä. Innoituksen voima oli hänen kanssaan päivästä toiseen. Se ilmenee selkeästi ilmoituksissa, jotka sisältyvät Opin ja liittojen kirjaan. Aina kun Herra tunsi halua nuhdella Joseph Smithiä, Josephin täytyi omalla suullaan nuhdella itseään, eikä hän epäröinyt tuoda julki Herran sanaa, vaikka se oli häntä itseään vastaan. Hän oli yhteydessä Herraan, hän oli yhteydessä Pyhään Henkeen, hän oli yhteydessä taivaan enkeleihin.¹⁵

Profetiat, ilmoitukset ja Kaikkivaltiaan käskyt ikään kuin ympäröivät tuon miehen, ja hänen oli saatava opetusta, ei ihmiseltä

"Isä [ja] Poika ilmestyivät profeetta [Joseph Smithille] vastauksena hänen rukoukseensa."

eikä ihmisen tahdon mukaan, vaan Jumalan enkelien oli tultava opettamaan häntä. Tarvittiin Jumalan ilmoituksia opettamaan häntä, ja häntä opetettiin vuosia näkyjen ja ilmoitusten ja Jumalan taivaasta lähettämien enkelien avulla, jotka opettivat ja kouluttivat häntä ja valmistivat häntä laskemaan tämän kirkon perustuksen.

– – Joseph itse ei voinut ymmärtää, ellei hän ollut iankaikkisuuden näkyjen vallassa, sen työn tärkeyttä, jonka perustuksen hän oli laskenut. Kun hänen mielensä avautui, hän kykeni ymmärtämään Jumalan suunnitelmat monien asioiden suhteen, ja nuo ilmoitukset olivat hänen ympärillään ja opastivat hänen askeleitaan.¹⁶

Koettelemuksista ja vainosta huolimatta profeetta Joseph Smith pysyi uskollisena todistukselleen.

Kun Joseph esitteli kristitylle maailmalle periaatteet, jotka Jumala oli hänelle välittänyt, hän herätti heti ihmisten ennakkoluulot. Hänen oli asetettava vastustamaan perimätietoja, jotka he olivat perineet isiltään, jotka eivät tunteneet Jumalaa eivätkä Hänen teitään, perimätietoja, jotka olivat tulleet heille aikojen saatossa ja olivat taivaan pelastavien totuuksien vastaisia.¹⁷

Koko maailma nousi häntä vastaan – papit ja kansa. Mikä oli siihen syytä? Yksinkertaisesti se, että Joseph Smith oli muiden profeettojen ja apostolien kaltainen. Hän toi esiin Jeesuksen Kristuksen evankeliumin taloudenhoitokauden, joka joutui kosketuksiin ihmisten perimätietojen kanssa – perimätietojen, jotka olivat siirtyneet sukupolvelta toiselle.¹⁸

Hänen elämänsä oli yhtä jatkuvaa taistelua, vastustuksen kohtaamista joka käänteessä, etenkin sen ajan pappien taholta, mutta hän kesti sen kaiken ja riemuitsi suuresti työstään, kunnes hän päätti työnsä lihassa uurastettuaan noin neljätoista vuotta sen eteen. Hän joutui kahlaamaan syvien vesien halki, mutta hän ei koskaan masentunut eikä menettänyt rohkeuttaan huolimatta siitä, että hänen oli taisteltava niin sisä- kuin ulkopuolisiakin vihollisia vastaan. Hän ei koskaan menettänyt näkyvistään kutsumuksensa majesteettisuutta eikä tämän työn jumalallisuutta, vaan puhui ja toimi ihmisten keskuudessa kaikissa tilanteissa sinä mitä hän oli – Jumalan profeettana, näkijänä ja ilmoituksen-saajana viimeisellä taloudenhoitokaudella.¹⁹

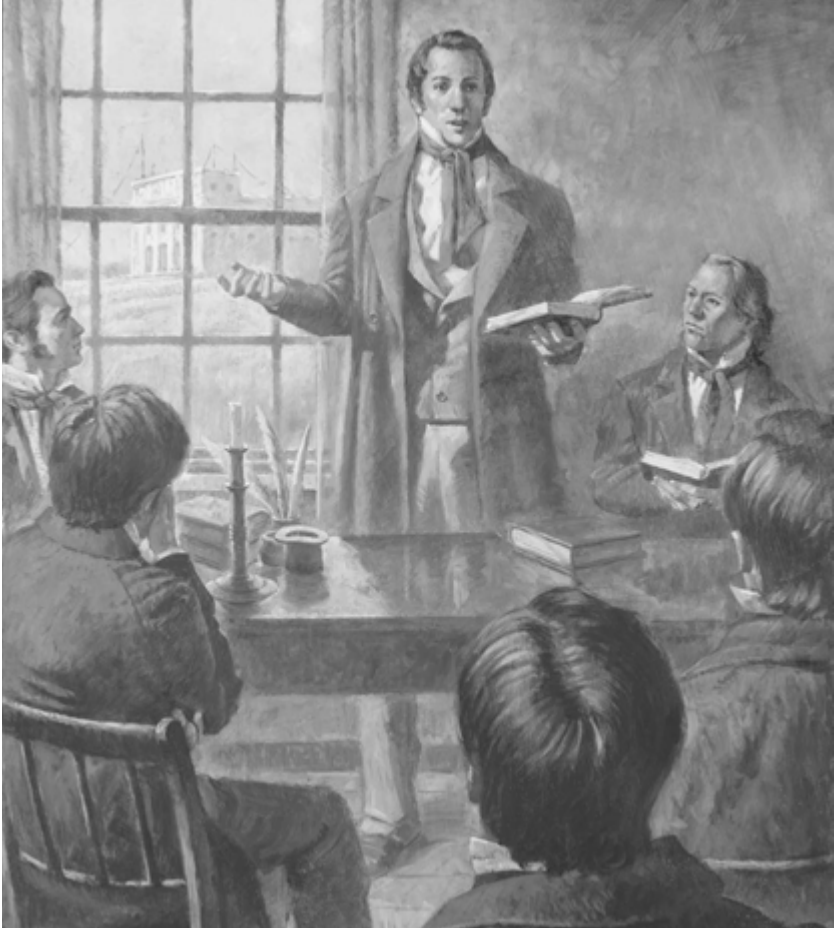
Jokainen tunne hänen sielussaan, jokainen käsitys hänen mielessään ja jokainen teko hänen elämässään osoitti, että hän oli päättänyt säilyttää totuuden periaatteen jopa henkensä uhraten.²⁰

Herra sanoi Josephille, että Hän koettelisi tätä, pysyisikö tämä Hänen liitossaan jopa kuolemaan saakka vai ei. Herra tosiaan koetteli häntä; ja vaikka hänellä oli vastassaan koko maailma ja kestettävänään valheellisten ystävien salaliitto, vaikka hänen koko elämänsä oli pelkkiä vaikeuksia ja levottomuutta ja huolta, niin silti kaikissa ahdingoissa, vangitsemisissa, hyökkäyksissä ja pahoinpitelyissä, jotka hän joutui kokemaan, hän oli aina uskollinen Jumalalleen ja uskollinen ystävilleen.²¹

Profeetta Joseph Smithillä oli näkemys kirkon kohtalosta, jonka mukaan hän valmisti kahtatoista apostolia ja valtuutti heidät viemään eteenpäin Herran työtä.

Kirkkoa perustamassa 6. huhtikuuta 1830 oli kuusi jäsentä, mutta Joseph uskoi, että siten alkunsa saaneesta valtakunnasta, kuten sinapinsiemenestä, tulisi suuri kirkko ja valtakunta maan päällä.²²

Vanhin Wilford Woodruff oli läsnä, kun profeetta Joseph Smith antoi valtakunnan avaimet kahdentoista apostolin koorumille.

Joseph Smith oli sitä mitä hän väittikin olevansa, Jumalan profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja. Hän laski tämän kirkon ja valtakunnan perustuksen ja eli kyllin kauan antaakseen valtakunnan avaimet Israelin vanhimmille, kahdelletoista apostolille. Hän vietti elämänsä viimeisen talven, noin kolme tai neljä kuukautta, kahdentoista koorumin kanssa opettaen heitä. Kyse ei ollut vain muutamasta tunnista, jolloin hän antoi heille evankeliumin toimitukset, vaan hän käytti päivän toisensa jälkeen, viikon toisensa jälkeen ja kuukauden toisensa jälkeen opettaen heille ja muutamille muille sitä, mikä kuuluu Jumalan valtakuntaan.²³

Joseph sai jonkin aikaa ennen kuolemaansa Herralta innoituksen kautta tiedon siitä, että hänen maallinen vaelluksensa lähestyi loppuaan. Se näkyi eri tavoin, mutta etenkin siinä, miten palavasti hän halusi antaa kahdelletoista apostolille kaikki pyhän pappeuden avaimet ja valtuudet, jotka hän oli saanut. Hän julisti yksityisesti ja julkisuudessa, että he olivat saaneet ne ja olivat täysin päteviä ja että hän oli siirtänyt Jumalan valtakunnan kahdentoista apostolin harteille.

Minä Wilford Woodruff, joka olen viimeinen lihassa oleva ihminen maan päällä, joka oli läsnä tuossa tilaisuudessa, tunnen velvollisuudekseni Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa, Israelin huonetta ja koko maailmaa kohtaan todistaa tämän viimeisen kerran kaikille kansakunnille, että talvella 1843–1844 Joseph Smith, Jumalan profeetta, kutsui kaksitoista apostolia koolle Nauvoon kaupunkiin ja vietti kanssamme monta päivää antaen meille endaumenttimme ja opettaen meille niitä loistavia periaatteita, jotka Jumala oli ilmoittanut hänelle. Eräässä sellaisessa tilaisuudessa hän nousi seisomaan keskellemme ja selitti meille lähes kolmen tunnin ajan suurta ja viimeistä taloudenhoitokautta, jonka Jumala oli saattanut täytöntöön maan päällä näinä viimeisinä aikoina. Huoneen täytti ikään kuin kuluttava tuli. Profeetta oli puettuna suureen Jumalan voimaan, ja hänen kasvonsa loistivat ja olivat läpikuultavan kirkkaat, ja hän päätti tuon puheen, joka ei tule koskaan painumaan unhoon ajassa eikä iankaikkisuudessa, seuraavin sanoin:

”Veljet, olen tuntenut suurta sydämen murhetta pelosta, että minut saatettaisiin ottaa maan päältä Jumalan valtakunnan avaimet hallussani ilman että sinetöisin niitä muiden miesten pään päälle. Jumala on sinetöinyt pääni päälle kaikki Jumalan valtakunnan avaimet, jotka ovat välttämättömiä kirkon, Siionin ja Jumalan valtakunnan perustamiseksi ja rakentamiseksi maan päällä ja pyhien valmistamiseksi Ihmisen Pojan tulemistä varten. Veljet, kiitän Jumalaa siitä, että olen elänyt nähdäkseni päivän, jolloin minun on sallittu antaa teille endaumenttinne, ja olen sinetöinyt teidän pääanne päälle kaikki Aaronin ja Melkisedekin pappeuden ja apostolinviran valtuudet kaikkine niihin liittyvine avaimineen ja voimineen, jotka Jumala on sinetöinyt päälleni. Ja nyt siirrän kaiken

työn, taakan ja huolen tästä kirkosta ja Jumalan valtakunnasta teidän harteillenne ja käsken nyt teitä Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ryhdistämään hartianne ja kantamaan tätä kirkkoa ja Jumalan valtakuntaa taivaan ja maan edessä ja Jumalan, enkelien ja ihmisten edessä, ja ellette sitä tee, te olette tuomitut.”

Ja se sama Henki, joka täytti silloin huoneen, palaa rinnassani, kun nyt kirjoitan muistiin tätä todistusta.²⁴

Profeetta Joseph Smith sinetöi todistuksensa verellään.

Joseph Smith eli siihen asti että jätti testamenttinsa maailmalle, ja kun hän oli sinetöinyt kaikki nämä avaimet, voimat ja siunaukset Brigham Youngin ja veljiensä pään päälle, kun hän oli juurruttanut nämä avaimet maan päälle, niin ettei niitä enää koskaan otettaisi pois; kun hän oli tehnyt tämän ja tuonut esiin tuon aikakirjan, tuon ilmoituksen kirjan, julistuksen, joka koskee koko tämän sukupolven – juutalaisten, pakanoiden, Siionin ja Babylonin, maan kaikkien kansakuntien – kohtaloa, hän sinetöi tuon todistuksen verellään Carthagen vankilassa, jossa pahat ja jumalattomat miehet riistivät hänen henkensä ja hänen veljensä Hyrumin hengen.²⁵

Voin sanoa, että minusta näytti siihen aikaan oudolta, miksi profeetta ja hänen veljensä Hyrum sallittiin riistää keskuudestamme. Mutta Jumalan käskystä ja taivaan ilmoitusten ja voiman kautta Joseph Smith asetettiin laskemaan tämän suuren aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden perustus. Hänet tuotiin maailmaan ja asetettiin perustamaan tämä Kristuksen kirkko viimeisen kerran tämän maan päälle, valmistamaan se Ihmisen Pojan tulemistä varten. Jälkikäteen ajatellen minä tulin hänen kuolemansa jälkeen vakuuttuneeksi siitä, että hänet oli asetettu kuolemaan – vuodattamaan verensä todistukseksi tälle taloudenhoitokaudelle.²⁶

Joseph – oli tosi, uskollinen ja urhoollinen todistuksessaan Jeesuksesta kuolinpäiväänsä asti.²⁷

Hän antoi todistuksensa, jätti sen aikakirjoihin ja sinetöi sen verellään ja antoi henkensä, ja tuo todistus on voimassa tänään koko maailmalle ja pysyy voimassa aikojen loppuun saakka.²⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä epätavallista oli Wilford Woodruffin tutustumisessa Joseph Smithiin? (Ks. s. 13–14.) Mitä tämä tapaus kertoo profeetta Joseph Smithistä?
- Ota esiin sivut 14–15 ja kerta osuus, jossa puhutaan Joseph Smithin luonteesta. Miksi on hyödyllistä tietää, millainen Joseph Smith oli niin yksityiselämässä kuin julkisuudessakin? Kuinka käyttäytymisemme yksityiselämässä vaikuttaa kykyymme opettaa ja johtaa?
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen tavassa, jolla Joseph Smith sai oppia evankeliumin täyteydestä? (Ks. s. 15–17.)
- Kuinka profeetta Joseph suhtautui vastoinkäymisiin? (Ks. s. 18.) Kuinka hänen esimerkinsä voisi auttaa meitä?
- Miksi profeetta Joseph Smith antoi valtakunnan avaimet kahdelletoista apostolille? (Ks. s. 18–21.) Miksi meidän on tärkeää tietää, että niin tapahtui?
- Kertaa presidentti Woodruffin sanat Joseph Smithin kuolemasta (s. 21). Mitä tunnet ajatellessasi uhrausta, jonka Joseph ja Hyrum Smith tekivät?
- Mikä on tehnyt sinuun vaikutuksen lukiessasi presidentti Woodruffin sanoja profeetta Joseph Smithistä?
- Miksi on tärkeää saada todistus profeetta Joseph Smithistä? Mitä voimme tehdä vahvistaaksemme todistustamme profeetasta?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: 2. Nefi 3:6–15; OL 5:10; 135; JS–H.

Viitteet

1. *Deseret News*, 20. tammikuuta 1858, s. 363.
2. *Deseret News*, 20. tammikuuta 1858, s. 363.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 29–30.
4. *Testimonies of the Presidents of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (videonauha, 1986, varastonumero 53242).
5. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 31.
6. *Deseret News*, 20. tammikuuta 1858, s. 363.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 36.
8. *Deseret News*, 16. joulukuuta 1857, s. 324.
9. *Deseret Weekly*, 26. lokakuuta 1889, s. 560.
10. "Revelation and Judgment", *Deseret Weekly*, 25. elokuuta 1894, s. 289.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 281–282.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. toukokuuta 1873, s. 1.
13. *Deseret Weekly*, 14. marraskuuta 1891, s. 658.
14. *Millennial Star*, 28. huhtikuuta 1890, s. 258.
15. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 306.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25. marraskuuta 1873, s. 1.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 31.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 42–43.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 31–32.
20. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 36.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 33.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
23. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 35.
24. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 722.
25. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25. marraskuuta 1873, s. 1.
26. *Deseret Weekly*, 14. marraskuuta 1891, s. 658–659.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
28. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.

Kabdentoista apostolin koorumin jäsenenä vanhin Wilford Woodruff työskenteli uutterasti auttaakseen Jeesuksen Kristuksen kirkon perustamisessa aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella.

Aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi

*Myöhempien aikojen pyhinä meillä on pyhä
velvollisuus auttaa rakentamaan Jumalan valtakuntaa
tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Herra on perustanut evankeliumin taloudenhoitokausia eri aikoina kautta maailman historian. Jokaisella taloudenhoitokaudella Hän on ilmoittanut evankeliuminsa yhden tai useamman valtuutetun palvelijan kautta. Profeetta Joseph Smith oli Herran välikappale perustettaessa nykyistä taloudenhoitokautta, josta käytetään pyhissä kirjoituksissa nimitystä aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi (ks. OL 128:20).

Keväällä 1834 Wilford Woodruff osallistui erääseen pappesuskokoukseen Ohion Kirtlandissa. Tuossa kokouksessa hän alkoi ymmärtää kirkon kohtaloa tällä taloudenhoitokaudella. Myöhemmin hän kertoi:

”Profeetta kutsui kaikki pappisuudenhaltijat koolle paikkakunnan pieneen hirsiseen koulurakennukseen. Se oli pieni rakennus, mitoiltaan arviolta 14 x 14 jalkaa [18 m²]. Mutta sinne mahtuivat kaikki Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pappisuudenhaltijat, jotka olivat tuolloin Kirtlandin kaupungissa – . Se oli ensimmäinen kerta, kun näin Oliver Cowderyn tai kuulin hänen puhuvan, ensimmäinen kerta, kun näin Brigham Youngin ja Heber C. Kimballin ja kaksi Prattia [Orsonin ja Parleyn] sekä Orson Hyden ja monet muut. Siihen aikaan kirkossa ei ollut muita apostoleja kuin Joseph Smith ja Oliver Cowdery. Tultuamme yhteen profeetta pyysi kanssaan olevia Israelin vanhimpia todistamaan tästä työstä. Ne, jotka olen maininnut, puhuivat, ja hyvin monet muut, joita en ole maininnut, lausuiivat todistuksensa. Kun he olivat todistanneet,

profeetta sanoi: 'Veljet, teidän tämäniltaiset todistuksenne ovat ylentäneet mieltäni ja opettaneet minua hyvin paljon. Mutta haluan sanoa teille Herran edessä, että te ette tiedä yhtään enempää tämän kirkon ja valtakunnan kohtaloista kuin äitinsä sylissä oleva lapsi. Te ette ymmärrä sitä.' Olin varsin yllättynyt. Hän sanoi: 'Te näette täällä tänään vain pienen kourallisen pappeutta, mutta tämä kirkko täyttää vielä Pohjois- ja Etelä-Amerikan – se täyttää maailman.'"¹

Wilford Woodruff omisti elämänsä Jumalan valtakunnan rakentamiseen ja sai jatkuvasti opetusta Joseph Smithiltä, jopa profeetan kuoleman jälkeenkin. Hän kertoi saamastaan näystä, jossa hän oli puhunut Joseph Smithin kanssa: "Näin hänet temppelein ovella taivaassa. Hän tuli luokseni ja puhui minulle. Hän sanoi, ettei voisi jäädä puhumaan kanssani, koska hänellä oli kiire. Seuraava mies, jonka tapasin, oli isä Smith [Joseph Smith vanhempi]; hän ei voinut puhua kanssani, koska hänellä oli kiire. Tapasin puoli tusinaa veljiä, jotka olivat maan päällä ollessaan toimineet korkeissa asemissa, eikä kukaan heistä voinut jäädä puhumaan kanssani, koska heillä oli kiire. Olin hyvin hämmästynyt. Ennen pitkää näin profeetan uudelleen ja sain etuoikeuden kysyä asiaa häneltä.

'Kuulehan', minä sanoin, 'haluaisin tietää, miksi sinulla on kiire. Olen ollut kiireinen koko ikäni, mutta oletin kiireitteni olevan ohi kun pääsen taivaan valtakuntaan, jos sinne koskaan pääsen.'

Joseph vastasi: 'Kerronpa sinulle, veli Woodruff. Jokaisella [taloudenhoitokaudella], jolla on ollut pappeus maan päällä ja joka on mennyt selestiseen valtakuntaan, on ollut tietty määrä työtä tehtävänä valmistautuakseen tulemaan maan päälle Vapahtajan kanssa, kun Hän tulee hallitsemaan maailmaa. Jokaisella [taloudenhoitokaudella] on ollut runsaasti aikaa tämän työn tekemiseen. Meillä ei ole. Me olemme viimeinen [taloudenhoitokausi], ja on niin paljon työtä tehtävänä, ja meillä on kiire saada se tehdyksi.'"²

Wilford Woodruffin opetuksia

Herra ja Hänen profeettansa ovat odottaneet tätä taloudenhoitokautta jo ennen maailman luomista.

Kaikilla innoitetuilla ihmisillä aina isä Aadamin päivästä Jeesuksen päiviin on ollut enemmän tai vähemmän selkeä

näkemys aikojen täyttymisen suuresta ja viimeisestä taloudenhoitokaudesta, jolloin Herra alkaisi valmistaa maata ja kansaa Ihmisen Pojan ja vanhurskauden hallituskauden tulemistä varten.³

Mielestäni työ – – jota on tehty siitä ajasta asti, kun tämä kirkko perustettiin, toteuttaa vain taivaallisen Isämme suurta suunnitelmaa, suunnitelmaa, joka valmistettiin jo ennen maailman perustamista. Itse asiassa Jumalan profeetat ja innoitetut ihmiset kaikkina eivätkin ole odottaneet mitään muuta taloudenhoitokautta yhtä suurella mielenkiinnolla – –.

Katsoessaan profetallisessa näyssään tähän päivään Jesaja käyttää hyvin voimakasta kieltä pyrkiessään ilmaisemaan sitä koskevat tunteensa. Yhdessä kohdassa hän sanoo: ”Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan. Siion sanoo: ’Herra on minut hylännyt, Jumalani on minut unohtanut!’ Unohtaako äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää?” ”Kyllä”, Herra sanoo, ”vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.” Hän sanoo: ”Käsieni ihoon minä olen [Siionin] piirtänyt, ja niin sinun muurisi ovat aina silmiäni edessä.” [Ks. Jes. 49:13–16.]

Tuo Jumalan Siion on ollut Hänen kasvojensa edessä jo ennen maailman perustamista.⁴

Herra ei luonut tätä maailmaa sattumalta; hän ei ole tehnyt koskaan mitään työtään sattumalta. Maa luotiin tiettyjä tarkoituksia varten, ja yksi noista tarkoituksista oli sen lopullinen lunastus ja Hänen hallintonsa ja valtakuntansa perustaminen sen päälle myöhemmin aikoina valmistamaan se Herran Jeesuksen Kristuksen hallintokautta varten, Hänen, jonka oikeutena on hallita. Tuo määräaika on tullut, tuo taloudenhoitokausi on edessämme, me elämme keskellä sitä.⁵

Mikään ei voi estää kirkkoa täyttämästä kohtaloaan.

Tämä kirkko on jatkanut esiinmarssiaan. Se on ainoa tosi kirkko koko maan päällä. Sen historia alkaa ennen maailmaa. Se on jatkanut kasvuaan ja etenemistään perustamispäivästään aina tähän aikaan asti. – – Sen on korkein Jumala suunnitellut pysymään maan päällä voimassa ja kirkkaudessa ja vallassa, kuten Jumalan profeetat

näivät sen omana aikanaan omassa sukupolvessaan. Se on valtakunta, jonka Daniel näki, ja se jatkaa vierimistään eteenpäin, kunnes se täyttää koko maan [ks. Dan. 2:34–35, 44–45; OL 65:2].⁶

Me uskomme, että tämä kirkko valmistaa tietä Kristuksen tulemiselle hallitsemaan kuninkaana, ja että tämä kirkko kehittyy silloin Jumalan valtakunnaksi, jonka tuloa kaikki kristityt rukoulevat; että Jumalan tahto toteutuisi niin maan päällä kuin taivaassa [ks. Matt. 6:10].⁷

Täällä maan päällä ei ole sellaista voimaa, joka voi murtaa tämän kirkon. Miksi? Koska Jumala pitää sitä käsissään. Hän on sen Aikaansaaja, ja Hän on luvannut lukemattomien profeettojen suulla, että se on pysyvä.⁸

Kun Joseph ja Hyrum surmattiin, ”mormonismia” ei surmattu, uskoa Jumalaan ei surmattu, toivoa ja rakkautta ei surmattu, Jumalan huoneen toimituksia ei hävitetty eikä pyhän pappeuden voimaa. Taivaan Jumala on säätänyt nämä asiat.⁹

Jumalan valtakunta etenee; se ei taannu.¹⁰

Missä on se myöhempien aikojen pyhä tai joku muu, joka on joskus nähnyt tämän kirkon tai valtakunnan taantuvan? – Olipa tilanteemme ollut millainen tahansa, tämä valtakunta on mennyt eteenpäin ja ylöspäin jatkuvasti aina tähän hetkeen saakka. Meneekö se koskaan taaksepäin? Ei, sitä se ei tee. Tämä Herran Siion kaikessa kauneudessaan, voimassaan ja kirkkaudessaan on kaiverrettu kaikkivaltiaan Jumalan kämmeniin, ja se on Hänen kasvojensa edessä alati. Hänen käskynsä ovat vakaat, eikä yksikään ihminen voi syrjäyttää niitä.¹¹

Vaikka kaikki pimeyden voimat sotisivat meitä vastaan, Herra on ystävämme, ja Hän tukee meitä ja antaa meille voimaa rakentaa Siionia ja viedä eteenpäin tätä työtä Ihmisen Pojan tulemiseen asti. Olkoon siis sydämenne lohdutettu. – Meidän kaikkien pitäisi olla yhtä asiassa, jossa olemme mukana. Siinä määrin kuin sen teemme, me tulemme voittamaan.¹²

Emme ole millään muotoa levänneet laakereillamme, meillä on ollut sodankäyntiä ja vastustusta alusta aina tähän päivään saakka, mutta me ja maailma voimme rauhoittaa sydämemme ”mormonismiin” suhteen, sillä se ei lopu ennen kuin Herra Jeesus Kristus tulee taivaan pilvissä.¹³

*"Tämä kirkko on jatkanut esiinmarssiaan. --
Se on valtakunta, jonka Daniel näki, ja se jatkaa
vierimistään eteenpäin, kunnes se täyttää koko maan."*

Kulta ja hopea voivat hävitä, talot ja maat kadota, kaikki ajalliset asiat hävitä, mutta pappuus, pelastus, Jumalan valtakunta ja profetia eivät koskaan, koskaan jää täyttymättä.¹⁴

Meidät on pidetty henkimaailmassa odottamassa aikaa, jolloin tulisimme rakentamaan Jumalan valtakuntaa tällä taloudenhoitokaudella.

Jouduimme odottamaan henkimaailmassa tuhansia vuosia päästäksemme lihaan myöhempinä aikoina ja ottaaksemme vastaan Jumalan valtakunnan ja rakentaaksemme sitä. Mitä meidän sitten myöhempien aikojen pyhinä pitäisi ajatella ymmärrettyämme nämä asiat? Meillä on suuri sota käytävänä. Lusifer, sarastuksen poika, ja kaikki hänen joukkonsa ovat yhdistyneet meitä vastaan. Meitä on vain pieni kourallinen verrattuna maailman asukkaisiin. Minään aikakautena maailmassa ei ole ollut kuin muutama mies ja nainen, jotka ovat olleet riittävän riippumattomia hylätäkseen pahan ja palvelukseen Herraa. Mutta meitä on pidetty kelvollisina laskettaviksi kuulumaan Hänen kansaansa. On siis aika, että me

nousemme, että me heräämme ja että me Jumalan ja pyhän pappeuden voimaan puettuina pidämme tuota pappeutta kunniaissa ja osoittaudumme kelvollisiksi siihen kuuluviin siunauksiin.¹⁵

Koskaan ei ole ollut tällaista kansaa. Koskaan sen jälkeen kun Jumala loi maailman, ei ole ollut tällaista työtä. On toki ollut ihmisiä, jotka ovat saarnanneet evankeliumia, mutta aikojen täytyessä Herra on ojentanut kätensä perustaakseen valtakuntansa. Tämä on viimeinen taloudenhoitokausi. Hän on nostanut miehiä ja naisia viemään työtään eteenpäin, ja kuten olen usein sanonut, monia meistä on pidetty henkimaailmassa tämän maailman perustamisesta lähtien tähän sukupolveen asti, jonka aikana nyt elämme.¹⁶

Jumalan ilmoitukset Raamatussa, Mormonin kirjassa ja Opissa ja liitoissa ovat täyttymässä. Me olemme täyttämässä niitä. Ja ollesamme täällä olkaamme uskollisia Jumalalle, suurelle Elohimille, niin juutalaisten kuin pakanoidenkin Jumalalle. Hän katsoo meihin eikä kehenkään muuhun. Hän katsoo myöhempien aikojen pyhiin. Miksi? Koska kukaan muu ei ole saanut ikuisen evankeliumin täyteyttä, kukaan muu ei ole ottanut tehtäväkseen rakentaa tätä valtakuntaa. Uskoni ja tuntemukseni tästä asiasta on, että meidät nimettiin ennen kuin maailmaa oli – aivan samoin kuin muinaiset apostolit – tulemaan esiin lihassa ja liittymään tähän valtakuntaan, ja meidän on tehtävä se tai meidät tuomitaan. Se on asemamme tällä hetkellä. Taivaan joukkojen katseet ovat kiinnittyneet meihin; itse Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ja kaikki apostolit ja profetat, jotka ovat sinetöineet todistuksensa verellään, seuraavat katseillaan tätä kansaa. He käyvät luonanne, he tarkastelevat työtänne, sillä he tietävät erittäin hyvin, että kohtalonanne on rakentaa tätä valtakuntaa, rakentaa Siionia, pyhittää se, pyhittää maa ja valmistaa maailma Ihmisen Pojan tulemistä varten.¹⁷

Myöhempien aikojen pyhinä meillä on suuri työ tehtävänä.

Joseph Smith – tuli profetian täyttymyksenä suorittamaan sen, mitä häneltä vaadittiin, laskemaan työn perustuksen, saamaan pappeuden ja apostolinviran avaimet ja jokaisen kirkon organisaatioon kuuluvan lahjan ja hyveen, jota tarvitaan viemään

sitä eteenpäin. Meidät on kutsuttu rakentamaan hänen laske-
malleen perustukselle.¹⁸

Jos voisimme avata mieleemme näkemään ja antaisimme sen laajentua tulevaisuuteen ja nähdä tämän valtakunnan ja mitä se tulee saavuttamaan ja mitä meidän on tehtävä ja sen sodan, josta meidän on selviydyttävä, niin me epäilemättä näkisimme, että meillä on suuri työ käsissämme.¹⁹

Erityinen kutsumuksemme on rakentaa Siionia ja valmistaa ihmisiä seisomaan pyhissä paikoissa, kun Herran tuomiot langetetaan jumalattomien ylle.²⁰

Jumalan mieli ja tahto on, että myöhempien aikojen pyhien tulee itse ymmärtää täysin, että he ovat keskellä Jumalan ihmisille tarkoittamaa suurta ja viimeistä taloudenhoitokautta, ja että heidän pitäisi myös ymmärtää täysin velvollisuudet, jotka heille siinä toimijoina kuuluvat. Eikä heidän pitäisi koskaan menettää näkyvistään sitä tosiasiaa, etteivät kaikki pimeyden voimat yhdessäkään kykene koskaan saamaan Jumalan tarkoituksia raukeamaan sen työn suhteen, jonka Hän on päättänyt suorittaa sinä aikana ja siinä sukupolvessa, jota me elämme. Myöhempien aikojen pyhien tulee elää Herran edessä sellaisella tavalla, että me ymmärrämme aseman, joka meillä on, ja velvollisuudet, jotka käsistämme vaaditaan, sillä Herra vaatii meiltä tiettyjä asioita meidän ajanamme ja tässä sukupolvessa, kuten Hän on vaatinut kansaltaan jokaisena aikana, jolloin Hän on antanut heille ikuisen evankeliumin täyteyden ja pyhän pappeuden voiman ja valtuuden. – –

On myös Jumalan tahto, että meidän tulee maksaa kymmenyksemme ja uhrimme; on Hänen tahtonsa, että meidän tulee noudattaa viisauden sanaa; on Hänen tahtonsa, että meidän tulee pitää käskyt ja opettaa niitä muille. Meitä pidetään vastuussa kaikesta siitä, mitä meidän pitäisi tehdä emmekä me tee, aivan kuten siitäkin, mitä teemme. Meillä tulee olla yksi sydän ja yksi mieli, emmekä saa antaa minkään luonteeltaan ajallisen tai hengellisen erottaa meitä rakkaudesta Jumalaa ja ihmistä kohtaan.

– – Meidän pitäisi olla yhtä ja meidän pitäisi tavoitella toinen toisemme hyvinvointia. Meidän pitäisi opettaa Kristuksen evankeliumin periaatteita pojillemme ja tyttärillemme sekä myös maailmalle ja valmistautua tuleviin tapahtumiin, joista puhutaan

Herran meille antamissa ilmoituksissa. Hän on jo aloittanut maan asukkaiden keskuudessa työnsä, ihmeellisen, hämmästyttävän ihmetekonsa, josta Jesaja puhuu [ks. Jes. 29:14]. Hänen käntensä ei raukea, ennen kuin Hänen tarkoituksensa ovat täyttyneet.²¹

Meillä on edessämme suuri työ, ja sen tekeminen vaatii kaiken vaivannäkömme ja kaikki lahjamme ja kykymme. Meidän on etsittävä Jumalan Henkeä avuksemme, sillä ilman tuota Henkeä me voimme saada aikaan vain hyvin vähän.²²

Kerron teille, että kun katselette ympärillenne ja näette toisaalta maailman tilan ja toisaalta sen, mitä meidän on saatava aikaan ja mihin Jumalan valtakunnan on yllettävä täyttääkseen kohtalonsa ja Jeesuksen Kristuksen ilmoitukset, suurimpana tavoitteenamme pitäisi olla Jumalan valtakunnan rakentaminen ja sen eteenpäin vieminen. – –

– – Meidän tulee odottaa ilolla valtakunnan rakentamista eikä varmistaa siunauksia vain itsellemme vaan myös pyrkiä tulemaan ihmisten pelastajiksi Siionin vuorella ja yrittää tehdä mahdollisimman paljon hyvää uurastaen Siionin asian ja vaikutusvallan edistämiseksi sen joka saralla, jossa meidät kutsutaan toimimaan.

Kun etenemme tällä tavoin, me menestymme ja mielessämme on jatkuva rauha, ja kuten Herra on sanonut, mitään ei pidätetä keneltäkään, joka etsii vanhurskautta ja Jumalan valtakunnan siunauksia. – –

– – Monet suuret asiat odottavat meitä, maan päällä tapahtuu hyvin monia muutoksia ja valtakunta kasvaa, ja kehotan tässä kaikkia myöhempien aikojen pyhiä, jotka kuulevat minua tänä päivänä, tutkimaan tarkoin asemaa, jossa olette, ja tutkimaan sydäntänne ja ottamaan selville, olemmeko me Herran Jumalamme suosiossa, ja vahvistukaamme jatkuvasti uskossa, toivossa, vanhurskaudessa ja jokaisessa hyveen periaatteessa, jota me tarvitsemme tukemaan meitä jokaisessa koettelemuksessa, joka meitä ehkä kutsutaan kestämään, jotta voimme osoittaa olevamme Jumalan ystäviä, pysyimpäpä liitossa tai emme. Meitä koetellaan tästä ajasta aina Messiaan tulemiseen saakka, toisin sanoen eläessämme maan päällä.²³

Myöhempien aikojen pyhien ei tarvitse pelätä, jos he vain pysyvät uskollisina liitoille, joita he ovat solmineet Jumalansa kanssa,

"Erityinen kutsumuksemme on rakentaa Siionia ja valmistaa ihmisiä seisomaan pyhissä paikoissa."

ja noudattavat tarkoin periaatteita, joiden Hän on käsenyt hallita meitä Hänen Siioninsa rakentamisessa.

Jos me kuitenkin unohtamme liittomme ja poikkeamme niistä opetuksista, jotka Hän on antanut meille, tai emme välitä niistä, niin te myöhempien aikojen pyhät voitte olla varmoja siitä, että asemamme on meille täynnä vaaroja. Jumalan tarkoituksia ei tehdä tyhjiksi, mutta meitä ruoskitaan, ja ne, jotka pysyvät tällä tiellä, hylätään ja he jäävät vaille kaikkia Siionille luvattuja siunauksia.²⁴

Herra on tämän kansan kanssa, mutta en usko meidän myöhempien aikojen pyhinä aina arvostavan etuoikeuksiamme. Meidät on kutsuttu tekemään työtä; Herra on antanut tämän työn käsiimme ja meitä pidetään vastuullisina taivaan ja maan edessä lahjojen käyttämisestä – valosta ja totuudesta, jotka on annettu käsiimme.²⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa sivut 25–26. Kuinka Joseph Smithin profetia on täytymässä? Mitä me voimme oppia presidentti Woodruffin näyn perusteella?
- Miksi profeetat ovat odottaneet tätä taloudenhoitokautta? Miksi meidän on tärkeää ymmärtää, että me elämme keskellä viimeistä taloudenhoitokautta? (Ks. s. 26–27.)
- Mitä me tarkoitamme todistaessamme, että me kuulumme ainoaan tosi kirkkoon koko maan päällä? (Ks. s. 27); ks. myös OL 1:30.) Kuinka me voimme nöyrästi välittää tämän totuuden muille?
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen, kun tutkit presidentti Woodruffin opetuksia kirkon kohtalosta? (Ks. s. 27–29.)
- Silmäile sivuja 28–29 ja etsi asioita, jotka katoavat, ja asioita, jotka kestävät ikuisesti. Mitä eroa on asioilla, jotka katoavat, ja asioilla, jotka kestävät?
- Lue presidentti Woodruffin opetukset siitä, kuinka meitä on pidetty henkimaailmassa, jotta saimme syntyä tällä taloudenhoitokaudella (ks. s. 29–30. Miltä sinusta tuntuu, kun pohdit näitä opetuksia?)
- Katso valokuvaa sivulla 33. Miten kuva liittyy Jumalan valtakunnan rakentamiseen? Mitä velvollisuuksia meillä presidentti Woodruffin mukaan on, kun autamme rakentamaan Jumalan valtakuntaa? (Ks. s. 30–33.)
- Lue viimeinen kappale sivulta 33. Mitä etuoikeuksia meillä on tällä taloudenhoitokaudella? Mitä mielestäsi tarkoittaa etuoikeuksiemme arvostaminen?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: OL 6:32–34; 64:33–34; 121:26–32; 138:53–56.

Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 57; ks. myös M. Russell Ballard, ”Ankkurina usko ja omistautuminen”, *Liabona*, elokuu 2001, s. 33.
2. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 288–289; ks. myös M. Russell Ballard, ”Pysymmekö vauhdissa?”, *Liabona*, tammikuu 1999, s. 6.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. syyskuuta 1870, s. 2.
5. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 174.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 193.
8. *Deseret Weekly*, 6. elokuuta 1892, s. 194.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31. tammikuuta 1882, s. 1.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1880, s. 1.
11. *Deseret News*, 24. huhtikuuta 1872, s. 152.
12. ”Discourse by President Wilford Woodruff”, *Millennial Star*, 6. kesäkuuta 1895, s. 354.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 110.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 131.
15. *Deseret Weekly*, 22. kesäkuuta 1889, s. 824.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14. joulukuuta 1880, s. 1.
17. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1880, s. 84–85.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 10. tammikuuta 1871, s. 2.
19. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 411.
20. *Deseret Weekly*, 26. lokakuuta 1889, s. 562.
21. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 385, 386.
22. *Deseret Weekly*, 22. kesäkuuta 1889, s. 823.
23. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 411.
24. ”Epistle”, *Woman’s Exponent*, 15. huhtikuuta 1888, s. 174.
25. *Deseret News*, 23. joulukuuta 1874, s. 741.

Pyhän pappeuden voima ja valtuus

*Jumala suo pappeuden kansalleen
sen siunaukseksi ja korotukseksi.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Nuoruudessaan Wilford Woodruff halusi löytää kirkon, jossa on oikea pappeuden valtuus – ”voima taivaissa ja maan päällä”.¹ Vuonna 1889 pitämässään puheessa hän kertoi:

”Kävin poikavuosinani pyhäkoulussa. – Siellä pyhäkoulussa luin Uutta testamenttia. Opin jakeen ja luvun toisensa perään. Mitä testamentti minulle opetti? Se opetti minulle elämän ja pelastuksen evankeliumia, se opetti minulle voiman evankeliumia taivaissa ja maan päällä. Se opetti minulle, että kirkon organisaatio koostuu profeetoista, apostoleista, papeista ja opettajista apuineen ja hallittamisineen. Mitä varten? Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessä, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään.”
[Ks. 1. Kor. 12:28; Ef. 4:11–13, vuoden 1938 suomennos.]

Nämä ovat asioita, joita opin, ja ne tekivät vaikutuksen minuun. Uskoin niihin, mutta en ollut koskaan kuullut yhdenkään kirkonmiehen tai papin opettavan niitä maan päällä. Nuorena miehenä kävin miltei jokaisen silloisen kirkkokunnan kokouksissa. Erään kerran olin yhdessä noista suurista kokouksista, joita Connecticutissa joskus pidettiin, jossa oli yhdessä koolla eri kirkkokunnista noin neljä- tai viisikymmentä pappia. He rukoilivat Pyhän Hengen vuodatusta ja sangen monia muita asioita. Siinä kokouksessa kenellä tahansa oli lupa esittää ajatuksiaan. Olin silloin melkoisen nuori. Nousin ja astuin käytävälle ja sanoin tuolle pappisjoukolle: ’Ystäväni, kertoisitteko minulle, miksi ette tyydy

Pietari ja Jobannes parantavat ramman (ks. Ap. t. 3). Nuori Wilford Woodruff etsi uskoa, "jonka pyhät kerran saivat" – uskontoa, jossa olisi sama Jumalan voima kuin Vapautajan kirkossa aikojen keskipäivänä.

siihen uskoon, jonka pyhät kerran saivat? Kertoisitteko minulle, miksi ette tyydy siihen evankeliumiin, jota Jeesus Kristus ja Hänen apostolinsa opettivat? Miksi ette tyydy siihen uskontoon, joka antaa teille voiman Jumalan edessä, voiman parantaa sairaita, saada sokeat näkemään, rammatt kävelemään ja joka antaa teille Pyhän Hengen ja ne lahjat ja armolahjat, jotka ovat ilmenneet maailman luomisesta alkaen? Miksi ette opeta ihmisille niitä periaatteita, joita muinaiset patriarkat ja profetat opettivat ollessaan puettuina Jumalan ilmoituksilla? He saivat enkelien palvelusta, he saivat unia ja näkyjä ja jatkuvaa ilmoitusta johdattamaan ja opastamaan heitä polulla, jolla heidän piti kulkea.'

Johtava vanhin sanoi: 'Hyvä nuorimies, sinä olisit hyvin älykäs mies ja hyvin hyödyllinen mies maan päällä, ellet uskoisi kaikkiin noihin typeryyksiin. Ne annettiin ihmislapsille maailman pimeinä aikoina ja ne annettiin siinä tarkoituksessa, että ne valaisisivat tuon ajan ihmislapsia, jotta he uskoisivat Jeesukseen Kristukseen. Me elämme tänä aikana suurenmoisen evankeliumin valon loistossa emmekä tarvitse niitä.' Minä sanoin: 'Antakaa

sitten minulle maailman pimeät ajat. Antakaa minulle ne ajat, joloin ihmiset saivat nämä periaatteet.”²

Zera Pulsipher

Joulukuun 29. päivänä 1833 Wilford Woodruff kuuli vihdoin evankeliumia Jumalan valtuuttamilta palvelijoilta. Hän kertoi: ”Ensimmäisen kerran elämässäni näin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon vanhimman. Hän oli Zera Pulsipher. Hän kertoi minulle, että Herra innoitti häntä. Hän oli puimassa viljaa riihessään, kun hänelle tuli Herran ääni, joka käski häntä nousemaan ja lähtemään pohjoiseen, sillä Herralla oli siellä hänelle tehtävää.

Hän pyysi toverikseen veli [Elijah] Cheney, naapurinaan asuvan kirkon jäsenen. He kulkivat jalan noin sata kilometriä – – syvässä lumessa, ja ensimmäinen paikka, johon he tunsivat innoitusta poiketa, oli veljeni ja minun talo. He tulivat sisälle ja puhuivat veljeni vaimon kanssa ja kertoivat hänelle, keitä he olivat ja millä asioilla he liikkuvat. He kertoivat hänelle, että he olivat saaneet halun lähteä pohjoiseen eivätkä olleet tunteneet innoitusta pysähtyä missään, ennen kuin he tulivat sen talon luo. Kun he kertoivat hänelle periaatteistaan, hän sanoi miehensä ja lankonsa olevan miehiä, jotka uskoivat noihin periaatteisiin ja että he olivat rukoilleet vuosia noiden periaatteiden johdosta. He sopivat kokouksesta koulutalolla, joka sijaitsi maillamme.

Kun tulin illalla kotiin, kälyni kertoi minulle tuosta kokouksesta. Olin ollut tukinajossa Ontariojärven rannoilla (olin mukana puutavararytyksessä) ja riisuin hevoseni valjaista. En pysähtynyt edes syömään mitään vaan lähdin kokoukseen. Tullessani talo ja piha olivat täynnä ihmisiä. Kuuntelin ensimmäisen kerran elämässäni evankeliumin saarnaa, jota tämän kirkon vanhimmat opettivat. Se oli sitä, mitä olin poikasesta asti etsinyt. Kutsuin miehet mukanani kotiin. Lainasin Mormonin kirjan ja istuin koko sen yön valveilla lukemassa. Aamulla sanoin veli Pulsipherille, että halusin saada kasteen. Minulla oli todistus siitä, että nuo periaatteet olivat totta. Minä ja veljeni – – menimme ja otimme kasteen – kaksi ensimmäistä siinä piirikunnassa.”³

Vanhin Pulsipher kastoi Wilford Woodruffin purosissa 31. joulukuuta 1833 ja konfirmoi hänet sinä samana päivänä. Kolme päivää myöhemmin Wilford Woodruff sai Aaronin pappeuden, ja hänet asetettiin opettajan virkaan. Siitä alkoi elinikäinen työ Herran palveluksessa. Muistellessaan tuota päivää hän sanoi: ”Työni alkoi välittömästi.”⁴

Wilford Woodruffin opetuksia

Jumala tekee kaiken työnsä pappeuden voimalla.

En tiedä kirkossa mitään aihetta, joka olisi tärkeämpi maan asukkaille ja itsellemme kuin pyhä pappeus.⁵

Pappeuden voimalla Jumala, iankaikkinen Isämme, on järjestänyt kaikki maailmat ja lunastanut kaikki maailmat, jotka on koskaan lunastettu. Samalla pappeudella miehet ovat toimittaneet maan päällä Kristuksen evankeliumin toimituksia.⁶

Pyhä pappeus on kanava, jonka välityksellä Jumala on yhteydessä ihmisiin ja kansakäymisissä heidän kanssaan maan päällä, ja taivaalliset sanansaattajat, jotka ovat käyneet maan päällä ja olleet yhteydessä ihmisiin, ovat ihmisiä, joilla lihassa ollessaan on ollut pappeus ja jotka ovat kunnioittaneet sitä. Kaikki, mitä Jumala on innoittanut tekemään ihmisen pelastukseksi ihmisen tulemisesta maan päälle maailman lunastamiseen asti, on tapahtunut ja on tapahtuva iankaikkisen pappeuden voimalla.⁷

Herralla ei ole koskaan maailman perustamisesta tähän aikaan asti ollut maan päällä kirkkoa, ellei sitä kirkkoa ole perustettu ilmoituksen kautta, niin että siinä on profeetat ja apostolit, papit, opettajat, apulaiset ja johtajat, joille on annettu pyhä pappeus, tuo ihmisen Jumalalta saama voima, joka antaa hänelle valtuuden toimia Jumalan nimessä. Ilman tuota pappeutta ei yhdelläkään ihmisellä siitä päivästä, kun maailma luotiin, ole ollut mitään oikeutta toimittaa mitään Hänen pyhän huoneensa toimituksia, eikä yhdelläkään ihmisellä ole ollut oikeutta tuohon pappeuteen, ellei Jumala ole kutsunut häntä niin kuin Hän kutsui Aaronin, kuten meille on kerrottu, ilmoituksen kautta [ks. Hepr. 5:4]. Mitä tarkoitusta varten tämä pappeus on? Se on evankeliumin, taivaallisen

Presidentti Wilford Woodruff opetti, että pappuus on "ihmisen Jumalalta saama voima, joka antaa hänelle valtuuden toimia Jumalan nimessä".

Isämme, iankaikkisen Jumalan, juutalaisten Elohimin ja pakanoiden Jumalan evankeliumin, toimituksia varten.⁸

Yhdelläkään ihmisellä ei ole Jumalan suomaa valtuutta antaa ihmislapsille elämän ja pelastuksen toimituksia [ilman] pyhän pappouden valtuutta. Tuon pappouden valtuus on myöhempien aikojen pyhillä.⁹

Pappeudenhaltijoiden tulee käyttää pappeutta palvelemiseen ja Jumalan valtakunnan rakentamiseen, ei itsensä rakentamiseen.

On suuri vastuu pitää hallussaan tätä taivaallista, tätä iankaikkista, tätä ikuista pappeutta! Ja meidän on tehtävä siitä tili. Apostoleja, seitsenkymmeniä, ylipappeja, vanhimpia ja kaikkia, joilla on jokin osuus tästä pappudesta, joka meille on annettu, pidetään vastuussa siitä.¹⁰

Harteillemme on laskettu tehtävä. Joseph Smithillä oli, Brigham Youngilla samoin, kahdellatoista apostolilla on, meillä kaikilla on, ja meidät tuomitaan, ellemme täytä tehtäväämme. Näemme sen mennessämme verhon tuolle puolen. – – Olen usein mielessäni

toivonut, että voisin käsittää täysin sen vastuun, jonka alaisena olen Jumalaan nähden ja sen vastuunalaisuuden, joka kuuluu jokaiselle, jolla on pappeus sukupolvemme keskuudessa. Mutta sanon teille, veljet, että luullakseni sydämenne ovat liian paljon mieltyneet siihen, mikä on tästä maailmasta. Me emme pidä arvossa siinä määrin kuin tämän sukupolven pyhän pappeuden haltijoiden tulisi pitää sitä suurta vastuunalaisuutta, joka meillä on niin Jumalaan ja korkeaan taivaaseen kuin maahankin nähden. Mielestäni me olemme liian kaukana Herrasta.¹¹

Jos me – – pyhän pappeuden haltijat käytämme tuota pappeutta johonkin muuhun tarkoitukseen taivaan alla kuin Jumalan valtakunnan rakentamiseen, jos teemme niin, meidän voimamme katoaa. – – Melko monet miehet ovat tehneet niin – miehet, joilla on ollut korkea virka pappeudessa, jopa apostolin virka – rakentaakseen itseään pappeuden valtuudella. Ja minne he ovat joutuneet? Heidän voimalleen ja valtuudelleen voi sanoa hyvästit. – – Pohtikaamme näitä asioita. Sanon samaa itselleni. Sanon samaa apostoleille, seitsenkymmenille ja ylipapeille. Ette voi käyttää pappeutta mihinkään muuhun tarkoitukseen taivaan alla kuin valtakunnan rakentamiseen ja Jumalan tahdon tekemiseen, ja kun yritätte tehdä toisin, voimanne otetaan teiltä pois.¹²

Olen aina lukenut suurella mielenkiinnolla ilmoitusta, jonka Joseph Smith sai vastauksena rukoukseensa Libertyn vankilassa [ks. OL 121:34–46]. Olen aina tarkastellut tuota Jumalan ilmoitusta tuolle miehelle, pohtinut muutamia siihen sisältyviä lauseita, jotka sisältävät yhtä paljon periaatteita kuin mikä tahansa ilmoitus, jonka Jumala on koskaan ihmiselle antanut. Hän antoi Josephin ymmärtää, että tällä oli pappeus, joka pappeus oli Jumalan järjestyksen mukainen, Melkisedekin järjestyksen mukainen, sama pappeus, jolla Jumala itse on tehnyt kaiken työnsä taivaissa ja maan päällä, ja kenellä tahansa miehellä, jolla oli tuo pappeus, oli sama voima. Tuo pappeus on yhteydessä taivaisiin, sillä on voima siirtää taivaita, voima tehdä taivaiden työtä, ja aina kun joku mies on pitänyt kunniaa tuota kutsumusta, Jumala on antanut enkeleilleen käskyn hänestä, ja hänen palvelunsa on ollut voimallista ja väkevää sekä tässä maailmassa että tulevassa maailmassa. Mutta jos tuo mies käyttää tuota pappeutta johonkin muuhun tarkoitukseen kuin Jumalan valtakunnan rakentamiseen, mihin tarkoitukseen

se on annettu, niin taivaat vetäytyvät, pappeuden voima jättää hänet ja hän jää vaeltamaan pimeydessä eikä valossa, ja se on avain luopumukseen kaikkien ihmisten kohdalla, olivatpa he tässä sukupolvessa tai jossakin toisessa.¹³

Meille on annettu pappeus, ja ellemme käytä sitä oikein, me joudumme tuomion alaisiksi. Ryhdistäkäämme siis hartiamme ja kantakaamme valtakuntaa. Tehkäämme työtä saadaksemme Pyhän Hengen – ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumin voiman – joka on annettu käsiimme, ja siinä määrin kuin teemme sen, Jumalan siunaus on mukana pyrkimyksissämme.¹⁴

Herra tukee ketä tahansa, jolla on osa pappeudesta, olipa hän pappi, vanhin, seitsenkymmen tai apostoli, jos hän pitää kutsumuksensa kunniaa ja hoitaa velvollisuutensa.¹⁵

Olin hyvin mielissäni nähdessäni kerran joukon diakoneja pitävän kutsumustaan kunniaa. – – He kulkivat kaupunkinsa halki ja pilkkoivat polttopuiksi jokaisen tuon kaupungin leskivaimon jokaisen halon. Veli [George] Teasdalella, vaarnanjohtajalla, oli kolme tai neljä pinoa setripuuta tontillaan, ja eräänä iltana kotiin tullessaan hän huomasi niiden kadonneen. Hän mietti, mistä mahtoi olla kyse, mutta kun hän lähti katselemaan ympärilleen, hän huomasi, että ne kaikki olivat pilkottuina hänen puuvajassaan. Diakonit pitivät siellä suurenmoisella tavalla kunniasa kutsumustaan.

Olemme tänä aikana joissakin suhteissa epätavallisissa olosuhteissa. Meidän pitäisi luottaa Herraan ja tehdä se, mikä on oikein. Tiedän, että pappeus on annettu ihmisten pelastukseksi ja toimistusten suorittamiseksi sekä eläville että kuolleiden puolesta. Henkimaailmassa on lunastettu kymmeniätuhansia niiden heidän jälkeläistensä ansiosta, jotka ovat lihassa ja pitävät hallussaan kuolleidensa pelastuksen avaimia. Pelastajia on noussut Siionin vuorelle, sillä valtakunta on Herran, kuten profeetta Obadja sanoi tapahtuvan [ks. Ob 1:21, vuoden 1938 suomennos]. Tämä kansa tekee tätä työtä nyt. Herra on kansanne, ja esivanhempanne henkimaailmassa riemuitsevat. Olkaamme siis uskollisia ollessamme täällä. Jumala on antanut meille tämän pappeuden. Miljoonista ihmisistä maan päällä Herra on valinnut tämän kourallisen miehiä saamaan sen: asettamaan, järjestämään, varoittamaan maailmaa,

*"On suuri vastuu pitää ballussaan tätä taivaallista,
tätä iankaikkista, tätä ikuista pappeutta!"*

saarnaamaan sille evankeliumia. Minä toivon, että veljeni, joilla on tämä pappeus, muistavat sen arvon. – –

– – Olkaamme tosia ja uskollisia. Älkäämme menettäkö otettamme pappeudesta älkäämme Jumalan valtakunnasta. Menkäämme Herran eteen rukoilemaan salassa ja huutakaamme avuksi Hänen pyhää nimeään. Siinä on meidän voimamme.¹⁶

**Jos me olemme uskollisia liitoillemme,
me saamme pappeuden siunaukset tässä
elämässä ja tulevassa elämässä.**

Kun Herra antaa pappeuden yhteydessä lahjoja ihmislapsille, noiden lahjojen saajilla on vastuu siitä, miten he käyttävät niitä.¹⁷

Kun apostoli tai vaarnanjohtaja, piispa tai kuka hyvänsä mies, jolla on pappeus, toimii pappeudessa, hän tekee sen Herran Jeesuksen Kristuksen valtuudella. Silloin tuolla pappeudella on vaikutuksensa, ja kaikki siunaukset, joita Jumalan palvelija suo ihmislapsille, astuvat voimaan tässä elämässä ja siinä, joka on tuleva. Jos minä olen saanut siunauksen pyhän pappeuden kautta tai jos saan siunauksen patriarkalta, nuo lahjat ja siunaukset ulottuvat

toiseen maailmaan, ja jos olen uskollinen liitoilleni koko tämän elämän ajan, voin vaatia jokaista siunausta, joka minulle on annettu, koska se valtuus, jolla ne annettiin, on Jumalan säätämä, ja sillä valtuudella Korkeimman pojat antavat ihmislapsille elämän ja pelastuksen toimituksia, ja nuo viralliset toimenpiteet ovat voimassa noiden henkilöiden kohdalla niin haudan tuolla puolen kuin tässä elämässäkin. Ne ovat todellisia rikkauksia. Ne ovat rikkauksia, jotka kestävät koko iankaikkisuuden, ja meillä on näiden siunausten kautta, jotka evankeliumi on suonut, valta saada ruumiimme takaisin ja säilyttää yksilöllisyytemme iankaikkisuuksissa. Niin, me voimme vaatia sitä pyhän pappeuden nojalla.¹⁸

Mietin usein lupauksia, jotka pappeudesta on annettu. Herra sanoo eräässä tätä aihetta koskevassa ilmoituksessa: – – ”Sillä ne, jotka ovat uskollisia, niin että saavat nämä kaksi pappeutta, joista minä olen puhunut, ja pitävät kunniaa kutsumuksensa, Henki pyhittää heidän ruumiinsa uudistamiseksi. – – kaikki, mitä minun Isälläni on, annetaan hänelle. Sen tähden kaikki ne, jotka ottavat vastaan pappeuden, ottavat vastaan tämän minun Isäni valan ja liiton, jota hän ei voi rikkoa, eikä sitä voi kumota.” [Ks. OL 84:33–40.] Joskus esitän itselleni kysymyksen: Käsitämmekö me nämä asiat? Käsitämmekö me, että jos me elämme pappeuden lakien mukaan, meistä tulee Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa? Ymmärrän, etteivät silmämme ole nähneet, korvamme eivät ole kuulleet emmekä ole sydämessämme voineet aavistaa sitä kirkkautta, joka on valmistettu uskollisille [ks. 1. Kor. 2:9].¹⁹

Millaisia miehiä ja naisia pitäisi olla meidän, jotka on kutsuttu ottamaan osaa suureen myöhempien aikojen työhön? Meidän pitäisi olla uskon miehiä ja naisia, uskollisia totuudelle sellaisena kuin se on ilmoitettu ja uskottu käsiimme. Meidän pitäisi olla miehiä ja naisia, jotka ovat rehellisiä Jumalalle ja Hänen pyhälle pappeudelleen, uskollisia Hänelle ja uskollisia toisilleen. Meidän ei pitäisi antaa talojen ja maiden, kullan ja hopean eikä minkään tämän maailman tavaran estää meitä tavoittelemasta sitä suurta päämäärää, jonka Jumala on lähettänyt meidät saavuttamaan. Tähtäimemme on korkealla, määränpäämme on korkealla, emmekä saisi koskaan tuottaa pettymystä Isällemme emmekä taivaan joukoille, jotka valvovat meitä. Emme saisi tuottaa pettymystä niille miljoonille henkimaaailmassa, jotka myös

valvovat meitä kiinnostuksella ja innolla, joita olemme tuskin sydämessämme käsittäneet. Nämä ovat suuria ja mahtavia asioita, joita Jumala meiltä vaatii. Emme olisi pelastuksen arvoisia, emme olisi arvollisia iankaikkiseen elämään Jumalamme valtakunnassa, jos jokin voisi kääntää meidät pois totuudesta tai sen rakkaudesta.²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Millaiset merkit johtivat nuoren Wilford Woodruffin etsimään tosi kirkkoa? (Ks. s. 36–38.) Miten nämä merkit liittyivät pappeuteen?
- Kertaa sivut 39–40 ja ota selville, mitä Herra saa aikaan pappeuden voimalla. Kuinka pappeudenhaltijat ovat mukana Herran työssä?
- Miksi sekä miesten että naisten on tärkeää hankkia enemmän tietoa pappeudesta?
- Kuinka pappeus on ollut siunauksena elämässäsi?
- Mitä erityisiä periaatteita löydät, kun luet presidentti Woodruffin opetuksia pappeudenhaltijoiden velvollisuuksista? (Ks. s. 40–43.)
- Millaiset asenteet ja teot presidentti Woodruffin mukaan saavat taivaat vetäytymään pappeudenhaltijan luota? Miksi miehen on mahdotonta käyttää pappeutta henkilökohtaisen hyödyn hankkimiseen? (Ks. s. 40–43; ks. myös OL 121:34–40.) Miten pappeudenhaltijan on elettävä, jotta hänellä olisi ”voima tehdä tavain työtä”? (Ks. s. 40–43; ks. myös OL 121:41–46.)
- Mitä pappeuskutsumuksen kunniaa pitäminen tarkoittaa? (Ks. s. 42–43.) Mitä esimerkkejä olet nähnyt siitä, kuinka veljet ovat pitäneet pappeuskutsumuksensa kunniaa?
- Kertaa luvun viimeinen osa (s. 43–45). Millä tavoin pappeus tuo siunauksia sekä tässä elämässä että tulevassa elämässä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Joh. 15:16; Hepr. 5:4–6; Alma 13:1–20; OL 84:17–48; 107:18–20; UK 5.

Viitteet

1. *Deseret Weekly*, 6. huhtikuuta 1889, s. 450.
2. *Deseret Weekly*, 6. huhtikuuta 1889, s. 450.
3. *Deseret Evening News*, 1. maaliskuuta 1897, s. 1.
4. "The Rights of the Priesthood", *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381.
5. *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381.
6. *Deseret Weekly*, 6. huhtikuuta 1889, s. 450.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 64; ks. myös "Profeetat puhuvat: Wilford Woodruffin ajatuksia Jumalan pappeudesta", *Valkeus*, marraskuu 1986, s. 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30. heinäkuuta 1878, s. 1.
9. *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381.
10. *Deseret Weekly*, 2. maaliskuuta 1889, s. 294.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 102; ks. myös "Pappeuden vastuu", *Valkeus*, maaliskuu 1973, s. 102.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1880, s. 83.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 67–68.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1.
15. *Deseret Weekly*, 7. marraskuuta 1896, s. 641.
16. *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381–382.
17. *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381.
18. *Deseret News*, 26. helmikuuta 1862, s. 273.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15. tammikuuta 1883, s. 1.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 18. lokakuuta 1881, s. 1.

Pyhä Henki ja henkilökohtainen ilmoitus

*Uskollisuutemme mukaan me voimme saada
Pyhän Hengen kumppanuuden valaisemaan
ja opastamaan meitä elämässämme ja
johdattamaan meidät iankaikkiseen elämään.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Lokakuussa 1880 presidentti Wilford Woodruff kertoi pyhille, että hänen luonaan olivat hiljattain käyneet presidentti Brigham Young, joka oli kuollut vuonna 1877, ja presidentti Heber C. Kimball, joka oli kuollut vuonna 1868. ”Kun saavuimme määränpäähämme”, presidentti Woodruff kertoi, ”kysyin Brigham Youngilta, saarnaisiko hän meille. Hän sanoi: ’Ei, olen päättänyt todistukseni lihassa. En enää puhu tälle kansalle. Mutta’, hän sanoi, ’olen tullut tapaamaan sinua. Olen tullut valvomaan sinua ja katsomaan, mitä ihmiset tekevät.’ Sitten hän sanoi: ’Haluan sinun opettavan ihmisille – ja haluan sinun noudattavan tätä neuvoa itsekini – että heidän täytyy ponnistella ja elää niin, että he saavat Pyhän Hengen, sillä ilman Henkeä te ette voi rakentaa valtakuntaa. Ilman Jumalan Henkeä te olette vaarassa kulkea pimeässä ja vaarassa epäonnistua kutsumuksenne täyttämässä kirkon ja Jumalan valtakunnan apostoleina ja vanhimpina.’”¹

Tämä neuvo ei ollut uusi presidentti Woodruffille. Hänen veljensä tunsivat hänet ”miehenä, joka on herkkä Herran Hengen vaikutukselle ja jota hänen tehtävänsä suorittaessaan johti Henki paljon enemmän kuin mikään viisauden tai arvostelukyvyyn lahja, mitä hän itse omisti”.² Hän kertoi usein eräästä kokeemuksesta, jonka hän sai Hengen vaikutuksesta. Se sattui, kun hän ja hänen perheensä matkustivat Yhdysvaltain itäosissa, jonne hänet oli kutsuttu palvelemaan lähetystyössä. Hän sanoi:

”Ajoin vaununi eräänä iltana veli Williamsin [paikallinen kirkon jäsen] pihalle. Veli Orson Hyde [kahdentoista koorumista] ajoi vankkurinsa omieni viereen. Vaimoni ja lapseni olivat vau- nuissa. Kun olin riisunut valjakkoni ja syönyt illallista, menin nukkumaan vaunuihin. Olin ollut siellä vasta muutaman minuut- tin, kun Henki sanoi minulle: ’Nouse ylös ja siirrä vaunuja.’ Sanoin vaimolleni, että minun piti nousta ylös ja siirtää vaunuja. Hän kysyi: ’Minkä vuoksi?’ Minä vastasin: ’En tiedä.’ Hän ei kos- kaan kysellyt minulta enempää sellaisissa tilanteissa. Kun sanoin hänelle, etten tiennyt, se riitti. Nousin ylös ja siirsin vaunujani – –. Sitten vilkaisin ympärilleni ja menin nukkumaan. Sama Henki sanoi: ’Mene siirtämään eläimet pois tammen luota.’ – – Menin siirtämään hevosiani ja vein ne pieneen hikkorilehtoon. Sitten menin takaisin nukkumaan.

Puolen tunnin kuluttua nousi pyörretuuli ja katkaisi tammen parin jalan (noin 60 cm) korkeudelta maasta. Se kaatui kolmen neljän aidan yli ja rysähti suoraan etupihalle lähelle veli Orson Hyden vankkureita juuri siihen paikkaan, missä minun vaununi olivat olleet. Mitä olisi tapahtunut, ellen olisi kuunnellut Henkeä? Minä, vaimoni ja lapseni olisimme epäilemättä kuolleet. Se oli hiljainen vieno ääni – ei maanjäristys, ei ukkosen jyrinää, ei salamointia – vaan Jumalan Hengen hiljainen vieno ääni. Se pelasti henkeni. Se oli minulle annetun ilmoituksen henki.”³

Presidentti Woodruff tähdensi, että kaikki kirkon jäsenet tarvitsevat Pyhän Hengen johdatusta – henkilökohtaisen ilmoituk- sen etsimistä. Hän vakuutti: ”Jumalan kirkko ei voisi elää vuoro- kauttakaan ilman ilmoitusta.”⁴

Wilford Woodruffin opetuksia

Pyhä Henki on henkipersona, joka todistaa Isä Jumalasta, Jeesuksesta Kristuksesta ja siitä, että evankeliumi on totta.

Pyhä Henki on yksi jumaluuden jäsenistä. Isä Jumalalla ja Poika Jumalalla on tomumaja [liha- ja luuruumis], ja Jumala itse on luon- nut ihmisen omaksi kuvakseen, mutta Pyhä Henki on henkiper- soona, joka todistaa Isästä ja Pojasta ihmislapsille [ks. OL 130:22].⁵

Pyhän Hengen lahja voidaan antaa ”jokaiselle uskolliselle miehelle ja naiselle ja jokaiselle lapselle, joka on kyllin vanha ottamaan vastaan Kristuksen evankeliumin”.

Mikä on suurin todistus, mitä kukaan mies tai nainen voi saada siitä, että tämä on Jumalan työtä? Sanon teille, mikä on suurin todistus, minkä minä olen koskaan saanut. Varmin todistus on Pyhän Hengen todistus, todistus Isästä ja Pojasta.⁶

Ihmisen viekkaus ja vehkeily saattavat pettää silmiämme ja korviamme, mutta Pyhä Henki ei koskaan petä ketään.⁷

Pyhät kirjoitukset kertovat meille, että ihmisessä on henki ja että Kaikkivaltiaan innoitus antaa sille ymmärrystä [ks. Job 32:8]. Tämän periaatteen mukaan me tulemme tuntemaan totuuden ja evankeliumin voiman, jonka olemme saaneet. Iankaikkisen elämän periaatteet tehdään tiettäviksi meille Pyhän Hengen innoituksen avulla, sillä Henki lepää yllämme. Pyhä Henki vaikuttaa mieleemme, ja jos me noudatamme noita opetuksia ja saamme sydämeemme oikean tunteen, me käsitämme asiat niin selkeinä kuin ne ovat.⁸

Jokainen uskollinen myöhempien aikojen pyhä voi saada Pyhän Hengen lahjan, joka on suurin lahja, mitä kukaan voi saada kuolevaisuudessa.

Jokaisella ihmisellä, joka on tehnyt parannuksen synneistään ja kastettu niiden anteeksisaamiseksi Jumalan järjestyksen mukaan ja samalla tavoin kuin Jeesus Kristus, joka on haudattu veteen Hänen kuolemansa vertauskuvana ja noussut vedestä Hänen ylösnousemuksensa vertauskuvana, on oikeus Pyhään Henkeen. Se on luvattu ja kuuluu hänelle. Kaikilla ihmisillä on oikeus saada Pyhä Henki, ja jos he saavat Pyhän Hengen ja [Hengen] lahjat, he saavat innoitusta, valoa ja totuutta, heillä on silmät nähdä, korvat kuulla ja sydän ymmärtää.⁹

Jos teillä on Pyhä Henki kanssanne – ja jokaisella pitäisi olla – voin sanoa teille, ettei kenellekään ihmiselle maan päällä ole annettu sen suurempaa lahjaa, sen suurempaa siunausta, sen suurempaa todistusta. Voitte saada enkelien palvelusta, voitte nähdä monia ihmeitä, voitte nähdä monia ihmetekoja maan päällä, mutta minä väitän, että Pyhän Hengen lahja on suurin lahja, mitä ihmiselle voidaan suoda. Tällä voimalla me olemme saaneet aikaan sen mitä olemme tehneet. Se on se, mikä tukee meitä kaikissa vaiñoissa, koettelemuksissa ja ahdingoissa, jotka tulevat eteemme.¹⁰

Jokaisella miehellä tai naisella, joka on koskaan tullut Jumalan kirkkoon ja kastettu syntien anteeksisaamiseksi, on oikeus saada ilmoitusta, oikeus saada Jumalan Henki auttamaan heitä heidän työssään, heidän kasvattaessaan lapsiaan, heidän neuvoessaan lapsiaan ja niitä, joita heidät on kutsuttu johtamaan. Pyhää Henkeä ei ole rajoitettu miehille eikä apostoleille tai profeetoille. Se kuuluu jokaiselle uskolliselle miehelle ja naiselle ja jokaiselle lapselle, joka on kyllin vanha ottamaan vastaan Kristuksen evankeliumin.¹¹

Meidän pitäisi tulla tutuiksi Pyhän Hengen hiljaisen vienon äänen – ilmoituksen äänen – kanssa.

On olemassa määrätty tapa – – jolla Herra antaa ilmoitusta kirkonsa johtamiseksi. Maan päällä on kerrallaan vain yksi ihminen, jolla on tämä voima. Mutta jokaisella yksittäisellä jäsenellä on etuoikeus saada Herralta ilmoitusta johdattamaan häntä hänen

omissa asioissaan ja todistamaan hänelle, ovatko yleiset opetukset ja hankkeet oikeita.¹²

Mitä on ilmoitus? Se on Pyhän Hengen ihmiselle antamaa innoitusta. Joseph Smith sanoi veli John Taylorille omalla aikanaan: ”Veli Taylor, tarkkaa Jumalan Hengen vaikutelmia, tarkkaa Hengen sinulle antamia kuiskauksia ja toimi niiden mukaan elämässäsi, niin [siitä] tulee sinussa ilmoituksen periaate ja tiedät ja ymmärrät tätä Henkeä ja voimaa.” Se on avain, kaiken ilmoituksen peruskivi. – – Omassa elämässäni olen pyrkinyt tulemaan tuoksi tuon Hengen kanssa ja oppimaan, kuinka Se toimii.¹³

Kuinka moni teistä on saanut ilmoitusta? Kuinka moni teistä on saanut Jumalan Hengen – hiljaisen vienon äänen – kuiskauksia? – – Minä olen saanut monia todisteita sen jälkeen kun olen tullut kosketuksiin tämän kirkon ja valtakunnan kanssa. Minua on siunattu toisinaan tietyillä lahjoilla ja armolahjoilla, tietyillä ilmoituksilla ja avulla, mutta niistä kaikista huolimatta en ole koskaan löytänyt mitään, mihin voisin luottaa enemmän kuin Pyhän Hengen hiljaiseen vienoon ääneen.¹⁴

Ihminen on altis katsomaan liian korkealle tai odottamaan liian paljon, niin ettei hän usein erota Jumalan Henkeä ja Kaikkivaltiaan innoitusta. Meidän ei pitäisi odottaa Jumalan Henkeä ukkosen jyrinä tai pyörretuulena vaan hiljaisena vienona äänenä [ks. 1. Kun. 19:11–12].¹⁵

**Me saamme Pyhän Hengen lahjan kautta
siunauksia opastamaan elämäämme nyt ja
valmistamaan meitä iankaikkiseen elämään.**

Voitte ympäröidä kenen tahansa miehen tai naisen kaikella rikkauksella ja kunnialla, johon ihmisen mielikuvitus kykenee, mutta ovatko he tyytyväisiä? Eivät. Jäljellä on yhä tuskallinen tyhjyys. Näyttäkää toisialta minulle kaduilta kerjäläinen, jolla on Pyhä Henki, jonka mieli on täynnä Henkeä ja voimaa, niin minä näytän teille ihmisen, jolla on mielenrauha, joka omistaa todellisia rikkauksia, eikä kukaan voi saada noita ilonaiheita mistään muusta lähteestä.¹⁶

Kun me nautimme Pyhästä Hengestä, kun me yritämme elää uskontomme mukaan täällä maan päällä, me olemme onnellisimpia ihmisiä Jumalan jalkojen korokkeella, olivatpa olosuhteemme millaiset tahansa. En piittaa siitä, olemmeko rikkaita vai köyhiä, olemmeko onnellisia vai vaivattuja, sillä jos ihminen elää uskontonsa mukaan ja nauttii Jumalan Hengen suosiota, hänelle ei ole mitään merkitystä sillä, mitä maan päällä tapahtuu. Maassa voi olla maanjärityksiä, sotaa, tulta tai miekka, mutta hänestä tuntuu, että hänellä on kaikki hyvin. Niin minä ajattelen.¹⁷

Jokaisella ihmisellä, joka saa tuon Hengen, on sisimmässään lohduttaja – johtaja, joka määrää ja opastaa häntä. Tuo Henki ilmoittaa päivästä toiseen jokaiselle ihmiselle, jolla on uskoa, ne asiat, jotka ovat hänelle hyödyksi. – – Juuri tämä Jumalan innoitus lapsilleen jokaisena maailmanaikana on yksi välttämättömistä lahjoista, joka tukee ihmistä ja auttaa häntä vaeltamaan uskossa ja menemään eteenpäin ja noudattamaan kaikkia määräyksiä ja käskyjä ja ilmoituksia, jotka Jumala on antanut lapsilleen johdattamaan ja opastamaan heitä elämässä.¹⁸

Jokaisen ihmisen pitäisi saada Jumalan Henki ja noudattaa siten tuon Hengen ohjausta. Se on ilmoitusta. Ei ole mitään väliä, mitä Henki käskää sinun tehdä. Se ei koskaan käske sinua tekemään mitään, mikä on väärin.¹⁹

Meitä ympäröivät – – pahat henget, jotka ovat sodassa Jumalaa vastaan ja vastaan kaikkea sitä, mikä pyrkii rakentamaan Jumalan valtakuntaa; ja me tarvitsemme tätä Pyhää Henkeä niin että kykenemme voittamaan nämä vaikutukset. – –

– – Se on Henki, joka meillä on oltava toteuttaaksemme Jumalan tarkoitukset maan päällä. Me tarvitsemme sitä enemmän kuin mitään muuta lahjaa. – – Me olemme vihollisten keskellä, pimeyden ja kiusausten keskellä, ja me tarvitsemme Jumalan Hengen johdatusta. Meidän tulee rukoilla Herraa, kunnes me saamme Puolustajan. Se meille luvataan, kun meidät kastetaan. Se on valon, totuuden ja ilmoituksen Henki, ja se voi olla meidän kaikkien kanssa samaan aikaan.²⁰

Tulette huomaamaan, että jos me joskus pyrimme tekemään jotakin muuta kuin toteuttamaan Pyhän Hengen ohjeita, niin me joudumme sumuun ja pimeyteen ja vaikeuksiin emmekä tiedä,

Kelvolliset myöbempien aikojen pyhät voivat saada Pyhän Hengen ”auttamaan heitä heidän työssään, heidän kasvattaessaan lapsiaan, heidän neuvossaan lapsiaan ja niitä, joita heidät on kutsuttu johtamaan”.

mihin suuntaan olemme menossa. Jokaisena päivänä, jonka elämme, me tarvitsemme Herran voimaa – Hänen Pyhän Henkensä voimaa ja pappeuden voimaa olemaan kanssamme, jotta tietäisimme, mitä tehdä. Ja jos me elämme niin Herran edessä, Henki ilmoittaa meille joka päivä, mitkä velvollisuutemme ovat. En välitä siitä, mitä olemme tekemässä. Meidän tulee ensin ottaa selville Herran tahto ja sitten tehdä se, ja silloin työmme on tehty hyvin ja se on hyväksyttävä Herran edessä.²¹

Koko elämäni ajan ja kaikissa töissäni olen aina havainnut, että kun Herran Henki on käskenyt minun tehdä jotakin, on ollut hyvä tehdä niin. Henkeni on säästynyt tuolla voimalla. – – Pitäkää ilmoituksen henki mukanaan. Ja kun saatte sen, olette turvassa ja teette juuri sen mitä Herra haluaa teidän tekevän.²²

Ajatus, että me voimme noudattaa evankeliumia ja se voi pyhittää meidät ja me voimme valmistautua siten perimään iankaikkisen elämän, on yksi suurenmoisimmista periaatteista, mitä ihmiselle on koskaan ilmoitettu. – – Meillä on toivo, josta maailma ei tiedä mitään, eikä se voi nousta heidän ajatuksiinsa. Elleivät he synny Jumalan

Hengestä, he eivät voi edes nähdä Jumalan valtakuntaa, eivätkä he voi päästä sinne, elleivät he synny vedestä ja Hengestä [ks. Joh. 3:5], joten he eivät voi nauttia iloisesta odotuksesta ja toivosta, joka meillä on. Heidän silmänsä, korvansa ja sydämensä eivät ole avautuneet näkemään, kuulemaan ja tuntemaan Kristuksen evankeliumin voimaa.²³

Meidän etuoikeutenamme on noudattaa Herran Hengen ohjeita ja pitää se oppaanamme ja toverinamme, ja kun teemme niin, taivaan siunaukset ovat päällämme niin pian kuin olemme valmiit ottamaan ne vastaan.²⁴

Hengen jatkuva toveruus vaatii meiltä jatkovaa uurastusta ja uskollisuutta.

Haluan – – että me kansana tekisimme velvollisuutemme, eläisimme uskontomme mukaan, säilyttäisimme uskon, vaeltaisimme Herran edessä niin, että Pyhä Henki voisi olla jatkuvana toverinamme johtamassa meitä päivinä, jotka ovat edessämme. Tämä on rukoukseni ja toiveeni.²⁵

Tiedän, että Pyhän Hengen pitäminen toverinamme ja eläminen niin, että voimme saada nuo siunaukset, vaatii jatkuvaa taistelua, uurastusta ja uskollisuutta Herran edessä.²⁶

Ei ole mitään, minkä saamiseksi meidän pitäisi uurastaa lihas- sa enemmän kuin Jumalan Hengen, Pyhän Hengen, Puolustajan, jonka olemme oikeutettuja saamaan siksi, että olemme noudattaneet evankeliumin vaatimuksia.²⁷

Evankeliumin saarnaamiseen liittyvä suuri lupaus, kuten taivaasta on ilmoitettu meidän aikanamme, on, että Pyhä Henki annetaan vilpittömälle katuvalle, joka noudattaa evankeliumin pyhiä toimituksia. Pyhän Hengen kautta saamme tiedon siitä, mikä on ollut, mikä on ja mikä on oleva, ja saamme tietää Isän mielen ja tahdon. Tällä tavoin Kaikkivaltias ilmoittaa tarkoituksensa niille, jotka noudattavat Hänen käskyjään ja joiden elämä on puhdas ja hyväksyttävä Hänen edessään, niin että he voivat olla valmistautuneita kaikkiin tapahtumiin ja koettelemuksiin, joita heidän tiellään saattaa olla.

Jos on sellaisia kirkon jäseniä, jotka eivät omasta kokemuksestaan tiedä, että tämä on totta, he voivat olla varmoja siitä, että he eivät elä etuoikeuksiensa arvoisina. Kaikkien pyhien pitäisi olla

läheisessä yhteydessä Pyhään Henkeen ja sitä kautta Isään, tai on olemassa vaara, että paha voittaa heidät ja he lankeavat tien laitaan.

Siksi me sanomme myöhempien aikojen pyhille: Pyhä Henki ei asu epäpyhissä tempeleissä. Jos haluatte nauttia uskontonne voimista ja lahjoista, teidän on oltava puhtaita. Jos olette syyllistyneet heikkouksiin, mielettömyyksiin ja synteihin, teidän on tehtävä parannus niistä eli teidän on hylättävä ne kokonaan. Millään muulla tavoin me emme voi olla Jumalan mielen mukaisia. ”Pyhyden Ihminen” on Hänen nimensä [ks. Moos. 6:57], ja Hän iloitsee, kun Hänen lapsensa pyrkivät olemaan puhtaita.²⁸

Ellei meillä ole ilmoitusta, se johtuu siitä, ettemme me elä siten kuin meidän pitäisi elää, ettemme me pidä pappeuttamme kunniassa siten kuin meidän pitäisi. Jos sen tekisimme, me emme olisi ilman ilmoitusta, kukaan meistä ei olisi karu ja hedelmätön.²⁹

Hylätkäämme kaikki pahat tavat, kaikki sellaiset tottumukset, jotka estävät meitä olemasta yhteydessä Jumalaan. – – Jos noilla pienillä asioilla on taipumus estää meiltä ilot ja tehdä asemamme huonommaksi Herran silmissä, meidän pitäisi hylätä ne ja osoittaa päättävyyttä tehdä taivaallisen Isämme tahto ja tehdä se työ, joka on annettu meidän tehtäväksemme. – – Kun minä teen jotakin, mikä estää minua nauttimasta Herran Hengestä, niin heti kun pääsen siitä selville, minä välittömästi hylkään sen.³⁰

Me yritämme noudattaa Jumalan selestistä lakia. Me saarnaamme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja pyrimme toteuttamaan sen periaatteita. Kysymys kuuluukin: Kannattaako meidän tehdä niin? Kannattaako meidän olla uskollisia? Kannattaako meidän kestää mitä tahansa koettelemuksia tai ahdinkoja tai vainoja tai jopa kuolema saadaksemme Jumalan valtakunnan, pelastuksen ja iankaikkisen elämän, joka on suurin kaikista lahjoista, mitä Jumala voi suoda ihmislapsille? Minä sanon, että kannattaa, ja minä toivon, että myöhempien aikojen pyhät, että kaikki miehet, joilla on valtuus – että me olisimme aina uskollisia Herran edessä, että me muistamme rukouksemme, teemme työtä saadaksemme Pyhän Hengen, uuras-tamme tunteaksemme Jumalan mielen ja tahdon, että me tietäisimme, mitä polkua kulkea, että me saisimme Herran Hengen ja Pyhän Hengen ja että me voittaisimme maailman ja pitäisimme kutsumuksemme kunniassa, kunnes selviydymme tästä koetusajasta.³¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä opit sivuilla 47–48 olevista kertomuksista?
- Mitä olet oppinut Pyhästä Hengestä ja Hänen tehtävistään, kun olet tutkinut tätä lukua?
- Kertaa toinen kokonainen kappale sivulta 50. Miksi saattaisimme pitää Pyhän Hengen lahjaa suurimpana lahjana, mitä voimme saada kuolevaisuudessa? Kertaa luvun viimeinen kappale sivulta 55. Kuinka Pyhän Hengen lahja valmistaa meitä iankaikiseen elämään, joka on suurin kaikista lahjoista?
- Kuinka presidentti Woodruffin opetukset voivat auttaa meitä tunnistamaan Pyhän Hengen kehotukset? (Ks. s. 48, 51; ks. myös OL 6:15, 22–23; 11:12–14.) Miksi on tärkeää muistaa, että Pyhä Henki puhuu yleensä hiljaisella vienolla äänellä?
- Lue kappale, joka on sivun 51 alalaidassa. Mitä ovat ne ”todelliset rikkaudet”, joita me saamme, kun Pyhä Henki on kanssamme? (Ks. s. 51–54.)
- Mieti kokemusta, jolloin Pyhä Henki johdatti sinua. Millä tavoin Pyhän Hengen toveruus on ollut sinulle siunauksena?
- Kertaa luvun viimeinen osa (s. 54–55). Miksi meidän on uuras-tettava koko ajan, jotta voimme saada Pyhän Hengen jatkuvan toveruuden? Mikä voi estää meitä tuntemasta Pyhän Hengen vaikutusta? Mikä voi auttaa meitä tuntemaan Pyhän Hengen vaikutuksen?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: Joh. 14:26; 15:26; 16:13; 1. Kor. 2:9–14; 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 32:1–5; Moroni 10:5; OL 8:2–3; 14:7.

Viitteet

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 290; ks. myös s. 289; Howard W. Hunter, ”Hengellisyyden kehittäminen”, *Valkeus*, lokakuu 1979, s. 41.
2. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 162.
3. *Deseret Weekly*, 5. syyskuuta 1891, s. 323; ks. Gordon B. Hinckley, ”Aaronin pappeus”, *Valkeus*, huhtikuu 1983, s. 81–82.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 61.
5. *Deseret Weekly*, 21. syyskuuta 1889, s. 393.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7. syyskuuta 1880, s. 1.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30. heinäkuuta 1878, s. 1.
8. *Deseret News*, 26. kesäkuuta 1861, s. 130.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
10. *Deseret Weekly*, 6. huhtikuuta 1889, s. 451.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 53.
12. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 54.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 45–46.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 45.
15. Wilford Woodruffin päiväkirja, 20. tammikuuta 1872, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 5.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 7–8.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 293–294.
20. *Deseret Weekly*, 7. marraskuuta 1896, s. 643.
21. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 411.
22. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 31.
23. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. maaliskuuta 1873, s. 3.
24. *Deseret News*, 26. joulukuuta 1860, s. 338.
25. *Deseret Weekly*, 6. maaliskuuta 1897, s. 371.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
27. *Contributor*, elokuu 1895, s. 637.
28. ”Epistle”, *Woman’s Exponent*, 15. huhtikuuta 1888, s. 174; presidentti Woodruffin kahdentoista apostolin puolesta kirjoittamasta kirjeestä.
29. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 51.
30. *Deseret News*, 26. helmikuuta 1862, s. 274.
31. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 129.

Evangeliumin opettajina meidän on tavoiteltava Henkeä niin että voimme seurata Jeesuksen esimerkkiä. Kun me kokoonnumme yhteen opiskelemaan evankeliumia, meidän pitäisi olla tarkkaavaisia ja uskollisia kuten Maria oli, kun hän "asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan" (ks. Luuk. 10:38–42).

Opettaminen ja oppiminen Hengen avulla

Me tarvitsemme Pyhän Hengen johdatusta, kun opiskelemme evankeliumia ja kun opetamme sitä muille.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Kun vanhin Wilford Woodruff valmistautui konferenssiin lokakuussa 1855, hän rukoili opastusta kysyen, mitä hänen ja hänen veljiensä pitäisi opettaa kansalle. Vastauksena rukoukseensa hän sai seuraavan ilmoituksen: ”Tavoitelkoot palvelijani Pyhää Henkeä ja pitäkööt Henkeni kanssaan, ja se opastaa heitä jatkuvasti siinä, mitä opettaa kansalle, ja ohjatkoot kansaani pitämään Henkeni kanssaan, niin he kykenevät ymmärtämään Jumalan sanan, kun se opetetaan heille.”¹

Presidentti Woodruffilla oli tästä periaatteesta kestävä todistus, ja hän aloitti usein konferenssipuheensa ilmaisemalla halunsa opettaa Pyhän Hengen voimalla. Lisäksi hän muistutti usein pyhiä heidän velvollisuudestaan kuunnella ja oppia tuon saman voiman avulla. Hän sanoi kerran: ”Me olemme kaikki riippuvaisia Herran Hengestä, ilmoituksesta, innoituksesta, Pyhästä Hengestä, jotta olisimme päteviä opettamaan kansaa, jolle meidät on kutsuttu puhumaan, ja ellei Herra anna minulle tänä iltapäivänä Pyhää Henkeä, lupaan teille kaikille, [että] ette saa paljonkaan irti veli Woodruffista.”²

Wilford Woodruffin opetuksia

**Meidän on opetettava evankeliumia vain,
kun Pyhä Henki innoittaa meitä.**

En kykene eikä kukaan muukaan kykene opettamaan ihmislapsia ja ylentämään heitä Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa ilman Pyhää Henkeä, ilman ilmoitusta, ilman kaikkivaltiaan

Jumalan innoitusta. Siksi tarvitsen myöhempien aikojen pyhien uskoa ja myös heidän rukouksiaan. Tarvitsen Jumalan Hengen apua, kuten tarvitsee jokainen ihminen, joka yrittää opettaa kansalle sitä, mikä kuuluu taivaan valtakuntaan.³

Uskon siihen, ettei yksikään ihminen tässä eikä missään toisessa sukupolvessa kykene opettamaan ja ylentämään maan asukkaita ilman Jumalan Hengen innoitusta. Kansana meidät on asetettu eri tehtäviin – – jotka ovat opettaneet kaikessa johtamisessamme ja työssämme tarpeen tunnustaa Jumalan käsi kaikissa asioissa. Tunnumme sen välttämättömäksi tänä päivänä. Tiedän, että en ole pätevä opettamaan enempää myöhempien aikojen pyhiä kuin maailmaakaan ilman Jumalan Henkeä. Haluan Henkeä – – ja myös teidän uskoanne ja rukouksianne, että mieleni johdatettaisiin suuntaan, joka olisi teille hyödyllinen. Julkisuudessa opettaessani en ole koskaan sallinut mieleni noudattaa mitään muuta suuntaa kuin sitä, mihin Henki minua ohjaa, ja se on asema, joka meillä kaikilla on, kun tapaamme pyhiä tai kun lähdemme saarnaamaan evankeliumia.⁴

Herra sanoi Joseph Smithin kautta: ”Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, on Herran tahto, on Herran mieli, on Herran sana, on Herran ääni ja Jumalan voima pelastukseksi” [OL 68:4]. Miksi näin on? Koska Pyhä Henki on yksi jumaluuden jäsen, ja kun siis ihminen puhuu Pyhän Hengen avulla, se on Herran sanaa. Meidän tulee pyrkiä tavoittelemaan tuota Henkeä, niin että Se voi olla kanssamme koko ajan ja tulla meille ilmoituksen periaatteeksi.⁵

Tämän kansan mieltä on ruokittava jatkuvasti, ja meidän kaikkien tulee olla riippuvaisia Pyhästä Hengestä. Herra ruokkii miellemme tuosta ehtymättömästä älyn lähteestä, joka tulee Jumalalta, sillä mistään muusta lähteestä me emme voi saada ravintoa ihmisen kuolemattoman mielen ravitsemiseksi.⁶

Ihmisessä on henki, jonka on kestettävä ikuisesti, henki, joka tulee Jumalalta, ja ellei hän saa ravintoa siitä samasta lähteestä tai voimasta, joka on hänet luonut, hän ei ole eikä voi olla kylläinen.⁷

Ellei meillä ole Pyhää Henkeä, meillä ei ole oikeutta opettaa.⁸

**Kun me opetamme evankeliumia,
meidän on muistettava, että selkeimmät ja
yksinkertaisimmat totuudet ovat ylentävimpiä.**

Jeesuksen Kristuksen ilmoitukset opettavat meille, että Vapahtaja syntyi lihassa, ja Isä sanoi, ettei Hän aluksi saanut täyteydestä, vaan jatkoi armosta armoon, kunnes Hän sai täyteydestä, ja Häntä kutsuttiin Jumalan Pojaksi, koska Hän ei aluksi saanut täyteydestä [ks. OL 93:20]. Samalla tavoin meidän tulee pyrkiä koko sielullamme kasvamaan armossa, valossa ja totuudessa, niin että aikanaan me voimme saada täyteydestä [ks. OL 93:20].

Herralla on varsin monta periaatetta meidän varallemme, ja suurimmat periaatteet, joita Hänellä on meille, ovat yksinkertaisimpia ja selkeimpiä. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet, jotka johtavat meidät iankaikkiseen elämään, ovat yksinkertaisimmat, ja silti ne ovat meille kaikkia muita suurenmoisimmat ja tärkeimmät. Ihmiset voivat tehdä työtä esitelläkseen suurenmoisella tavalla kykyjään, oppineisuuttaan ja tietoaan joko kirjallisesti tai saarnaamalla, he voivat yrittää saarnata mysteereistä ja esittää jotakin outoa, suurta ja ihmeellistä, ja he voivat uurastaa sen kaiken eteen koko väkevyydestään, hengestään ja voimastaan, mutta ilman Jumalan Pyhän Hengen apua ihmiset eivät kuitenkaan ylenny eikä heidän saarnaamisensa tuo heille paljonkaan tyydytystä. Meitä ylentävät eniten selkeimmät ja yksinkertaisimmat asiat, jos niitä opetetaan Jumalan Hengen avulla, eikä mikään ole meille tärkeämpää tai hyödyllisempää. Jos Henki asuu kanssamme, on luonamme jatkuvasti ja valaisee mieltämme päivin ja öin, niin me olemme turvallisella polulla.⁹

Haluan sanoa, että ollessani tässä kirkossa olen nähnyt ihmisten aika ajoin nousevan esiin ja yrittävän olla Jumalan palvelijoita. He yrittävät selittää asioita, joista he eivät tiedä mitään, jotta he näyttäisivät älykkäiltä. Tänä aikana tämänkaltaista on suuresa määrin. Yksi kirkon johtavista vanhimmista meni ihmisten eteen ja alkoi saarnata tiettyjä periaatteita. Joseph kuuli siitä ja pyysi häntä esittämään tuon opin hänelle kirjoitetussa muodossa. Veli kirjoitti sen, ja kun hän oli kirjoittanut kaiken, luki sen profetalle. Hän kysyi Josephilta, mitä tämä ajatteli siitä. ”Onhan

se hieno järjestelmä”, Joseph sanoi, ”mutta minä löydän siitä yhden vian – –.” ”Mikä se on, veli Joseph?” Joseph sanoi: ”Se ei ole totta.” Niinpä sanon, että aina silloin tällöin joku pitää itseänsä älykkäänä ja yrittää opettaa jotakin, mitä ei ole Opissa ja liitoissa eikä kirkon teoksissa ja mikä ei ole totta. – –

– – Saarnatkaa totuutta sellaisena kuin te sen ymmärrätte. Älkää pohdiskelko asioita, joista ette tiedä mitään, sillä siitä ei ole kenellekään hyötyä. Jos kuuntelette vääriä oppia, valheelliset henget johtavat teidät harhaan. Muistakaa tämä ja noudattakaa sitä, niin teillä on kaikki hyvin. Pysykää totuuden poluilla, ja kaikki on hyvin kohdallanne.¹⁰

Kun kokoonnumme opiskelemaan evankeliumia, tarvitsemme Henkeä yhtä paljon kuin opettajakin.

Uskon, että Jumalan Henki voi olla paitsi niiden kanssa, jotka puhuvat ja opettavat – –, myös niiden kanssa, jotka istuvat ja kuuntelevat.¹¹

Me kaikki tarvitsemme Kaikkivaltiaan innoitusta – – saarnasimmepa tai kuuntelimme.¹²

Sanon veljilleni ja sisarilleni: Yrittäkäämme valmistaa mieltämme ja sydäntämme rukoilemalla Herraa, että me saisimme riittävästi Hengen valoa ja Pyhän Hengen vaikutusta nähdäksemme elämän polun ja pysyäksemme sillä, ja että kun me saamme Jumalan palvelijoiden opetuksia ja neuvoja, me olisimme halukkaita tallettamaan ne sydämeemme ja harjoittamaan niitä elämässämme.¹³

Jos meillä on se osa Jumalan Henkeä, josta meillä on etuoikeus nauttia, ja pidämme kunniaassa kutsumuksemme, meillä on se todistus, joka meillä pitäisi olla sisimmässämme, kun jokin uusi oppi tuodaan esiin tai vanha oppi selitetään täydellisemmin. Tällä tavoin me hyödyimme siitä, että veljemme saarnaavat, ja kykenemme tallettamaan iankaikkisen elämän periaatteet mieleemme.¹⁴

Toivon ja rukoilen, että kokoontuessamme yhteen me voimme nauttia Jumalan Hengestä ja sydämemme ovat liittyneet yhteen kuin yhden ihmisen sydämeksi, että rukouksemme voivat nousta Herran eteen, että Hänen siunauksensa voivat olla kanssamme ja että ne, jotka puhuvat meille, voivat tehdä sen Pyhän Hengen ja Jumalan voiman innoittamina.¹⁵

Meidän pitäisi kiinnittää tarkkaavaisuutemme, rukouksemme ja uskomme [opettajaan], ja jos me teemme sen, me saamme hänen sydämensä yltäkylläisyydestä sen, mikä on meille hyödyksi.¹⁶

Kun joku tämän kirkon presidenttikunnasta tai kahdentoista koorumista tai joku vanhimmista nousee – – puhumaan, tämä kansa katsoo heihin ja odottaa, että heillä on riittävästi Pyhää Henkeä sanoakseen jotakin, mikä ylentää heitä; miltei yksimielisesti tämä kansa odottaa sitä. Toisaalta sanon, että presidenttikunta, kaksitoista ja vanhimmat – – odottavat, että [myös] kansalla on Herran Henki, niin että se voi ymmärtää, ja siltä edellytetään, että se käsitteisi, mitä sille sanotaan, aivan yhtä paljon kuin sitä edellytetään veljiltä, jotka puhuvat opettaakseen Jeesuksen Kristuksen oppia, periaatetta, totuutta ja ilmoituksia.

Kun Jumalan voima ja Pyhän Hengen lahja elvyttävät ja valaisevat ihmisten mielen, niin että he voivat ymmärtää ja arvostaa iankaikkisen totuuden periaatteita ja ilmoituksia, jotka Jumala on antanut – – niin he ovat valmiita saamaan hyödykseen niitä siunauksia, joita heidän päälleen vuodatetaan. Se teistä, joka on kokenut tuon siunauksen, ja oletan, että kaikki ovat ajoittain, on hämmästellyt tietyissä vaiheissa elämäänsä, että hänen käsityskykynsä on ollut niin erilainen. Tiedän, että niin on ollut omalla kohdallani, ja oletan, että niin on ollut muidenkin kohdalla.

[On] ollut aikoja, jolloin käsityskykyni on avautunut ymmärtämään Jumalan sanaa ja Hänen palvelijoidensa opetuksia. – Mieleni on ollut avoin käsittämään ja Jumalan voima ja Pyhän Hengen lahja ovat elävöittäneet sitä. Kun siis olen istunut täällä ja kuunnellut presidenttikunnan ja Jumalan palvelijoiden opettavan meille vanhurskauden periaatteita ja Jumalan sanaa, olen tuntenut niiden iankaikkisten totuuksien voiman, vallan ja merkityksen, joita he ovat meille esittäneet, kun taas muina kertoina on voitu opettaa samoja totuuksia mutta ne ovat menneet ohi jättämättä mieleeni samaa vaikutusta.

– – Pidän tärkeänä sitä, että me teemme työtä saadaksemme tuon Hengen, saadaksemme tuota Henkeä enemmän päällemme ja pitääksemme tuon Hengen mukanaamme, niin että kun kuulemme opetusta, mielemme olisi valmistautunut ottamaan sen vastaan.

"Me kaikki tarvitsemme Kaikkivaltiaan innoitusta – – saarnasimmepa tai kuuntelimme."

Sanon nyt, että koska monet meistä ovat ottaneet vastaan evankeliumin ja kokoontuneet Jumalan pyhien kanssa, on tärkeää, että me teemme työtä tänä päivänä, että elämme tuon Hengen vaikutuksessa, jotta se voi lisääntyä edelleen ja hallita meitä toimiessamme ihmislasten keskuudessa. – Kun ihmisellä on Pyhä Henki ja hän kuulee pelastuksen selkeitä, yksinkertaisia totuuksia, ne tuntuvat arvokkaammilta kuin mikään muu ja hän on valmis uhraamaan kaiken luonteeltaan ajallisen varmistaakseen itselleen pelastuksen. Mutta kun ihmisten mieli pimentyy, he menettävät Pyhän Hengen ja tuon evankeliumin arvon eivätkä he ymmärrä, mikä etuoikeus ja kunnia on olla tekemisissä Jumalan pyhien kanssa – –, eivätkä he pysy uskollisina taivaalliselle Isälleen eivätkä kunnioita Hänen nimeään maan päällä eivätkä arvosta kanssakäymistään niiden kanssa, joilla on pyhä pappeus, ja siksi he menevät pimeyteen. – – Me hämmästelemme ja ihmettelemme, kun meitä valaistaa Jumalan Hengellä ja Hänen meille antamallaan ilmoituksilla, ja kun meidät herätetään ymmärtämään näiden asioiden tärkeys, niin me näemme silloin, millainen

vaikutus ja tuki niillä on meihin. Ne eivät ainoastaan tee mieltämme soveliaaksi siirtymään henkien maailmaan, vaan valmistavat meitä kohtaamaan Isämme taivaassa.¹⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Lue presidentti Woodruffin sanat tämän luvun kahdesta ensimmäisestä kappaleesta (s. 59). Mitä ne kertovat meille hänestä? Mitä ne kertovat opettamisesta ja oppimisesta?
- Mitä opit presidentti Woodruffin ajatuksista, jotka koskevat opettamista Hengen voimalla? (Ks. s. 59, 60; ks. myös 2. Nefi 33:1–2.) Kuinka me voimme opettaessamme valmistautua saamaan Pyhän Hengen johdatusta?
- Millaisia kokemuksia sinulla on ollut opettamisesta ja oppimisesta Hengen avulla?
- Kertaa osa, joka alkaa sivulta 61. Miksi on vaarallista pohtia asioita, joita me emme ymmärrä? Miksi selkeät ja yksinkertaiset totuudet ylentävät meitä eniten?
- Mitä velvollisuuksia oppijoilla on? (Ks. s. 62–65.) Kuinka me voimme saada eniten irti evankeliumia käsittelevästä oppiaiheesta tai saarnasta? Pohtikaa tapoja, joilla voitte valmistautua olemaan Hengen opetettavina, ja keskustelkaa niistä.
- Kertaa ensimmäinen kappale sivulta 63. Kuinka sinulle evankeliumia opettaessasi on ollut apua niiden ihmisten tarkkaavaisuudesta, rukouksista ja uskosta, joita olet opettanut?
- Kuinka tämän luvun periaatteet voivat auttaa meitä opiskellessamme tätä kirjaa? (Ks. myös s. V–X.) Kuinka nämä periaatteet soveltuvat meihin, kun opiskelemme ja opetamme evankeliumia kodeissamme?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Hepr. 4:2; 2. Piet. 1:21; 2. Nefi 31:3; Alma 17:2–3; OL 11:18–21; 42:14; 50:13–22; 52:9; 100:5–8.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 19. lokakuuta 1855, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
2. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11. syyskuuta 1883, s. 1.
3. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1895, s. 737–738.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
5. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 226.
6. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 410.
7. *Deseret News*, 26. joulukuuta 1860, s. 338.
8. *Deseret Weekly*, 19. huhtikuuta 1890, s. 560.
9. *Deseret News*, 1. huhtikuuta 1857, s. 27.
10. *Millennial Star*, 26. toukokuuta 1890, s. 324.
11. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 2.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. toukokuuta 1873, s. 1.
14. *Deseret News*, 30. heinäkuuta 1862, s. 33.
15. *Deseret Weekly*, 13. huhtikuuta 1895, s. 513.
16. *Deseret News*, 1. huhtikuuta 1857, s. 27.
17. *Deseret News*, 1. huhtikuuta 1857, s. 27.

Jeesuksen Kristuksen sovitus

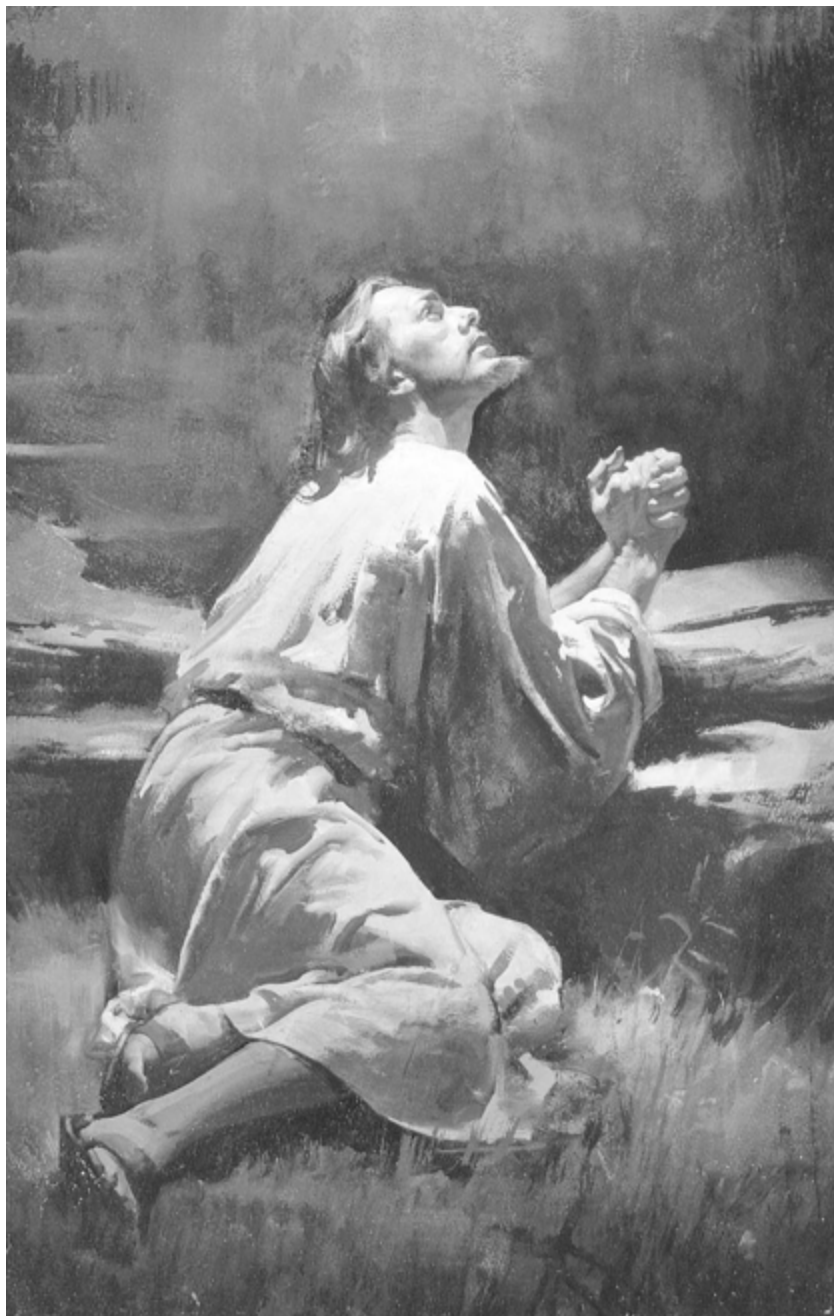
*Jeesuksen Kristuksen sovitus
on pelastuksen peruseriaate ja merkittävin
toivon lähde koko ihmiskunnalle.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Kun vanhin Wilford Woodruff aloitti palvelutyönsä apostolina, hän ja hänen veljensä tekivät työtä Yhdysvalloissa ja Englannissa sellaisten ihmisten keskuudessa, jotka pitivät Jeesusta Kristusta Jumalan Poikana ja ihmiskunnan Lunastajana. Koska veljet tiesivät, että heidän kuolioloillaan oli jo perususko Jeesuksen Kristuksen sovitukseen, he keskittyivät opetuksessaan sellaisiin aiheisiin kuten profeetta Joseph Smithin kutsuminen, Mormonin kirjan esiintulo ja pappeuden palautus.¹ Kun ihmiset kuitenkin kiistivät opin sovituksesta, vanhin Woodruff kumosi heidän väitteensä voimallisesti ja selkeästi. Hän todisti, että ”Kristuksen palvelutyön tavoitteena maan päällä oli antaa itsensä uhriksi, jotta ihmiskunta lunastettaisiin iankaikkisesta kuolemasta”.²

Vuonna 1845 eräs kirkon jäsen Brittein saarilla julkaisi lehtisen, jonka tarkoituksena oli todistaa, että Jeesuksen Kristuksen ei ollut tarpeellista kärsiä ja kuolla ihmiskunnan lunastamiseksi. Vanhin Woodruff, joka palveli tuolloin kirkon johtavana virkailijana Brittein saarilla, kumosi julkisesti tämän väitteen artikkelissa nimeltä ”Rationality of the Atonement” (”Sovituksen järjenmukaisuus”). Artikkelin julkaisemisella hän toivoi varmistavansa sen, ”että kaikki ymmärtäisivät oikein [kirkon] näkemykset aiheesta ja että Jumalan pyhät olisivat valmiita vastustamaan ihmisen pelastuksen suuren vihollisen hyökkäyksiä, sekä rauhoittamaan lopullisesti niiden ihmisten mielen, jotka uskovat Jumalan ilmoitukseen”.³ Hänen sanansa sekä hänen tuomitessaan väärän opetuksen että ylistäessään Vapahtajaa ilmaisivat hänen pysyvän rakkautensa Herraa kohtaan ja hänen syvän kiitollisuutensa lunastussuunnitelmasta.

*"Jumalan Karitsa on -- toteuttanut sen,
mitä [ihminen] ei itse voinut saada aikaan."*

Hän ilmaisi surunsa siitä, että mies, joka oli kirjoittanut lehtisen, ”oli antanut pimeyden voimien voittaa mielensä niin täysin, että harhautui niin kauas Jumalan valtakunnan järjestyksestä ja suunnitelmasta”. Hän huomautti: ”Olisi paljon parempi, että ihminen olisi kokonaan ilman lahjoja, kuin että hän käyttää niitä pyrkiäkseen osoittamaan Kristuksen sovituksen tarpeettomaksi ja hyökkäämään pelastuksen peruseriaatetta vastaan, kuten hän on tehnyt.”⁴

Vanhin Woodruff omisti suurimman osan artikkelistaan lainauksille pyhistä kirjoituksista tuoden julki muinaisten profeettojen ja Herran itsensä ”todistusten runsauden”.⁵ Hän sanoi, että sovituksen oppi oli ”paitsi aihe, josta muinaiset Jumalan profeetat ja palvelijat mielellään saarnasivat, niin myös kaikkien heidän toiveidensa merkittävin lähde ja lähde, josta he saivat voimaa ja tukea”.⁶

Wilford Woodruffin opetuksia

Jeesus Kristus tuli Isän tahdon mukaisesti maailmaan lunastamaan meidät lankeemuksen seurauksista.

Uskon, että Kaikkivaltias tiesi, mitä aikoi tehdä tälle maailmalle jo ennen kuin muodosti sen. Hän tiesi, millaisia henkiä siellä asuisi ja mitä oli tehtävä niiden Hänen poikiensa ja tyttäriensä pelastamiseksi, jotka tulisivat maan päälle. Ja kun luemme historiaa Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa maailman luomisesta tähän taloudenhoitokauteen, näemme Isän tehneen työtä poikiensa ja tytärtensä siunaukseksi. Hän antoi ainosyntyisen Poikansa kuolla maailman lunastamiseksi – uhri, jonka vain Jumala itse voi antaa. Ja näinä viimeisinä aikoina Hän on pannut alulle suuren ja viimeisen taloudenhoitokauden – kaikista taloudenhoitokausista suurimman – järjestämisen.⁷

Vapahtaja itse on ilmoittanut meille, mikä tavoite Hänen Isällään oli mielessään Hänen tulostaan maailmaan. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” [Joh. 3:16–17.]

Ilmoitukset, jotka Jumala on antanut ihmiselle, osoittavat päivänselvästi, että Jumalaa ja iankaikkisia maailmoja hallitsee

selestinen laki, ja jotta ihminen voisi kestää saman kirkkauden, on välttämätöntä, että hän pitää saman lain, sillä ”sen, mitä laki hallitsee, sen laki suojelee ja tekee täydelliseksi ja pyhittää” [OL 88:34]. Mutta koska ihminen rikkoi Jumalan lain ja sai oikeutusti osakseen tottelemattomuudesta kirouksen, josta hän oli kykenemätön lunastamaan itseään, niin mikään vähempi kuin ääretön uhri ei voisi sovittaa hänen lankeemustaan.

Hänen tottelemattomuutensa seuraus, kuten hyvin tiedetään, oli kuolema, ja tämä kirous on periytynyt kaikille Aadamin jälkeläisille. Pitäkäämme mielessämme, että ihminen joutuu kärsimään tämän rangaistuksen ilman mitään itsellään olevaa, riippumatonta voimaa toteuttaa ylösnousemuksensa ja palata Jumalan eteen ja Hänen kirkkauteensa. Hän on nyt kuoleman lain ja vallan alainen, ja jotta hän saavuttaisi voiton kuolemasta, oli välttämätöntä, että joku pyhempi ja puhtaampi kuin se olento, joka oli langennut, alistuisi kuoleman valtaan ja pystyisi näin voittamaan sen, ja ellei niin tapahtuisi, kuoleman täytyisi pitää ihmiskuntaa valtassaan ikuisesti. Ei tarvitse juurikaan todistella, että Jumalan Poika oli kaikin tavoin pätevä suorittamaan tämän tehtävän, koska Hän oli puhdas, pyhä ja tahraton, ja sen, että Hänet määrättiin toteuttamaan se, on osoittanut täysin oikeaksi Johanneksen todistus Hänestä – ”Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin” [Joh. 1:29] – ”sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi” [1. Kor. 15:22]. – –

– – Todistusten tulvasta – – Jumalan ilmoituksista, jotka on annettu eri taloudenhoitokausina ja maailmanaikoina ja eri osissa maapalloa, käy täysin kiistattomasti ilmi, että Kristuksen maanpäällisen palvelutyön tavoite oli antaa itsensä uhriksi ja lunastaa näin ihmiskunta iankaikkisesta kuolemasta, ja että oli täysin Isän tahdon mukaista, että sellainen uhri annettaisiin. Hän [Jeesus Kristus] toimi täysin kuuliaisena Isänsä tahdolle kaikessa alusta asti ja joi sen katkeran maljan, joka Hänelle annettiin. Tässä ilmenevät kirkkaus, kunnia, kuolemattomuus ja iankaikkinen elämä sekä rakkaus, joka on suurempaa kuin usko tai toivo, sillä Jumalan Karitsa on näin toteuttanut sen, mitä [ihminen] ei itse voinut saada aikaan.⁸

"Kristuksen palvelutyön tavoitteena maan päällä oli antaa itsensä ubriksi ihmiskunnan lunastamiseksi iankaikkisesta kuolemasta."

**Me voimme saada korotuksen lahjan vain
Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta ja olemalla
kuuliaiset evankeliumin laeille ja toimituksille.**

Meidän pitää kansana ymmärtää se tosiasia, että taivaallinen Isä on tehnyt kaiken voitavansa ihmissuvun pelastamiseksi. Hän on tehnyt tiettäväksi lait, jotka ovat välttämättömiä ihmisen korotukseksi ja kirkkaudeksi, ja tehnyt kaiken, mitä lain mukaan voidaan tehdä. – – Jeesus on kuollut lunastaakseen kaikki ihmiset, mutta jotta heille olisi hyötyä Hänen kuolemastaan ja jotta Hänen verensä puhdistaisi heidät kaikista lihassa tehdyistä synneistä, heidän on pitäydettävä evankeliumin lakiin. Kristuksen veri on lunastanut meidät Aadamin synneistä, ja pelastuksen saavuttaaksemme meidän on oltava kuuliaisia ja uskollisia evankeliumin säännöille.⁹

Jos koskaan saan täyden pelastuksen, se tapahtuu siksi, että pidän Jumalan lait.¹⁰

Ensinnäkin oikeudenmukaisuudella on ollut vaatimuksensa, ja oikeiksi ovat osoittautuneet Jumalan sanat – ”Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma” [1. Moos. 2:17]. Toisaalta on osoitettu

armoa, ja Jumalan rakkaus on ilmennyt siinä, että kuoleman siteet on katkaistu, jonka myötä ihmisen henki ja ruumis yhdistyvät jälleen. Vanhurskaiden henget saavat korotuksen Jumalan ja Karitsan kasvojen edessä – samassa tomumajassa [fyysisessä ruumiissa], jossa he raatoivat, tekivät työtä ja kärsivät ollessaan maan päällä, sillä ilman tätä yhteyttä ihmissielujen on mahdotonta saada kirkkauden täyteyttä. Siihen liittyy kirkkaus, joka on iankaikkinen ilon lähde jokaiselle selestisen valtakunnan asukkaalle. Toisaalta niiden henkien, jotka hylkäävät Kristuksen evankeliumin ja halveksivat Hänen tarjoamaansa armoa, on palattava ruumiiseensa viimeisessä ylösnousemuksessa saamaan rangaistuksensa täyteys samassa tomumajassa, jossa he asuivat taistellessaan Jumalaa vastaan. Kehotamme täten kaikkia ihmisiä, jotka kuulevat nämä sanat, tekemään parannuksen synneistään ja noudattamaan Jumalan Pojan evankeliumia.¹¹

Mikä on Jeesuksen itsensä opettama evankeliumi? Aivan ensimmäinen periaate oli usko Messiaaseen; se oli ensimmäinen ihmiselle opetettu periaate. Kun Adam, sen jälkeen kun hänet oli karkotettu Eedenin puutarhasta, meni Aadam-ondi-Ahmaniin uhraamaan, Herran enkeli kysyi häneltä, miksi hän teki niin. Aadam vastasi, ettei hän tiennyt mutta että Herra oli käskenyt häntä tekemään niin. Silloin hänelle kerrottiin, että härkien ja vuohien, pässien ja karitsoiden veri tuli vuodattaa alttarille sen suuren ja viimeisen uhrin vertauskuvana, joka uhrattaisiin maailman syntien tähden. [Ks. Moos. 5:4–7.] Ensimmäinen isä Aadamille opetettu periaate oli siis usko Messiaaseen, joka tulisi aikojen keskipäivänä antamaan henkensä ihmisen lunastukseksi. Toinen periaate oli parannus. Ja mitä on parannus? Synnin hylkäämistä. Jos parannuksen tekevä on kiroillut, hän ei kiroile enää, jos hän on varastanut, hän ei varasta enää. Hän kääntyy pois kaikista aiemmista synneistään eikä tee niitä enää. Parannus ei ole sitä, että sanoo: Minä teen parannuksen tänään ja varastan sitten huomenna. Se on maailman mukaista parannusta, joka ei ole soveliasta Jumalan silmissä. Parannus on toinen periaate.

Olen kuullut monien ihmisten sanovan, että toimitukset eivät ole tarpeellisia, että vain usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on tarpeen pelastuksen saamiseksi. En ole oppinut sitä itse mistään Jumalan ihmiselle antamasta ilmoituksesta, en entisestä eikä nykyisestä, vaan päinvastoin patriarkat ja profetat ja Jeesus

Kristus ja Hänen apostolinsa opettivat uskoa Kristukseen, parannusta ja kastetta syntien anteeksisaamiseksi. Kaste syntien anteeksisaamiseksi on evankeliumin toimitus. Joku sanoo, ettei kaste ole pelastukselle välttämätön. Jeesus ei vain opettanut tuota vaatimusta vaan alistui siihen kuuliaisuudesta, ei siksi, että Hänet olisi kastettu syntien anteeksisaamiseksi vaan, kuten Hän sanoi, Jumalan vanhurskaan tahdon täyttämiseksi, joten tässä kuten kaikissa muissakin suhteissa Hän antoi esimerkin kaikille, jotka seuraavat Häntä [ks. Matt. 3:15]. Mukautuessaan näihin evankeliumin periaatteisiin ihminen on sitten kelvollinen saamaan Pyhän Hengen, ja tämä pyhä lahja annetaan tänä aikana kuten muinoin kätten päällepanolla sellaisten miesten toimesta, joilla on valtuus suorittaa evankeliumin toimituksia. Nämä ovat evankeliumin ensimmäiset periaatteet, joihin me myöhempien aikojen pyhät uskomme ja joita me opetamme lähimmäisillemme.¹²

Kun ihmisiä kutsutaan tekemään parannus synneistään, kutsu tarkoittaa heidän omia yksilöllisiä syntejään eikä Aadamin rikkomusta. Se mitä sanotaan perisyynniksi, on sovitettu Kristuksen kuoleman kautta mistään ihmisen teosta riippumatta. Sama uhri sovitti myös ihmisen omat synnit mutta vain sillä ehdolla, että hän on kuuliainen pelastuksen evankeliumin suunnitelmalle, kun hän kuulee sitä saarnattavan.¹³

Kaikki ihmislapset, jotka [ovat saavuttaneet] vastuullisen iän, ovat syyllistyneet syntiin, koska kaikki ovat yhtä taipuvaisia tekemään paha kuin kipinät ovat lentämään ylöspäin. ”Mitä meidän pitää tehdä?” kysyivät ihmiset, jotka kuuluivat Pietarin saarnaavan helluntaipäivänä [ks. Ap. t. 2:37], ja saman voidaan sanoa sopivan kaikkiin ihmisiin jokaisessa sukupolvessa. Vastaus olisi: noudata evankeliumin lakia. Se on turvallinen keino, joka on annettu ihmissuvun pelastukseksi.¹⁴

Minusta tuntuu, että meidän kansana pitäisi riemuita ja meidän tulisi arvostaa näitä lahjoja ja siunauksia, jotka Jumala on antanut käsiimme, ja meidän tulisi pitää kutsumuksemme kunniasa ja täyttää kansana taivaallisen Isämme odotukset ja niiden odotukset, jotka ovat menneet ennen meitä. – –

– – Kristuksen evankeliumi on yksi suurimmista siunauksista, mitä ihminen voi saada. Herran mukaan iankaikkinen elämä on suurin

"Ei ole olemassa muuta voimaa, joka pelastaisi ihmisten sielut ja antaisi heille iankaikkisen elämän, kuin Isänsä käskystä toimiva Herra Jeesus Kristus."

Jumalan lahjoista [ks. OL 14:7]. Me voimme saada sen vain olemalla kuuliaisia tälle evankeliumille. Veljet ja sisaret, se on siunauksemme.¹⁵

Harras rukoukseni on, että Jumalamme siunaukset olisivat päällämme aikanaan, että kun matkamme päättyy ja siirrymme verhon taakse, me olemme tehneet kaiken, mitä meiltä vaaditaan, ja olemme valmiita asumaan pyhitettyjen ja vanhurskaiden kanssa, jotka on tehty täydellisiksi Karitsan veren kautta.¹⁶

**Sovituksen ansiosta meidät voidaan
tehdä täydellisiksi Kristuksessa.**

Ei ole olemassa muuta voimaa, joka pelastaisi ihmisten sielut ja antaisi heille iankaikkisen elämän, kuin Isänsä käskystä toimiva Herra Jeesus Kristus.¹⁷

Meidän tärkeimpänä läksynämme pitäisi olla elämän sanojen koaminen, niin että voimme kasvaa armossa ja edistyä Jumalan tuntemisessa ja tulla täydellisiksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta saisimme täyteen ja meistä tulisi Jumalan perillisiä yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. [Ks. Room. 8:16–17.]¹⁸

Veljet ja sisaret, emmekö me ole Jumalan poikia ja tyttäriä, ja kun Hän ilmestyy, eikö meistä pitäisi tulla Hänen kaltaisiaan, jos olemme uskollisia? [Ks. 1. Joh. 3:2.] Kyllä, ja kun tuo loistava päivä saapuu, meillä on jälleen kerran etuoikeus seistä tämän maan päällä ja kohdata riemuiten ja kiittäen – – tuhannet muut, jotka ovat pesseet viittansa valkoisiksi Karitsan veressä ja jotka Hänen sovituksensa ansiosta on voideltu kuninkaiksi ja papeiksi Jumalalle ja jotka Hänen kanssaan hallitsevat korotettuina Hänen valtakunnassaan. Olkaamme kaikki kelvollisia saamaan tämä palkinto; ja nyt matkatessamme tämän muutosten ja surun maailman halki ottakaamme malliksemme kelvollisten elämä – – ja ennen kaikkea seuratakaamme Hänen jalanjäljissään, joka on suuri kaiken vanhurskauden esimerkki, Herramme Jeesuksen Kristuksen, jonka armo olkoon aina teidän kaikkien kanssa.¹⁹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä kertomus sivuilla 67–69 paljastaa presidentti Woodruffin tunteista Jeesusta Kristusta kohtaan?
- Kertaa opetukset sivuilla 69–70. Mitä presidentti Woodruff opetti Vapahtajan sovituksen tarpeellisuudesta meille?
- Silmäile lukua ja tutki joitakin seuraavalla sivulla luetelluista pyhien kirjoitusten kohdista. Kun teet niin, etsi lauseita, jotka kuvaavat sitä, mitä Jeesus Kristus kärsi pelastaakseen meidät fyysiseltä kuolemalta ja tarjotakseen meille pelastuksen synneistämme. Miltä sinusta tuntuu, kun pohdit sitä, mitä Vapahtaja on tehnyt puolestasi?
- Mitä sanoisit henkilölle, joka väittää, etteivät toimitukset ”ole tarpeellisia, että vain usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on tarpeen pelastuksen saamiseksi”? (Ks. s. 71–74.)

- Lue tämän luvun viimeinen osa (s. 74–75) ja kiinnitä erityisesti huomiota ilmaisuun ”Hänen sovituksensa ansiosta”. Tutki sitten kohtia 2. Nefi 2:6–8 ja Alma 22:14. Kuinka nämä opetukset lisäävät ymmärrystäsi sovituksesta?
- Kuinka todistuksesi Vapahtajan sovituksesta on vaikuttanut elämääsi?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Artikkelissa, joka mainitaan sivuilla 67–69, vanhin Woodruff lainasi seuraavia Jeesuksen Kristuksen sovituksesta kertovia pyhien kirjoitusten kohtia tai viittasi niihin: Job 19:25; Matt. 26:28; 27:52; Joh. 1:29; 3:16–17; Ap. t. 2:23; 4:12; 20:28; Room. 3:24–25; 1. Kor. 15:22; Gal. 3:17–24; Ef. 1:7; Kol. 1:19–20; Hepr. 9:28; 10:7–10, 29; 11:26, 35; 1. Piet. 1:18–21; 1. Joh. 2:2; Ilm. 1:5; 5:9–10; 13:8; 1. Nefi 10:5–6; 11:32–33; 2. Nefi 2:26; 9:3–14; 26:23–24; MK Jaak. 6:8–9; Moosia 3:11, 16–18; 15:19–20; 18:2; Alma 7:12; 11:42; 21:9; 34:8–15; 42:13–17; 3. Nefi 11:9–11; 27:14; Morm. 9:13; Et. 3:14; Moroni 10:33; OL 18:10–11; 19:16–19; 35:2; 38:4; 45:3–4; 88:34.

Viitteet

1. Ks. Dallin H. Oaks, ”Kristuksen todistajat”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 30.
2. ”Rationality of the Atonement”, *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 118.
3. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 113.
4. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 113.
5. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 118.
6. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 113–114.
7. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 225.
8. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 114–115, 118.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11. elokuuta 1868, s. 2.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 23.
11. *Millennial Star*, 1. lokakuuta 1845, s. 118–119.
12. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 18–19.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 3–4.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13. kesäkuuta 1882, s. 1.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 11. elokuuta 1868, s. 2.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. heinäkuuta 1881, s. 1.
17. *Deseret Semi-Weekly News*, 15. helmikuuta 1898, s. 7.
18. *Deseret News*, 1. huhtikuuta 1857, s. 27.
19. *Millennial Star*, 9. heinäkuuta 1888, s. 436–437.

Kuoleman ja ylösnousemuksen ymmärtäminen

*Kun rakkaita ihmisiä kuolee ja kun mietimme omaa
kuolevaisuuttamme, voimme saada lohtua ja varmuutta
Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista ja
ylösnousemuksen iankaikkisesta todellisuudesta.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Elokuun alkupuolella 1839 vanhin Wilford Woodruff lähti kodistaan Montrosesta Iowasta noudattaen Herran kutsua palvella lähetystyössä Brittein saarilla. Hän jätti jäähyväiset vaimolleen Phoebelle ja ainoalle lapselleen, vuoden ikäiselle Sarah Emmalle. Phoebe oli tuolloin raskaana ja odotti Wilford junioria, joka syntyi 22. maaliskuuta 1840.

Muutama kuukausi Montrosesta lähtönsä jälkeen vanhin Woodruff oli Yhdysvaltain itäosissa saarnaamassa evankeliumia ja valmistautumassa matkalle Isoon-Britanniaan. Ollessaan siellä hän kirjoitti päiväkirjaansa kolmesta eri unesta, joissa hän näki vaimonsa. Ensimmäisen unen jälkeen hän kirjoitti päiväkirjaansa seuraavaa: ”Näin unessa rouva Woodruffin syvän surun vallassa Montrosessa. En nähnyt Sarah Emmaa.”¹ Hänen merkintänsä toisesta unesta oli myös lyhyt: ”Näin yöllä unta, jossa keskustelin rouva Woodruffin kanssa, mutta en nähnyt Sarah Emmaa.”² Kolmas uni oli yksityiskohtaisempi: ”Iloitsimme suuresti siitä, että saimme puhua toistemme kanssa, mutta syleilyihimme sekoitui surua, sillä keskusteltuamme jonkin aikaa hänen kotiaskareistaan kysyin, missä Sarah Emma oli. – – Hän sanoi itkien: – – ’Hän on kuollut.’ Surimme hetken, ja minä heräsin. – – Onko tämä uni totta? Aika näyttää.”³

Presidentti Woodruff todisti, että Vapattaja on "ylösnousemuksen ensibedelmä".

Heinäkuun 14. päivänä 1840 vanhin Woodruff, nyt Isossa-Britanniassa, kirjoitti päiväkirjaansa merkinnän juhlistaakseen tärkeää päivää perheessään: ”Sarah Emma täyttää tänään kaksi vuotta. Herra varjelkoon vaimoani ja lapsiani sairaudelta ja kuolemalta paluuseeni saakka.” Mutta koska hän tunnusti aina Herran tahdon, hän lisäsi: ”Oi Herra, annan heidät Sinun käsiisi. Ruoki, vaateta ja lohduta heitä, ja Sinun olkoon kunnia.”⁴ Kolme päivää myöhemmin pieni Sarah Emma kuoli.

Vanhin Woodruff sai tietää tyttärensä kuolemasta vasta 22. lokakuuta 1840 lukiessaan uutisen kirjeestä, jonka oli saanut yksi hänen veljistään kahdentoista koorumissa.⁵ Neljä päivää myöhemmin hän sain viimein uutiset Phoebelta kirjeessä, joka oli päivätty 18. heinäkuuta. Hän kopioi osan vaimonsa kirjeestä päiväkirjaansa:

”Rakas Wilfordini, millaiset mahtavat tunteesi olla, kun sanon, että jouduin eilen näkemään pienen Sarah Emmamme lähdön tästä maailmasta? Niin, hän on poissa. Kuoleman armoton käsi on riistänyt hänet sylistäni. – – Kun olen katsellut häntä, olen usein ajatellut, miltä minusta tuntuisi erota hänestä. Ajattelin, etten pystyisi elämään ilman häntä, etenkin kun puolisoni ei ole täällä. Mutta hän on poissa. Herra on ottanut hänet kotiin luokseen jotakin viisasta tarkoitusta varten.

Tämä on minulle koetus, mutta Herra on ollut vierelläni suurenmoisella tavalla. Voin nähdä ja tuntea, että Hän on ottanut Sarah Emman kotiin ja pitää hänestä parempaa huolta kuin minä olisin voinut sen lyhyen ajan, kunnes menen tapaamaan hänet. Niin, Wilford, meillä on yksi pieni enkeli taivaassa, ja pidän todennäköisenä sitä, että hänen henkensä on käynyt luonasi ennen tätä hetkeä.

On vaikeaa elää ilman häntä. – – Hän jätti minulle suukon välitettäväkseni isälleen juuri ennen kuolemaansa. – – Vanhimmat panivat kätensä hänen päänsä päälle ja voitelivat hänet moneen kertaan, mutta seuraavana päivänä hänen henkensä lähti vaikeuromatta tästä maailmasta toiseen.

Tänään Wilford [jr] ja minä sekä melkoinen joukko ystäviä kanssamme tulimme Commerceen [Illinoisiin] jättämään viimeiset jäähyväisemme pienelle kullallemme, kun hänet haudattiin asianmukaisesti. Hänellä ei ollut ketään muita sukulaisia viemässä häntä hautaan tai vuodattamassa kyyneliä hänen vuokseen

kuin äitinsä ja pikku Wilford. – – Olen juuri käynyt mieluisalla, surumielisellä kävelyllä Sarahin haudalla. Hän lepää yksin rauhassa. Voin sanoa, että Herra antoi ja Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi [ks. Job 1:21].”⁶

Paitsi että kopioi Phoeben kirjeen, vanhin Woodruff kirjoitti hyvin vähän tyttärensä kuolemasta. Hän sanoi vain, että Sarah Emma oli ”otettu ajasta” ja että hän oli ”poissa eikä häntä enää nähtäisi tässä elämässä”.⁷

Kaikkiaan 91 elinvuotensa aikana Wilford Woodruff joutui kokemaan monien rakkaiden kuoleman mukaan lukien lukuisten sukulaisten ja kaikkien apostolien, joiden kanssa hän oli palvellut profeetta Joseph Smithin johdolla. Noina vakavina aikoina hän löysi lohtua todistuksestaan palautetusta evankeliumista ja ylösnousemuksen ”iankaikkisesta todellisuudesta”.⁸ Hän opetti usein, että vanhurskaan myöhempien aikojen pyhän kuolema on sekä koettelemuksen aikaa että riemun aikaa. Itse asiassa elämänsä loppupuolella hän kirjoitti seuraavat ohjeet omista hautajaisistaan: ”En haluaisi perheeni tai ystävieni kantavan mitään surun merkkejä tähteni hautajaisissani enkä sen jälkeen, sillä jos olen tosi ja uskollinen kuolemaan asti, kenelläkään ei ole mitään syytä surra minun takiani.”⁹

Wilford Woodruffin opetuksia

Kuollessa kunkin ihmisen henki menee henkimaailmaan, jossa vanhurskaat riemuitsevat yhdessä ja jatkavat Herran työn tekemistä.

Hyvin monet [ihmiset] uskovat, että kun ihminen kuolee, se on hänen loppunsa, että kuoleman jälkeen ei ole mitään. Voiko yksikään järkävä ihminen uskoa, että taivaan Jumala on luonut kaksitai kolmesataatuhatta miljoonaa henkeä ja antanut heille tomumajat [fyysiset ruumiit] vain siksi, että he tulisivat ja eläisivät maan päällä ja sitten vaipuisivat unholaan tai häviäisivät olemasta? Minusta vaikuttaa siltä, ettei kukaan ajatteleva ihminen voi uskoa sellaista. Se on vastoin tervettä järkeä ja vakavaa pohdintaa.¹⁰

Kun suremme edesmenneiden ystäviemme menetystä, en voi olla ajattelematta, että jokaiseen kuolemaan sisältyy syntymä. Henki jättää meille kuolleen ruumiin ja siirtyy elävänä toiselle

puolen verhoa niiden suurten ja jalojen seuraan, jotka myös tekevät työtään Jumalan tarkoitusten toteuttamiseksi, langenneen maailman lunastukseksi ja pelastukseksi.¹¹

Silloin iloitaan, kun elävän Jumalan pyhän henki menee henkimaailmaan ja tapaa pyhät, jotka ovat eläneet ennen häntä.¹²

Toiset tekevät työtä tällä puolen verhoa, toiset toisella puolen verhoa. Jos viivymme täällä, odotamme tekevämme työtä pelastuksen asiassa, ja jos menemme sinne, odotamme jatkavamme työtämme Ihmisen Pojan tulemiseen asti.¹³

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta kaikki ihmiset nousevat kuolleista ja heidän henkensä ja heidän kuolematon ruumiinsa yhdistyvät jälleen.

Me tiedämme, että Aadamin kautta kaikki kuolevat, että lankeemuksen kautta tulleen kuoleman on kohdattava koko ihmissukua, myös maan päällä eläviä eläimiä, meren kaloja ja ilman lintuja ja kaikkia Jumalan luomistöitä, mitä tähän maailmaan tulee. Se on laki, joka on muuttumaton ja peruuttamaton. – Vapahtaja itse kärsi kuoleman. Hän kuoli lunastaakseen maailman. Hänen ruumiinsa laskettiin hautaan, mutta se ei maatunut, ja kolmen päivän päästä se nousi haudasta ja pukeutui kuolemattomuuteen. Hän oli ylösnousemuksen ensihedelmä.¹⁴

Olen varma, kuten olen aina ollut, ylösnousemuksesta. Minä riemuitsen siitä. Tie avautui meille Jumalan Pojan veren kautta.¹⁵

Kun ylösnousemus tulee, me tulemme esiin kuolemattomaan ruumiiseen puettuina, ja vainot, kärsimys, suru, tuska ja kuolema, jotka liittyvät kuolevaisuuteen, ovat iäksi poissa.¹⁶

Tämä oppi kuolleiden ylösnousemuksesta on mitä loistavin. Ainakin minun hengelleni on lohdullista ajatella, että ylösnousemuksen aamuna hengelläni on etuoikeus asua aivan samassa ruumiissa kuin se asui täällä. Israelin vanhimpina me olemme matkustaneet hyvin monia tuhansia maileja uupuneina ja väsyksissä, tehden työtä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin saarnaamiseksi ihmislapsille. Olisin hyvin iloinen, jos saisin ylösnousemuksessa saman ruumiin, jonka kanssa kahlasin soita, uin joissa ja matkustin ja tein työtä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi täällä maan päällä.¹⁷

"Heti kun me otamme vastaan evankeliumin ja kuulemme ylösnousemuksen periaatteesta, niin synkkyys, suru ja kärsimys, joita kuolema tuo, suurelta osin häviävät."

Evankeliumi antaa lohtua, kun rakkaita kuolee.

Ilman Kristuksen evankeliumia kuoleman tuoma ero on yksi synkimmistä aiheista, joita ajatella saattaa, mutta heti kun me otamme vastaan evankeliumin ja kuulemme ylösnousemuksen periaatteesta, niin synkkyys, suru ja kärsimys, joita kuolema tuo, suurelta osin häviävät. Olen usein ajatellut, että yksi synkimmistä asioista maailmassa on nähdä vainaja ja nähdä, kuinka ruumis lasketaan haudata ja peitetään mullalla. Ilman evankeliumia se on kuin hyppäys pimeään. Mutta heti kun me otamme vastaan evankeliumin, heti kun ihmisen henkeä valaisee Kaikkivaltiaan innoitus, hän voi huudahtaa kuten eräs entisaikoina: "Missä on voittosi, hauta? Missä on pistimesi, kuolema? Kuoleman pistin on synty, ja Jumalan lahja on iankaikkinen elämä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." [Ks. 1. Kor. 15:55–57.] Ihmisen valistunut mieli käsittää kuolleiden ylösnousemuksen, ja hänen hengellään on perusta, johon turvata. Siinä asemassa myöhempien aikojen pyhät ovat tänä päivänä. Me tiedämme itse, me

emme ole pimeässä tässä asiassa. Jumala on ilmoittanut sen meille, ja me ymmärrämme kuolleiden ylösnousemuksen periaatteen ja sen, että evankeliumi tuo valoon elämän ja katoamattomuuden [ks. 2. Tim. 1:10].¹⁸

On tietenkin vaikeaa erota ystävistämme. – – On luonnollista, että me ilmaisemme tunteemme kyynelinä laskiessamme hautaan rakkaiden ystäviemme ruumiit, ja niin voimme tehdäkin siinä määrin kuin on sopivaa ja oikein. Mutta usein antaudutaan äärimmäisyyksiin, joita myöhempien aikojen pyhien ei ole sopivaa eikä oikein jäljitellä.¹⁹

Jostakin minulle tuntemattomasta syystä tai seikasta johtuen olen elänyt niin kauan, että olen osallistunut sängen monien sellaisten profettojen ja apostolien ja monien pyhien hautajaisiin, jotka ovat tehneet työtä tässä kirkossa omana aikanaan ja oman sukupolvensa keskuudessa, ja saattanut heidät hautaan. – – En ole koskaan hautajaisissa tuntenut hengessäni murhetta kenenkään sellaisen elävän Jumalan profetan, kenenkään apostolin, kenenkään pyhän vuoksi, joka on ollut tosi ja uskollinen liitoilleen, joka on ottanut vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja sen toimitukset sekä pyhän pappeuden. Sellaiset miehet ja naiset ovat täyttäneet tehtävänsä täällä maan päällä kunniakkaasti, uutterasti ja rakastaen, kunnes heidät on kutsuttu kotiin. He ovat kuolleet uskossa, ja he saavat kirkkauden kruunun.

Sellaiset ovat olleet tunteeni presidentti [Brigham] Youngin, veli [Heber C.] Kimballin, veli [John] Taylorin, kahdentoista apostolin ja kaikkien niiden miesten kuoltua, jotka ovat ottaneet vastaan Kristuksen evankeliumin ja olleet tosia ja uskollisia siinä tehtävässä. Elämään liittyy iankaikkinen todellisuus, jonka koko maailma tulee saamaan selville. Kuolemaan liittyy iankaikkinen todellisuus. Iankaikkinen todellisuus liittyy myös ylösnousemukseen ja tuleviin tuomioihin sekä siihen, miten Jumala toimii kaikkien ihmisten kanssa tulevaisuudessa sen mukaan, mitä he ovat tehneet ruumiissa ollessaan. Ja kun mies tai nainen, joka on solminut liiton Herran kanssa, joka on saanut evankeliumin ja sen toimitukset ja ollut tosi ja uskollinen omana aikanaan ja omassa sukupolvessaan, on kutsuttu kotiin henkimaailmaan, niin missä on se ihminen, joka käsitteessään nämä periaatteet voi surra tuon veljen tai sisaren tähden?²⁰

Todistamalla Vapautajan sovituksesta presidentti Wilford Woodruff lobdutti vanhempiä, joiden pienet lapset olivat kuolleet.

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta kaikki lapset, jotka ovat kuolleet ennen kuin ovat saavuttaneet vastuullisen iän, perivät selestisen kirkkauden.

Jokainen sellainen vauva tai lapsi, joka on kuollut ennen kuin on saavuttanut vastuullisen iän, lunastetaan ja on siten täysin helvetin piinan ulottumattomissa. – – Haastan kenet tahansa etsimään jumalallisen totuuden aikakirjoista yhdenkin kohdan, joka säättää jonkin toimituksen viattomien pienten lasten pelastamiseksi. Se olisi ilmeisen tarpeetonta, ja ainoa kohta, joka voidaan löytää, on se, missä Jeesus otti pienokaiset syliinsä ja siunasi heitä, mikä on ja olisi täysin oikea teko Jumalan järjestyksen mukaan. Mutta pienten lasten pirkottaminen tai oppi siitä, että pienet lapset joutuvat jossakin tilanteessa helvettiin, on ihmisen eikä Jumalan esittämä oppi, ja siksi se on tarpeeton ja täysin väärä ja vastenmielinen Jumalan silmissä. Se pienistä lapsista. – – Heidät on lunastettu Jeesuksen Kristuksen verellä.²¹

Lapset ovat viattomia Herran edessä, ja mitä heidän kuolemaansa ja sen syyhyn tulee, ne ovat Jumalan käsissä, emmekä me saa napista Herraa tai Hänen toimintaansa vastaan sen enempää kuin Job. – – Asiaan liittyy tämä lohtu: he ovat viattomia, he eivät

ole syntisiä. He ovat maksaneet kuoleman lain rangaistuksen, jonka Jumala langetti Aadamille ja kaikille hänen jälkeläisilleen, mutta kun heidän henkensä jättää heidän ruumiinsa ja menee henkimaailmaan, heidän vaivansa ja kärsimyksensä ovat ohi. – – He tulevat esiin haudoistaan ylösnousemuksen aamuna – – puettuina kirkkauteen, kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään, iankaikkisessa kauneudessa ja kukoistuksessa, ja heidät annetaan vanhempiensa käsiin ja vanhemmat ottavat heidät vastaan selestisen maailman perheorganisaatioon, ja heidän vanhempansa saavat pitää heidät ikuisesti. He elävät yhtä kauan kuin heidän Jumalansa elää. Tämän pitäisi antaa tukea ja lohtua myöhempien aikojen pyhille, jotka uskovat ylösnousemukseen.

– – Teille ja minulle saattaa herätä kysymys – ”Miksi Herra on ottanut pois lapseni?” Mutta ei ole minun tehtäväni kertoa sitä, koska minä en tiedä. Se on Herran käsissä, ja niin on ollut maailman luomisesta aina tähän asti. Lapsia otetaan pois, kun he ovat aivan pieniä, ja he menevät henkimaailmaan. He tulevat tänne ja täyttävät tulemisensa tavoitteen eli he tulevat asumaan lihassa. He saavat koetustilansa ja perintönsä maan päällä. He saavat ruumiin eli tomumajan, ja tuo tomumaja säästetään heitä varten, ja ylösnousemuksen aamuna henki ja ruumis yhtyvät, ja kuten täällä perheessä on eri-ikäisiä lapsia äitinsä rinnolla olevasta vastasyntyneestä aikuiseksi asti, niin on oleva perheorganisaatiossa selestisessä maailmassa. Lapsemme palautetaan meille sellaisina kuin he olivat haudattaessa, jos me, heidän vanhempansa, säilytämme uskon ja osoittaudumme kelvollisiksi saamaan iankaikkisen elämän. Ja ellemme me osoittaudu kelvollisiksi, lapsiamme kuitenkin varjellaan, ja he perivät selestisen kirkkauden. Tämä on minun näkemykseni kaikista pienistä lapsista, jotka kuolevat, olivatpa he syntyneet juutalaisille tai pakanoille, vanhurskaille tai jumalattomille. He tulevat iankaikkisen isänsä ja iankaikkisen äitinsä luota, joille he syntyivät iankaikkisessa maailmassa, ja heidät palautetaan iankaikkisille vanhemmilleen. Ja kaikki vanhemmat, jotka ovat ottaneet vastaan lapsia täällä Jumalan ja pyhän pappeuden järjestyksen mukaan, olivatpa lapset eläneet mihin ikään hyvänsä, vaativat nuo lapset ylösnousemuksen aamuna itselleen, ja heidät annetaan vanhemmilleen, ja he ovat kaunistuksena perheorganisaatiolleen selestisessä maailmassa. – –

– – Sanon sureville ystävillemme, että lapsenne otetaan pois ettekä te voi sille mitään, kukaan meistä ei voi sille mitään. Kukaan ei voi syyttää vanhempia, kun he tekevät parhaansa. Äitiä ei pitäisi syyttää, koska hän ei voi pelastaa sairasta lastaan, ja meidän on jätettävä nämä asiat Jumalan käteen. Kestää vain lyhyen aikaa, kunnes heidät annetaan meille takaisin. – –

Mitä tulee lasten kasvuun, kirkkauteen tai korotukseen tulevassa elämässä, Jumala ei ole ilmoittanut minulle mitään tuosta aiheesta, ei teidän lapsistanne, minun tai kenenkään muunkaan lapsista muuta kuin että me tiedämme, että he pelastuvat. Ja minusta tuntuu, että meidän on pantava luottamuksemme Herraan näissä koettelemuksissa. Meidän on turvattava Hänen käsivarteensa ja haettava Häneltä tukea ja lohtua. Me emme sure näissä koettelemuksissa niin kuin ne, joilla ei ole toivoa. Me emme sure lastemme menetystä aivan kuin emme koskaan enää näkisi heitä, koska me tiedämme paremmin. Herra on opettanut meitä paremmin, ja samoin on evankeliumi. Jeesuksen Kristuksen ilmoitukset ovat osoittaneet meille, että heidät palautetaan meille vanhurskaiden ylösnousemuksessa. – –

– – Rukoilen taivaallista Isääni, että Hän siunaa [niitä, jotka ovat menettäneet lapsia] heidän surussaan ja antaa heille Pyhän Henkensä, niin että kun he käyvät iltaisin levolle ja nousevat aamulla ja kaipaavat lapsiaan, he tuntisivat halua antautua Herran käsiin, ja ymmärtäisivät, että heidän eronsa pienokaisistaan ei kestä ikuisesti, vaan että vähän ajan kuluttua pienokaiset annetaan heille takaisin. Tämä koskee meitä kaikkia, jotka olemme menettäneet lapsiamme. Me laskemme heidät hautaan, mutta he tulevat esiin ylösnousemuksen aamussa, ja jos me olemme uskollisia totuudelle, me saamme heidät takaisin ja riemuitsemme heidän kanssaan.²²

Meidän tulee elää niin, että me olemme valmistautuneet ottamaan vastaan siunaukset, jotka Jumala on varannut meille, kun me kuolemme.

Tuleva kohtalomme on verhon toisella puolen. Kun minä kuolen, haluan etuoikeuden päästä sinne, missä Jumala, taivaallinen Isäni, on, ja missä Jeesus Kristus, maailman Vapahtaja, on.²³

Meidän tulee yrittää parantaa ajankäyttöämme, kykyjämme ja mahdollisuuksiamme, kun olemme täällä maan päällä. Ymmärrän, että tämä maailma ei ole pysyvä asuinpaikkamme. Saamme siitä todisteen jokaisena elämämme päivänä. Joudumme hautaamaan profeettojamme, apostoleitamme, vanhimpia, isiä, äitejä, vaimoja ja lapsia, mikä kaikki osoittaa meille, että elämämme ennen pitkää päättyy. Siksi meidän pitäisi käyttää aikaamme paremmin tänä päivänä.²⁴

Tämä kehotus kohdistuu voimakkaasti eläviin: ”Olkaa siis tekin valmiit” [Matt. 24:44.] Ja se soveltuu meihin kaikkiin. Ja meidän tehtävämme isinä ja äiteinä ja Israelin vanhimpina on tehdä työtä Herran asiassa, kun meidän sallitaan olla täällä, elää sen valon ja tiedon mukaan, jolla meitä on siunattu. Sillä kaikille ihmisille on määrätty aika, ja Hän ottaa pois monia oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan. Hän ottaa sen, jonka Hän tahtoo, ja säästää sen, jonka Hän säästää, viisasta tarkoitustaan varten.²⁵

Kun me olemme kestäneet kuolevaisuuden surut ja saamme osaksemme selestisen valtakunnan ilon ja kirkkauden, silloin me tiedämme, että kuolevaisuuden koettelemukset ovat valmistaneet meitä niin, että kykenemme arvostamaan siunauksia, jotka Jumala on varannut uskollisille.²⁶

Rukoukseni on, että tämä kansa tekisi parannuksen kaikista synneistään ja heräisi ja sillä olisi voima tulla Herran eteen, että heidän rukouksensa kuultaisiin, että he olisivat valmiit puolustamaan valtakuntaa eivätkä koskaan hylkäisi liittojaan eivätkä veljiään eivätkä pettäisi evankeliumia vaan voittaisivat maailman ja olisivat valmiita perimään yhdessä Kristuksen kanssa ensimmäisen ylösnousemuksen täyteen, joka on valmistettuna niille, jotka pitävät Jumalan käskyt.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa kertomus Sarah Emma Woodruffin kuolemasta (s. 77, 79–80). Mitkä opit lohduttivat ja vahvistivat vanhin ja sisar Woodruffia? Mitä me voimme oppia tästä kertomuksesta?

- Mitä me presidentti Woodruffin mukaan voimme odottaa ko-
kevamme henkimaailmassa? (Ks. s. 80–81.) Kuinka tämän tie-
täminen auttaa sinua?
- Mitä periaatteita löydät lukiessasi presidentti Woodruffin
neuvoja rakkaiden ihmisten kuoleman suremisesta? (Ks.
s. 82–83.) Kuinka olet saanut rauhaa, kun sinulle rakkaita ih-
misiä on kuollut? Kuinka me voimme auttaa muita, jotka mu-
rehtivat jonkun kuolemaa?
- Kuinka Jeesuksen Kristuksen sovitus poistaa kuoleman pistimen?
(Ks. s. 82–83; ks. myös 1. Kor. 15:55–57; Moosia 16:6–9.)
- Mitä opit presidentti Woodruffin opetuksista, jotka koskevat
pieninä kuolleita lapsia? (Ks. s. 84–86.)
- Kertaa sivu 87. Yritä muistella sukulaisia tai ystäviä, jotka tun-
tuivat olevan valmiita, kun tuli heidän aikansa kuolla. Mitä me
voimme oppia näiltä ihmisiltä? Mitä meidän on presidentti
Woodruffin mukaan tehtävä valmistautuaksemme elämään
kuoleman jälkeen? (Ks. s. 86–87.)
- Kuinka presidentti Woodruffin opetukset lisäävät ymmärrystä-
si kuolemasta ja ylösnousemuksesta?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: 1. Kor. 15; Alma
11:42–45; 28:12; 34:32–41; Moroni 8:12–19; OL 42:45–47;
76:50–70; 138:57.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 8. marraskuuta 1839, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot. 2. Wilford Woodruffin päiväkirja, 11. marraskuuta 1839. 3. Wilford Woodruffin päiväkirja, 28. marraskuuta 1839. 4. Wilford Woodruffin päiväkirja, 14. heinäkuuta 1840. 5. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 22. lokakuuta 1840. 6. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 26. lokakuuta 1840.	7. Wilford Woodruffin päiväkirja, yhteenveto vuodesta 1840. 8. <i>Deseret Weekly</i>, 4. huhtikuuta 1891, s. 462. 9. Artikkelissa ”President Wilford Woodruff”, <i>Millennial Star</i>, 22. syyskuuta 1898, s. 604. 10. <i>Deseret Weekly</i>, 21. syyskuuta 1889, s. 394. 11. <i>The Discourses of Wilford Woodruff</i>, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 245. 12. <i>Deseret Weekly</i>, 4. huhtikuuta 1891, s. 463.

13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 246.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 244.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 17. tammikuuta 1882, s. 1.
16. *Deseret Weekly*, 24. helmikuuta 1894, s. 288.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28. joulukuuta 1875, s. 1.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1. Vanhin Woodruff piti tämän saarnan veli ja sisar Wheelerin kahden pienen lapsen hautajaisissa.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 247.
20. *Deseret Weekly*, 4. huhtikuuta 1891, s. 462.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 232–233.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
23. *Deseret Weekly*, 6. huhtikuuta 1889, s. 451.
24. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1887, s. 742.
25. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 246.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
27. *Deseret News*, 31. joulukuuta 1856, s. 340.

Evankeliumin julistaminen

*Meidän pitää olla ahkeria ja uskollisia
auttaessamme muita ottamaan vastaan
palautetun evankeliumin siunaukset.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Pian sen jälkeen kun Wilford Woodruff oli kastettu ja konfirmoitu kirkon jäseneksi, hänellä ”oli suuri halu saarnata evankeliumia”. Hän kertoi: ”Eräänä sunnuntaina vetäydyin yksin metsään ja käännyin Herran puoleen vilpittömässä rukouksessa, jotta Hän avaisi tieni lähteä saarnaamaan evankeliumia maan asukkaille. Herran Henki todisti, että rukoukseni kuultiin ja siihen vastattaisiin. Nousin polviltani onnellisena ja kävelin noin parisataa metriä ja tapasin Elias Higbeen, ylipapin, jonka luona olin asunut joitakin kuukausia. Kun tulin hänen luokseen, hän sanoi: ’Veli Wilford, Herran Henki sanoo minulle, että sinut pitäisi asettaa ja sinun pitäisi lähteä lähetystyöhön.’ Vastasin: ’Minä olen valmis.’”¹

Piispansa johdolla Wilford Woodruff asetettiin papiksi 5. marraskuuta 1834 ja kutsuttiin palvelemaan lähetystyössä Yhdysvaltain eteläosissa. Hän palveli uskossa ja ahkerasti aloittaen elinikäisen lähetystyöpalvelun, jonka kuluessa hän auttoi tuhansia ottamaan vastaan palautetun evankeliumin. Presidentti Heber J. Grant sanoi hänestä: ”Uskoakseni kukaan muu maan pinnalla vaeltanut ihminen ei ole milloinkaan ollut suurempi sie-lujen käännyttäjä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin puoleen.”²

Tammikuussa 1840, pian apostoliksi asettamisensa jälkeen, vanhin Wilford Woodruff saapui Englantiin palvelemaan siellä lähetysaarnaajana. Hän aloitti palvelemisen Staffordshiren kreivikunnassa saavuttaen melkoista menestystä. ”Kasteen kautta kirkkoon liittyi 40 henkilöä”, hän raportoi, ”ja monia uusia ovia

John Benbow'n maatila. Tutkimalla abkerasti Raamattua John Benbow ja hänen perheensä ja ystävänsä valmistautuivat ottamaan vastaan palautetun evankeliumin.

avattiin, ja kun työn menestyessä nousin puhumaan suurelle yleisölle Hanleyssa 1. päivänä maaliskuuta, Herra ilmoitti minulle, että se olisi viimeinen kerta moneen päivään, kun varoittaisin noita ihmisiä, ja kun nousin ja ilmoitin ihmisille, että se olisi viimeinen kerta moneen päivään, kun he kuulisivat ääneni, he ihmettelivät, sillä he odottivat kuten minäkin astuessani taloon, että viettäisin heidän keskuudessaan kuukausia, mutta Jumalan tiet ja ajatukset eivät ole joka suhteessa meidän teitämme ja ajatuksiamme.”

Vanhin Woodruff etsi Herraa rukouksessa seuraavana päivänä kysyen, minne hänen pitäisi mennä. Hän kertoi: ”Koska uskoin, että oli etuoikeuteni ja velvollisuuteni tietää Herran tahto asiasta, pyysin taivaallista Isää Jeesuksen Kristuksen nimessä opettamaan minulle tahtonsa tässä asiassa, ja kun kysyin, Herran antoi [vastauksen] ja näytti minulle, että oli Hänen tahtonsa, että lähtisin välittömästi Etelä-Englantiin. Keskustelin tästä aiheesta veli William Benbow'n kanssa, joka oli asunut Herefordshiressä ja jolla oli yhä ystäviä siellä ja joka toivoi kovasti, että menisin sille

alueelle maata, ja [hän] tarjoutui anteliaasti lähtemään kanssani veljensä taloon ja maksamaan matkani, mihin mielelläni suostuin.”³

Maaliskuun 4. päivänä 1840 vanhin Woodruff ja William Benbow saapuivat Williamin veljen Johnin luo. ”Tunnin kuluttua siitä kun saavuin hänen taloonsa”, muisteli presidentti Woodruff, ”sain tietää, miksi Herra oli lähettänyt minut sinne. – – Löysin noin 600 ihmisen joukon miehiä ja naisia, jotka olivat liittyneet yhteen Yhdistyneet veljet -nimen alle ja pyrkivät palauttamaan muinaisen järjestyksen. He kaipasivat – kuten minä nuoruudessaani – evankeliumia, jota profeetat ja apostolit olivat opettaneet.”⁴

Benbow’n perhe otti viipymättä vastaan palautuksen sanoman, ja William palasi Staffordshireen ”saatuana iloisen etuoi-keuden nähdä veljensä John Benbow’n ja koko hänen perhekuntansa – – kastamisen uuteen ja ikuiseen liittoon”.⁵ Vanhin Woodruff jäi seudulle noin kahdeksaksi kuukaudeksi. Myöhemmin hän muisteli: ”Ensimmäisten 30 päivän kuluessa saapumisestani Herefordshireen kastoin 45 saarnaajaa ja muutamia satoja jäseniä. – – Me toimme noin kahdeksan kuukauden työllä kirkkoon kaksituhatta [jäsentä].”⁶

Viitatessaan tähän kokemukseen presidentti Woodruff kirjoitti: ”Tämän Herefordshiren lähetystyön koko historia osoittaa sen, miten tärkeää on kuunnella Jumalan hiljaista vienoa ääntä ja Pyhän Hengen ilmoituksia. Herralla oli siellä kansa valmistettuna evankeliumin vastaanottamiseen. He rukoilivat valoa ja toututta, ja Herra lähetti minut heidän luokseen.”⁷

Noin kaksi vuotta ennen kuin vanhin Woodruff palveli Englannissa, Henki johti hänet saarnaamaan evankeliumia pienemmälle joukolle ihmisiä – hänen omalle perheelleen. Patriarkallisessa siunauksessaan, jonka hän sai Joseph Smith vanhemmalta, hänelle oli luvattu, että hän toisi ”isänsä perhekunnan Jumalan valtakuntaan”.⁸ Palvellessaan lähetystyössä vuonna 1838 alueella, joka oli lähellä hänen kotikaupunkiaan, hänestä tuntui, että tämän profetian täyttymisen aika oli tullut. Hän kirjoitti:

”Vietin – – 18 päivää Farmingtonissa ja Avonissa käymällä isäni perhekunnan, setieni, tätien, serkkujen, naapureiden ja ystävien luona saarnaamassa heille Jeesuksen Kristuksen evankeliumia

ja pyrkien tuomaan heidät Jumalan valtakuntaan. – – Jumalan avulla saarnasin evankeliumia uskollisesti isäni perhekunnalle ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan, sekä muille sukulaisilleni.”

Heinäkuun 1. päivänä 1838 vanhin Woodruff kasto kuusi ihmistä, mukaan lukien kaikki ne, jotka asuivat hänen isänsä talossa, aivan kuten hänen patriarkallisessa siunauksessaan hänelle oli luvattu. ”Se oli todellakin ilon päivä sielulleni”, hän sanoi. ”Isäni, äitipuoleni ja siskoni olivat kastettujen joukossa. Jälkeenpäin kastoin joitakuita sukulaisia lisää. Tunsin, että yksin sen päivän työ oli minulle yltäkylläinen korvaus kaikesta aherruksestani palvelutehtävässäni.

Kuka voi käsittää sitä iloa, kirkkautta, onnea ja lohtua, jota Israelin vanhin tuntee ollessaan välikappaleena Jumalan käsissä tuomalla isänsä, äitinsä, sisarensa, veljensä tai kenet tahansa Aadamin jälkeläisistä sisälle siitä ovesta, joka vie elämään ja pelastukseen? Ei kukaan voi, ellei hän ole kokenut sitä ja ellei hänellä ole Jeesuksen Kristuksen todistusta ja kaikkivaltiaan Jumalan innoitusta.”⁹

Wilford Woodruffin opetuksia

Jumala pitää meitä vastuussa evankeliumin viemisestä muille ihmisille.

Jokaisena aikakautena ihmiskunta etsii onnea. He haluavat rauhaa yhteiskunnassa ja kotona. Ja kun he ajattelevat suunnatonta tulevaisuutta, he haluavat päästä osallisiksi siunauksista, joiden sanotaan kuuluvan tuohon olemassaolon tilaan. Mutta he eivät tiedä, kuinka saisivat ne, ellei Jumalan palvelija tule ja näytä elämän tietä.¹⁰

Me olemme ainoa kansa, jolle meidän aikanamme on annettu tämä pyhä evankeliumi, pappeus ja liitot, ja meitä tullaan pitämään vastuussa siitä, kuinka me käytämme niitä. Siksi meidän pitää olla utteria ja uskollisia tarjotessamme tämän suurenmoisen pelastuksen ihmislapsille ja rakentaessamme Siionia ja Jumalamme valtakuntaa.¹¹

Kun me vaalimme vilpittömästi ystävyystämme muiden ihmisten kanssa, Herra antaa meille tilaisuuksia kertoa evankeliumista.

Olipa tämä kansa kuinka merkityksetön tahansa maailman silmissä, niin taivaan Jumala pitää meitä vastuussa tämän evankeliumin saarnaamisesta jokaiselle kansakunnalle taivaan alla, ja meidän on tehtävä se tai meidät tuomitaan. Me emme voi välttää sitä. Miksi? Koska kuten Paavali sanoo: ”Voi minua, ellen evankeliumia julista!” [1. Kor. 9:16.] On vain yksi evankeliumi; koskaan ei ole ollut kuin yksi eikä koskaan tule olemaan, ja Paavali sanoo: ”Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu” [Gal. 1:8]. Tuo evankeliumi, te elävän Jumalan pyhät, – on käsissämme, lähetetty meille enkelien palveluksen kautta – sama evankeliumi, jota on opetettu Aadamista Kristukseen ja Kristuksesta meidän aikaamme ja sukupolveemme saakka silloin kun Jumalalla on ollut kansa maan päällä.¹²

Sen jälkeen kun Jumala loi maailman, ei ole ollut ihmisjoukkoa, jolla olisi suurempi velvollisuus varoittaa tätä sukupolvea, korottaa äänemme pitkään ja kuuluvasti päivin ja öin niin kauan kuin meillä on tilaisuus ja julistaa Jumalan sanoja tälle sukupolvelle. Meitä

vaaditaan tekemään niin. Tämä on kutsumuksemme. Se on velvollisuutemme. Se on tehtävämme.¹³

Minä olen kahlannut soita ja uinut joissa ja olen pyytänyt leipääni ovelta ovelle ja olen omistanut tälle työlle lähes 50 vuotta. Ja miksi? Oliko Kaliforniassa riittävästi kultaa minun palkkaamiseksi tekemään se? Ei todellakaan, ja sen, mitä minä olen tehnyt ja mitä veljeni ovat tehneet, me olemme tehneet Jumalan käskystä. Ja se on tehtävä, joka meillä on tänään. Me olemme saarnanneet ja tehneet työtä kotona ja ulkomailla, ja me aiomme jatkaa työtämme Jumalan avulla niin kauan kuin meillä on vapaus tehdä niin.¹⁴

Mielestäni me emme Israelin vanhimpina ja myöhempien aikojen pyhinä usein todellakaan ymmärrä asemaamme Herran edessä. Työ, joka vaaditaan käsistämme, on suurenmoinen ja valtava. Se on kaikkivaltiaan Jumalan työtä. Meitä pidetään vastuussa Kristuksen evankeliumin viemisestä kaikille maan kansoille. – – Meitä pidetään vastuussa kaikesta tästä ja siitä, että rakennamme Korkeimmalle temppeleitä, joihin voimme mennä suorittamaan toimituksia kuolleidemme pelastukseksi.¹⁵

Ja sitten kotona ympärillämme on monia, joille velvollisuutemme on saarnata, sillä on aivan yhtä välttämätöntä saarnata kotona kuin ulkomailla.¹⁶

**Saamme suurta iloa auttaessamme muita tulemaan
Kristuksen luokse ja edistymään kohti korotusta.**

Kun annatte kenelle tahansa sielulle elämän ja pelastuksen periaatteet ja suoritate näitä toimituksia hänelle, teistä tulee välikappale Jumalan käsissä tuon sielun pelastamisessa. Ihmislapsille ei ole annettu mitään sen veroista. – –

– – Herra [on sanonut]: ”Jos kävisi niin, että te tekisitte työtä koko elinaikanne huutaen parannusta tälle kansalle ja johdattaisitte ainoastaan yhden sielun minun luokseni, kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kanssansa minun Isäni valtakunnassa” [OL 18:15]. – – Me olemme saarnanneet evankeliumia jokaiselle kansakunnalle, heimolle, kielelle ja kansalle niin kauas kuin Herra on avannut meille ovia ja meillä on ollut etuoikeus mennä. Silti nykyajan maailma on täynnä ihmisiä, jotka eivät ole kuulleet

Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, ja koska pappeus on harteillamme, me olemme yhä velvoituksen alaisia ja meitä pidetään yhä vastuussa ihmislasten pelastuksesta niin kauan kuin meillä on etuoikeus suoda nämä lahjat Aadamin pojille ja tyttärille. Ajatelkaa, että ottamalla vastaan Kristuksen evankeliumin meistä voi tulla Jumalan perillisiä yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa, että me voimme saada osan ensimmäisessä ylösnousemuksessa ja tulla esiin haudoistamme ja pukeutua kirkkauteen, kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään ja päästä Jumalan ja Karitsan eteen ja asua heidän luonaan iankaikkisesti taivaissa! Kuka käsittää sen? Käsittävätkö maailman asukkaat? He eivät käsitä. – – Ymmärrän itse, että me olemme kaikessa riippuvaisia Herrasta. Herra varjelee meitä. Hän on pelastuksemme aikaansaaja. Jeesus Kristus on antanut henkensä lunastaakseen meidät verellään, ja sen kautta meille on suotu nämä siunaukset. – –

– – Ei ole olemassa suurempaa kutsumusta, jonka ihminen voi saada, kuin tämä oikeus ja kunnia lähteä pelastamaan ihmisten sieluja – pelastamaan heitä saarnaamalla heille evankeliumia antamalla heille Jumalan huoneen toimitukset, niin että he valmistautuisivat pääsemään taivaan valtakuntaan ja selestiseen kirkkauteen. – –

Mielestäni me emme useinkaan arvosta siunauksia, joista nautimme ja jotka ovat ulottuvillamme. Sydämemme pitäisi olla kiinnittynyt Jumalan valtakunnan, Jumalan Siionin ja Jumalan työn rakentamiseen, kun me olemme täällä ja meillä on valta tehdä näitä asioita. Velvollisuutemme presidenttikuntana ja apostoleina on paitsi tehdä työtä itse niin lähettää Israelin vanhimmat maan kansakuntien luo julistamaan evankeliumia. Ovet ovat avoinna nykyisin monien kansakuntien keskuudessa Kristuksen evankeliumin eteenpäin viemiseen ja ihmisten tuomiseen Kristuksen luokse, jotta he voivat saada nämä siunaukset.¹⁷

Olen ollut lähes koko elämäni tässä kirkossa, ja siitä asti kun tulin kirkkoon, olen lähtenyt lähetystyöhön enkä ole siitä päivästä tähän päivään milloinkaan lakannut tekemästä lähetystyötä. Olen aina riemuinnut siitä, ja riemuitsen tänäänkin. Kun kuolen ja ruumiini lasketaan hautaan, en halua kenenkään nousevan sanomaan, että olen laiminlyönyt velvollisuuteni pyrkiä tuomaan hänelle pelastus sikäli kuin olen pystynyt. Olen aina riemuinnut

evankeliumin saarnaamisesta. Olen riemuinnut elämän ja pelastuksen toimitusten suomisesta kotona ja ulkomailla, koska olen tiennyt sen olevan Jumalan työtä, ja tiedän tänäänkin sen olevan.¹⁸

**Meidän ei pidä arvostella muiden
uskontoa vaan elää tavalla, joka osoittaa
oman uskontomme totuuden ja hyvyyden.**

Kun lähдете naapuriin saarnaamaan evankeliumia, älkää koskaan yrittäkö purkaa toisen taloa, niin sanoakseni, ennen kuin rakennatte hänelle paremman. Älkää itse asiassa koskaan hyökätkö kenenkään uskontoa vastaan, minne sitten menettekin. Olkaa halukkaita antamaan jokaisen ihmisen iloita omasta uskonnostaan. Hänellä on oikeus tehdä niin. Ellei hän ota vastaan todistustanne Kristuksen evankeliumista, se on hänen asiansa eikä teidän. Älkää käyttäkö aikaanne muiden lahkojen tai ryhmien halventamiseen. Meillä ei ole aikaa tehdä niin. Ei ole koskaan oikein tehdä niin.¹⁹

Pyrkikää uskon, rukouksen ja nöyryyden avulla hankkimaan viisautta ja Jumalan Hengen ohjausta kaikissa töissänne. Viisaus on yksi suurimmista Jumalan lahjoista, eikä viisauden ääni käske meitä käyttämään aikaamme taisteluun aikamme lahkoja vastaan, vastustamaan ihmisten mielipiteitä, pilkkaamaan meitä ympäröiviä uskontoja ja siten sulkemaan kuulevan korvat, sulkemaan ihmisten sydämet valolta ja totuudelta. Muiden ihmisten mielipiteet ja uskonto ovat heille yhtä rakkaita kuin omamme ovat meille. – – Olkoon *pelastus* aiheenne sävyisyydessä ja nöyryydessä iankaikkisen totuuden, viisauden, valon ja tiedon voimalla, jotka kätkeytyvät Jumalan Pojan evankeliumin ensimmäisiin periaatteisiin. Te voitte olla välikappaleina ihmissielujen pelastuksessa, ja he riemuitsevat kanssanne, että he ovat vihdoinkin nähneet sen valon. Meidän ei pitäisi koskaan kohota evankeliumin yläpuolelle eikä jättää sitä saarnataksemme jotakin, mikä on vierasta kutsumuksellemme, eikä kiistellä sanoista, mistä ei ole mitään hyötyä. Jokainen puu tunnetaan hedelmistään. Jos me olemme uskollisia Herran edessä ja pyrimme viisaaseen ja tuottoisaan suuntaan, niin työstämme seuraa varmasti hyviä hedelmiä.²⁰

Kaikkien kirkon jäsenten päämääränä pitäisi olla noudattaa käytännön elämässään evankeliumin periaatteita. Meillä ei ole parempaa tapaa saada maailma vakuuttuneeksi niiden totuudesta kuin osoittaa teoillamme ja kanssakäymisellämme toistemme ja ihmiskunnan kanssa, millainen kohottava vaikutus niillä on meihin. Julistamme suuria asioita, ja meidän pitäisi elää niin korkeatasoisen puhdasta elämää, että se vastaa näitä julistuksia.²¹

Pyhä Henki opastaa niitä, jotka vievät evankeliumia eteenpäin, ja niitä, jotka ottavat sen vastaan.

Menestyksemme koko salaisuus, mitä käännyttäneiden saamiseen tulee, on se, että me saarnaamme samaa evankeliumia sen kaikessa yksinkertaisuudessa ja selkeydessä kuin Jeesus saarnasi, ja että Pyhä Henki on niiden päällä, jotka ottavat sen vastaan, täyttäen heidän sydämensä sanoin kuvaamattomalla riemulla ja ilolla ja tehden heistä yhtä, ja silloin he tietävät itse, onko oppi Jumalasta vai ihmisestä.²²

Kuinka näillä sadoilla ja tuhansilla Israelin vanhimmilla – – oli voimaa lähteä ulkomaille – – ja saarnata evankeliumia Aadamin poikien ja tyttärien saamiseksi vakuuttuneiksi? Se on tapahtunut Jumalan voimalla. Yhdelläkään vanhimmalla tässä kirkossa ei ole ollut voimaa lähteä tekemään sitä, mikä on Jumalan tahto, [paitsi] Jumalan voimalla. Jos meillä on yhtään voimaa, se on Jumalasta, ja meidän tulee turvata Häneen kaikessa.²³

Kun se, jolla on valtuus, saarnaa evankeliumia, hän lupaa Jeesuksen Kristuksen nimessä kaikille, jotka uskovat ja tottelevat, että he saavat Pyhän Hengen. Tuon lupauksen nojalla he kaikki voivat tietää itse, onko se Jumalasta vai onko se ihmisestä. Jos henkilö, jolla ei ole valtuutta, astuu esiin ja on saarnaavinaan tätä samaa evankeliumia ja vaikka hän olisi kuinka kyvykäs ja lahjakas, hänen oppinsa voidaan paljastaa, koska lupaukset, joiden on määrä seurata Kristukseen uskovia, eivät käy toteen, ja Pyhää Henkeä, joka antaa lahjojaan ihmisille, ei saada, ja siten ihmisten oppien valheellisuus paljastuu, niin ettei kenenkään tarvitse tulla petetyksi.²⁴

*Pyrkiessämme viemään evankeliumia eteenpäin
meidän on etsittävä Pyhän Hengen jobdatusta.*

Ellei teillä ole Pyhää Henkeä kanssanne, kun lähdette saarnaamaan evankeliumia, ette voi tehdä velvollisuuttanne. Mutta kun teillä on Henki kanssanne, te olette turvassa, menittepä minne tahdotte, ja sanoillanne on vaikutuksensa maan rehellisten ja säävyisten sydämeen.²⁵

Ei ole mitään merkitystä sillä, minkä ikäinen henkilö on saarnatessaan evankeliumia, onko hän 25-, 90- tai 500-vuotias, jos hän on vain Hengen ja Jumalan voiman innoittama.²⁶

Kulkekoon Herra edellämme ja valmistakoon tien ja antakoon meidän päästä ihmisten sydämeen, niin että hyvää voidaan tehdä ja Jumalan valtakunta vierii eteenpäin.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa kuvaus siitä, kuinka vanhin Wilford Woodruff meni John Benbow'n kotiin (s. 90–92). Millä tavoin vanhin Woodruff

johdatettiin Benbow'n maatilalle? Mitä opit William Benbow'n esimerkistä lukiessasi tätä kuvausta?

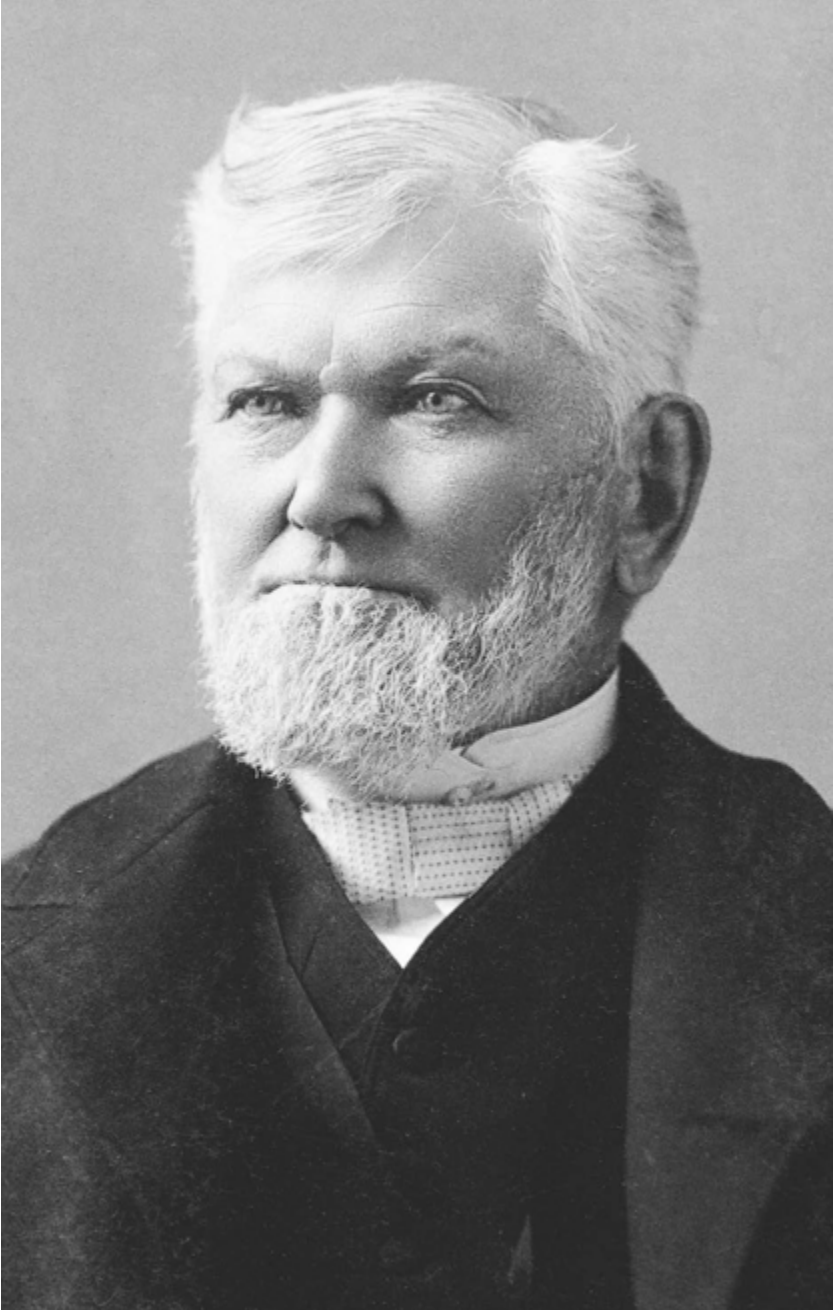
- Etsi sivuilta 91–92 sanoja tai ilmauksia, jotka osoittavat, miltä William Benbow'sta ja Wilford Woodruffista tuntui, kun heidän perheensä jäsenet ottivat vastaan evankeliumin. Miltä sinusta on tuntunut, kun rakkaita ihmisiä on liittynyt kirkkoon tai tullut taas aktiiviseksi kirkossa?
- Kertaa presidentti Woodruffin sanat vastuustamme viedä evankeliumia eteenpäin (s. 93–95). Miten me voimme viedä evankeliumin erityisesti sukulaisillemme ja ystävillemme? Kuinka me voimme tässä pyrkimyksessä työskennellä kokoaikaisten lähetyssaarnaajien kanssa?
- Millä tavoin me voimme hoitaa vastuumme opettaa evankeliumia ”kaikille maan kansakunnille” (s. 95)?
- Miksi me toisinaan epäröimme viedä evankeliumia eteenpäin? Kuinka me voimme voittaa pelkomme?
- Miksi lähetystyön tekeminen on kokemus, joka tuo iloa? (Ks. s. 95–97.) Millaisia iloa tuottavia kokemuksia sinulla on ollut viedessäsi evankeliumia eteenpäin?
- Miksi on tärkeää olla arvostelematta muiden uskontoa? (Ks. s. 97–98.) Kuinka me voimme todistaa kirkon totuudellisuudesta arvostelematta muita kirkkoja?
- Kertaa ensimmäinen kappale sivulta 98. Millä tavoin tekemme vaikuttavat ihmisten mielipiteisiin kirkosta?
- Mitä opit lukiessasi presidentti Woodruffin sanat Pyhästä Hengestä ja lähetystyöpalvelusta? (Ks. s. 98–99.) Mitä meidän on tehtävä, jotta olisimme kelpollisia Hengen toveruuteen?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: Matt. 28:19–20; OL 4; 18:10–16; 42:11–14; 50:13–22; 60:2–3; 84:88; 88:81.

Viitteet

1. "History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)", *Millennial Star*, 25. maaliskuuta 1865, s. 183.
2. *Gospel Standards*, toim. G. Homer Durham, 1941, s. 20; ks. myös *Kirkon presidentit*, Uskonto 345, oppilaan aineisto, 1980, s. 119.
3. "Elder Woodruff's Letter", *Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1841, s. 327.
4. *Millennial Star*, 28. marraskuuta 1895, s. 754.
5. *Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1841, s. 328.

6. *Millennial Star*, 28. marraskuuta 1895, s. 754.
7. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 28. marraskuuta 1881, s. 767.
8. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 19. syyskuuta 1881, s. 606.
9. *Millennial Star*, 19. syyskuuta 1881, s. 606–607.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 259.
11. *Deseret News*, 27. toukokuuta 1857, s. 91.
12. *Millennial Star*, 28. marraskuuta 1895, s. 755.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1; ks. myös *Opin ja Liittojen Kirja ja kirkon historia*, seminaariopettajan aineisto, 2002, s. 147.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 133.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29. helmikuuta 1876, s. 1.
16. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 385.
17. *Millennial Star*, 14. toukokuuta 1896, s. 307–309.
18. *Millennial Star*, 14. toukokuuta 1896, s. 310.
19. *Contributor*, elokuu 1895, s. 636–637.
20. "To the Officers and Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in the British Islands", *Millennial Star*, helmikuu 1845, s. 141–142.
21. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 729.
22. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 136.
23. *Deseret Weekly*, 2. maaliskuuta 1889, s. 294.
24. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 135–136.
25. Julkaisussa Conference Report, heinäkuu 1898, s. 32.
26. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 275.
27. "Correspondence", *Millennial Star*, elokuu 1840, s. 93.

Presidentti Wilford Woodruff sanoi: "Minun on annettava Jumalalle kunnia kaikesta, mitä olen koskaan saanut. Jos olen joskus tehnyt jotakin hyvää – – se on ollut Jumalan voiman ansiota."

Nöyrä luottamus Jumalaan

Nöyrä luottamus Jumalaan tuo todellista voimaa.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

”Ainoa ihmetyksen aihe, joka minulla on ollut koko elämäni ajan”, presidentti Wilford Woodruff sanoi, ”on ollut se, että Herra on ylipäätään valinnut minut mihinkään, etenkin apostoliksi ja kirkon presidentiksi. Mutta se on Hänen asiansa; se ei ole ollut minun.”¹

Vaikka presidentti Woodruff oli yllättynyt kutsumuksistaan kirkossa, hän tiesi, miksi Herra oli kutsunut hänet. Hän huomautti: ”Miksi Herra valitsi niin heikon miehen kuin Wilford Woodruffin johtamaan kirkkooaan? Miksi Hän valitsi Joseph Smithin, joka oli oppimaton poika silloin kun hänet kutsuttiin? Miksi Hän on valinnut sen luokan miehiä? Koska Hän pystyi käsittelemään heitä. Hän on valinnut miehiä, jotka tunnustavat Jumalan käden.”²

Presidentti Woodruff tunnusti aina Jumalan käden sekä henkilökohtaisissa onnistumisissaan että kirkon edistymisessä. Eräässä Suolajärven tabernaakkelissa pitämässään saarnassa hän sanoi: ”Kiitän Herraa elämästäni. Kiitän Häntä Hänen siunauksistaan ja armostaan minua kohtaan. Minulla on syytä iloita siitä, ja minun on annettava Jumalalle kunnia kaikesta, mitä olen koskaan saanut. Jos olen ikinä tehnyt jotakin hyvää, jos olen kyennyt saarnaamaan evankeliumia ja tekemään jotakin sellaista, mikä on ylentänyt lähimmäistäni kotona tai ulkomailla, se on ollut Jumalan voiman ansiota. – – Tämä voima on ollut kanssamme. Siksi me olemme täällä tänään. Siksi tämä tabernaakkeleli seisoo täällä tänään osoituksena muinaisten aikojen Jumalan profettojen ennustusten täyttymisestä. Siksi Jumalan Siion on perustettu tänne näiden vuorten laaksoihin. Se kaikki on tapahtunut Jumalan voimasta eikä ihmisen.”³

Wilford Woodruffin opetuksia

Me olemme riippuvaisia Jumalasta kaikkien hengellisten ja ajallisten siunausten suhteen.

Minä olen täysin riippuvainen Herrasta. Olen ollut aina elämäni aikana ja matkoillani ja pyhiinvaelluksillani saarnatessani Kristuksen evankeliumia lähimmäisilleni.⁴

Meidän pitäisi alkaa ymmärtää, että Jumalan tiet ovat äärettömästi meidän teittemme yläpuolella, ja että Hänen neuvonsa, vaikka ne näyttävät vaativan uhrauksia, ovat meille aina parhaita ja turvallisimpia omaksua ja toteuttaa. Tuhannet keskuudessamme voivat todistaa omasta kokemuksestaan sen olevan totta. – – Meidän pitäisi myös oppia se suuri totuus, että Jumalalle kuuluu kaikki kirkkaus ja kunnia Hänen kirkkonsa ja valtakuntansa perustamisesta maan päälle. Ihminen ei voi vaatia sitä tänä eikä minään muunakaan maailmanaikana. Ainoastaan Jumalan voima on voinut tuoda esiin evankeliumin täyteyden, järjestää kirkon, koota Hänen kansansa Siioniin ilmoituksen täyttymiseksi ja tehdä työn, joka on saatu aikaan.⁵

Me haluamme pitää mielessä, että väkevyytemme, toivomme ja voimamme on Jumalan käsissä eikä ihmisten. Herra itse on ojentanut kätensä perustaakseen tämän kirkon, valtakuntansa, työnsä. – – Meillä ei ole voimaa itsessämme. Me olemme saaneet opastusta ja johdatusta tässä valtakunnassa vain kaikkivaltiaan Jumalan väliintulon kautta.⁶

Sen tosiasian, että meillä on kansa, että meillä on Siion, että meillä on valtakunta, että meillä on kirkko ja pappeus, joka on yhteydessä taivasiin ja jolla on voima siirtää taivaita, ja että me tiedämme, että taivaat ovat kanssakäymisissä kanssamme ohjaten tämän suuren myöhempien aikojen työn kulkua, jossa myöhempien aikojen pyhät ovat mukana, tämän tosiasian yksin pitäisi täyttää sydämemme nöyryydellä Herran Jumalamme edessä, ja sen pitäisi jatkuvasti muistuttaa meitä pohtiessamme ja tuntiessamme vastuutamme sekä Häntä että toinen toistamme kohtaan, ja myös riippuvuuttamme Hänestä kaikkien niiden niin hengellisten kuin luonteeltaan ajallistenkin siunausten suhteen, joista nautimme.⁷

Tunteeni ja näkemykseni on, ettei Herralla isä Aadamista alkaen tähän aikaan asti ole koskaan ollut sellaista kansaa, joka on kutsuttu rakentamaan Hänen valtakuntaansa ja perustamaan Hänen Siioninsa maailmaan tai saarnaamaan parannuksen evankeliumia ihmislapsille, joka ei ole ollut täysin riippuvainen tai vaan Jumalalta saamastaan avusta.⁸

Tiedämme ja ymmärrämme erittäin hyvin, että kohtalomme, asemamme ja siunauksemme ovat kaikki Hänen käsissään.⁹

Sanon kaikille ihmisille – juutalaisille ja pakanoille, suurille ja pienille, rikkaille ja köyhille – että kaikkivaltiaalla Herralla on kaikki voima eikä Hän ole riippuvainen kenestäkään ihmisestä työnsä tekemisessä, mutta kun Hän kutsuu ihmisiä tekemään työtään, heidän on turvattava Häneen.¹⁰

Jumala valitsee nöyriä tekemään työtään.

Herra on valinnut sen, mikä on heikkoa maailmassa, tekemään työtään. Mutta Hän on yhtä kykenevä opettamaan minua tai ketä tahansa veljistäni kuin Hän on ollut koskaan minään maailmanaikana. Hän on aina valinnut sen, mikä on heikkoa. Ajatelkaa Moosesta, joka johti Israelin lapsia. Mooses sanoi olevansa hidas puhumaan ja luuli, ettei pystyisi tekemään mitään. Mutta Herra sanoi nostattavansa hänelle puhemiehen. Kun Herra halusi Israelille kuninkaan, Hän valitsi Daavidin, Iisain pojan, joka oli paimentamassa lampaita. Kaikki Iisain pojat Daavidia lukuun ottamatta tuotiin profeetan eteen, mutta Samuel ei voidellut [ketään] heistä. Hän kysyi Iisailta, oliko tällä muita poikia. Iisai vastasi: Kyllä, onhan täällä nuori poika hoitamassa lampaita. Profeetta halusi nähdä hänet. Kun hän tuli, Samuel voiteli hänet Israelin kuninkaaksi. Samoin oli apostolien päivinä. Keitä he olivat? [Oppimattomia] kalastajia. Samoin on tänä päivänä. Joseph Smithistä alkaen meihin kaikkiin asti. Keitä me olemme? Me olemme köyhiä, heikkoja maan matosia. Mutta Herra on valinnut meidät, koska Hän ajatteli voivansa tehdä jotakin kansamme. Toivottavasti Hän voi.

Oletan, että minulla on ollut apostolinvirka kauemmin kuin kenelläkään, joka on ollut maan päällä näinä viimeisinä aikoina. Pitäisikö minun kerskua siitä tai olla ylpeä tai ylemmydentuntoinen, koska minulla on

ollut pappeus niin kauan? Jos niin tekisin, olisin hyvin typerä ihminen. Meillä on velvollisuus antaa kunnia Jumalalle; meillä on velvollisuus tunnustaa Jumalan käsi. Paholainen on pyrkinyt tuhoamaan minut siitä hetkestä, kun synnyin, aina tähän päivään asti. Mutta Herra on ollut aina oikealla puolellani ja pelastanut minut. Työssä on ollut kaksi voimaa – toinen minua tuhoamassa, toinen minua pelastamassa. Ja tässä olen tänään, heikko välikappale Jumalan käsissä. Mutta niin totta kuin Jumala elää, niin jos Hän sanoo minulle, mikä velvollisuuteni on, minä aion tehdä sen!

– – Rukoilen Jumalaa antamaan meille viisautta ja auttamaan meitä olemaan nöyriä, uskollisia, lempeitä ja sydämeltämme sävyisiä.¹¹

Kuinka monta kertaa olenkaan kuullut ihmisten sanovan matkoillani: Miksi Jumala valitsi Joseph Smithin, miksi Hän valitsi tuon pojan aloittamaan tämän taloudenhoitokauden ja laskemaan tämän kirkon perustuksen? Miksei Hän valinnut jotakuta suurta miestä...? Minulla on ollut eläessäni vain yksi vastaus annettavana sellaiseen kysymykseen, nimittäin että Herra Kaikkivaltias ei voinut tehdä mitään heidän kanssaan, Hän ei voinut saada heitä nöyrytymään. He eivät olleet sen luokan miehiä, että heidät olisi valittu tämänkaltaiseen työhön minään maailmanaikana. Herra Kaikkivaltias valitsi sen, mikä on heikkoa tässä maailmassa. Hän pystyi käsittelemään heitä. Hän valitsi Joseph Smithin siksi, että Joseph oli heikko ja hänellä oli riittävästi älyä ymmärtää se.¹²

Kun ihmisistä tulee ylpeitä, he kaatuvat.

Ette ole koskaan nähneet päivää, ette tule koskaan näkemään päivää, ette ajassa ettekä iankaikkisuudessa, jolloin ette tarvitsisi Jumalan varjelusta ja huolenpitoa. Tarvitsette sitä koko elämänne ajan. Kun nuoret miehemme tai vanhat miehemme tai neittomme tuntevat, että he ovat saavuttaneet vaiheen, jossa he ovat riippumattomia Herrasta, he tulevat huomaamaan, että he ovat suuresti erehtyneet.¹³

Jos kirkon presidentti tai jompikumpi hänen neuvonantajistaan tai jos apostoli tai kuka tahansa muu on sydämessään sitä mieltä, ettei Jumala tule toimeen ilman häntä ja että hän on erityisen

tärkeä Herran työssä, hän seisoo kaltevalla pinnalla. Kuulin Joseph Smithin sanovan, että Oliver Cowdery, joka oli toinen apostoli kirkossa, oli sanonut hänelle: 'Jos minä lähdän tästä kirkosta, se kaatuu.'

Joseph sanoi: 'Oliver, kokeilepa.' Oliver kokeili sitä. Hän kaatui, mutta Jumalan valtakunta ei kaatunut. Olen tuntenut aikoinani muitakin apostoleja, jotka olivat sitä mieltä, ettei Herra voinut tulla toimeen ilman heitä, mutta Herra vei työtään eteenpäin ilman heitä.¹⁴

Olen nähnyt Oliver Cowderyn, kun maa tuntui järisevän hänen jalkojensa alla. En ole koskaan kuullut miehen todistavan voimakkaammin kuin hän todisti Hengen vaikutuksen alaisena. Mutta sillä hetkellä, kun hän jätti Jumalan valtakunnan, sillä hetkellä hänen voimansa hävisi. – – Häneltä riistettiin hänen voimansa niin kuin Simsonilta Delilan sylissä. Hän menetti voiman ja todistuksen, jotka hänellä olivat olleet, eikä hän koskaan enää saanut niitä täysin takaisin ollessaan lihassa, vaikka hän kuoli kirkon [jäsenenä].¹⁵

Yksi kolmannes taivaan joukoista heitettiin alas kapinoimisensa takia. – – Niitä on jokaisessa kaupungissa ja kylässä, jossa maan asukkaita asuu, ja etenkin siellä, missä on vähänkään myöhempien aikojen pyhiä. – – Luuletteko, että nuo paholaiset ovat ympärillämme yrittämättä tehdä jotakin? Nukkuvatko ne? Eikö niillä ole työtä tehtävänä? Sanon veljilleni, joilla on pappeus, että meillä on valtava sota käynnissä näiden henkien kanssa. Me emme pääse sitä pakoon. Mitä ne meille tekevät? Ne yrittävät saada meidät tekemään mitä tahansa ja kaikkea, mikä ei ole oikein. Nuo paholaiset olisivat hyvin iloisia, jos ne saisivat minut ja veljeni ajattelemaan, että me olemme suuria miehiä, älykkäämpiä kuin kukaan muu, kääntämään meidät toisiamme vastaan ja saamaan aikaan sen, että pyrimme tunnustamaan veljemme syntejä omiemme asemesta. Siksi meidän on pidettävä itseämme tarkoin silmällä. Minun pitää tehdä niin, neuvonantajieni ja apostolieni pitää, meidän kaikkien pitää. – – Ja jos silmämme ovat avoinna käsittämään sitä, mikä on Jumalan, me voimme ymmärtää tehtävämme, me voimme ymmärtää pyhän pappeuden voimia ja

suhteen, joka meillä on Jumalaan. Meidän pitää todellakin nöyrytyä Herran edessä.¹⁶

Olkaa nöyriä, olkaa tarkkaavaisia, olkaa rukoilevia. Varokaa ylpeyttä, ettette kaatuisi muiden tavoin.¹⁷

**Kun me turvaudumme nöyrästi Herraan,
Hän suojelee ja vahvistaa meitä.**

Kaksi suurenmoista hyvettä – antaa ihmiselle voimaa taivaista – nuhteettomuus ja luonteen turmeltumattomuus. Jos ihmisellä on ne, hänen sydämensä on uskollinen ja horjumaton, hänen elämänsä on puhdasta, ja jos me lisäämme niihin nöyryyden, häntä [suojellaan] monilta heikkouksilta ja hän voi vastustaa lukuisia kiusauksia. Meillä kaikilla on heikkoutemme. Jumala on sallinut ne, niin että meille voitaisiin opettaa nöyryyttä omalla kohdallamme ja rakkautta muita ihmisiä kohtaan.

Meistä kukaan ei ole täydellinen asuessamme lihassa, mutta ihminen, joka luottaessaan nöyrästi Jumalaan ei koskaan horju taistelussa oikean puolesta, ei koskaan epäröi uskollisuudessaan totuudelle eikä koskaan riko liittojaan, on ihminen, jota me kaikki voimme pysähtyä ihailemaan ja pyrkiä taivaan avulla jäljittelemään.¹⁸

Haluan sanoa myöhempien aikojen pyhille, ettei meidän tarvitse tehdä muuta kuin olla uskollisia, pitää Hänen käskynsä, olla nöyriä ja etsiä Häntä voimallisessa rukouksessa, niin kaikki on hyvin kohdallamme.¹⁹

Jumala on tämän kansan kanssa. Mutta meitä vaaditaan kuulemaan Hänen ääntänsä, pitämään Hänen käskynsä ja nöyrytymään Hänen edessään. – Niin kutsuttujen mormonien keskuudessa vallitsee tyyneys, joka on ihme ja ihmeteko maailmalle. – Syy tyyneytemme on se, että Jumala on ystävämme, lainantajamme, vapauttajamme. Ellei Herra voi viedä eteenpäin työtään, emme mekään voi. Mutta Hän voi. Hän on aina tehnyt niin ja tekee niin loppuun asti. Siksi sanon pyhille: Älkää pelätkö. Turvatkaa Jumalaan. Älköön sydämenne nääntykö. Nouskoot rukouksenne Herran Sebaotin korviin päivin ja öin. Pyytäkää mitä haluatte. Kun teette niin, Herra vastaa rukouksiinne, jos pyydätte sitä, mikä on oikein. Siinä on meidän voimamme. Se on Jumalassamme.²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Miksi on tärkeää tunnustaa riippuvuutemme Jumalasta? (Ks. s. 104–105.) Kuinka sen tunnustaminen vaikuttaa elämän-asenteeseemme?
- Keitä presidentti Woodruff nimitti heikoiksi maailmassa? (Ks. s. 103, 105–106; ks. myös 1. Kor. 1:25–28.) Miksi Herra valitsee sellaisia ihmisiä tekemään työtään? Milloin olet nähnyt Herran tekevän työtä sen kautta, mikä on maailmassa heikkoa?
- Lue kolmas täysi kappale sivulta 106 ja pohdi sitä, millaista elämäsi olisi ilman Jumalan varjelusta ja huolenpitoa, tai keskustelkaa siitä. Mitä se kohta opettaa sinulle ylpeydestä? Mitä ylpeydestä seuraa?
- Mitä me voimme oppia Oliver Cowderyn kertomuksesta sivuilta 106–107?
- Lue viimeinen kappale, joka alkaa sivulta 107 ja jatkuu sivulle 108. Miksi Saatana ja hänen joukkonsa haluavat meidän ajattelevan, että me olemme suuria ja älykkäämpiä kuin kukaan muu? Miksi ne haluavat meidän ”tunnustavan veljemme syntejä omiemme asemesta”? Kuinka me voimme vastustaa näitä kiusauksia?
- Kertaa luvun neljä viimeistä kappaletta ja pane merkille sanoja ja ilmauksia, jotka ovat sinulle merkityksellisiä (s. 108). Mitä siunauksia me saamme luottaessamme Herraan?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Sananl. 3:5–7; Luuk. 18:9–14; MK Jaak. 2:13–21; Alma 36:3; Hel. 3:35; OL 112:10; 121:34–40.

Viitteet

1. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1895, s. 739.
2. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1895, s. 739.
3. *Deseret Semi-Weekly News*, 21. joulukuuta 1897, s. 1.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 275.
5. ”An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 729.
6. *Millennial Star*, 28. huhtikuuta 1890, s. 258.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14. toukokuuta 1878, s. 1.

8. *Deseret Weekly*, 21. syyskuuta 1889, s. 393.
9. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1880, s. 10.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 123–124.
11. *Deseret Weekly*, 23. maaliskuuta 1889, s. 391.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7. syyskuuta 1880, s. 1.
13. *Deseret Weekly*, 20. heinäkuuta 1889, s. 115.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 123; ks. myös Spencer W. Kimball, ”Olkaamme kelvollisia pappeudenhaltijoita”, *Valkeus*, lokakuu 1975, s. 21–22.
15. *Deseret Weekly*, 23. maaliskuuta 1889, s. 391.
16. *Deseret Weekly*, 20. huhtikuuta 1889, s. 515.
17. Julkaisussa *Elders’ Journal*, heinäkuu 1838, s. 36.
18. *Millennial Star*, 9. heinäkuuta 1888, s. 436.
19. ”Priesthood, and the Right of Succession”, *Millennial Star*, 22. elokuuta 1892, s. 532.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22. tammikuuta 1884, s. 1.

Rukoileminen taivaan siunausten saamiseksi

*Kun me rukoilemme uskossa, me
valmistaudumme ottamaan vastaan siunaukset,
jotka taivaallinen Isä on varannut meille.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Maaliskuussa 1835, palvellessaan ensimmäistä kertaa lähetystyössä, Wilford Woodruffin oli kuljettava jokien ja soiden halki Yhdysvaltain kaakkoisosissa. Soiden yli päästäkseen hän ja hänen toverinsa kaatoivat puun ja tekivät siitä kanootin. He meloivat turvallisesti noin 150 mailia [noin 240 km] ennen kuin hylkäsivät kanootin ja jatkoivat matkaa jalkaisin. Presidentti Woodruff muisteli myöhemmin, että he lähtivät tielle, joka ”johti soiden halki ja oli suurimman osan noin 170 mailin [noin 270 km] matkasta liejun ja veden peitossa. Me kävelimme päivässä neljäkymmentä mailia [noin 60 km] polviin asti ulottuvassa liejussa ja vedessä. Maaliskuun 24. päivänä taivallettuamme noin 10 mailia [noin 16 km] liejussa minä rampauduin, kun polveeni iski terävä kipu. Istahdin puunrungolle.”

Siinä vaiheessa matkaa hänen toverinsa, joka oli väsynyt työhön ja oli päättänyt palata kotiin, jätti hänet istumaan siihen puunrungolle alligaattorisuolle. Lannistumatta Wilford Woodruff kääntyi Herran puoleen. Hän sanoi: ”Polvistuin liejuun ja rukoulin, ja Herra paransi minut, ja jatkoin matkaani riemuiten.”¹

Vuosia myöhemmin presidentti Woodruff osoitti uskonsa, kun hän, hänen vaimonsa ja muutamat muut matkasivat laivalla palvelemaan lähetystyössä Englannissa. ”Olimme matkustaneet kolme päivää ja yötä ankarassa myrskyssä ja tuuli painoi meitä takaisin-päin”, hän kertoi. ”Lopulta pyysin matkakumppaneitani tulemaan

"Vapahtajamme antoi yhden kebotuksen, jota kaikkien Jumalan pyhien tulee noudattaa, mutta pelkään, ettemme noudata sitä kuten meidän pitäisi, ja se on rukoilla aina ja lannistumatta."

kanssani hyttiin ja käsinkin heidän rukoilla, että Herra muuttaisi tuulen suunnan. En pelännyt meidän eksyvän, mutta en pitänyt ajatuksesta, että tuuli veisi meidät takaisin New Yorkiin, koska halusin jatkaa matkaani. Me kaikki pidimme saman rukouksen, niin miehet kuin naisetkin, ja kun olimme kaikki rukoilleet, astuimme kannelle ja vähemmässä kuin minuutissa oli kuin joku olisi tarttunut miekkaan ja katkaissut tuulen, ja olisi voinut heittää musliminenaaliinan ilmaan eikä tuuli olisi liikuttanut sitä.”²

Wilford Woodruffin opetuksia

Meidän velvollisuutemme on rukoilla uskossa tarvitsemaamme apua.

Vapahtajamme antoi yhden kehotuksen, jota kaikkien Jumalan pyhien tulee noudattaa, mutta pelkään, ettemme noudata sitä kuten meidän pitäisi, ja se on rukoilla aina ja lannistumatta [ks. Luuk. 18:1; OL 88:126]. Pelkään, ettemme me kansana rukoile riittävästi uskossa. Meidän tulee kääntyä Herran puoleen voimallisessa rukouksessa ja tehdä kaikki tarpeemme Hänelle tietäväiksi. Sillä ellei Hän suojele ja vapauta meitä ja pelasta meitä, niin mikään muukaan voima ei sitä tee. Siksi meidän luottamuksemme on kokonaan Hänessä. Siksi meidän rukoustemme tulee nousta taivaallisen Isämme puoleen päivin ja öin.³

Maan asukkaat eivät ymmärrä, mitä vaikutusta ja hyötyä rukouksesta on. Herra kuulee miesten, naisten ja lasten rukoukset ja vastaa niihin. Rukouksella on enemmän voimaa, suuressa määrin, tuoda meille Jumalan siunauksia kuin juuri millään muulla asialla.⁴

Pitäisikö pyhien pelätä, kun maailma nousee näinä myöhempinä aikoina Jumalan valtakuntaa vastaan? – – Meidän ei pitäisi. On yksi asia, joka meidän pitäisi tehdä, nimittäin rukoilla Jumalaa. Jokainen vanhurskas ihminen on tehnyt niin. Jopa Vapahtajan Jeesuksen, Isän Ainosyntyisen lihassa, oli rukoiltava aina seimestä ristille saakka. Joka päivä Hänen oli huudettava Isäänsä antamaan Hänelle armoa tukemaan Häntä Hänen ahdistuksen hetkenään niin että Hän kykeni juomaan katkeran maljan. Niin oli Hänen opetuslastensakin laita.⁵

Mitä sitten meidän onkin tarpeen saada ja mistä nauttia, velvollisuutemme on pyytää sitä Herralta. Meidän tulee mennä Hänen eteensä salaisissa paikoissa ja tehdä tarpeemme tiettäviksi, niin että rukouksemme voidaan kuulla ja saamme päällemme vastauksen. Siinä on voimamme. Luottamuksemme on Jumalassa eikä ihmisessä.⁶

Jokaisen Jumalan pyhän velvollisuus on – antaa rukoustensa kohota Herran Sebaotin korviin päivin ja öin, kun on sen aika, perhepiirissä ja yksin ollessa, että Herra auttaisi kansaansa, rakentaisi Siionia ja täyttäisi lupauksensa. –

– Uskon rukoukseen Herran edessä enemmän kuin ehkä mihinkään toiseen periaatteeseen maan päällä. Jos meillä ei ole uskoa Jumalalle osoitettuun rukoukseen, meillä ei ole paljon uskoa Häneen eikä evankeliumiin. Meidän tulee rukoilla Herraa pyytäen Häneltä, mitä haluamme. Nouskoot tämän kansan rukoukset Herran eteen jatkuvasti, kun on niiden aika, niin Herra ei torju niitä vaan ne kuullaan ja niihin vastataan, ja Jumalan valtakunta ja Siion nousee ja loistaa, pukee ylleen kauniit vaatteen-
sa ja pukeutuu Jumalansa kirkkauteen ja täyttää perustamisensa tarkoituksen täällä maan päällä [ks. OL 82:14].⁷

Kansana meidän tulee nousta uskossa ja voimassa Jumalan eteen ja tehdä tarpeemme tiettäviksi ja jättää kohtalomme Hänen käsiinsä. Niissä se on joka tapauksessa. Niissä se pysyy.⁸

**Meidän on rukoiltava, jotta ymmärtäisimme
Herran tahdon ja saisimme Hänen johdatustaan.**

Minusta tuntuu, että meidän pitäisi kohottaa sydämemme rukouksessa Jumalan, taivaallisen Isämme puoleen, ja pyytää Hänen armoaan ja että Hän opastaa ja johtaa meitä Pyhän Hengen innoituksella, että mielemme valaistaan ja ymmärryksemme avataan käsittämään Hänen mielensä ja tahtonsa Hänen kansaansa kohtaan.⁹

Aina kun teillä on epäilyksiä jostakin velvollisuudesta tai työstä, joka teidän on tehtävä, älkää koskaan tehkö mitään ennen kuin menette ja rukoillette uutterasti ja saatte Pyhän Hengen. Aina kun Henki käskee teidän mennä tai tehdä, se on oikein, ja kun seuraatte Hengen ohjeita, teille käy hyvin.

Meidät tuodaan palvelutyöurallamme maan kansakuntien keskuudessa moniin tilanteisiin, joissa pidämme ehkä tiettyä menettelytapaa oikeana, mutta ellemme tiedä, meidän on parempi mennä Herran eteen ja pyytää uskossa, että meitä ohjattaisiin elämän tiellä.¹⁰

Tehkäämme uskollisesti työtä ja rukoilkaamme Herralta viisautta päivästä toiseen, että meillä olisi voimaa päästä voitolle ja voittoa.¹¹

**Vanhemmilla on pyhiä velvollisuuksia
opettaa lapsensa rukoilemaan ja huolehtia
siitä, että perhe rukoilee yhdessä.**

On Herran mieli ja tahto, että kaikki miehet ja naiset, jotka ovat astuneet avioliittoon ja joille on annettu poikia ja tyttäriä, opettavat nuo lapset rukoilemaan heti kun nämä ovat riittävän vanhoja.

Myöhempien aikojen pyhien velvollisuus on opettaa lapsiaan rukoilemaan näiden ollessa pieniä, opettaa heitä ymmärtämään rukouksen periaate ja hyödyt, niin että he voivat rukoilla vanhempiensa puolesta ja kaiken sen puolesta, mikä on tarpeen. Jos aloitatte lastenne kanssa tällä tavoin ja kasvatatte heitä Herran pelossa, he harvoin luopuvat siitä. Perheenpään ei pitäisi pitää kaikkia rukouksia itse vaan hänen tulisi pyytää perheensä jäseniä rukoilemaan ja pyytämään siunausta ruoalle.¹²

**Kun me elämme evankeliumin mukaan, rukouksiimme
vastataan antamalla siunauksia päämme päälle.**

Meidän tulee olla kansana nöyriä, rukoilla, alistua taivaan voimiin, että me saisimme taivaallisen Isämme lupaamat siunaukset.¹³

Meidän tulee elää niin, että voimme mennä Herran eteen ja pyytää noita siunauksia uskossa ja voimassa, joita tarvitsemme avuksemme toteuttaaksemme Jumalan tarkoitukset. – – Se on edistymisemme kannalta välttämätöntä.¹⁴

Jumala haluaa antaa pyhilleen maan hyvyttä sekä taivaan siunauksia, kun heistä tulee kykeneviä käyttämään niitä oikealla tavalla. – –

– – Monet teistä ovat oppineet rukoilemaan mutta ette anna rukoustenne kohota Jumalan Sebaotin korviin. Hän kyllä kuulee teitä... Mutta taivaan siunaukset voidaan saada ja niitä voidaan hallita vain vanhurskauden periaatteita noudattaen.¹⁵

Meillä ei ole aikaa tuhlattavana valmistautuessamme siihen, mikä maata on kohtaava. Ja kukapa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin vastaan otettuaan haluaisi menettää kruununsa, kirkkautensa ja toivonsa iankaikkisesta elämästä, jotka hänellä ovat olleet menneinä aikoina? Ei kukaan, jolla on vähänkään Jumalan Henkeä. Nouskaamme ja pitäkäämme kutsumuksemme kunniasa ja tehkäämme työtä Jumalan edessä, kunnes voimme saada Pyhän Hengen ja kunnes rukouksemme repäisevät iankaikkisuuden verhon ja kohoavat Jumalan Sebaotin korviin ja niihin vastaan siunauksina päällemme.¹⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa sivuilla 111–113 olevat kertomukset. Pohdi eri tapoja, joilla vanhin Woodruff olisi voinut suhtautua kuhunkin näistä tilanteista, tai keskustelkaa niistä. Mitä me voimme oppia hänen suhtautumistavoistaan?
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen, kun luet presidentti Woodruffin opetuksia velvollisuudestamme rukoilla? (Ks. s. 113–114.) Mitä rukoileminen uskossa merkitsee sinulle? Miksi meidän on rukoiltava, jotta saisimme tarvitsemamme siunaukset? Mitä muita tarkoituksia rukouksella on?
- Lue viimeinen kappale sivulta 113. Miksi Vapahtajan oli rukoiltava? Mitä me voimme oppia Hänen rukouksistaan? (Ks. Matt. 26:39; Joh. 11:41; 3. Nefi 13:9–13.)
- Kuinka rukous voi auttaa meitä, kun meidän on tehtävä päätöksiä tai kun meillä on kysymyksiä velvollisuuksistamme? (Ks. s. 114.)

- Millä tavoin taivaallinen Isä on vastannut sinun rukouksiisi? Kuinka meidän pitäisi suhtautua, kun rukoukseen saamamme vastaus onkin erilainen kuin se vastaus, jonka toivoimme saavamme?
- Mitä presidentti Woodruff vakuutti vanhemmille, jotka opettavat lapsiaan rukoilemaan? (Ks. s. 115.) Mitä rukouksen periaatteita vanhempien tulee opettaa lapsilleen? Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan tekemään rukouksesta osan elämäänsä?
- Miksi perherukouksissa on tärkeää, että kaikki perheenjäsenet saavat tilaisuuksia rukoilla? (Ks. s. 115.) Kuinka rukous on vahvistanut perhettäsi?
- Tutki luvun viimeistä osaa (s. 115–116) ja etsi ominaisuuksia, joita meillä presidentti Woodruffin mukaan pitäisi olla. Miksi nämä ominaisuudet ovat tarpeen, kun rukoilemme ja kun etsimme vastauksia rukouksiimme?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Matt. 7:7; Jaak. 1:5–6; 5:16; 2. Nefi 32:8–9; Alma 33:3–11; 34:17–28; 37:36–37; 3. Nefi 18:19–21; OL 10:5; 68:28; 112:10.

Viitteet

1. Ks. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 20. kesäkuuta 1881, s. 390–391.
2. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 288.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 221; ks. myös *Opin ja Liittojen Kirja ja kirkon historia*, seminaariopettajan aineisto, 2002, s. 146.
4. *Millennial Star*, 7. toukokuuta 1893, s. 305.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
6. "The Rights of the Priesthood", *Deseret Weekly*, 17. maaliskuuta 1894, s. 381.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22. tammikuuta 1884, s. 1.
9. *Millennial Star*, 18. toukokuuta 1891, s. 306.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 134.
11. *Deseret Semi-Weekly News*, 21. joulukuuta 1897, s. 1.
12. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 385.
13. *Deseret News*, 26. marraskuuta 1856, s. 299.
14. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 307.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. maaliskuuta 1883, s. 1.
16. *Deseret News*, 31. joulukuuta 1856, s. 340.

*"Meidän tulee koota mieleemme elämän sanoja.
Meidän tulee tutkia jumalallisen totuuden aikakirjoja."*

Pyhien kirjoitusten runsaat aarteet

*Kun me tutkimme pyhiä kirjoituksia samassa
Hengessä, jossa ne on annettu, me opimme
ymmärtämään paremmin Jumalan tahdon.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Maaliskuun 1. päivänä 1845 vanhin Wilford Woodruff, joka palveli tuolloin kirkon johtavana virkailijana Brittein saarilla, sai kirjeen ystävältään Yhdysvalloista. Kirjeessä oli jäljennös toisesta kirjeestä, jossa eräs mies hahmotteli suunnitelmaa julkaista Oppi ja liitot Englannissa ja hankkia sen tekijänoikeudet siellä itselleen. Tuon miehen teko olisi estänyt kirkkoa julkaisemasta kirjaa Englannissa. Vanhin Woodruff kirjoitti päiväkirjaansa: ”On todella rohkea siirto, että luopio tai luopiot ryhtyvät painamaan kirkon kirjoja ja ryöstämään ne siltä. Pidän ennen kaikkea Jumalan armana sitä, että sain käsiini tiedon tästä asiasta. Käytin päivän tutkien lakia nähdäkseni, mitä voisin oppia tekijänoikeuksien hankkimisesta.”¹ Hän palkkasi painajan latomaan ja painamaan kirjaa 3 000 kappaletta.² Opittuaan sitten ymmärtämään brittiläisiä tekijänoikeuslakeja hän hankki tekijänoikeudet omiin nimiinsä 7. kesäkuuta 1845 ”48 tunnin kuluttua siitä, kun viimeiset arkit oli saatu painajilta”.³ Näin hän suojasi kirkon laillisen oikeuden painattaa kirjaa Englannissa.

Se ei ollut ensimmäinen kerta, kun Wilford Woodruff teki työtä saadakseen pyhät kirjoitukset myöhempien aikojen pyhien käsiin. Ennen kuin Oppi ja liitot oli edes painettu, hän jäljensi monia ilmoituksia käsin ja otti ne mukaansa lähetystyömatkoilleen. Palvellessaan ensimmäisessä lähetystyössään Englannissa tammi-kuusta 1840 huhtikuuhun 1841 hän teki työtä presidentti Brigham Youngin ja muiden kanssa julkaistakseen ensimmäisen painoksen

Mormonin kirjasta Yhdysvaltain ulkopuolella. Myöhemmin hän avusti profeetta Joseph Smithiä Nauvoossa Illinoisissa latomaan kirkon aikakauslehteä nimeltä *Times and Seasons*. Maaliskuun 1. päivän 1842 ja tammikuun 16. päivän 1843 välisenä aikana *Times and Seasons* -lehdessä ilmestyivät seuraavat asiakirjat monia vuosia ennen kuin ne julkaistiin Kallisarvoisessa helmessä: Abrahamin kirja, Joseph Smith – historia, Wentworth-kirje, joka sisälsi Uskonkappaleet, ja osa Mooseksen kirjaa.

Autettuaan pyhiä saamaan pyhät kirjoitukset käsiinsä presidentti Woodruff kehotti heitä ”painamaan ne sydämeensä”.⁴ Hän sanoi: ”Meidän tulee elää uskontomme mukaan. Meidän tulee harjoittaa käytännössä sitä mitä me saarnaamme. Meidän tulee koota mieleemme elämän sanoja. Meidän tulee tutkia jumalallisen totuuden aikakirjoja. Meidän tulee pyrkiä ymmärtämään sitä aikaa ja aikakautta, jona me elämme. Niin minä näen tämänhetkisen tilanteemme. En pidä näihin kirjoihin merkittyjä ilmoituksia, jotka koskettavat aikojen täyttymisen taloudenhoitokautta, jonakin sellaisena, mikä menee ohitse täyttymättä.”⁵

Wilford Woodruffin opetuksia

Meidän on tutkittava pyhissä kirjoituksissa olevia totuuksia, koottava niitä sydämeemme ja käytettävä niitä elämässämme.

Lukekaa Raamattua, Mormonin kirjaa, Oppia ja liittoja ja aikakirjoja, jotka Jumala on antanut meille, ja kootkaa mieleenne näitä ilmoituksia ja nähkää, mitä Herra on luvannut meille. Silloin me kokoamme mieleemme jotakin, millä on meille arvoa.⁶

Meidän velvollisuutemme – – myöhempien aikojen pyhinä on tarkastella, pohtia, lukea Jumalan sanaa ja yrittää ymmärtää tilamme, asemamme ja vastuamme Herran edessä.⁷

Maailma on kaukana Herrasta. Me itse kansana olemme aivan liian kaukana Herrasta. Meidän pitäisi päästä lähemmäs Herraa ja tehdä työtä saadaksemme Pyhän Hengen niin että kun me luemme Jumalan ilmoituksia, me voisimme lukea niitä samassa Hengessä missä ne on annettu. Silloin me voimme ymmärtää niiden [merkityksen], kun ne annetaan ihmislapsille.⁸

Paholainen on irrallaan maan päällä ja tuhoaa jokaisen ihmisen, jonka voi. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia, jotka ovat tulleet suoraan meille, sekä niitä, jotka ovat Raamatussa, ja oppikaa käsittämään Jumalan mieli ja tahto. Voimme tehdä sen lukemalla niitä, kun Pyhän Hengen valo on kanssamme, ja siten valmistautua siihen, mitä elämässä tulee tapahtumaan.⁹

Nuo asiat [pyhissä kirjoituksissa opetetut periaatteet] ovat totta. Meidän tulee tutkia niitä, painaa ne sydämeemme ja harjoittaa niitä elämässämme.¹⁰

Profeetat, apostolit ja patriarkat ovat jättäneet innoitetut kirjoituksensa aikakirjoihin meidän käytettäväksemme ja hyödyksemme, ja meitä pidetään vastuussa tahdonvapautemme harjoittamisesta siinä, miten kohtelemme Jumalan sanaa, jonka olemme saaneet.¹¹

Raamattu ja Mormonin kirja julistavat yhdessä evankeliumin täyteyttä.

En häpeä tunnustaa uskovani lujasti Raamatun kirjaimelliseen täyttymiseen sekä jokaisen muun Jumalan ihmiselle ilmoittaman asian täyttymiseen. – – Uskon, että pyhät miehet muinoin kirjoittivat ja puhuivat Pyhän Hengen johtamina ja että he tarkoittivat mitä sanoivat ja sanoivat mitä tarkoittivat ja ”etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä” [ks. 2. Piet. 1:20–21].¹²

Todistan, että kaikkivaltias Jumala nosti Joseph Smithin profeetaksi viimeisellä, aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella, että Joseph Smith toi esiin Mormonin kirjan ja käänsi sen Jumalan lahjan ja voiman avulla maailman hyödyksi myöhempiä aikoina. Tiedän, että Mormonin kirja on totta ja että se on jumalallisesti innoitettu aikakirja.¹³

Meillä on Raamattu – Juudan sauva – joka sisältää Jumalan lain, joka annettiin Mooseksen ja muinaisten profeettojen ja patriarkkojen kautta. Me olemme saaneet sen perinnöksi tuhansien vuosien takaa. Vaikka kirjastoja, kuten Alexandrian kirjasto – – on tuhoutunut, Raamattu on säilynyt meille, ja me voimme lukea sitä. Se antaa meille Jumalan lain, joka annettiin muinoin ihmisille. Mutta tuohon lakiin ei ole tullut muutoksia, mitä evankeliumiin

tulee, siitä ajasta tähän aikaan. Raamattu – Vanha ja Uusi testamentti – antavat meille lain, jonka kautta me voimme saada korotuksen ja palata jälleen Jumalan eteen ja asua Hänen kanssaan aina ja ikuisesti. Se antaa meille suunnan, jolla meidän tulee pysyä päästäksemme osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, että voimme tulla esiin puettuina kirkkauteen, kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään. Se kertoo meille myös historiaa, ei vain sitä, mitä on tapahtunut juutalaisten kanssa, vaan mitä tulee tapahtumaan. Sitten meillä on Mormonin kirja – Efraimin hallussa oleva Joosefin sauva – jonka apostolit ja profeetat ovat kirjoittaneet [Amerikan] mantereella. Se sisältää muun muassa Jeesuksen Kristuksen antamat opetukset, kun Hän ilmestyi ylösnousemuksensa jälkeen kuolemattomassa ja kirkastetussa ruumiissaan ja opetti evankeliumia täällä. Nuo ilmoitukset sisältävät todella monia periaatteita. Ne näyttävät meille lopun aikojen tapahtumat, suuren Babylonin tilanteen ja tuomiot, jotka käyvät toteen viimeisinä päivinä ennen Ihmisen Pojan tulemistä.¹⁴

Hesekiel sanoo, että viimeisinä päivinä Efraimin hallussa oleva Joosefin sauva yhdistetään Juudan sauvaan kansojen silmien edessä Herran kädessä erityistä tarkoitusta varten – kokoamaan Israelin huone myöhemmin aikoina [ks. Hes. 37:15–28]. Näitä kahta aikakirjaa oli myös tarkoitus käyttää ikuisen evankeliumin täyteen saarnaamiseen sekä juutalaisille että pakanoille, ja ne tulevat tuomitsemaan sen sukupolven, joka elää maan päällä silloin, kun ne tulevat esiin.¹⁵

Tässä on Raamattu, juutalaisten aikakirja, joka saatiin Herran innoituksesta Mooseksen ja muinaisten patriarkkojen ja profeettojen kautta. Onko se petosta ja, kuten epäuskoiset sanovat, ihmisen työtä? Ei, ei ole kenenkään ihmisen vallassa, jossa on elämän henkäys, tehdä tällaista kirjaa ilman Kaikkivaltiaan innoitusta. Aivan samoin on myös Mormonin kirjan laita – kaikkien ihmisten kaikki nerokkuus taivaan alla ei olisi voinut laatia ja esittää maailmalle Mormonin kirjan kaltaista kirjaa. Sen periaatteet ovat jumalallisia – ne ovat Jumalasta. Ne eivät voisi koskaan syntyä petkuttajan mielessä tai romaania kirjoittavan ihmisen mielessä. Miksi? Koska sen sisältämät lupaukset ja profetiat täyttyvät koko maailman silmien edessä.¹⁶

Sisältääkö Mormonin kirja eri evankeliumin kuin sen, joka sisältyy Raamattuun? Ei sisällä. Se kertoo kansan historian, joka asui muinoin [Amerikan] mantereella, kertoo, mistä he tulivat ja miten he tulivat tänne, kertoo Jumalan kanssakäymisestä heidän kanssaan ja Kristuksen kirkon perustamisesta heidän keskuuteensa. Jeesus kävi heidän luonaan ylösnousemuksensa jälkeen. Siksi Hän sanoi: ”Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” [Joh. 10:16.] – – Molemmat kirjat sisältävät saman evankeliumin. Koskaan ei ole ollut kuin yksi evankeliumi eikä ihmiskunnalle koskaan tulla ilmoittamaan mitään toista evankeliumia.¹⁷

Oppi ja liitot on testamenttimme myöhempinä aikoina.

Meillä on myös Opin ja liittojen kirja, joka teillä on kodeissanne ja jota te voitte lukea. Tämä ilmoitusten kokoelma annettiin profeetta Joseph Smithin suun kautta, urimin ja tummimin kautta ja muulla tavoin. Tämä kirja sisältää joitakin suurenmoisimpia ja mahtavimpia ilmoituksia, mitä Jumala on koskaan ihmiselle antanut. Se osoittaa meille, mitä meillä on edessämme, mikä odottaa tätä kansakuntaa ja maan kansakuntia ja mitä maan asukkailla on ovellaan. Nämä asiat ovat selkeitä, ne ovat tarkoituksellisia, ne ovat voimakkaita ja ne ovat Jumalan ilmoituksia ja ne täyttävät, uskoivatpa ihmiset sitä tai eivät.¹⁸

Pidän kädessäni Oppia ja liittoja, joka sisältää ilmoituksia, jotka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta hänen ollessaan lihassa. Lukekaa noita ilmoituksia, ja ne yhdistävät alusta loppuun kaikki taloudenhoitokaudet, jotka Jumalalla on ollut maan päällä.¹⁹

Mielestäni Oppi ja liitot, meidän testamenttimme, sisältää juhlaallisimman, jumalallisimman julistusten kokoelman, joka koskaan ihmissuvulle on annettu. Viittaaan pelkästään ”Näkyyn” [luvussa 76] ilmoituksena, joka antaa enemmän valoa, enemmän totuutta ja enemmän periaatteita kuin mikään ilmoitus, joka sisältyy mihinkään muuhun kirjaan, jonka olemme ikinä lukeneet. Sen avulla meidän on helppo ymmärtää nykyinen tilamme, mistä tulimme, miksi olemme täällä ja minne olemme menossa. Kuka tahansa voi tietää tuon ilmoituksen avulla, mikä hänen osansa ja

Käskeyjen kirja, varhainen kokoelma Joseph Smithin saamia ilmoituksia. Tässä kappaleessa on Wilford Woodruffin nimikirjoitus.

tilansa on oleva, sillä kaikki ihmiset tietävät, mitä lakeja he noudattavat, ja lait, joita ihmiset noudattavat täällä, ratkaisevat heidän asemansa tämän jälkeen; heitä varjellaan noiden lakien perusteella, ja he saavat siunaukset, jotka niihin kuuluvat.²⁰

Oppi ja liitot [on] kokoelma ilmoituksia, jotka Herra antoi Joseph Smithille. Tuo kirja sisältää joitakin suurenmoisimmista ilmoituksista opista, periaatteesta, hallinnosta, Jumalan valtakunnasta ja eri kirkkauden asteista sekä monista muista asioista, jotka ulottuvat iankaikkisiin maailmoihin.²¹

Kallisarvoinen helmi sisältää suurenmoisia totuuksia, jotka ilmoitettiin profetta Joseph Smithille.

Huom. Suuren osan aikaa Wilford Woodruffin elämästä Kallisarvoinen helmi ei kuulunut kirkon pyhiin kirjoituksiin. Pyhät lukivat kuitenkin laajalti sen opetuksia, ja otteita siitä julkaistiin ensin joissakin kirkon aikakauslehdissä. Lokakuun 10. päivänä 1880 Kallisarvoinen helmi hyväksyttiin ensimmäisen presidenttikunnan ehdotuksesta pyhäksi kirjoitukseksi yleiskonferenssissa pidetyssä äänestyksessä.

Seuraavissa päiväkirjamerkinnöissään vanhin Woodruff ilmaisee todistuksensa Abrahamin kirjasta, jonka profeetta Joseph Smith käänsi Jumalan voimasta ja joka myöhemmin sisällytettiin Kallisarvoiseen helmeen.

Herra siunaa Josephia voimalla ilmoittaa Jumalan valtakunnan salaisuudet, kääntää – – muinaisia aikakirjoja ja hieroglyfejä, jotka ovat yhtä vanhoja kuin Abraham tai Aadam, mikä saa sydämemme palamaan rinnassamme, kun katselemme niiden suurenmoisia to-
tuuksia, jotka meille avataan. Joseph-näkijä on esitellyt meille jonkin verran Abrahamin kirjaa, jonka [Abraham] kirjoitti omalla kädellään mutta joka on ollut ihmisiltä kadoksissa viimeiset neljä tuhatta vuotta mutta on nyt tullut valoon Jumalan armosta.²²

Abrahamin kirjan totuudet ovat todella ylentäviä, suurenmoisia ja loistavia, ja ne ovat niiden runsaiden aarteiden joukossa, jotka meille ilmoitetaan viimeisinä päivinä.²³

Pyhien kirjoitusten profetiat voivat auttaa meitä valmistautumaan viimeisten aikojen tapahtumiin.

Veljet ja sisaret, lukekaamme Jumalan ilmoituksia itseksemme, ja kun luemme niitä, uskokaamme niihin ja yrittäkäämme elää sillä tavoin, että voimme olla valmiita mihin tahansa koettelemukseen, joita Herralla saattaa olla meitä varten varattuna, ja että voimme tunnustaa Hänen kätensä kuten Job ja olla arvostelematta Häntä Hänen sallimuksistaan kohdallamme. Ellemme voi käsittää niitä nyt, me tulemme käsittämään ne jonkin ajan kuluttua.²⁴

”Mikä olen minä, joka tein ihmisen, sanoo Herra, että pitäisin syyttömänä sitä, joka ei noudata minun käskyjäni? Mikä olen minä, sanoo Herra, että olisin luvannut mutta en olisi täyttänyt?” [Ks. OL 58:30–31]. – – Olemme sanoneet kerta toisensa jälkeen ja vuosi toisensa jälkeen, että me elämme hyvin epätavallista aikaa, sukupolvea ja taloudenhoitokautta, ja se on totta. Aika vierii eteenpäin tuoden mukanaan tapahtumia ja täyttäen Jumalan ilmoituksia etenkin meille. Me elämme pimeyden aikaa; epäily ja epäusko peittävät koko maan pinnan. – – Myöhempien aikojen pyhistä on hämmästyttävää nähdä se pimeyden ja epäuskon määrä, joka vallitsee maan päällä. Siksi meiltä myöhempien aikojen pyhiltä vaaditaan minun mielestäni enemmän uskollisuutta, että

eläisimme uskontomme mukaan ja niiden Jumalan eri ilmoitusten mukaan, jotka sisältyvät Raamattuun, Mormonin kirjaan ja Opin ja liittojen kirjaan.

Näemme silmiemme edessä vuodesta toiseen taivaan ja maan merkit ja profetian täyttymisen, mutta kuinka paljon me kansana vahvistamme uskoamme Jumalaan? Vahvistummeko me siinä samassa suhteessa kuin epäusko lisääntyy maailmassa? Ehkä minä en ole tuomari, mutta minusta näyttää, ettemme me sitä käsitä. Työ, jossa olemme mukana, ja Raamattu, Mormonin kirja ja Opin ja liittojen kirja ovat aivan yhtä totta tänään kuin ne olivat 20, 30 tai 40 vuotta sitten. – – Sanon, että tämä työ on aivan yhtä totta nyt kuin silloin, ja niin on myös sanonta, jota lainasin: ”Mikä olen minä, joka tein ihmisen, sanoo Herra, että pitäisin syyttömänä sitä, joka ei noudata minun käskyjäni? Mikä olen minä, sanoo Herra, että olisin luvannut mutta en olisi täyttänyt?” Uskon, että Herra tekee sen mitä sanookin. Uskon, että Hän täyttää lupauksensa myöhempien aikojen pyhille ja maailmalle, Siionille ja Babylonille. Ja jos Hän niin tekee, niin meitä myöhempien aikojen pyhinä odottaa jokin, mikä meidän on tehtävä.²⁵

Haluan sanoa myöhempien aikojen pyhille: Osoittakaa uskoa Jumalaan ja osoittakaa uskoa Hänen ilmoituksiinsa ja lukekaa niitä ja pohtikaa niitä ja rukoilkaa vilpittömästi, että ymmärtäisitte oikein kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, että kasvaisitte valossa ja Jumalan tuntemisessa ja näkisitte sen, miten tärkeää on elää uskontonne mukaan ja elää oikeamielisesti Hänen edessään.²⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä mielestäsi tarkoittaa se, että lukee pyhiä kirjoituksia ”samassa Hengessä kuin missä ne on annettu” (s. 120)?
- Kertaa ensimmäinen kappale sivulta 121. Kuinka pyhät kirjoitukset antavat suojaa Paholaisen vaikutusta vastaan?

- Toisessa kappaleessa sivulla 121 presidentti Woodruff neuvoo meitä tekemään kolme asiaa pyhien kirjoitusten suhteen. Miksi nämä toimet ovat tärkeitä?
- Miksi on tärkeää tutkia sekä Raamattua että Mormonin kirjaa? (Ks. s. 121–123; ks. myös 1. Nefi 13:40; 2. Nefi 3:12.)
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen presidentti Woodruffin todistuksessa Opista ja liitoista? (Ks. s. 123–124.) Millä tavoin Oppi ja liitot on ”meidän testamenttimme”?
- Wilford Woodruff sanoi, että Abrahamin kirjassa olevat totuudet ovat ”runsaita aarteita” (s. 125). Mitä aarteita sinä olet löytänyt Kallisarvoisesta helmestä?
- Kuinka pyhät kirjoitukset auttavat meitä valmistautumaan ”siihen, mitä elämässä tulee tapahtumaan”? (Ks. s. 121, 125–126.)
- Mitä olet tehnyt, jotta pyhien kirjoitusten tutkimisesi olisi merkityksellistä? Mitkä pyhien kirjoitusten kohdat ovat olleet sinulle erityisen hyödyllisiä? Kuinka nämä kohdat ovat auttaneet sinua?
- Kuinka vanhemmat, isovanhemmat ja opettajat voivat auttaa lapsia ja nuoria tutkimaan pyhiä kirjoituksia ja soveltamaan niitä elämäänsä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: 1. Tim. 4:13–16; 2. Tim. 3:16; 1. Nefi 15:24; Hel. 3:29–30; Moroni 10:3–5.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 1. maaliskuuta 1845, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
2. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 7. kesäkuuta 1845.
3. *History of the Church*, osa 7, s. 426; ks. myös Wilford Woodruffin päiväkirja, 7. kesäkuuta 1845.
4. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1887, s. 742.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1.
6. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 226.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7. syyskuuta 1880, s. 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1.
9. *Contributor*, elokuu 1895, s. 639.
10. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1887, s. 742.
11. *Deseret Weekly*, 21. syyskuuta 1889, s. 394.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
13. ”Mormonism Brought Prominently before the Public”, *Millennial Star*, 5. elokuuta 1897, s. 493.

14. *Deseret Weekly*, 19. huhtikuuta 1890, s. 560.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. toukokuuta 1873, s. 1.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 16. elokuuta 1881, s. 1.
18. *Deseret Weekly*, 19. huhtikuuta 1890, s. 560.
19. *Millennial Star*, 10. marraskuuta 1896, s. 741.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. heinäkuuta 1881, s. 1.
21. "The Keys of the Kingdom", *Millennial Star*, 2. syyskuuta 1889, s. 548.
22. Wilford Woodruffin päiväkirja, 19. helmikuuta 1842.
23. Wilford Woodruffin päiväkirja, 19. maaliskuuta 1842.
24. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
25. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
26. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30. heinäkuuta 1878, s. 1.

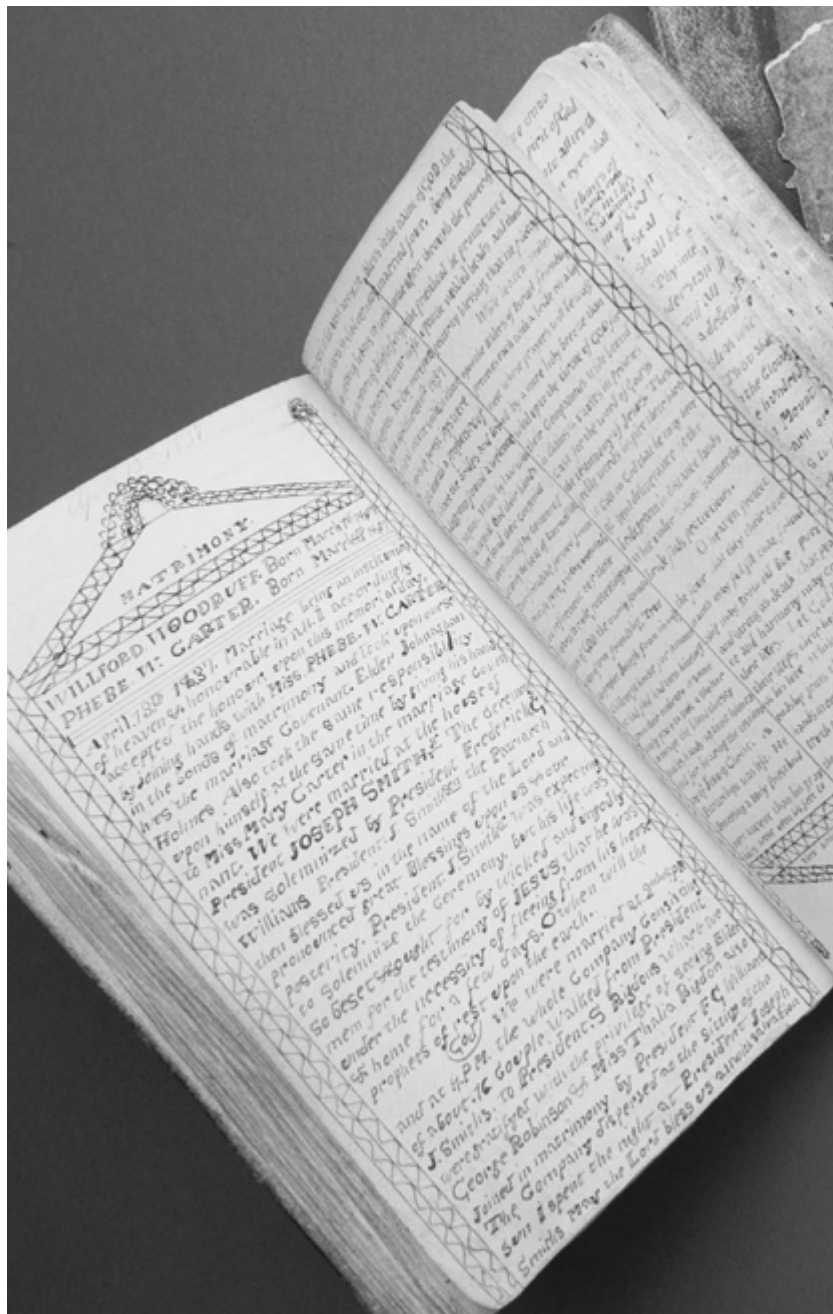
Päiväkirjat – ”kultaa paljon kalliimpia”

Päiväkirjamme ovat arvokkaita meille henkilökohtaisesti, ja ne voivat myös tuoda siunauksia perheellemme ja kaikille tuleville sukupolville.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Vuonna 1835 Wilford Woodruff aloitti ensimmäisen päiväkirjansa ”uskoen, että se on hyödyllinen kerratessamme omaa elämäämme ja että paitsi etuoikeutemme niin myös velvollisuutemme on pitää täsmällistä kirjaa tekemisistämme”. Hän kirjoitti: ”Tätä tarkoitusta varten aion tästä lähtien pyrkiä pitämään päiväkirjaa matkoistani, että vaadittaessa voin tehdä tiliä taloudenhoitotehtävästäni.”¹ Hän piti päiväkirjaa lähes 63 vuoden ajan. Viimeinen merkintä on elokuun 31. päivältä 1898, kaksi päivää ennen hänen kuolemaansa. Hänen päiväkirjamerkintänsä jättävät toden ja uskollisen aikakirjan hänen henkilökohtaisesta elämästään osoittaen hänen rakkautensa perhettään kohtaan, hänen kiinnostuksensa ympäristöönsä kohtaan, hänen uutteruutensa päivittäisten tehtävien hoitamisessa, hänen uskonsa koettelemuksissa ja hänen todistuksensa ja ymmärryksensä evankeliumista. Merkinnät tarjoavat myös välähdyksiä muiden tuon ajan kirkon jäsenten elämään.

Sen lisäksi että Wilford Woodruff kirjoitti omasta elämästään ja palvelutyöstään, hän piti perusteellista aikakirjaa kirkon historiasta. Hän selitti: ”Minua on innoitettu ja mieltäni on liikutettu pitämään päiväkirjaa ja kirjoittamaan tämän kirkon asioista siinä määrin kuin voin. En ymmärtänyt, miksi tunteisiini vaikutettiin niin voimakkaasti tämän kirkon varhaisvaiheissa, mutta ymmärrän sen nyt. Olen harvoin jos koskaan kuullut veli Josephin tai kahdentoista saarnaavan tai opettavan mitään periaatetta tuntematta itseäni levottomaksi kuin kala kuivalla maalla, kunnes olen kirjoittanut sen

Tälle päiväkirjansa sivulle Wilford Woodruff kirjoitti, mitä hän ajatteli avioliitostaan Phoebe Whittemore Carterin kanssa.

muistiin. Sitten minusta tuntui oikealta. Saatoin kirjoittaa jonkin Josephin saarnan viikko sen jälkeen, kun se oli pidetty, melkein sanasta sanaan, ja kun se oli kirjoitettu, se otettiin minulta pois eli hävisi mielestäni. Se oli Jumalan minulle antama lahja.”²

Osana pyrkimystään tallentaa kirkon historiaa presidentti Woodruff merkitsi muistiin tärkeitä yksityiskohtia kokouksista, joihin hän osallistui. Eräässä kokouksessa hän opetti periaatteen, jota voidaan soveltaa niin päiväkirjoihin kuin kirkon virallisiin aikakirjoihinkin: ”Kulkiessamme vuolaassa virrassa emme voi astua samaan veteen kahta kertaa. Samoin emme voi käyttää samaa aikaa kahteen kertaan. Kun astumme tuosta ovesta ulos, työskentely tässä kokouksessa päättyy meiltä ikuisiksi ajoiksi. Me emme koskaan enää käytä tämän illan aikaa. Eikö meidän siis pitäisi pitää aikakirjaa työstämme, opetuksista ja neuvoista, joita annamme tässä kokouksessa? Kyllä pitäisi.”³

Päiväkirjoillaan presidentti Woodruff antoi kestävän lahjan jälkeläisilleen ja kaikille kirkon jäsenille. Elämäkerran kirjoittaja Matthias F. Cowley huomautti: ”Wilford Woodruffin elämä oli täynnä ihmeitä. Se oli yksinkertaista elämää, jossa hän toi avoimesti esiin sydämensä ja tarkoituksensa. Hänen ilmaustensa suoruus, hänen tarkkuutensa yksityiskohdissa ja hänen tunnontarkka pitäytymisensä totuudessa tekivät hänestä kenties parhaan tapahtumien tallentajan koko kirkon historiassa.”⁴ Vanhin B. H. Roberts, seitsemänkymmenen ensimmäisen neuvoston jäsen ja huomattava kirkon historioitsija, kirjoitti: ”Presidentti Woodruffin palvelu oli todella tärkeää kirkolle. Hänen päiväkirjansa, joita kirjoitettiin säännöllisesti ja järjestelmällisesti ja siististi ja jotka on sidottu tukevasti – – muodostavat alkuperäisiä asiakirjoja sisältävän historiallisen aarteen, joka on korvaamaton. Noiden päiväkirjojen ansiosta kirkolla on luotettava aikakirja uuden taloudenhoitokauden profetaan – Joseph Smithin – saarnoista ja sanoista, jotka ilman presidentti Woodruffia olisivat kadonneet ikuisiksi ajoiksi. Sama pitää paikkansa Brigham Youngin saarnojen ja sanojen ja muiden kirkon johtavien vanhinten suhteen; [ja] pöytäkirjat tärkeistä neuvostojen kokouksista, päätöksistä, tuomioista, menettelytavoista ja monista virallisista yksityisluontoisista toimenpiteistä, joita ilman historian kirjoittaja ei kykenisi saamaan oikeaa näkemystä monista

asioista – kaikissa näissä suhteissa nämä presidentti Woodruffin päiväkirjat ovat korvaamattomia.”⁵

Useimmat tässä luvussa olevat lainaukset on otettu presidentti Woodruffin muistiin merkitsemistä saarnoista, joita hän piti pappeuskokouksissa. Vaikka nämä sanat on usein osoitettu vanhimille, hänen opetuksensa ovat arvokkaita kaikille kirkon jäsenille.

Wilford Woodruffin opetuksia

Kun me merkitsemme muistiin elämämme historiaa, siitä on hyötyä itsellemme, jälkeläisillemme ja kirkolle.

Tämän kirkon ja valtakunnan aikakirjaa ja historiaa tullaan tarvitsemaan tulevaisuudessa. Maan päällä ei ole ollut yhtään taloudenhoitokautta, jonka tapahtumat ovat kiinnostavampia kuin sen, jota me elämme. – –

On totta, että Joseph Smith kirjoitti historiaa omasta elämästään ja niistä asioista, jotka jossakin määrin liittyivät häneen. Hän on nyt kuollut, mutta hänen elämänsä ja todistuksensa julkaistaan nyt maailmalle. – – Myös presidentti Youngilla [oli] kirjureita, jotka [merkitsivät muistiin] hänen päivittäisiä toimiaan ja elämäänsä, mikä on oikein ja hyvää. Mutta onko siihen merkitty muistiin niiden monien tuhansien apostolien ja vanhimpien elämänhistoria ja kanssakäyminen Jumalan kanssa, jotka ovat tai tulevat olemaan kaikkialla maailmassa jokaisen kansakunnan keskuudessa taivaan alla? Ei, totisesti ei. Kirjoittakaa siis kaikki te Israelin vanhimmat historianne ja kanssakäymisenne Jumalan kanssa kaikkialla maailmassa omaksi hyödyksenne ja jälkeläistenne hyödyksi, Israelin huoneen hyödyksi, juutalaisten ja pakanoiden hyödyksi, tulevien sukupolvien hyödyksi.⁶

Muutamat eivät ehkä pidä tärkeänä kirjoittaa tai pitää aikakirjaa työstämme tai Jumalan työstä, mutta minä uskon, että se on. Muutoin profeetat eivät olisi tunteneet innoitusta kehottaa meitä uskollisuuteen tässä asiassa. Herra on sanonut meille, että se, mitä me sinetöimme maan päällä, on sinetöity taivaassa, ja se, mitä me merkitsemme kirjoihin maan päällä, merkitään kirjoihin taivaassa, ja sitä, mitä ei sinetöidä eikä merkitä kirjoihin maan päällä, ei sinetöidä eikä merkitä kirjoihin taivaassa [ks. OL 128:7–8).

Vaikuttaa siis siltä, että on hyvin tärkeää, että me pidämme todenmukaista ja uskollista aikakirjaa kaikista asioista.⁷

Jotkut saattavat sanoa, että [päiväkirjan pitäminen] on hyvin vaivalloista. Mutta meidän ei pitäisi sanoa vaivalloiseksi mitään, mikä saa aikaan hyvää. Pidän sitä osaa elämästäni, jonka olen käyttänyt päiväkirjan pitämiseen ja historian kirjoittamiseen, erittäin hyödyllisesti käytettynä.⁸

Ellei näköpiirissä olisi mitään muuta syytä [paitsi] saada etuoikeus lukea omia päiväkirjojamme ja että lapsemme saavat lukea niitä, se korvaisi ajan, joka on käytetty niiden kirjoittamiseen.⁹

Meidän tulee merkitä muistiin Jumalalta saamamme siunaukset ja viralliset toimmemme kirkossa.

Jokaisen ihmisen tulee kirjoittaa lyhyt historia elämästään: vanhemmistaan, syntymästään, uskonnostaan, milloin hänet kastettiin ja kuka hänet kastoi, milloin asetettiin mihinkin pappeuden virkaan ja kuka sen teki – esittää lyhyt selostus kaikista lähetystyötehtävistään ja kaikista virallisista toimistaan ja kanssakäymisistään Jumalan kanssa. Jos hän sitten kuolee ja historioitsijat haluaisivat julkaista hänen historiansa, heillä olisi jotakin, johon nojautua. Monet ehkä ajattelevat, että tämä on kuiva aihe ja merkityksetön, mutta minulle se ei ole.¹⁰

Neuvoisin teitä hankkimaan kaikki siunauksenne kirjoitettuina ja säilyttämään ne. – – Haluan pyytää teitä tekemään aikakirjan elämänne jokaisesta virallisesta toimesta. Jos kastatte, konfirmoitte, asetatte virkaan tai siunaatte kenet tahansa tai annatte siunauksia sairaille, kirjoittakaa siitä selostus. Jos jokainen mies tekee näin, kirkko voi tehdä siitä paikkansa pitävän merkinnän. – – Jos Jumalan voima ja siunaukset ilmenevät niin, että pelastutte vaaralta – – teidän tulee merkitä se muistiin. Pitäkää kirjaa kanssakäymisistänne Jumalan kanssa päivittäin. Minä olen kirjoittanut kaikista siunauksista, joita olen saanut, enkä vaihtaisi niitä edes kultaan.¹¹

Eikö meillä pitäisi olla riittävästi kunnioitusta Jumalaa kohtaan tehdä aikakirja niistä siunauksista, jotka Hän vuodattaa yllemme, ja virallisista toimista, jotka me teemme Hänen nimessään maan päällä? Minusta meidän pitäisi.¹²

Kirkon presidenttikunta, joka johtaa meitä nyt – – pitää historiaa sekä Jumalan että ihmisen kanssakäymisestä heidän kanssaan – – ja se tulee olemaan kiinnostava miljoonille tulevissa sukupolvissa. Mutta vapauttaako se ne monet tuhannet vanhimmat ja yli-papit ja apostolit, jotka ovat matkustaneet monia vuosia ja rakentaneet tätä kirkkoa ja valtakuntaa ja joilla on ollut Pyhän Hengen lahjat, niin että heillä on ollut voima parantaa sairaita ja ajaa ulos riivaajia, avata sokeiden silmät ja aukaista kuurojen korvat, saada rammat kävelemään – – ja käskeneet pahoja henkiä ja ne ovat totelleet heitä ja joilla on ollut suojelusenkeleitä varjelemassa heitä vaaralta ja kuolemalta? Kysyn, eivätkö veljet, joita on siunattu näillä asioilla, pidä niitä muistiin merkitsemisen arvoisina? Eivätkö he edes tartu sen vertaa kynään, että jättäisivät joitakin muistiinpanoja lapsilleen ja tuleville sukupolville luettavaksi? Minä sanon, että heidän pitäisi. Olen sitä mieltä, että Herra vaatii sitä meidän käsistämme, ja se on rikas ja pyhä perintö, johon jälkeläisemme ovat syystä oikeutettuja.¹³

**Meidän tulisi laatia aikakirjaa tapahtumista
sitä mukaa kuin ne tapahtuvat.**

Me olemme kansa, jonka Jumala on asettanut perustamaan valtakuntansa maan päälle, rakentamaan Siionin ja valmistamaan tietä Jeesuksen Kristuksen tulemiseen. Eikö meidän siis tulisi pitää päiväkirjaa, aikakirjaa ja historiaa Jumalan kanssakäymisistä [meidän] kanssamme, kun niitä tapahtuu päivä toisensa jälkeen silmiemme edessä? Kyllä tulisi. – –

– – Sen sijaan että löisi laimin tämän puolen työstämme, pitkään jokainen mies, joka kykenee, päivä- ja aikakirjaa tapahtumista sitä mukaa kuin ne tapahtuvat silmiemme edessä päivä päivältä. Siitä tulee arvokas perintö lapsillemme, ja se on suureksi hyödyksi tuleville sukupolville kertoessaan heille todellisen historian kirkon ja Jumalan valtakunnan noususta ja edistymisestä maan päällä tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella sen sijaan että antaisimme viholistemme kirjoittaa valheellisen historian Kristuksen tosi kirkosta.¹⁴

Emme ole taipuvaisia ajattelemaan tapahtumien merkitystä silloin, kun ne meille tapahtuvat, mutta me tunnemme niiden merkityksen myöhemmin. Me elämme sukupolvessa, joka on yksi

tärkeimmistä, missä ihminen on koskaan elänyt maan päällä, ja meidän tulisi kirjoittaa selonteko noista tärkeistä tapahtumista, jotka tapahtuvat silmiemme edessä profetioiden ja Jumalan ilmoitusten täyttymiseksi. Suuri tulva ilmoituksia täytyy meidän aikanamme, ja kun ne tapahtuvat silmiemme edessä, me haluamme kirjoittaa niistä aikakirjaa.¹⁵

Lasten tulisi aloittaa päiväkirjan kirjoittaminen varhain.

Haluan sanoa nuorille ystävilleni, että on suuri siunaus heille ja heidän lapsilleen heidän jälkeensä, jos he pitävät päivittäin kirjaa siitä, mitä heille ja heidän ympärillään tapahtuu. Hankkikoot kaikki pojat ja työt pienen kirjan ja kirjoittakoot siihen hiukan melkein joka päivä.

”Mitä minä kirjoittaisin?” te kysytte. Kirjoittakaa mitä tahansa, mikä on säilyttämisen arvoista tai parasta mitä voitte, ja jos aloitatte sen kun olette nuoria, se on teille melko helppoa, kun teistä tulee miehiä ja naisia. Kuinka mieluisaa olisikaan teille ja lapsillenne 30, 50 tai 80 vuotta tästä eteenpäin istuutua lukemaan, mitä ympärillänne tapahtui lapsuudessanne ja nuoruudessanne! Ettekö haluaisi lukea, mitä isällenne, äidillenne ja isovanhemmillenne tapahtui, kun he olivat nuoria ja heidän elämänsä aikana? Mutta tavoite ei ole niinkään saada teitä pitämään päiväkirjaa, kun olette nuoria, kuin saada teitä jatkamaan sitä sitten kun teistä tulee miehiä ja naisia, jopa koko elämänne ajan. Sitä tarvitaan erityisesti sukupolvesta, jossa elätte, sillä te elätte tärkeimmässä sukupolvesta, mitä ihmislapset ovat koskaan nähneet, ja on paljon tärkeämpää, että te alkaisitte pitää päiväkirjaa varhain ja noudattaisitte sitä tapaa elämänne ajan, kuin että muut sukupolvet tekisivät niin.

Te olette Siionin lapsia, ja Jumala on kutsunut vanhempanne rakentamaan Kristuksen kirkkoa ja Jumalan valtakuntaa maan päälle näinä viimeisinä aikoina, ja pian vanhempanne kuolevat ja teidän on otettava heidän paikkansa. Teistä tulee isiä ja äitejä ja [teistä] pienistä pojista – – tulee profettoja, apostoleita ja vanhimpia, ja te elätte niin kauan, että matkustatte saarnaamaan evankeliumia, ja te elätte niin kauan, että saatte Herran sanan. Silloin on hyvin tarpeellista, että pidätte päiväkirjaa ja kirjoitatte muistiin kanssakäymisenne Herran kanssa. – –

"Hankkikoot kaikki pojat ja tytöt pienen kirjan ja kirjoittakoot siihen biukan melkein joka päivä."

– – Minulle ja perheelleni on nyt suuri ilo istuutua lukemaan merkintöjä matkoistamme, joilla olemme olleet ja mitä olemme tehneet ja Jumalan kanssakäymisistä kanssamme ja monista hyvistä hetkistä, joita meillä on ollut ystäviemme kanssa. Voin lukea päiväkirjoistani hyviä opetuksia, joita olen kuullut monia vuosia sitten presidenteiltä Joseph Smith, Brigham Young ja Heber C. Kimball ja kahdeltatoista apostolilta ja monilta muilta hyviltä vanhimmilta, ja hyvistä hetkistä, joita meillä on ollut yhdessä. Jos nuoret ystäväni alkaisivat tehdä niin ja jatkaisivat tapaa, se on heille tulevana päivinä paljon arvokkaampaa kuin kulta.¹⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Miksi presidentti Woodruffin päiväkirjat ovat tärkeitä kirkolle? (Ks. s. 129, 131.) Mitä presidentti Woodruff mahtaisi sanoa ihmisille, jotka ajattelevat, ettei heidän päiväkirjoillaan ole koskaan mitään merkitystä kenellekään toiselle?

- Mitä kirkossa on tapahtunut elämäsi aikana? Kuinka muistiinpanosi näistä tapahtumista saattaisivat auttaa lapsiasi ja lastenlapsiasi?
- Kertaa ensimmäinen kokonainen kappale sivulta 131. Miten presidentti Woodruffin sanat tässä kappaleessa soveltuvat päiväkirjan pitämiseen? Pohdi, mikä merkitys on tärkeillä tapahtumilla, joista nykyiset ja tulevat sukupolvet eivät saa tietää.
- Silmäile lukua ja etsi eri tyyppistä tietoa, jota meidän tulisi sisällyttää päiväkirjaamme. Mitä hyötyä sellaisista aikakirjoista on meille henkilökohtaisesti? Mitä hyötyä niistä on perheellemme?
- Mitä haluaisit tietää esivanhempiesi elämästä? Mitä se kertoo siitä, mitä sinä voisit kirjoittaa päiväkirjaasi?
- Miksi on tärkeää kirjoittaa tapahtumista heti niiden tapahduttua? (Ks. s. 134–135.) Kuinka me voimme järjestää aikaa päiväkirjan kirjoittamiseen?
- Ota esiin sivut 135–136 ja kertaa presidentti Woodruffin neuvot lapsille ja nuorille. Kuinka vanhemmat ja isovanhemmat voivat välittää nämä ideat lapsilleen ja lastenlapsilleen? Miten voisit käyttää näitä ideoita perheilläsä tai perheneuvostossa?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: 1. Nefi 1:1; Omni 17; Moosia 1:1–6; Alma 37:1–9; Moos. 6:5–6.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, ei päivämäärää, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
2. Wilford Woodruffin päiväkirja, 17. maaliskuuta 1857.
3. Wilford Woodruffin päiväkirja, 17. maaliskuuta 1857.
4. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors As Recorded in His Daily Journals*, 1964, s. v.
5. *A Comprehensive History of the Church*, osa 6, s. 354–355.
6. Wilford Woodruffin päiväkirja, 15. helmikuuta 1853.
7. Wilford Woodruffin päiväkirja, 17. maaliskuuta 1857.
8. Wilford Woodruffin päiväkirja, 12. helmikuuta 1862.
9. Wilford Woodruffin päiväkirja, 6. syyskuuta 1856.
10. Wilford Woodruffin päiväkirja, 17. maaliskuuta 1857.
11. Wilford Woodruffin päiväkirja, 6. syyskuuta 1856.
12. Wilford Woodruffin päiväkirja, 12. helmikuuta 1862.
13. Wilford Woodruffin päiväkirja, 18. marraskuuta 1855.
14. Wilford Woodruffin päiväkirja, 12. helmikuuta 1862.
15. Wilford Woodruffin päiväkirja, 6. syyskuuta 1856.
16. ”Keep a Journal”, *Juvenile Instructor*, 1. tammikuuta 1867, s. 5–6.

Hengellisen perintömme muistaminen

*Kertomukset varhaisten myöhempien aikojen
pyhien uhrauksista ja uskosta voivat innoittaa
meitä olemaan uutterampia liittojemme pitämisessä
ja Jumalan valtakunnan rakentamisessa.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Opettaessaan kirkon jäseniä presidentti Wilford Woodruff toisti usein kertomuksia varhaisten myöhempien aikojen pyhien uskosta ja rohkeudesta. Hän kannusti oman sukupolvensa ihmisiä pysymään uskossa ja kehotti nousevaa polvea seuraamaan esivanhempiensa esimerkkiä – ”pitämään mielessään raadannan, huolet ja vaikeudet, joita [heidän] isänsä kestivät laskeutessaan Jumalamme Siionin perustuksen”.¹ Hän sanoi: ”Meitä on johdettu nykyiseen aikaan [Jumalan] armosta. Olemme saaneet päällemme moninkertaisesti Jumalan siunauksia vuodesta toiseen, ja meille on suotu enemmän kuin ansaitsemme, ja saamamme neuvot ja ohjeet ovat olleet hyviä. Toivon, että me olemme viisaita emmekä sivuuta noita asioita turhina tarinoina vaan että otamme niistä opiksemme ja olemme valmiita kaikkeen, mitä käsistämme vaaditaan.”²

Tässä luvussa on presidentti Woodruffin selonteko neljästä tapahtumasta, jotka olivat merkittäviä hänen omassa elämässään ja kirkon historiassa: 1) Siionin leirikunta 2) Herran käskyn noudattaminen tapaamisesta temppelitontilla Far Westissä Missourissa 3) sairaiden parantaminen Illinoisin Commercessä ja Iowan Montrossessa sekä 4) pioneerien saapuminen Suolajärven laaksoon. Nämä selonteot ovat osa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jokaisen jäsenen hengellistä perintöä.

Wilford Woodruffin opetuksia

Siionin leirikunta

Vuonna 1833 hillitön väkijoukko karkotti Jumalan pyhät Jacksonin piirikunnasta Missouriista Clayn piirikuntaan. – – Heidän talonsa poltettiin ja heidän omaisuutensa tuhottiin ja heidät ajettiin pennittöminä ja hätää kärsivinä [Missouri]joen yli. Neuvosto [tuolla alueella] kutsui vapaaehtoisia lähtemään Kirtlandiin, tuhannen mailin [1600 km] päähän pyytämään profeetta Josephilta neuvoja siitä, mitä pitäisi tehdä. Parley P. Pratt, joka oli nyt perheineen vail-la mitään maallista elinkeinoa, ja Lyman Wight, jonka vaimo makasi metsässä kaatuneen puun vierellä kolmen päivän ikäisen vauvan kanssa ilman ruokaa, vaateista tai suojaa, tarjoutuivat lähtemään käymään Jumalan profeetan luona. – –

Kun vanhimmat Pratt ja Wight saapuivat Kirtlandiin, he kertoivat kärsimyksistään profeetta Josephille, joka kysyi Herralta, mitä hänen pitäisi tehdä. Herra käski hänen lähteä ja koota Herran huoneen voiman, nuoret ja keski-ikäiset miehet, ja lunastaa Siionin. – – Jumalan tahto oli, että heidän tuli koota 500 miestä, mutta he eivät saaneet lähteä, ellei heillä ollut vähintäänkin sata miestä [ks. OL 103]. Herran pyhät saivat kokoon 205 miestä, joista useimmat kokoontuivat Kirtlandiin keväällä 1834. – – Meidät järjestettiin kymmenen miehen komppanioiksi, joilla kullakin oli kapteeni, ja Jumalan profeetta johti tätä 205 miehen Israelin leirikunnan komppaniaa tuhannen mailin [1 600 km] matkalla.

– – Herran profeettansa kautta antamat neuvot ja sana ja sen täytyminen sekä ilomme ja surumme noiden paikkojen ja tapahtumien yhteydessä ovat syöpyneet sydämeemme kuin rautakynällä kiveen kirjoitettuina, ja niiden historia elää kautta kaikkien aikojen ja iankaikkisuuden.³

Minä olin Siionin leirikunnassa Jumalan profeetan kanssa. Näin Jumalan kanssakäymisen hänen kanssaan. Näin Jumalan voiman hänen kanssaan. Näin, että hän oli profeetta. Se, mitä hänelle ilmoitettiin Jumalan voimasta tuossa tehtävässä, oli suuri-arvoista minulle ja kaikille, jotka ottivat vastaan hänen ohjeensa. Viittaaan yhteen tapaukseen. Vähän ennen kuin me saavuimme

*Presidentti Woodruff sanoi Siionin leirikunnasta
pubuessaan: "Me saimme kokemusta, jota emme koskaan
olisi voineet saada millään muulla tavalla."*

Missouriin, Joseph kutsui leirikunnan kokoon. Siellä hän profetoi meille ja kertoi meille, mikä meitä odotti. Hän kertoi meille syyn, miksi rangaistus kohtaisi meitä. Hän sanoi: "Te pidätte minua samanlaisena poikasena kuin te muut. Te ette ole tajunneet asemaani Herran edessä. Mutta tätä leirikuntaa odottaa rangaistus." Hän sanoi meille, että se kohtaisi meitä, koska hänen neuvojaan ei ollut toteltu. Tunnin kuluttua siitä, kun saavuimme Missouriin ja pystytimme telttamme – miehiä alkoi kaatua toinen siellä, toinen täällä, ja hetken päästä meillä oli tusina leirikuntalaisistamme makaamassa huovilla koleraan sairastuneina. Nähdessään sen Jumalan profetta tunsu myötätuntoa heitä kohtaan, ja hän ja Hyrum laskivat kätensä veli Carterin päälle, ensimmäisen miehen, joka sairastui, mutta heti kun he tekivät niin, he sairastuivat itse, ja heidän kummankin oli lähdettävä leiristä. Hän sanoi jälkeinpäin: "Kerroin teille, mitä tulisi tapahtumaan, ja kun koettelemus tuli, ojensin käteni pysäyttääkseni sen ja olin hyvin vähällä joutua itsekkin sen uhriksi." Tuo palvelutehtävä oli minusta hyvin mielenkiintoinen.⁴

Kun lähestyimme Clayn piirikuntaa Missourissa, Jacksonin piirikunnan asukkaat tulivat hyvin levottomiksi, ja lautta, jossa oli kaksitoista miestä, tuli Missourijoen yli Libertyyn Clayn piirikunnassa kutsumaan asukkaita kokoukseen oikeustalolle. He pitivät palopuheita villitäkseen ihmisiä lähtemään tuhoamaan mormonien leirikunnan. Mutta Clayn piirikunnan asukkaat eivät tuntuneet halukkailta tekemään niin. – –

Jacksonin piirikunnasta koottiin kuitenkin joukkio sekä ratsuettia jalkamiehiä, jotka ylittivät joen Clayn piirikuntaan ja tulivat meitä vastaan hävittääkseen meidät. Me olimme leiriytyneet Fishingjoen itäpuolelle, ja heidän aikomuksenaan oli ryhtyä siellä taisteluun meitä vastaan. Leirydyimme baptistikirkon viereen kirkkaan taivaan alle eikä pilveäkään ollut näkyvissä. Heti kun olimme saaneet telttamme pystytettyä, leirin halki ratsasti kaksi miestä kiroillen ja vannoen kauheasti. – – Kun he ratsastivat leiristä itään päin, luoteeseen ilmaantui pieni pilvi, joka alkoi avautua kuin käärö, ja pian pilvi, joka oli musta kuin muste, reunusti koko taivasta päämme yllä. Hetken päästä salammat leimahtelivat, ukkonen jyrisi, satoi kaatamalla vettä ja rakeita, joista jotkin olivat noin punarinnan munan kokoisia, ja ne peittivät pian maan kuin valkoinen viitta. Meidän kaikkien oli paettava kirkkoon suojiin. Profeetta Joseph oli viimeisten sisään tulleiden joukossa.⁵

Tultuaan sisään profeetta Joseph ravisteli vettä hatustaan ja vaatteistaan ja sanoi: ”Pojat, tällä on jokin tarkoitus. Jumala on tässä myrskyssä.” Me lauloimme ylistystä Jumalalle ja makasimme koko yön penkeillä suojassa katon alla, kun taas vihollisemme olivat piiskaavan myrskyn armoilla.⁶

Joki, jonka olisimme voineet ylittää miltei kuivin jaloin leiriytyessämme, nousi 20 jalkaa [6 m], niin ettei vihollinen päässyt luoksemme lännestä, ja idässä olevan ratsuväen oli paettava kouluun tai mihin tahansa suojaan, jonka kykenivät löytämään suurilta rakeilta, joita putoili heidän keskelleen. Rakeet ja myrsky ylipäätään ajoivat heidän hevosiaan ja hajottivat ne satuloineen ja suitsineen monien mailien säteelle metsään, eikä niitä löydetty moneen päivään.⁷

Koulussa olleen komppanian kapteenin kerrottiin sanoneen, että oli outoa, etteivät he voineet tehdä mitään mormoneja vastaan

niin ettei olisi tullut jokin raemyrsky tai jokin muu asia estämään heitä tekemästä mitään, mutta he eivät olleet taipuvaisia tunnustamaan, että Jumala taisteli taistelujamme.⁸

Olimme kiitollisia siitä, että Herra taisteli taistelumme ja vapautti meidät ja että vihollisemme eivät yrittäneet enää tulla kimppeemme.

Seuraavana aamuna (22. kesäkuuta) Fishingjoella saatiin ilmoitus, joka on merkitty Opin ja liittojen lukuun 105 [ks. jakeet 9–11, joissa Herra lopettaa Siionin leirikunnan alkuperäisen tehtävän]. Siitä päivästä lähtien ihmisten sydämet Clayn piirikunnassa pehmenivät, ja me jatkoimme matkaamme tuohon piirikuntaan pystyttäen viimeisen leirimme – – jossa koimme joitakin vaikeuksia profetta Josephin suun kautta tulleen Herran sanan täyttymiseksi. – –

Viivyttyään muutamia päiviä saattamassa kirkkoa järjestykseen Clayn piirikunnassa profetta Joseph palasi Kirtlandiin niiden Siionin leirikunnan jäsenten kanssa, joilla oli perhe, mutta ne meistä, joilla ei ollut, jäimme Missouriin siihen asti kunnes [me] lähdimme muihin osiin kansakuntaa saarnaamaan Kristuksen evankeliumia.⁹

Kun Siionin leirikunnan jäsenet kutsuttiin, monet meistä eivät olleet koskaan nähneet toisiaan; me olimme vieraita toisillemme, eivätkä monet olleet koskaan nähneet profettaa. Meidät oli hajotettu laajalle, niin kuin maissi siivilässä, kaikkialle kansakunnan keskuuteen. Olimme nuoria miehiä, ja meidät kutsuttiin tuona varhaisena aikana lähtemään lunastamaan Sionia, ja se, mitä meidän oli tehtävä, se meidän oli tehtävä uskon turvin. Me kokoonnuimme eri osavaltioista yhteen Kirtlandiin ja lähdimme lunastamaan Sionia sen käskyn täyttämiseksi, jonka Jumala oli antanut meille. Jumala hyväksyi työmme kuten Hän hyväksyi Abrahamin työn. Me saimme aikaan paljon, vaikka luopiot ja epäuskoiset esittivätkin monta kertaa kysymyksen: ”Mitä te olette tehneet?” Me saimme kokemusta, jota emme koskaan olisi voineet saada millään muulla tavalla. Meillä oli etuoikeus katsella profetan kasvoja ja meillä oli etuoikeus taivaltaa hänen kanssaan tuhat mailia [1 600 km] ja nähdä Jumalan Hengen toimivan hänen kanssaan ja nähdä hänen saavan Jeesuksen Kristuksen ilmoituksia ja noiden ilmoitusten täyttyvän.¹⁰

Kokemus, jota [me] saimme matkatessamme Siionin leirikuntana, oli arvokkaampaa kuin kulta, ja tuon leirikunnan historia siirtyy perintönä viimeisiin ihmisukupolviin.¹¹

Herran lupauksen noudattaminen tapaamisesta temppeilitontilla Far Westissä Missouriissa

Huom. Huhtikuun 26. päivänä 1838 Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithin kautta, että kirkon johtavien virkailijoiden tuli aloittaa temppelin rakentaminen Far Westin kaupunkiin Missouriin (ks. OL 115:7–10). Hän käski heidän myös ”uudetaan laskea minun huoneeni perustusta” 26. huhtikuuta 1839, täsmälleen vuoden kuluttua siitä, kun tämä ilmoitus annettiin (ks. OL 115:11). Presidentti Wilford Woodruff selitti myöhemmin, että se oli käsky ”laskea temppelin kulmakivi”.¹² Heinäkuun 8. päivänä 1838 profeetta Joseph rukoili: ”Osoita meille tahtosi, oi Herra, kahdentoista nähden” (OL 118:jobdanto). Vastauksena Herra ilmoitti, että seuraavana keväänä kahdentoista apostolin koorumin jäsenet lähtisivät Englantiin saarnaamaan evankeliumia. Koorumin oli määrä tavata tempeilitontilla Far Westissä 26. huhtikuuta 1839 merkinä tuon lähetystyön aloittamisesta. Heidän oli myös määrä ryhtyä toimeen, jotta vanhimmat John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff ja Willard Richards voisivat täyttää kahdentoista koorumissa olevat vapaat paikat. (Ks. OL 118:4–6.)

Kun ilmoitus annettiin [vuonna 1838], kaikki oli rauhallista ja levollista Missouriin Far Westissä, kaupungissa, jossa useimmat myöhempien aikojen pyhät asuivat, mutta ennen kuin sen täyttymisen aika tuli, Jumalan pyhät oli ajettu Missouriin osavaltiosta Illinoisin osavaltioon kuvernööri Boggsin hävityskäskyn nojalla, ja missourilaiset olivat vannoneet, että jos kaikki muut Joseph Smithin ilmoitukset täytyisivätkin, niin [se] ei. Siinä ilmoitettiin päivämäärä ja paikka, jossa kaksitoista apostolia jättäisivät pyhät, lähtisivät lähetystyöhönsä suurten vesien yli, ja missourilainen mellakkaväki oli julistanut, että he huolehtisivat siitä, ettei niin kävisi. – –

Kun aika tämän Herran käskyn täyttämiseksi lähestyi, Brigham Young oli kahdentoista apostolin presidentti. [Thomas] B. Marsh,

joka oli virkaiältään vanhin apostoli, oli luopunut. Veli Brigham kutsui kokoon ne kahdentoista neuvoston jäsenet, jotka olivat silloin Quincyssä Illinoisissa, saadakseen selville, mitä mieltä he olisivat lähtemisestä Far Westiin ilmoituksen täyttämiseksi. Profeetta Joseph ja hänen veljensä Hyrum, Sidney Rigdon, Lyman Wight ja Parley P. Pratt olivat tuolloin vankilassa Missouriissa, mutta isä Joseph Smith [vanhempi], patriarkka, oli Quincyssä Illinoisissa. Hän ja muut, jotka olivat läsnä, eivät pitäneet viisaana, että me yrittäisimme matkustaa, sillä henkemme olisi suuressa vaarassa. He ajattelivat, että Herra tyytyisi tahtoon teon asemesta. Mutta kun presidentti Young kysyi kahdeltatoista, mitä me ajattelimme asiasta, me kaikki sanoimme yhteen ääneen, että Herra oli puhunut ja meidän tehtävämme oli totella. Oli Herran tehtävä pitää huolta palvelijoistaan, ja me täyttäisimme käskyn tai kuolisimme yrittäessämme.

Ymmärtääkseen täysin riskin, jonka kaksitoista apostolia ottivat tehdessään tämän matkan, lukijoideni tulee muistaa, että Lilburn W. Boggs, Missourin osavaltion kuvernööri, oli antanut julistuksen, jossa kaikkia myöhempien aikojen pyhiä vaadittiin lähtemään tuosta osavaltiosta tai heidät hävitettäisiin. Far Westin oli ottanut haltuunsa nostoväki, joka oli yleensä vain järjestäytyntä mellakkaväkeä. Asukkaat oli pakotettu luopumaan aseistaan. Kaikki [kirkon] johtavat miehet, jotka saatiin käsiin, oli otettu vangeiksi. Muiden pyhien – miesten, naisten ja lasten – oli paettava osavaltiosta siten kuin parhaiten kykenivät pelastaakseen henkensä ja jätettävä mellakkaväen haltuun kaikki talonsa, maansa ja muu omaisuutensa, jota he eivät kyenneet kantamaan mukanaan. Itse asiassa nostoväki ampui pyhien nautakarjan ja siat, mistä vain niitä löysivät, ja ryösti heiltä lähes kaiken, mihin pääsi käsiksi. Myöhempien aikojen pyhiä kohdeltiin armottoman julmasti, ja heidän oli kestettävä mitä törkeintä ilkeävaltaa. Monet heistä pääsivät pois osavaltiosta vain erittäin suurin vaikeuksin, etenkin huomattavat miehet, sillä tuossa osavaltiossa oli siihen aikaan monia miehiä, jotka toimivat siten kuin olisivat ajatelleet, että oli yhtä harmitonta ampua ”mormoni” kuin hullu koira. – –

Päätettyämme noudattaa ilmoituksen vaatimusta – – lähdimme kohti Far Westiä. – –

Uskollisena Herran käskylle kahdentoista apostolin koorumi laski temppelin kulmakiven Missouriin Far Westissä 26. huhtikuuta 1839.

Huhtikuun 26. päivän aamuna 1839 huolimatta vihollistemme uhkauksista, että ilmoitus, jonka oli määrä täytyä sinä päivänä, ei täytyisi, ja huolimatta siitä, että kymmeniätuhansia pyhiä oli kuvernöörin hävityskäskyllä karkotettu osavaltiosta ja että profeetta Joseph ja hänen veljensä Hyrum Smith sekä muita johtavia miehiä oli vihollistemme käsissä kahleissa ja vankilassa, me siirryimme temppelitontille Far Westin kaupunkiin ja pidimme kokouksen ja täytimme meille annetun ilmoituksen ja käskyn ja hoidimme monia muita asioita tässä neuvostossa. – –

Jätettyämme hyvästit pienelle pyhien joukolle, joka oli temppelitontilla katsomassa, kun täytimme Jumalan ilmoituksen ja käskyt, me käänsimme selkämme Far Westille ja Missouriille ja palasimme Illinoisiin. Olimme suorittaneet tehtävän ilman että edes koira olisi murissut meille [ks. 2. Moos. 11:7] tai kukaan sanonut: ”Miksi teette niin?”

Ylitimme Mississippijoen jokilaivalla, saavuimme Quincyyn 2. toukokuuta, ja kaikilla oli ilo päästä jälleen kerran perheidensä luo rauhassa ja turvallisesti.¹³

Sairaiden parantaminen Illinoisin Commercessa ja Iowan Montrossessa

Ennen kuin aloitimme lähetystyömme Englannissa [vuonna 1839], meidän oli välttämätöntä löytää perheellemme asuinpaikka. Commerceksi kutsuttu paikkakunta, joka sai myöhemmin nimen Nauvoo, valittiin paikaksi, jonne kansamme asettuisi asumaan.

Lähdin Quincystä veli Brigham Youngin ja perheidemme kanssa 15. toukokuuta, ja saavuimme Commerceen 18. päivänä. Puhuttuamme Josephin kanssa me ylitimme [Mississippi]joen Iowan Montroseen. Presidentti Brigham Young ja minä perheimme asetuimme yhteen huoneeseen, joka oli kooltaan noin 14 neliöjalkaa [noin 4 m²]. Viimein veli Young hankki toisen huoneen. – – Sitten veli Orson Pratt muutti perheineen samaan huoneeseen minun ja perheeni kanssa.

Asuessani tuossa mökissä vanhassa kasarmissa koimme profeetta Josephin kanssa Jumalan voiman päivän. Se oli hyvin sairaalloista aikaa, ja Joseph oli luovuttanut kotinsa Commercessa sairaille ja oli pystyttänyt pihalleen teltan ja asui itse siinä. Suuri joukko pyhiä, jotka oli karkotettu Missouriista, kokoontui Commerceen, mutta heillä ei ollut taloja, joihin asettua, ja he asuivat vankkureissa, teltoissa ja taivasalla. Siksi monet olivat sairaita jouduttuaan luonnon armoille. Veli Joseph oli hoitanut sairaita, kunnes oli uuvuksissa ja sairastumaisillaan itsekin.

Heinäkuun 22. päivän aamuna 1839 hän nousi pohdiskelemaan Jumalan pyhien tilannetta heidän vainoissaan ja ahdistuksissaan ja kääntyi Herran puoleen rukouksessa. Ja Jumalan voima lepäsi väkevänä hänen päällään, ja kuten Jeesus paransi ympärillään olevia sairaita omana aikanaan, niin Joseph, Jumalan profeetta, paransi kaikki tässä tilanteessa ympärillään olevat. Hän paransi kaikki talossaan ja pihallaan olevat. Sitten hän lähti Sidney Rigdonin ja muutamien muiden kahdentoista seurassa joen rannalla makaavien sairaiden keskuuteen ja käski heitä kovaan ääneen Jeesuksen Kristuksen nimessä nousemaan ja tulemaan terveiksi, ja he kaikki

parantuivat. Kun hän oli parantanut kaikki joen itäpuolella sairaana olevat, he ylittivät Mississippijoen lautalla länsipuolelle Montroseen, jossa me olimme. Ensimmäinen talo, jonne he menivät, oli presidentti Brigham Youngin. Tämä oli silloin sairaana vuoteessaan. Profeetta meni hänen taloonsa ja paransi hänet, ja he kaikki tulivat yhdessä ulos. Kun he kulkivat oveni ohi, veli Joseph sanoi: ”Veli Woodruff, seuraa minua.” Ne olivat ainoat sanat, jotka kukaan seurueessa sanoi siitä asti, kun he lähtivät veli Brigham talosta, siihen asti kun ylitimme toriaukion ja astuimme veli [Elijah] Fordhamin taloon. Veli Fordham oli tehnyt tunnin ajan kuolemaa, ja me odotimme jokaisen minuutin olevan hänen viimeisensä.

Tunsin Jumalan voiman, joka valtasi Hänen profeettansa.

Kun astuimme taloon, veli Joseph meni veli Fordhamin luo ja tarttui hänen oikeaan käteensä. Vasemmassa kädessään hän piteli hattuaan.

Hän näki veli Fordhamin silmien lasittuneen ja huomasi, ettei tämä kyennyt puhumaan eikä ollut tajuissaan.

Tartuttuaan kuolevan miehen käteen profeetta katsoi tämän kasvoja ja kysyi: ”Veli Fordham, etkö tunne minua?” Aluksi veli Fordham ei vastannut, mutta me kaikki saatoimme nähdä hänen päällään lepäävän Jumalan Hengen vaikutuksen.

Joseph kysyi jälleen: ”Elijah, etkö tunne minua?”

Hiljaa kuiskaten veli Fordham vastasi: ”Kyllä!”

Silloin profeetta kysyi: ”Onko sinulla uskoa tulla parannetuksi?”

Vastaus, joka tuli nyt vähän selvemmin kuin edellinen, kuului: ”Pelkään, että on liian myöhäistä. Jos olisit tullut aikaisemmin, luulen, että olisin voinut parantua.”

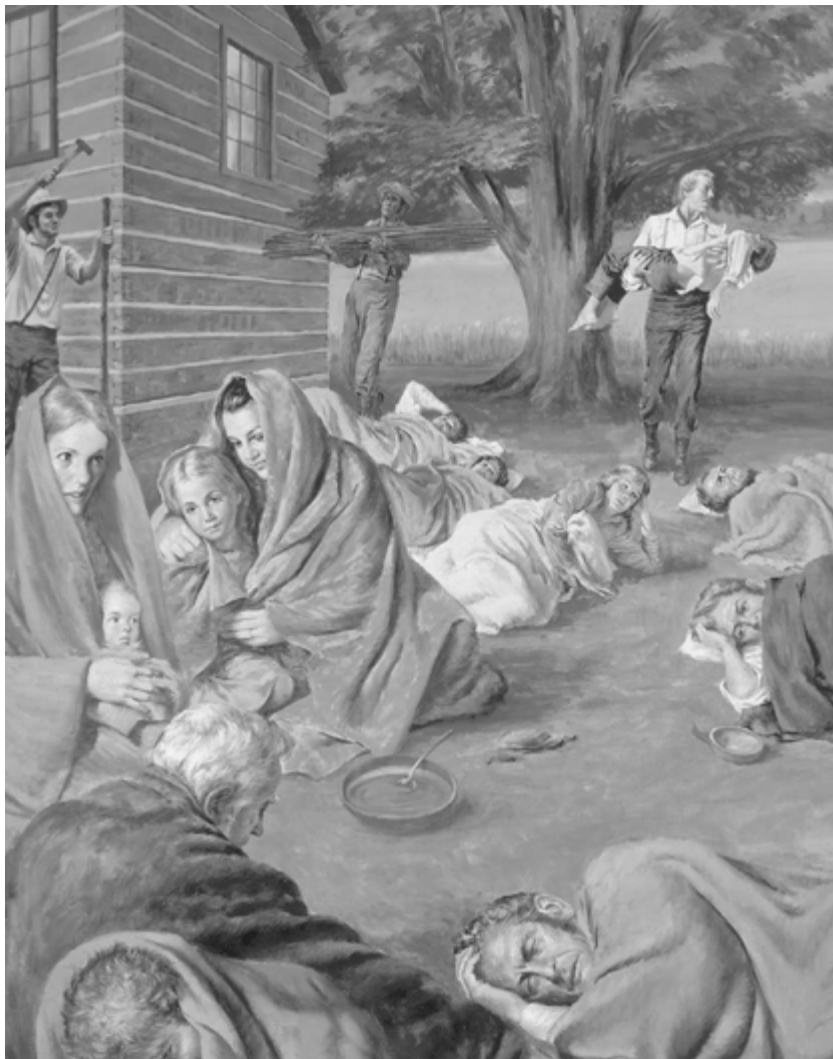
Hän näytti mieheltä, joka oli heräämässä unesta. Se oli kuoleman unta.

Sitten Joseph kysyi: ”Uskotko, että Jeesus on Kristus?”

”Uskon, veli Joseph”, kuului vastaus.

Silloin Jumalan profeetta lausui suureen ääneen kuin jumaluuden ylevyydessä: ”Elijah, minä käsken sinua Jeesus Nasaretilaisen nimessä nousemaan ja tulemaan terveeksi!”

Heinäkuun 22. päivänä 1839 profeetta Joseph Smith meni sairaiden keskuuteen Illinoisin Commercessa ja Iowan Montrossessa parantaen heidät pappeuden voimalla.

Profeetan sanat eivät olleet ihmisen sanoja vaan kuin Jumalan ääni. Minusta tuntui siltä kuin talo perustuksineen olisi vavahtanut.

Elijah Fordham hypähti vuoteestaan kuin kuolleista heränneenä. Hänen kasvonsa saivat terveen värin, ja hänen jokaisesta liikkeestään kuvastui elämä.

Hänen jalkansa oli kiedottu – – hauteisiin. Hän potkaisu ne ja-loistaan levittäen niiden sisällön ja pyysi sitten vaatteitaan ja puki ne päälleen. Hän pyysi kulhollista maitoa, jossa oli leipää, ja nautti sen. Sitten hän pani hatun päähänsä ja seurasi meitä kadulle lähtien käymään muiden luona, jotka olivat sairaita.

Epäuskoinen ehkä kysyy: ”Eikö se ollut harhakuvitelmaa?”

Jos epäuskoisen mielessä on jokin harhakuvitelma, niin sitä ei varmasti ollut Elijah Fordhamissa, kuolevassa miehessä, eikä niissä, jotka olivat hänen kanssaan, sillä muutaman minuutin kuluttua hän olisi ollut henkimaailmassa, ellei häntä olisi pelastettu. – –

Heti kun lähdimme veli Fordhamin talolta, menimme Joseph B. Noblen taloon. Hän oli hyvin heikkona ja vaarallisesti sairana. Kun astuimme taloon, veli Joseph otti häntä kädestä ja käski häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä nousemaan ja tulemaan terveeksi. Hän nousi ja parantui välittömästi.

Tämän tapahtuessa paikalla ollut jumalaton mellakkaväki – – oli hälytetty, ja se seurasi meitä veli Noblen talolle.

Ennen heidän tuloaan sinne veli Joseph oli pyytänyt veli Fordhamia pitämään rukouksen.

Hänen rukoillessaan sisään tuli mellakkaväki ja kaikki heitä seuraavat pahat henget.

Heti heidän tultuaan sisään veli Fordham, joka piti rukousta, pyörtyi ja vajosi lattialle.

Kun Joseph näki talolla mellakkaväen, hän nousi ja karkotti huoneesta sekä senkaltaiset miehet että heidän seuranaan olleet paholaiset. Sitten veli Fordham virkosi heti ja päätti rukouksensa.

Se osoittaa, mikä voima pahoilla hengillä on ihmisten tomumajaan. Pyhät pelastuvat paholaisen voimasta vain Jumalan voimalla.

Tämä veli Noblen tapaus oli viimeinen parantaminen sinä päivänä. Se oli kirkon perustamisen jälkeen suurin päivä, jolloin Jumalan voima on ilmennyt parantamisen lahjana.¹⁴

Pioneerien saapuminen Suolajärven laaksoon

Huom. Huhtikuussa 1834 Wilford Woodruff kuuli profeetta Joseph Smithin profetoivan: ”Kymmeniätubansia myöhempien aikojen

pyhiä kokoontuu Kalliovuorille, ja siellä he avaavat oven evankeliumin viemiseksi lamanilaisten keskuuteen, jotka saavat evankeliumin ja endamenttinsa ja Jumalan siunaukset. Tämä kansa menee Kalliovuorille; siellä he rakentavat temppeleitä Korkeimmalle.”¹⁵ Tämän profetian täyttymiseksi pyhät alkoivat asettua Suolajärven laaksoon 13 vuotta myöhemmin, kun heitä oli vainottu ja ajettu paikasta toiseen. Vanhin Woodruff, silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, kuului ensimmäiseen pioneerikomppaniaan, joka matkasi heidän uuteen luvattuun maahansa. He lähtivät Winter Quartersista Nebraskasta huhtikuussa 1847 ja saapuivat Suolajärven laaksoon heinäkuussa 1847.

Orson Pratt, [George] A. Smith ja seitsemän muuta ratsastivat 22. päivänä [heinäkuuta 1847] laaksoon jättäen leirikuntansa seuraamaan ja tekemään tietä. Koska presidentti Young oli sairas, kuljetin häntä vaunuihini sijatulla vuoteella, ja me leiriydyimme komppanian pääjoukon kanssa. – –

Ajoin 24. päivänä vaununi avoimeen laaksoon presidentti Youngin maatessa niihin tehdyllä vuoteella ja muun komppanian seuratessa perässä. Kun tulimme kanjonista ja näimme koko laakson, käänsin vaununi länteen päin, ja presidentti Young kohoautui vuoteeltaan ja tarkasteli maata. Katsellessaan edessämme avautuvaa näkymää hän sai useita minuutteja kestävästä näyn. Hän oli aikaisemmin nähnyt laakson näyssä, ja tuona hetkenä hän näki Siionin ja Israelin tulevan kirkkauden; hän näki ne sellaisina kuin ne tulisivat olemaan näiden vuorten laaksoissa. Kun näky oli ohi, hän sanoi: ”Tämä riittää. Tämä on oikea paikka. Aja eteenpäin.” Niinpä ajoin leiripaikalle, jonka meidän edellämme tulleet olivat jo järjestäneet.

Kun saavuimme paikalle, veljet olivat ryhtyneet kyntämään. Olin tuonut mukanani vakallisen perunoita, ja päätin, etten söisi enkä joisi ennen kuin olisin istuttanut ne. Sain ne maahan noin yhden aikoihin, ja niistä yhdessä muiden veljien istuttamien perunoiden kanssa tuli Utahin tulevien perunasatojen perusta.

Illalla Heber C. Kimballin, [George] A. Smithin ja E. T. Bensonin seurassa ratsastin City Creekiin [kanjoniin] etsimään puutavaraa. Siellä ollessamme jouduimme ukkoskuuroon, ja sade ulottui lähes koko laakson alueelle. – –

Heinäkuun 24. päivänä 1847 presidentti Brigham Young kohottaautui vuoteeltaan Wilford Woodruffin vankkureissa julistaen, että pybät olivat saapuneet uuteen kotiinsa.

Aamulla 28. päivä – – presidentti Young piti neuvoa kahden-toista kanssa ja lähti kävelyllä leiripaikkamme yläpuolelle. Sitten hän pysähtyi, iski keppinsä maahan ja sanoi: ”Tässä on seisova Jumalamme temppele.” Se oli suunnilleen keskellä [Suolajärven] temppelein tonttia.¹⁶

Jumala on siunannut meitä. Hän on siunannut maan, ja työmme maaperän muokkaamiseksi on menestynyt suuresti. – – Se oli karu ja autio, täynnä heinäsiirkkoja, peltosiirkkoja ja koojotteja, ja ne näyttivät olevan ainoita luontaisia maaperän tuotteita. Ryhdyimme työhön viljelemään maata uskon turvin, emme näkemisen. Rikoimme ensimmäisenä päivänä miltei kaikki aurat, joita meillä oli. Meidän täytyi päästää vesipurot kostuttamaan maa, ja meidän oli opeteltava kaiken kasvattaminen kokeilemalla. Kun vieras tulee Salt Lake Cityyn ja näkee hedelmätarhamme ja puut kaduillamme, hän ajattelee, miten hedelmällinen ja ihana paikka se on. Hän ei ajattele, että 20 tai 24 vuoden ajan miltei jokaista puuta, jonka hän näkee, on jouduttu kastelemaan koko sen eliniän kahdesti viikossa kautta kesäkauden tai ne kaikki olisivat

kuolleet kauan sitten. Meidän on ollut yhdistettävä voimamme näissä asioissa, Herra on siunannut työmme, ja Hänen armonsa on ollut tämän kansan yllä.¹⁷

Pioneerimatkallamme tullessamme tänne [Suolajärven laaksoon] meidän täytyi tulla uskon turvin. Me emme tienneet mitään tästä maasta, mutta me aioimme tulla vuorille. Joseph oli järjestänyt ennen kuolemaansa komppanian tulemaan tänne. Hänellä oli nämä asiat näköpiirissään, ja hän ymmärsi ne täysin. Jumala oli ilmoittanut hänelle tämän kirkon ja valtakunnan tulevaisuuden ja kertonut hänelle aika ajoin, että työ, jolle hän oli laskemassa perustusta, kehittyisi ikuiseksi valtakunnaksi, joka kestäisi iäti. Presidentti Young johti pioneerit tähän maahan. Hän uskoi siihen, että Herra pitäisi meistä huolen. Kaikki, jotka matkasivat siihen aikaan tänne, uskoivat samoin. Jumalan Henki oli kanssamme, Pyhä Henki oli kanssamme ja Herran enkelit olivat kanssamme, ja meitä siunattiin. Kaikki, ja enemmän kuin odotimme tullessamme tänne, on käynyt toteen siinä määrin kuin aika on sallinut.¹⁸

Pioneereina ja Jumalan kansana me toteutamme profetiaa ja luomme historiaa. – – Muinaiset profeetat ovat tuoneet esiin koko elämämme, historiamme ja matkamme. Samoin kuin pioneerit ovat tulleet tähän karuun autiomaahan ja pyhät ovat seuranneet heitä täyttääkseen profetiat saada autiomaan puhkeamaan kukkaan [ks. Jes. 35:1], kylvääkseen viljaamme kaikkien pienten virtojen ja suvantojen vierelle ja käyttääkseen kuusta, mäntyä ja puksipuuta, kaunistaa Jumalan pyhäkön paikan ja korotetaan kunniaan Hänen jalkojensa sijan [ks. Jes. 60:13] – – pitäkäämme me kutsumuksemme kunniaassa ja rakentakaamme Siionia ja Jumalan valtakuntaa, kunnes ne ovat täydellisiä taivaan ja maan edessä. Älkäämme pettäkö niitä, jotka ovat lähettäneet meidät, älkäämme pettäkö niitä, jotka ovat nähneet meidät näyssä ja ilmestyksessä, vaan päättäkäämme ja täyttäkäämme kohtalomme taivaallisen Isämme, Hänen enkeleidensä ja kaikkien hyvien ihmisten tyydytykseksi.¹⁹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa presidentti Woodruffin sanat sivulta 138. Miksi meidän pitäisi saada tietoa varhaisista myöhempien aikojen pyhistä? Kuinka me voimme varmistua siitä, ettei heidän kertomuksiaan ”sivuuteta turhina tarinoina”? Kuinka me voimme säilyttää kertomukset omien esivanhempiemme elämästä?
- Millä tavoin Wilford Woodruffille oli hyötyä hänen kokemuksistaan Siionin leirikunnassa? (Ks. s. 139–143.) Kuinka nämä kokemukset mielestäsi auttoivat häntä valmistautumaan kirkon johtajaksi myöhemmin elämässään? Millä tavoin omat kokemuksesi ovat auttaneet sinua valmistautumaan palvelemaan?
- Miksi kahdentoista apostolin koorumin jäsenistä tuntui, että heidän pitäisi lähteä temppelitontille Missourin Far Westiin? (Ks. s. 143–146.) Mitä me voimme oppia tästä selonteosta?
- Mitä opit kertomuksesta, joka koskee Elijah Fordhamin ja muiden parantamista? (Ks. s. 146–149.) Kuinka tämä selonteko voi auttaa Melkisedekin pappeuden haltijoita, kun he valmistautuvat siunaamaan sairaita?
- Mitä pioneerimatka Suolajärven laaksoon opettaa uskosta? Mitä muita evankeliumin periaatteita näet näiden varhaisten pioneerien elämässä? (Ks. s. 149–152.)
- Keitä nykyajan pioneereja on suvussasi? Entä paikkakunnallasi tai kansassasi? Mitä sellaista nämä ihmiset ovat saaneet aikaan, mikä tekee heistä pioneereja?
- Millä tavoin varhaisten myöhempien aikojen pyhien hengellinen perintö on yhteinen kaikille kirkon jäsenille?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Jaak. 5:14–15; Alma 15:1–12; Et. 12:6; OL 42:44–48; 103; 105; 115; 118; 136.

Vitteet

1. "A Pioneer Address", *Millennial Star*, 3. syyskuuta 1888, s. 563.
2. Julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 9, s. 223.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
4. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 29–30.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
6. Julkaisussa *History of the Church*, osa 2, s. 104, alaviite.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
8. Julkaisussa *History of the Church*, osa 2, s. 104, alaviite.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 305.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
13. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 10. lokakuuta 1881, s. 645–647.
14. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 10. ja 17. lokakuuta 1881, s. 647, 669–671; ks. myös *Kirkon historia atkojen täytyessä*, 2005, s. 231–232.
15. Wilford Woodruffin lainaamana julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1898, s. 57; ks. myös M. Russell Ballard, "Ankkurina usko ja omistautuminen", *Liabona*, elokuu 2001, s. 33.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2.
17. *Deseret News*, 22. toukokuuta 1872, s. 216.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27. heinäkuuta 1880, s. 2–3.

Uskon varassa eläminen

*Me vaellamme uskon varassa, emmekä
näkemisen, vakuuttuneina siitä, että Herra
vahvistaa meitä pyrkimyksissämme rakentaa
Hänen valtakuntaansa maan päällä.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Marraskuussa 1834 Wilford Woodruff asetettiin papiksi Aaronin pappeudessa, ja hän sai ensimmäisen toimeksiantonsa kokoaikaisena lähetyssaarnaajana. Hän asui silloin Clayn piirikunnassa Missouriissa jäätyään sinne Siionin leirikuntaan osallistumisensa jälkeen. Ennen kuin hän aloitti lähetystyön, hän puhui piispansa kanssa, joka oli antanut hänelle kyseisen toimeksiannon. Hän kysyi reitistä, jota hänen pitäisi kulkea työsaralleen. Hän kysyi myös, pitäisikö hänen ja hänen toverinsa matkustaa ilman kukkaroa tai laukkua, kuten Herra oli antanut käskyn sen ajan lähetyssaarnaajille (ks. OL 24:18; 84:78, 86). Se, että matkustaa ilman kukkaroa tai laukkua, tarkoittaa sitä, että lähtee matkaan rahatta luottaen kirkon jäsenten ja muiden ihmisten hyvyteen ruoan ja yösijan suhteen. Presidentti Woodruff muisteli myöhemmin keskusteluaan piispansa kanssa:

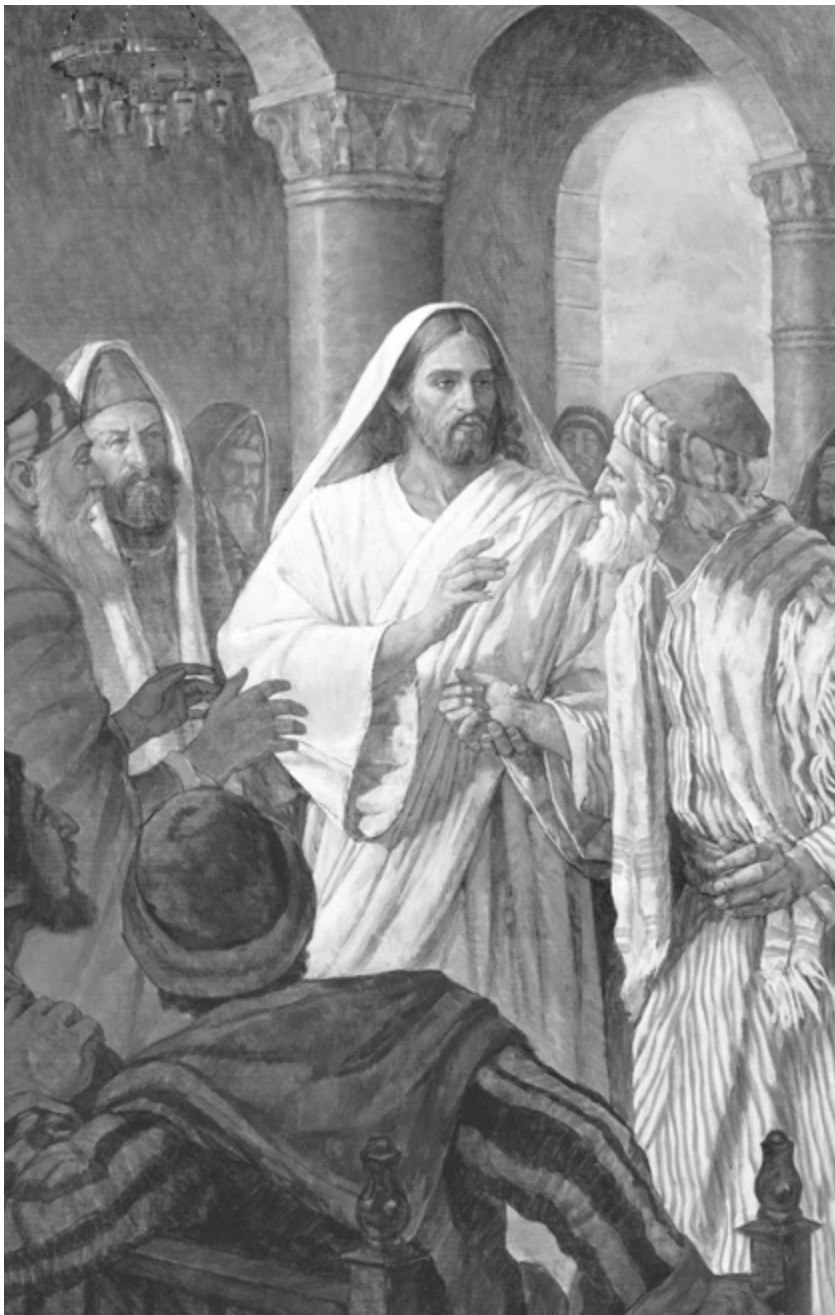
”Silloin oli kenelle tahansa veljistäämme vaarallista kulkea Jacksonin piirikunnan halki [Missouriissa]. Hän halusi minun lähtevän Arkansasiin, ja tie vei suoraan Jacksonin piirikunnan halki. Kysyin häneltä, pitäisikö meidän mennä sitä kautta (minulla oli mukana toveri – vanhin).

Hän sanoi: ’Jos teillä on uskoa tehdä niin, te voitte mennä. Minulla ei ole.’

Minun mielestäni se oli omituinen huomautus piispalta.

’No’, minä sanoin, ’Herra sanoo, että meidän on matkustettava ilman kukkaroa tai laukkua. Teemmekö me niin?’

*"Jopa Jeesus teki uskon varassa kaiken työnsä --.
Hän sai tukea Isän voimasta, jonka työtä Hän oli tullut tekemään."*

Hän sanoi: 'Se on Jumalan laki. Jos teillä on uskoa tehdä se, te voitte tehdä sen.'¹

Pian tuon keskustelun jälkeen Wilford Woodruff ja hänen toverinsa lähtivät lähetystyöhönsä matkustaen Jacksonin piirikunnan halki vailla sen kummempaa maallista omaisuutta. Presidentti Woodruff sanoi myöhemmin: "Panimme nyssäköihimme joitakin Mormonin kirjoja ja vähän vaatteita, sidoimme ne selkäämme ja lähdimme matkaan jalkaisin. Kuljimme lautalla joen yli Jacksonin piirikuntaan ja kävelimme sen halki. Joissakin tilanteissa Herra varjeli meitä roskajoukolta kuin ihmeen voimalla."²

Sen lisäksi että Herra varjeli kahta lähetysaarnajaa Jacksonin piirikunnan roskajoukolta, Hän varjeli heitä muiltakin vaaroilta matkan varrella. Presidentti Woodruff kertoi eräästä sellaisesta tapauksesta. Kun hän ja hänen toverinsa lähestyivät erästä metsikköä, metsästä tuli heitä kohti suuri mustakarhu. "Me emme pelänneet sitä", hän sanoi, "sillä me olimme Herran työssä emmekä olleet pilkanneet Jumalan profeettaa niin kuin ne 32 ilkeää lasta, jotka sanoivat Elisalle 'Tule tänne, kaljupää', mistä syystä karhut raatelivat heidät kuoliaaksi [ks. 2. Kun. 2:23–24]. – – Kun karhu tuli noin [40 metrin] päähän, se istahti takamuksilleen ja katseli meitä hetken. Sitten se juoksi pois, ja me jatkoimme matkaamme riemuiten."³

Presidentti Woodruff puhui usein tästä ensimmäisestä lähetystyöstään muistaen siunaukset, jotka hän oli saanut palvellessaan Herraa uskossa: "Herra ei ole koskaan elämässäni, olenpa sitten ollut apostoli, seitsenkymmen tai vanhin, antanut minulle sen enempiä suojelusta kuin pappinakaan ollessani. Herra on näkyjen, ilmoitusten ja Pyhän Hengen kautta näyttänyt minulle monia edessäni olleita tapahtumia."⁴

Wilford Woodruffin opetuksia

Eläessämme maan päällä meidän on vaellettava uskon varassa eikä näkemisen.

Usko on evankeliumin ensimmäinen periaate. Mitä on usko? Kirjoittaessaan heprealaisille Paavali ryhtyy selittämään sitä. Hän sanoo, että "usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä,

mitä ei nähdä”, ja todistaakseen sen hän jatkaa kertomalla, mitä eri ihmiset olivat saaneet aikaan uskon avulla [ks. Hepr. 11]. Pidän uskoa yhtenä tärkeimmistä periaatteista, mitä Jumala on koskaan ilmoittanut ihmiselle.⁵

Jos meillä on oikea ymmärrys, meidän tulee nähdä kaikki sellaisena kuin Herra näkee, ja ymmärtää, kuinka Hänen tarkoituksensa toteutetaan, mutta meidän on vaellettava uskon varassa eikä näkemisen.⁶

Kun pääsemme verhon toiselle puolen, saamme tietää jotakin. Nyt me teemme työtä uskon varassa. Meille usko on sen näkemistä, mitä ei nähdä. Ylösnousemus, iankaikkinen tuomio, selestinen valtakunta ja ne suuret siunaukset, jotka Jumala on antanut pyhissä voiteluissa ja endaumentissa temppeleissä, ovat kaikki tulevaisuutta varten, ja ne tulevat täyttymään, sillä ne ovat iankaikkisia toituksia. Me emme koskaan lihassa tämän verhon ollessa yllämme käsitä täysin sitä, mikä meitä odottaa tulevassa maailmassa. Jokaisen ihmisen kannattaa palvella Jumalaa ja pitää Hänen käskynsä niinä muutamina päivinä, jotka hän elää maan päällä.⁷

Veljet ja sisaret, teidän tulee elää uskon varassa ymmärtäen joka päivä, että kaikki voima on Jumalassa ja että Hänen kauttaan me kykenemme elämään rauhassa ja nauttimaan yltäkylläisyydestä.⁸

Kristuksen evankeliumi edellyttää kokopäiväistä uskoa.⁹

Me osoitamme uskomme teoillamme.

On todella hyvä – – kuulla Herran sanaa, ja on todella hyvä uskoa siihen, mutta on vielä parempi noudattaa sitä.¹⁰

Evankeliumin ensimmäinen periaate on usko. Maailman ihmiset saattavat tietysti sanoa, että me kaikki uskomme Jeesukseen Kristukseen. Kyllä, mutta on tehtävä muutakin kuin uskottava Kristukseen. Meidän on tehtävä parannus synneistämme, saatava kaste niiden anteeksisaamiseksi ja otettava vastaan Pyhä Henki. Se on oppi, jota Kristus ja Hänen apostolinsa opettivat.¹¹

Pyhiltä vaatii uskoa elää uskontonsa mukaan, tehdä velvollisuutensa, vaeltaa oikeamielisesti Herran edessä ja rakentaa Hänen Siioniaan maan päälle. Sitten se vaatii tekoja, jotka vastaavat

uskoamme. – – Velvollisuutemme kansana on tulla yhdeksi eikä väsyä hyvän tekemiseen.¹²

**Meidän on osoitettava uskoa, kun
autamme rakentamaan Jumalan valtakuntaa.**

Tämä uskon lahja ja periaate on välttämätön pyhille jokaisena maailmanaikana, jotta he kykenevät rakentamaan Jumalan valtakuntaa ja tekemään heiltä vaaditun työn.¹³

Lukekaa Heprealaiskirjeen 11. luku, niin saatte selville, että maailman luomisesta lähtien kaikki on saatu aikaan uskon varassa. Koko kaikkien muinaisten patriarkkojen ja profeettojen työ saatiin aikaan tätä periaatetta harjoittamalla, ja niin on myös viimeisellä aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella.¹⁴

Jopa Jeesus teki uskon varassa kaiken työnsä seimestä ristille kautta koko kipujen, surun, ahdistuksen, kärsimyksen, vainon ja pilkan täyttämän elämänsä. Hän sai tukea Isän voimasta, jonka työtä Hän oli tullut tekemään. Hän uskoi täysin kykenevänsä tekemään kaiken, mitä Hänet oli lähetetty tekemään. Tähän periaatteeseen nojautuen Hän täytti jokaisen vaatimuksen ja noudatti jokaista lakia, jopa sitä, joka liittyy kasteeseen. – – Apostolien oli työssään toimittava saman periaatteen mukaan, jonka mukaan pyhien sekä entisinä että myöhempinä aikoina on ollut toimittava – nimittäin uskon periaatteen.

Joseph Smithin oli tehtävä työtä uskon varassa. On totta, että hänellä oli tieto hyvin monista asioista, kuten pyhillä entisinä aikoina oli, mutta monissa asioissa hänen oli osoitettava uskoa. Hän uskoi täyttävänsä muinaisten profeettojen profetioita. Hän tiesi, että Jumala oli kutsunut hänet, mutta perustaessaan Hänen valtakuntaansa hänen oli tehtävä jatkuvasti työtä uskon varassa. Kirkko perustettiin 6. huhtikuuta 1830 kuuden jäsenen voimin, mutta Joseph uskoi, että valtakunta sai siten alkunsa, ja sinapinsiemenen lailla siitä tulisi suuri kirkko ja valtakunta maan päällä. Ja tuosta päivästä siihen päivään, jolloin hän sinetöi todistuksensa verellään, hänen koko elämänsä oli kuin kahlaamista vainon ja sorron syvissä vesissä, joita hän koki kanssaihmistensä käsissä. Kaikki tämä hänen täytyi kestää uskon varassa, ja hän oli tosi, uskollinen ja urhoollinen todistuksessaan Jeesuksesta kuolinpäiväänsä asti. – –

– – Työssämme kirkon ja Jumalan valtakunnan rakentamiseksi maan päälle meidän on ollut tehtävä työtä uskon varassa. Se on edelleen välttämätöntä.¹⁵

Sadat ihmiset tekevät työtä [temppeleissä]. Keiden puolesta? Sekä elävien että kuolleiden. Miksi he tekevät työtä kuolleiden puolesta? Ovatko he koskaan nähneet kuolleiden ylösnousemusta? Eivät, paitsi näyssä tai ilmoituksen kautta. Mutta he uskovat siihen, ja todistuksena tuosta uskosta he tekevät tätä työtä. He odottavat ylösnousemusta ja iankaikkista tuomiota, selestistä valtakuntaa ja suuria siunauksia, jotka Jumala on ilmoittanut ihmislasten pelastukseksi ja korotukseksi. He tekevät niin uskon varassa, ja sillä voimalla he ovat saaneet aikaan kaiken sen mitä ovat. – – Uskon varassa on rakennettu [Suolajärven] tabernaakkeli – – on pystytetty temppeleitä ja – – on koottu ihmisiä maan kansakuntien keskuudesta.

Tuhansia vanhimpia on kutsuttu, ei korkeakouluista vaan elämän eri ammateista, ja lähetetty maailmaan saarnaamaan evankeliumia rahatta ja hinnatta. – – Ihmiset ovat kuunnelleet heitä, ja jokin henki tai voima on saanut heidät vakuuttuneiksi siitä, että vanhimpien todistus on tosi. – – Mitä siitä on seurannut? Tuhannet ovat uskoneet tuohon todistukseen ja osoittaneet sen olevan tosi. Nämä vanhimmat ahersivat uskon varassa, he matkustivat uskon varassa, he tekivät työtä uskon varassa. Juuri usko oli heidän tukeaan koko matkan ajan. He matkasivat ilman kukkaroa ja laukkua ja uskoivat, että taivaan Jumala ruokkii ja vaatettaa heidät ja avaa tien heidän edessään. – – Ja monet ihmiset uskoivat näiden yksinkertaisten miesten todistukseen. He tekivät parannuksen synneistään, heidät kastettiin niiden anteeksisaamiseksi Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, he saivat tuon Pyhän Hengen, ja se todisti heille evankeliumin totuuksista.¹⁶

Minä tahansa ja jokaisena maailmanaikana, kun Jumala on kutsunut tai käsenyt jotakuta ihmistä tai kansaa tekemään tietyn työn, he ovat kyetneet suorittamaan sen päättäväisyyden ja peräänantamattomuuden ansiosta ja uskomalla Häneen.¹⁷

**Kun me pidämme liittomme ja noudatamme
käskyjä, Herra vahvistaa meissä uskon voimaa.**

Kaikki työ, jota olemme suorittaneet – – on tehty uskon varassa, ja meidän myöhempien aikojen pyhien pitäisi vaalia tätä periaatetta ja vahvistua siinä.¹⁸

Velvollisuutemme on vahvistua jatkuvasti uskossa, niin että me kykenisimme kääntymään Herran puoleen ja saamaan Hänen hyväksyntänsä.¹⁹

Olen sitä mieltä, että Herra vaatii jokaiselta mieheltä ja naiselta Israelissa, jokaiselta myöhempien aikojen pyhältä, että me ensin saamme Pyhän Hengen [ja] sitten tuotamme Hengen hedelmiä pelastukseksi. Silloin tulette näkemään, että tämä kansa pitää liittonsa ja noudattaa Jumalan käskyjä. Se on meidän kaikkien velvollisuus, ja meidän pitäisi elää uskontomme mukaan ja noudattaa sen määräyksiä. Kun niin tehdään, näette tämän kansan heräävän ja tuovan esiin vanhurskauden tekoja. Sitten heillä on uskoa ja heillä on voimaa ja he nousevat, ja Jumalan voima ja kirkkaus ilmenee sellaisten välikappaleiden kautta, jotka Herra on valinnut tällä taloudenhoitokaudella maan päällä ja joiden käsiin Hän on antanut pyhän pappeuden.²⁰

Minusta todellakin tuntuu, että Herra on armollinen meitä kohtaan ja että meidän pitäisi arvostaa ennen kaikkea muuta maan päällä niitä iankaikkisen elämän sanoja, jotka meille on annettu. Niin kauan kuin Pyhä Henki ohjaa meitä, mielemme vahvistuu ja uskomme lujittuu nyt ja tulevaisuudessa. Ja me ahkeeroimme Jumalan valtakunnan rakentamiseksi.²¹

Kaikkivaltias Isä, lisää meissä voimia siinä uskossa, joka pyhillesi on annettu ja joka heillä on. Vahvista meitä muistoilla menneisyyden suurenmoisista pelastumisista, että pitäisimme mielessämme pyhät liitot, jotka olet tehnyt kanssamme, niin että kun paha varjoaa meitä, kun vaikeudet kohtaavat meitä, kun me kuljemme nöyryyksen laakson halki, me emme horjuisi, me emme epäilisi, vaan Sinun pyhän nimesi voimassa toteutuisivat kaikki vanhurskaat tarkoituksesi meihin nähden, me täyttäisimme luomisemme tarkoituksen ja saavuttaisimme Sinun armostasi loistavan voiton jokaisesta ahdistavasta synnistä, vapautuisimme

*Presidentti Woodruff sanoi, että läbetyssaarnaajat
"abersivat uskon varassa, he matkustivat uskon varassa, he
tekivät työtä uskon varassa. Juuri usko oli heidän tukenaan."*

kaikesta pahasta ja meidät luettaisiin taivaan valtakunnassa niiden joukkoon, jotka saavat asua edessäsi iankaikkisesti.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä on usko? (Ks. s. 157–158; ks. myös PKO, ”Usko”; JSR Hepr. 11:1; Alma 32:21.) Kuinka me näemme sen, mitä ei nähdä? Mitä sinulle merkitsee vaeltaa uskon varassa eikä näkemisen?
- Kuinka usko Jeesukseen Kristukseen voi vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme? Kuinka usko Jeesukseen Kristukseen vaikuttaa toivoomme iankaikkisesta elämästä? (Ks. Moroni 7:41–42.)
- Miten uskomme ja tekemme liittyvät toisiinsa sen perusteella, mitä presidentti Woodruff opettaa tässä luvussa? (Ks. myös Jaak. 2:17–26.)

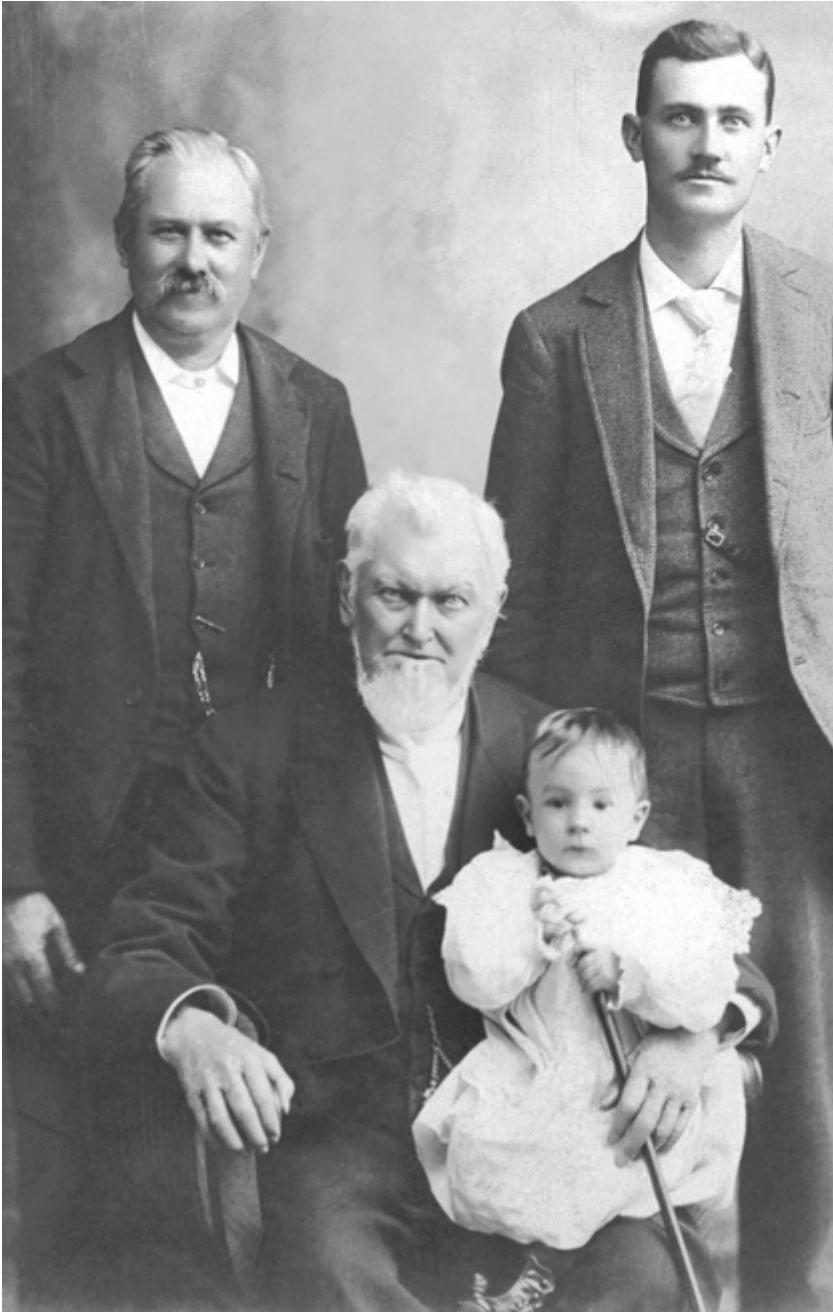
- Kuinka Wilford Woodruff osoitti uskonsa, kun hänet kutsuttiin palvelemaan ensimmäisen kerran kokoaikaisessa lähetystyössä? (Ks. s. 155, 157.) Millaisissa tilanteissa sinun on ollut osoitettava uskoa?
- Mitä me voimme oppia uskosta Jeesuksen Kristuksen esimerkin perusteella? Entä profetta Joseph Smithin esimerkin perusteella? Entä nykyajan lähetysaarnaajien ja uusien käännynnäisten esimerkin perusteella? (Ks. s. 159–160.)
- Millä tavoin Herra on siunannut sinua, kun olet osoittanut uskoa Häneen?
- Pane merkille sana *lahja* ensimmäisessä kokonaisessa kappaleessa sivulla 159. Mieti sitä, miten tärkeää on muistaa, että usko on lahja Jumalalta, tai keskustelkaa siitä. Mitä meidän on tehtävä, jotta saisimme tämän lahjan? (Ks. s. 161–162.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Room. 10:17; 2. Kor. 5:7; Hel. 15:7–8; Et. 12:2–27; Moroni 7:20–33.

Viitteet

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 299–300.
2. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 30. toukokuuta 1881, s. 343.
3. "More of My First Mission", *Juvenile Instructor*, 1. toukokuuta 1867, s. 69.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 300.
5. *Deseret Weekly*, 3. helmikuuta 1894, s. 193.
6. *Deseret News*, 26. syyskuuta 1860, s. 234.
7. *Deseret Weekly*, 3. helmikuuta 1894, s. 194.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 222.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 30. heinäkuuta 1878, s. 1.
10. *Deseret News*, 26. kesäkuuta 1861, s. 130.
11. *Millennial Star*, 19. marraskuuta 1896, s. 739–740.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
14. *Deseret News*, 23. joulukuuta 1874, s. 741.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
16. *Deseret Weekly*, 3. helmikuuta 1894, s. 193.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 278.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 1.
19. *Deseret News*, 6. tammikuuta 1858, s. 350.
20. *Deseret News*, 4. helmikuuta 1857, s. 379.
21. *Deseret News*, 1. huhtikuuta 1857, s. 27.
22. Ote Suolajärven temppelin vihkimisrukouksesta, julkaisussa *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 349.

Neljä sukupolvea presidentti Woodruffin perheessä. Myötäpäivään ylhäältä vasemmalta: poika Wilford Woodruff jr, pojanpoika Wilford S. Woodruff, pojanpojanpoika Charles W. Woodruff ja presidentti Wilford Woodruff.

Avioitto ja vanhemmuus – perheemme valmistamista iankaikkista elämää varten

*Vanhurskaiden ja rakastavien vanhempien
johdolla perhe voi yhdistyä auttamaan
Jumalan valtakunnan rakentamisessa ja päästä
osalliseksi kaikista taivaan siunauksista.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Wilford Woodruff ja Phoebe Whittemore Carter solmivat avio-
liiton 13. huhtikuuta 1837 Ohion Kirtlandissa. Koko yhteisen elä-
mänsä he kestivät monia koettelemuksia lujittaen näin omistau-
tumistaan toisilleen, lapsilleen ja Jumalan valtakunnalle. Eräs
sellainen tapaus sattui talvella 1838, noin viisi kuukautta ennen
kuin Wilford Woodruff kutsuttiin apostolinvirkaan. Veli
Woodruffin johdattaessa pyhien ryhmää, joka oli matkalla ko-
koontumaan yhteen muiden kirkon jäsenten kanssa, hänen vai-
monsä sairastui vakavasti. Myöhemmin hän kertoi:

Phoebe Woodruff

”Marraskuun 23. päivänä vaimoni
Phoebe sai ankanan päänsäryn, joka ke-
hittyi aivokuumeeksi. Jatkaessamme
matkaamme hänestä tuli päivä päivältä
yhä levottomampi. Niin vaivatulle nai-
selle kuin hän oli tavaton koettelemus
matkustaa vankkureissa kuoppaisia tei-
tä. Samaan aikaan lapsemme oli myös
hyvin sairas.”

Seuraavina päivinä sisar Woodruffin
tila huononi, vaikka ryhmäläiset olivat
kyenneet pitämään taukoja matkallaan

ja löytämään lepopaikkoja. Veli Woodruff muisteli: ”Joulukuun 3. päivänä näin vaimoni olevan hyvin huonona. Hoidin häntä koko päivän ja seuraavana päivänä palasin Eatoniin [läheinen kaupunki] hakemaan hänelle muutamia tavaroita. Hän näytti heikkenevän heikkenemistään, ja illalla hänen henkensä ilmeisesti lähti hänen ruumiistaan, ja hän kuoli.

Sisaret kokoontuivat hänen ruumiinsa ympärille itkemään, kun minä seisoin katselemassa häntä surun vallassa. Henki ja Jumalan voima alkoivat tulla päälleni, kunnes ensimmäisen kerran hänen sairautensa aikana usko täytti sieluni, vaikka hän makasi edessäni kuin kuollut.”

Uskonsa vahvistamana Wilford Woodruff antoi vaimolleen pappeuden siunauksen. ”Laskin käteni hänen päällensä”, hän sanoi, ”ja Jeesuksen Kristuksen nimessä nuhtelin kuoleman ja tuhoajan voimaa ja käskin sitä lähtemään hänestä ja elämän henkeä menemään hänen ruumiiseensa.

Hänen henkensä palasi hänen ruumiiseensa, ja siitä hetkestä lähtien hän oli terve, ja me kaikki halusimme ylistää Jumalan nimeä ja turvata Häneen ja pitää Hänen käskynsä.

Kun minulle oli tapahtumassa näin (kuten vaimoni myöhemmin kertoi), hänen henkensä lähti hänen ruumiistaan, ja hän näki ruumiinsa makaavan vuoteella ja sisarten itkevän. Hän katseli heitä ja minua ja lastaan, ja hänen katsellessaan tätä näkymää huoneeseen tuli kaksi persoonaa. – – Toinen näistä sanansaattajista ilmoitti hänelle, että hän voisi tehdä valinnan: hän voisi mennä lepäämään henkimaailmaan tai yhdellä ehdolla hän saisi etuoikeuden palata tomumajaansa ja jatkaa aherrustaan maan päällä. Ehto oli, että hän tuntisi voivansa pysyä miehensä rinnalla ja kestää loppuun asti hänen kanssaan kaikki elämän huolet, koettelemukset, kärsimykset ja ahdistukset, jotka hänen miestään kutsuttaisiin kestämaan evankeliumin tähden. Kun hän tarkasteli miehensä ja lapsensa tilannetta, hän sanoi: ’Kyllä, minä teen sen!’

Sillä hetkellä kun päätös oli tehty, uskon voima tuli päälleni, ja kun minä siunasin hänet, hänen henkensä palasi hänen tomumajaansa. – –

Joulukuun 6. päivän aamuna Henki sanoi minulle: 'Nouse ja jatka matkaasi!', ja Jumalan armosta vaimoni kykeni nousemaan ja pukeutumaan ja kävelemään vankkureihin, ja me jatkoimme matkaamme riemuiten."¹

Uskollisena lupaukselleen sisar Woodruff tuki miestään silloinkin kun tämän velvollisuudet apostolina vaativat tätä olemaan poissa perheensä luota pitkiä ajanjaksoja. Toukokuun 4. päivänä 1840, kun vanhin Woodruff palveli lähetystyössä Englannissa, sisar Woodruff lähetti hänelle kirjeen, jossa sanottiin: "Tiedän, että on Jumalan tahto, että ahkeroit Hänen viinitarhassaan. Siksi tunnenkin sopeutuneeni Hänen tahtoonsa näissä asioissa. En ole jäänyt napolisemaan enkä valittamaan lähtösi jälkeen, vaan odotan sitä päivää, jolloin palaat jälleen kerran kotiin perheesi luo täytettyäsi lähetystehtäväsi rakkaudessa ja Jumalan pelossa. Olet aina luonani, kun menen armon valtaistuimen eteen, ja kun pyydän suojelusta ja siunauksia itselleni ja lapsille, pyydän samaa rakkaalle kumppanilleni, joka on lähtenyt kauas luotani, jopa vieraan kansan keskuuteen, saarnaamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyttä."²

Sellaisina eron aikoina presidentti Woodruff ilmaisi myös kaipaavansa perhettään ja osoitti samalla päättäväisyytensä tehdä Herran tahto. Huhtikuun 3. päivänä 1847 hän valmistautui matkustamaan ensimmäisen pioneerikomppanian kanssa Suolajärven laaksoon. Hän kirjoitti päiväkirjaansa: "Mieleni ei ole koskaan aikaisemmin ollut niin raskas kuin nyt jättäessäni perheeni lähteäkseni tähän tehtävään. Rukoilen Jumalaa, että Hän auttaa minua ja perhettäni pääsemään taas yhteen maan päällä, kuten Hän on auttanut monta kertaa tehtävissä, joita olen hoitanut maan päällä Herran viinitarhassa."³ Neljä päivää myöhemmin hänen perheensä katseli hänen lähtöään pyhien siirtokunnasta Nebraskan Winter Quartersista. Hän pysähtyi kukkulan laelle, joka ei ollut kovin kaukana siirtokunnasta, ja kääntyi vielä katsomaan perhettään kiikareidensa läpi.⁴

Wilford Woodruff riemuitsi tiedosta, että hänen perheensä voisi olla iankaikkinen. Tämä totuus antoi hänelle voimaa kestää elämän vaikeudet. Hän sanoi: "Olen miettinyt monta kertaa, että jos ahertaisin, kunnes olisin yhtä vanha kuin Metuselah ja voisin sillä

tavoin saada perheeni asumaan luonani kirkkaudessa iankaikkisissa maailmoissa, se korvaisi minulle kaiken sen tuskan ja kärsimyksen, jota saisin kestää tässä maailmassa.”⁵ Lupaus iankaikkisesta perheestä vaikutti siihen, miten hän kohteli perheensä jäseniä. Eräässä kirjeessään tyttärelleen Blanchelle hän huomautti: ”Me kaikki odotamme elävämme yhdessä iankaikkisesti kuoleman jälkeen. Mielestäni meidän kaikkien vanhempina ja lapsina pitäisi tehdä kaikki voitavamme tehdäksemme toisemme onnellisiksi niin kauan kuin elämme, niin ettei meillä olisi mitään kaduttavaa.”⁶

Wilford Woodruffin opetuksia

Avioliiton ja vanhemmuuden siunaukset ovat paljon suurempia kuin maailmallinen vauraus.

Herra on ilmoittanut meille, että Jumala on säätänyt ihmiselle avioliiton [ks. OL 49:15]. Avioliittoinstituutio joissakin yhteisöissä, joista luemme, on joutumassa miltei epäsuosioon. Väitetään, että keskuudessamme on kasvava suuntaus tähän suuntaan. Syy on epäilemättä johdettavissa lisääntyneeseen vaurauten ja nuorten miesten haluttomuuteen ottaa kantaakseen vaimon ja perheen tuomia taakkoja. Kun luovumme varhaisten aikojen vaatimattomasta elämästä, voimme luonnollisesti odottaa, että tämä taipumus lisääntyy nuorten miesten pidättyessä kenties tarjoamasta avioliittoa nuorille naisille, elleivät he voi antaa nuorille naisille niin mukavaa kotia kuin mitä näillä on vanhempiensa katon alla. Myös tyttöjen totuttaminen tuhlavaisiin ja ylellisiin tapoihin estää osaltaan nuoria miehiä menemästä naimisiin. – – Niin nuorille miehille kuin naisillekin pitäisi opettaa, ettei se, että on varakas, ole välttämätöntä onnellisuudelle avioliitossa.⁷

Kun nuoret miehet kosivat Siionin tyttäriä, niin sen sijaan että nämä kysyisivät: ”Onko tällä miehellä hieno tiilitalo, hieno hevosvaljakko ja hienot vaunut?”, heidän pitäisi kysyä: ”Onko hän Jumalan mies? Onko hänellä Jumalan Henki? Onko hän myöhempien aikojen pyhä? Rukoileeko hän? Onko hänellä Henki niin, että hän kykenee rakentamaan valtakuntaa?” Jos hänellä on se, niin mitä väliä on vaunuilla ja tiilitalolla? Ryhdistäytykää ja yhdistykää Jumalan lain mukaan.⁸

Näiden Siionin nuorten miesten velvollisuus on ottaa vaimokseen Siionin tyttäriä ja valmistaa tomumajat [fyysiset ruumiit] ihmishengille, jotka ovat taivaallisen Isämme lapsia. He odottavat tomumajaansa, heidät on säädetty tulemaan tänne, ja heidän pitäisi syntyä Siionin maassa eikä Babylonissa.⁹

Kutsun teitä vanhempia kaikkialla Siionissa tekemään voitavanne taivuttaaksenne poikanne ja tyttärenne vaeltamaan vanhurskauden ja totuuden polkuja ja käyttämään hyväkseen kaikki heidän edessään olevat mahdollisuudet. Älkää antako sydämenne ylipäättään kiinnittyä maailman turhuuteen ja asioihin vaan oppikaa arvostamaan sitä tosiasiaa, että uskolliset lapset ovat oivallisimpia ja parhaimpia siunauksia.¹⁰

Emme arvosta siten kuin pitäisi siunausta, jonka Jumala on ilmoittanut meille avioliiton patriarkaalisisessa järjestyksessä – sinetöintiä ajaksi ja iankaikkisuudeksi.¹¹

Meidän tulee pitää suuressa arvossa perhettämme ja keskinäistä kanssakäymistämme muistaen, että jos me olemme uskollisia, me perimme kirkkauden, kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän, ja se on suurin kaikista Jumalan ihmiselle antamista lahjoista [ks. OL 14:7].¹²

**Vanhempien opetuksen ja esimerkin
ansioista lapset voivat valmistautua palvelemaan
kirkossa ja pysyä lujina uskossa.**

Minulla ei ole koskaan ollut mitään epäilyksiä tämän työn totuuden tai lopullisen voiton suhteen. Eikä minulla ole niitä tänäänkään. Minulla ei ole epäilyksiä, etteikö Siionista tule juuri sellainen kuin profeetat näkivät sen kirkkaudessa, voimassa, herruudessa ja väkevyudessa Jumalan voiman levätessä sen yllä.

Kaiken tämän valossa mielessäni on herännyt kysymys, joka on aiheuttanut minulle melkoisesti päänvaivaa. Se on: Kuka ottaa tämän valtakunnan hoitaakseen ja kantaa siitä vastuun? Kenen Herra odottaa vievän tämän valtakunnan sen lopulliseen voittoon ja valmistavan sen täydelliseksi ja kirkastetuksi Ihmisen Pojan tulemistavarten? Poikiemme ja tyttäriemme – – heidän harteillaan tämän valtakunnan on levättävä sitten kun heidän isänsä ja vanhimmat ovat

siirtyneet verhon toiselle puolen. Se on minulle yhtä selvää kuin auringon valo taivaankannella. Ja kun mietin sitä, kysyn itseltäni, millaisessa tilassa nuoret miehemme ja naisemme ovat. Hoidammeko me vanhempina velvollisuutemme heitä kohtaan? Yrittävätkö he tulla kelpollisiksi ja valmistautua suureen kohtaloon ja työhön, joka heitä odottaa?¹³

Kukaan meistä ei tiedä, millaisen reitin lapsemme valitsevat. Me näytämme heille hyvää esimerkkiä ja pyrimme opettamaan heille vanhurskaita periaatteita, mutta kun he tulevat vastuulliseen ikään, heillä on tahdonvapaus ja he toimivat omasta puolestaan.¹⁴

Innossamme saarnata evankeliumia kaikille maailman kansoille emme saisi unohtaa velvollisuuksia, jotka meillä on kasvattaa oikein omat lapsemme, juurruttaa heihin jo lapsuudessa rakkaus totuuteen ja hyveellisyyteen ja kunnioitus sitä kohtaan, mikä on pyhää, ja varustaa heidät tiedolla evankeliumin periaatteista.¹⁵

Pyrkikäämme kasvattamaan lapsemme ja ojentamaan heitä Herran tahdon mukaan [ks. Ef. 6:4]. Näyttäkäämme heille hyvää esimerkkiä ja opettakaamme heille hyviä periaatteita, kun he ovat vielä pieniä. Taivaallinen Isämme on antanut heidät meille. He ovat valtakuntamme, he ovat korotuksemme ja kirkkautemme perusta. He ovat verraton puutarha [ks. OL 124:61], ja meidän tulee pyrkiä kasvattamaan heidät Herran edessä ja opettaa heitä rukoilemaan ja uskomaan Herraan niin pitkälle kuin voimme, niin että kun me olemme kuolleet ja poissa ja he seuraavat meitä tähän toiminnan tilaan, he jatkaisivat suurta myöhempien aikojen työtä ja Jumalan valtakuntaa maan päällä.¹⁶

Niille, jotka elävät niin kutsutun sivistyneen hallinnon alaisina, opetetaan moraalilakia – kymmenet käskyt – heitä opetetaan olemaan valehtelematta, olemaan vannomatta, olemaan varastamatta, lyhyesti sanottuna olemaan tekemättä mitään, mitä pidetään jumalattomana, epäpyhänä tai syntisenä yhteiskunnassa. Kun vanhemmat opettavat lapsilleen nämä periaatteet jo lapsuudessa, ne jättävät heidän mieleensä vaikutelman, ja heti kun lapset saavuttavat vastuullisen iän, varhaisilla vaikutelmilla on vaikutus heidän tekoihinsa ja koko heidän lopun elämänsä ajan. Lapset,

"Pyrkikäämme kasvattamaan lapsemme ja ojentamaan heitä Herran tabdon mukaan."

jotka ovat saaneet sellaisia vaikutelmia ja sellaisen kasvatuksen, ovat aina sen jälkeen järkyttyneitä, kun he kuulevat tovereidensa kiroilevan ja käyttävän väärin Jumalan nimeä. Ja jos he joskus sitten oppivat kiroilemaan, heidän on ensin suurin ponnistuksin tukahdutettava varhaisemmat vaikutelmat.¹⁷

On – – suuri siunaus lapsille, että heillä on vanhemmat, jotka rukoilevat ja opettavat lapsilleen hyviä periaatteita ja näyttävät heille hyvää esimerkkiä. Vanhemmat eivät voi nuhdella asianmukaisesti lapsiaan sellaisen tekemisestä, mitä he itse tekevät.¹⁸

Jos me näytämme hyvää esimerkkiä lapsillemme ja yritämme opettaa heitä lapsuudesta aikuisuuteen, opettaa heitä rukoilemaan ja kunnioittamaan Kaikkivaltiasta, opettaa heille niitä periaatteita, jotka auttavat heitä kaikkien koettelemusten keskellä, jotta Herran Henki olisi heidän päällään – – niin silloin heitä ei helposti johdeta harhaan. Hyvät vaikutelmat seuraavat heitä elämän halki, ja vaikka heille esitetään mitä periaatteita hyvänsä, nuo hyvät vaikutelmat eivät koskaan katoa heidän mielestään.¹⁹

**Viisaat vanhemmat eivät anna ulkopuolisten
huolien olla perhettään tärkeämpiä.**

Olen ollut kauan varma siitä, että Paholainen pyrkii kaikin keinoin iskemään kiilaa vanhempien ja lasten väliin yrittäen herättää ja juurruttaa [myöhempien aikojen] pyhien poikien ja tyttörien mielessä sellaisia turmelevia ajatuksia, jotka estävät heitä seuraamasta isiensä ja äitiensä jalanjalkia. – –

– – Kuinka tärkeää onkaan, että me olisimme viisaita isiä ja äitejä ja että me toimisimme viisaasti juurruttaessamme heidän nuoreen mieleensä kaikki ne periaatteet, jotka johtavat heidät tekemään sitä, mikä on oikein, ja toteuttamaan elämässään vanhurskauden ja totuuden periaatteita. – –

– – On hieno asia tietää, kuinka toimia niin, että herättää perheessään tunteita ja kiintymystä, jotka vievät heidät pelastukseen johtavalle polulle. Se on pyrkimys ja työtä, jota vanhempien ei pidä siirtää syrjään. – – Monta kertaa saatamme pitää liikeasioita niin tärkeinä, että ne vievät nämä seikat mielestämme, mutta niin ei pitäisi olla. Se, jonka mieli on avoin ja joka iloitsee jo ennalta työstä, joka on edessämme, näkee ja tuntee, että vastuu, joka hänellä on omasta perheestään ja etenkin lastensa kasvattamisesta, on erittäin suuri.

Me haluamme pelastaa lapsemme ja haluamme heidän pääsevän osallisiksi kaikista siunauksista, joita pyhitetyt saavat. Haluamme heidän saavan samat siunaukset kuin vanhempansa, jotka ovat olleet uskollisia evankeliumin täyteydelle.²⁰

Tutkailkaamme kaikki kotiamme, ja yrittäköön kukin johtaa omaa perhettään ja saattaa oman kotinsa järjestykseen.²¹

**Jokaisen isän tulee johtaa perhettään
ystävällisyydessä ja vanhurskaudessa.**

Kun olin poikanen ja kävin koulua, opettajalla oli yleensä mukanaan nippu keppejä, jotka olivat noin kahdeksan jalkaa [noin 2,5 m] pitkiä, ja yksi ensimmäisistä asioista, joita odotimme, oli selkäsauna. Kaikesta, mikä ei häntä miellyttänyt, me saimme yleensä hirveän löylytyksen. Niistä selkäsaunoista, joita silloin sain, ei ollut minulle mitään hyötyä. – – Ystävällisyys, lempeys ja

armeliaisuus ovat joka tavalla parempia. Haluaisin juurruttaa nuorten miestemme mieliin tämän periaatteen, niin että he toteuttaisivat sitä kaikissa toimissaan elämässä. Tyrannia ei ole hyväksi, harjoittivatpa sitä kuninkaas, presidentit tai Jumalan palvelijat. Ystävälliset sanat ovat paljon parempia kuin tylyt sanat. Kun meillä on vaikeuksia toistemme kanssa, niin jos me olisimme ystävällisiä ja rakastettavia toisillemme, me säästäisimme itsemme monilta ongelmilta.

– – Kun menet perheeseen, jossa mies kohtelee vaimoan ja lapsiaan ystävällisesti, niin huomaat, että he kohtelevat häntä samalla tavoin. Kuulen valituksia siitä, kuinka miehet kohtelevat vaimoan. He eivät elätä häntä. He eivät kohtele häntä ystävällisesti. Se kaikki painaa minua. Niin ei pitäisi olla. – – Meidän pitäisi olla ystävällisiä toisillemme, tehdä hyvää toisillemme ja ahkeroida edistääksemme toistemme, etenkin omaan huonekuntaamme kuuluvien, hyvinvointia, etua ja onnea.

Mies on perheen pää. Hän on huonekuntansa patriarkka. – – Maan päällä ei ole kauniimpaa näkyä kuin nähdä miehen johtavan perhettään ja opettavan sille vanhurskaita periaatteita ja antavan sille hyviä neuvoja. Sellaisen [perheen] lapset kunnioittavat isäänsä, ja he tuntevat lohtua ja iloa siitä, että heillä on isä, joka on vanhurskas mies.²²

Äidin opetukset ja esimerkki voivat vaikuttaa hänen perheeseensä kautta ajan ja iankaikkisuuden.

Yleensä on niin, että äiti on se, joka muovaa lapsen luonteen. Minun mielestäni äidillä on suurempi vaikutus jälkeläisiinsä kuin kenelläkään toisella henkilöllä voi olla. Ja joskus esitetään kysymys: ”Milloin tuo kasvatus alkaa?” Profeettamme ovat sanoneet: ”Kun Jumalan luota tullut henki asettuu tomumajaan.” Äidin tila tuolloin vaikuttaa hänen kohtunsa hedelmään, ja lapsen syntymästä asti ja koko elämän ajan äidin opetukset ja esimerkki johtavat ja hallitsevat suuressa määrin kyseistä lasta, ja sen myötä hänen vaikutuksensa tunnetaan kautta ajan ja iankaikkisuuden.²³

Teidän äitien harteilla lepää suuressa määrin vastuu kehittää oikealla tavalla nousevan sukupolven henkisiä ja moraalisia voimia,

olivatpa he sylilapsia, lapsia tai jo kypsempään ikään ehtineitä. – – Yhdenkään äidin Israelissa ei pitäisi antaa päivänkään kuluu opettamatta lapsiaan rukoilemaan. Teidän tulee rukoilla itse ja opettaa lapsenne tekemään samoin, ja teidän tulee kasvattaa heidät sillä tavoin, että kun te olette kuolleet ja he ottavat paikkanne suuren Jumalan työn eteenpäin viemisessä, heidän mieleensä ovat iskos-tuneet periaatteet, jotka tukevat heitä ajassa ja iankaikkisuudessa. Olen usein sanonut, että juuri äiti muovaa lapsen mielen. – –

– – Näyttäkää minulle äiti, joka rukoilee, joka on selviytynyt elämän koettelemuksista rukouksen avulla, joka on turvannut koettelemuksissaan ja vaikeuksissaan Herraan, Israelin Jumalaan, ja hänen lapsensa seuraavat samaa polkua. He eivät hylkää näitä asioita, kun he ryhtyvät toimimaan Jumalan valtakunnassa.²⁴

Sisarillamme – – on velvollisuuksia aviomiestään kohtaan. Heidän tulee miettiä hänen asemaansa ja tilannettaan. – – Jokaisen vaimon tulee olla ystävällinen aviomiehelleen. Hänen tulee lohduttaa miestä ja toimia parhaansa mukaan miehensä hyväksi kaikissa elämäntilanteissa. Kun koko perhe toimii yhteistuumin, se nauttii taivaallisesta ilmapiiristä täällä maan päällä. Niin pitäisi olla, sillä kun tämän kirkon mies ottaa itselleen vaimon, hän odottaa pysyvänsä vaimonsa kanssa kautta koko ajan ja iankaikkisuuden. Ensimmäisen ylösnousemuksen aamussa hän odottaa saavansa pitää vaimonsa ja lapsensa luonaan, olla yhdessä perheenä ja pysyä tuossa tilassa iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Miten suurenmoinen ajatus se onkaan!²⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mikä tekee sinuun vaikutuksen Wilford ja Phoebe Woodruffin välisessä suhteessa? (Ks. s. 165–168.)
- Kertaa presidentti Woodruffin neuvo tyttärelleen Blanchelle (ks. 168). Mieti, mitä erityistä voit tehdä auttaaksesi perheesi jäseniä olemaan onnellisia, tai keskustelkaa siitä.

- Mikä tekee sinuun vaikutuksen, kun luet presidentti Woodruffin nuorille antamia neuvoja avioliitosta ja vanhemmuudesta? (Ks. s. 168–169.) Miten hänen neuvonsa soveltuisivat kaikkien kirkon jäsenten elämään?
- Lue opetusten ensimmäisen alaotsikon kolme viimeistä kappaletta (s. 169). Millä tavoin ”maailman turhuus ja asiat” kääntävät meidät pois perheen tuomasta ilosta? Kuinka me voimme vastustaa sellaisia vaikutuksia? Kuinka me voimme osoittaa perheemme jäsenille, että me arvostamme sitä, että saamme olla heidän kanssaan?
- Lue kolmas täysi kappale sivulta 167. Mitä mielestäsi tarkoittaa kasvattaa lapsemme ja ojentaa heitä Herran tahdon mukaan? Mitä olet tehnyt, jotta näin kävisi?
- Kertaa viides ja kuudes kappale sivuilta 169–170. Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan saamaan halun palvella kirkossa?
- Mitä erityisiä periaatteita löydät, kun luet presidentti Woodruffin neuvoja lasten opettamisesta? (Ks. s. 169–171.)
- Kertaa ensimmäinen osuus sivulta 172. Miten vanhemmat voivat tehdä perhesuhteista elämänsä tärkeimmän asian?
- Mitä periaatteita vanhemmat voivat oppia nuoren Wilford Woodruffin kokemuksista opettajansa kanssa? (Ks. s. 172–173.)
- Mitä presidentti Woodruff sanoi aviomiesten ja isien vaikutuksesta? (Ks. s. 172–173.) Mitä hän sanoi vaimojen ja äitien vaikutuksesta? (Ks. s. 173–174.) Kuinka aviomies ja vaimo voivat tehtävissään auttaa toisiaan?
- Miten tässä luvussa olevat opetukset liittyvät isovanhempiin? Millaiset kokemukset ovat osoittaneet, kuinka isovanhemmilla voi olla vanhurskas vaikutus lastensa lapsiin?
- Mitä esimerkkejä olet nähnyt vanhemmista ja isovanhemmista, jotka hoitavat velvollisuutensa perhettään kohtaan?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: En. 1; Moosia 4:14–15; Alma 56:45–48; OL 68:25–31; 93:38–40.

Viitteet

1. "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 3. lokakuuta 1881, s. 638–639.
2. Lainattuna julkaisussa *Millennial Star*, elokuu 1840, s. 90.
3. Wilford Woodruffin päiväkirja, 13. huhtikuuta 1847, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
4. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 7. huhtikuuta 1847.
5. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 226.
6. Wilford Woodruffin kirje Blanche Woodruffille 16. syyskuuta 1894; lainattuna julkaisussa *Encyclopedia of Mormonism*, toim. Daniel H. Ludlow, 4 osaa, 1992, osa 4, s. 1582.
7. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 728.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 271; ks. myös *Iankaikkinen avioliitto*, Uskonto 234 ja 235, oppilaan kirja, 2003, s. 190–191.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 271.
10. "YMMIA Annual Conference", *Contributor*, elokuu 1895, s. 636.
11. *Deseret News Weekly*, 26. kesäkuuta 1867, s. 202.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. maaliskuuta 1873, s. 3.
13. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 225–226.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
15. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 385.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
17. *Deseret News*, 22. helmikuuta 1865, s. 162.
18. "Selfishness", *Juvenile Instructor*, 15. maaliskuuta 1867, s. 45.
19. *Deseret News*, 26. joulukuuta 1860, s. 338.
20. *Deseret News*, 26. joulukuuta 1860, s. 338.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 264.
22. *Deseret Weekly*, 22. kesäkuuta 1889, s. 823.
23. *Deseret Weekly*, 17. elokuuta 1889, s. 225.
24. *Deseret News*, 24. huhtikuuta 1872, s. 152.
25. *Deseret Weekly*, 22. kesäkuuta 1889, s. 823.

Temppelyö – sydämemme kääntäminen perheemme ja Herran puoleen

*Kun me menemme Herran huoneeseen kelvollisina,
me saamme toimituksia, jotka auttavat valmistamaan
meitä, esivanhempiamme ja jälkeläisiämme
asumaan Jumalan luona iankaikkisesti.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Kun Kirtlandin temppele vihittiin 27. maaliskuuta 1836, Wilford Woodruff palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Yhdysvaltain eteläosissa. Kolme viikkoa myöhemmin hän kuuli vihkimistilaisuuden tapahtumista ja kirjoitti päiväkirjaansa, että uutiset olivat ”kerta kaikkiaan suurenmoisia”.¹ Päätettyään lähetystyönsä hän palasi Kirtlandiin saapuen ”jalkaisin kovassa lumimyrskyssä”. Hän kirjoitti: ”Saimme näkyviimme Herran temppelein ennen kuin pääsimme kylään, ja riemuitsin todella näkymästä, sillä se oli ensimmäinen kerta, kun silmäni olivat katselleet käskyn ja ilmoituksen mukaan rakennettua Herran huonetta.”²

Wilford Woodruffin rakkaus temppelyötä kohtaan ei koskaan hiipunut. Hän osallistui työn kaikkiin vaiheisiin – rakentamisesta vihkimiseen ja sukututkimustyöstä toimitustyöhön kuolleiden puolesta. Hän myös riemuitsi temppeletoimituksista, jotka hän ja hänen perheensä jäsenet itse saivat.

Presidentti Woodruff puhui usein siitä, kun hän itse sai endaumentin. Profeetta Joseph Smith, joka tunsu palvelutyönsä kuolevaisuudessa olevan pian lopussa, antoi endaumentin kahdentoista apostolin koorumille Nauvoossa jo ennen kuin temppele oli rakennettu valmiiksi. Presidentti Woodruff todisti: ”Joseph Smith teki ensimmäisenä minulle tiettäväksi ne

"Me baluamme myöbempien aikojen pybien – – jäljittävän sukulinjansa niin pitkälle kuin mahdollista ja tulevan sinetöidyksi isiinsä ja äiteihinsä."

nimenomaiset toimitukset, jotka me annamme myöhempien aikojen pyhille endaumenteissamme. Minä sain endaumenttini Joseph Smithin johdolla.”³

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä ja myöhemmin kirkon presidenttinä Wilford Woodruff oli mukana jatkuvassa pyrkimyksessä rakentaa temppeleitä. Hän teki työtä temppeleirakennuksella Illinoisin Nauvoossa ja neljän kaupungin temppeleirakennuksella Utahissa: Loganissa, St. Georgessa, Mantissa ja Salt Lake Cityssä. Hän piti vihkimisrukouksen Mantin ja Salt Lake Cityn temppeleissä.

Suolajärven temppeli, joka saatiin valmiiksi pyhien 40 vuotta kestäneen uskollisen aherruksen jälkeen, oli erityisen merkityksellinen presidentti Woodruffille. Hän näki temppelein ensimmäisen kerran yksityiskohtaisessa näyssä ennen kuin pyhät saapuivat Suolajärven laaksoon.⁴ Neljä päivää laaksoon saapumisen jälkeen hän oli läsnä, kun presidentti Brigham Youngia innoitettiin valitsemaan temppelein sijaintipaikka.⁵ Vuosia ennen kuin temppeli oli valmis, hän näki unen, jossa hän sai temppelein avaimen ja presidentti Young käski häntä ”päästämään temppeleihin kaikki, jotka etsivät pelastusta”.⁶ Hän puhui väsymättä temppelein valmiiksi rakentamisen puolesta jopa koettelemusten ja vainon aikoina. Ja kun rakentaminen saatiin viimein päätökseen huhtikuussa 1893, hän seurasi presidentti Youngin unessa antamaa käskyä järjestäen kolmen viikon ajan vihkimistilaisuuksia varmistukseen sen, että kaikilla pyhillä olisi mahdollisuus osallistua.

Suolajärven temppelein vihkimisen jälkeen presidentti Woodruff tähdensi perheen tärkeyttä temppelityössä. Hän sanoi: ”Me haluamme myöhempien aikojen pyhien tästä eteenpäin jäljittävän sukulinjansa niin pitkälle kuin mahdollista ja tulevan sinetöidyiksi isiinsä ja äiteihinsä, Sinetöikää lapsia vanhempiansa, ja jatkakaa tätä ketjua niin pitkälle kuin pystytte.”⁷ (Tähän opeutukseen liittyvän historiallisen selonteon voit lukea tämän kirjan johdannon sivuilta XXXIV–XXXVI.)

Vuonna 1894 presidentti Woodruff valvoi Utahin sukututkimusseuran perustamista, mikä johti kirkon nykyiseen maailmanlaajuiseen hankkeeseen auttaa ihmisiä etsimään esivanhempiaan. Sata vuotta myöhemmin vanhin Russell M. Nelson kahdentoista

apostolin koorumista huomautti: ”Tuon historiallisen vuoden tapahtumien seurauksena sukututkimus ja temppelipalvelus vaikiintuivat kirkossa *yhdeksi työksi*.”⁸ Nuo tapahtumat olivat osa jatkuvasti täyttyvää profetiaa, että ”lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen” (OL 2:2; ks. myös Mal. 3:23–24).

Koska presidentti Woodruff esitti monia merkittäviä opetuksia temppelityöstä, tämä on ensimmäinen kahdesta aihetta käsittelevästä luvusta tässä kirjassa. Tässä luvussa keskitytään temppelissä käymisen siunauksiin ja perheen iankaikkiseen luonteeseen, ja luvussa 18 keskitytään enemmän työhön kuolleiden puolesta.

Wilford Woodruffin opetuksia

**Me osallistumme temppelityöhön taivaallista
iloa tuntien, koska tiedämme sen auttavan
valmistamaan meitä, jälkeläisiämme ja
esivanhempiamme asumaan Jumalan luona.**

Ei ole olemassa työtä, joka kiinnostaisi myöhempien aikojen pyhiä enemmän kuin temppelien rakentaminen ja valmiiksi saattaminen.⁹

Kun ajattelen voimaa, joka meillä on ollut pystyttää temppelitä korkeimman Jumalan nimeen – – ja etuoikeutta, joka meillä on mennä noihin temppelisiin ja tehdä työtä, joka on tarpeen omaksi pelastukseksenne sekä kuolleidemme lunastamiseksi, riemuitsen suuresti ja tunnen, että meitä on suuresti siunattu.¹⁰

Näiden temppelien historia on tiedossanne. Tiedätte, että profeetat [Joseph ja Hyrum Smith] surmattiin ja Herra vaati [Nauvoon] temppelin rakentamista pyhiltä ennen kuin heidät ajettiin erämaahan. Erään tietyn ilmoituksen antaminen innoitti suuressa määrin Jumalan kirkon vanhimpia suorittamaan tuon työn [ks. OL 124:25–41]. He ahersivat kaikella voimallaan ja he saivat valmiiksi tuon työn. He menivät tuohon temppeliin ja saivat toimituksia ja endaumentteja ennen kuin he lähtivät erämaahan. Nämä temppelit, jotka olemme rakentaneet – – ovat muistomerkkinä Jumalan, enkelien ja ihmisten edessä myöhempien aikojen pyhien uskosta ja aikaansaannoksista.¹¹

On ilmeistä, että myöhempien aikojen pyhät arvostavat siunauksia, jotka voidaan saada tämän temppelityön kautta. – Sydämemme on täynnä iloa emmekä voi pidäytyä ylistämästä Jumalaamme ja Hänen hyvyttään kansaansa kohtaan Hänen salliessaan heidän vastustuksesta ja monista vaikeuksista huolimatta, joissa heidän on ollut kamppailtava, pystyttää sellaisia rakennuksia ja vihkiä ne sen mallin mukaan, jonka Hän on antanut näitä pyhiä käyttötarkoituksia varten.

Yksikään oikein ajatteleva myöhempien aikojen pyhä ei voi ajatella tätä aihetta ilman että häntä sykähdyttää taivaallinen ilo sen johdosta, mitä Jumala on tehnyt meille sukupolvessamme, antaen meille – kuten Hän on tehnyt – kaikki keinot valmistaakseen meitä, jälkeläisiämme ja esivanhempiamme siihen iankaikiseen maailmaan, joka odottaa nykyisen elämän jälkeen. Myöhempien aikojen pyhät ovat todellakin suuressa suosiossa oleva kansa, ja ylistyksen Jumalalle pitäisi kohota jokaisesta sydäimestä ja asumuksesta maassamme sen suuren armon ja hyvyden tähden, jota Hän on osoittanut meille. Hän on antanut meille lupauksia, jotka ovat luonteeltaan mitä kallisarvoisimpia, ja Hän on täyttänyt ne nykyiseen aikaan asti. Olisimme kiittämättömin ja kelvottomin kansa, mikä on koskaan elänyt, jos me näin suurenmoisia osoituksia Hänen hyvydestään saatuaamme väsyisimme ahkeruudessamme tai emme olisi kuuliaisimpia emmekä omistautuisi Hänelle ja Hänen suurelle asialleen.¹²

Haluamme jatkaa [työtä] näissä temppeleissä. Haluamme niiden olevan myöhempien aikojen pyhien käytössä. Haluamme veljiemme ja sisartemme edelleen menevän sinne ja lunastavan kuolleita ja siunaavan eläviä.¹³

Suolajärven temppelin vihkimisrukouksesta: Oi Herra, suh-taudumme syvin ja sanoin kuvaamattomin tuntein tämän pyhän huoneen valmistumiseen. Ota vastaan tämä neljäs temppeli, jonka liittolapsesi Sinun avullasi ovat pystyttäneet näille vuorille. Menneisyudessa innoitit Pyhän Henkesi kanssa palvelijoitasi profeettoja puhumaan myöhemmistä ajoista, jolloin Herran pyhäkön vuori kohoaisi ylimpänä vuorista ja korkeimpana kukkuloista [ks. Jes. 2:2; Miika 4:2]. Me kiitämme Sinua siitä, että meillä on

ollut loistava tilaisuus olla mukana toteuttamassa näitä muinaisten näkijöidesi näkyjä ja että Sinä olet hyvydessäsi sallinut meidän olla osallisina suuressa työssä.¹⁴

**Sukututkimustyön ja tempelitoimitusten
kautta meidät sinetöidään sukuumme, niin että
sukupolvien välille muodostuu yhdistävä side.**

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet ovat voimassa ja vaikuttavat kuoleman jälkeen. Ne tuovat yhteen miehet, vaimot ja lapset perheyhteisönä ja yhdistävät heidät jälleen maailmoissa, joilla ei ole loppua. – Sinetöintitoimitukset on ilmoitettu myöhempien aikojen pyhille, ja ne ovat voimassa kuoleman jälkeen, ja kuten olen sanonut, yhdistävät jälleen miehen ja naisen ikuisesti perheyhteisöksi. Siksi nämä periaatteet ovat osa uskontoamme, ja niiden kautta aviomies ja vaimo, vanhemmat ja lapset yhdistetään jälleen, kunnes ketjun lenkit yhdistetään aina isä Aadamiin asti. Emme voisi saada selestisen kirkkauden täyteyttä ilman tätä sinetöintitoimitusta.¹⁵

Veljet ja sisaret, koko asian autuus on siinä, että kun me pääsemme perille, me saamme luoksemme perheemme – isämme ja äitimme, veljemme ja sisaremme, vaimomme ja lapsemme – ylösnousemuksen aamussa perheyhteisönä selestisessä maailmassa asuaksemme siellä iankaikkisesta iankaikkiseen. Se on kaiken sen arvoista, mitä te tai minä voimme uhrata niiden muutaman vuoden aikana, jotka meidän on oltava täällä lihassa.¹⁶

[Sinetöitäköön] jokainen mies isäänsä, ja silloin te teette täsmälleen sen, mitä Jumala sanoi, kun Hän julisti lähettävänsä profeetta Elian viimeisinä päivinä [ks. Mal. 3:23–24]. Profeetta Elia ilmestyi Joseph Smithille ja sanoi hänelle, että oli tullut aika, jolloin tämä periaate täytyy panna täytäntöön [ks. OL 110:13–16]. Joseph Smith ei elänyt niin kauan, että olisi lisännyt mitään näihin asioihin. Hänen sielunsa oli kiinni tässä työssä, kunnes hänet surmattiin marttyyrina Jumalan sanan ja hänen Jeesuksesta Kristuksesta lausumansa todistuksen tähden. Hän sanoi meille, että täytyy olla yhdistävä side, joka liittää toisiinsa kaikki taloudenhoitokaudet ja Jumalan työn yhdestä sukupolvesta toiseen

Tämänkaltaisia suosituksia jaettiin kirkon jäsenille, jotka olivat kelvollisia osallistumaan Suolajärven temppelin vihkimistilaisuuksiin.

[ks. OL 128:18]. Se oli hänen mielessään enemmän kuin juuri mikään muu aihe, joka hänelle annettiin.

Rukouksissani Herra ilmoitti minulle, että oli minun velvollisuuteni käskeä koko Israelia panemaan täytäntöön tämä periaate, ja tuon ilmoituksen täyttymisenä esitän sen tälle kansalle. – – Me haluamme myöhempien aikojen pyhien tästä hetkestä alkaen jäljittävän sukulinjoaan niin kauas kuin he voivat ja tulevan sinetöidyiksi isiinsä ja äiteihinsä. Sinetöikää lapsia vanhempiansa, ja jatkakaa tätä ketjua niin pitkälle kuin pystytte.¹⁷

Suolajärven temppelin vihkimisrukouksesta: Oi Isämme tai-vaassa, tuomme etesi alttarit, jotka olemme valmistaneet, jotta palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat sinetöivät siunauksensa. Vihimme ne Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä kaikkein pyhimmälle nimellesi ja pyydämme Sinua pyhittämään nämä alttarit, niin että ne, jotka tulevat niiden ääreen, voivat tuntea Pyhän Hengen voiman lepäävän päällään ja ymmärtää solmimiensa liittojen pyhyden. Ja me rukoilemme, että Pyhä Henkesi johtaisi liittojamme ja sopimuksiamme, jotka solmimme Sinun kanssasi

ja toistemme kanssa, että pitäisimme ne pyhinä ja että Sinä hyväksyisit ne ja että kaikki julistetut siunaukset toteutuisivat vanhurskaiden ylösnousemuksen aamuna kaikkien pyhien kohdalla, jotka tulevat näiden alttarien ääreen. – –

Oi isiemme Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, joiden Jumalaksi haluat itseäsi kutsuttavan, me kiitämme Sinua ylitsevuotavan kiitollisuutemme koko palavalla innolla, että olet ilmoittanut voimat, joiden kautta lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen ja isien sydämet lasten puoleen, että ihmislapset kaikissa sukupolvissaan voivat päästä osallisiksi taivaan valtakunnan kirkkauksista ja iloista. Me rukoilemme Sinua, että vahvistaisit meissä Elian henkeä, että me voisimme siten lunastaa kuollemme ja myös yhdistää itsemme isiimme, jotka ovat kulkeneet verhon taa, ja lisäksi sinetöisimme kuollemme tulemaan esiin ensimmäisessä ylösnousemuksessa, että meidät, jotka asumme maan päällä, voitaisiin sitoa niihin, jotka asuvat taivaassa. Me kiitämme Sinua niiden puolesta, jotka ovat saattaneet päätökseen työnsä kuolevaisuudessa, sekä itsemme puolesta, että vankilan ovet ovat avautuneet, että vapautusta on julistettu vangituille ja kahlitut ovat irrottautuneet kahleistaan. Me ylistämme Sinua siitä, että isämme viimeisestä ensimmäiseen, nykyisestä alkuun asti, voidaan yhdistää meihin katkeamattomaksi ketjuksi pyhän pappeuden sitein ja että meidät voidaan yhtenä suurena perheenä yhdistää Sinuun ja että voimasi lujittamina me voimme yhdessä seisoa edessäsi ja Poikasi sovitusero voimalla vapautua kaikesta pahasta, tulla pelastetuiksi ja pyhitetyiksi, korotetuiksi ja kirkastetuiksi.¹⁸

**Meidän on valmistauduttava hengellisesti
ottamaan vastaan temppelel palvelun siunaukset.**

Ennen kuin menette temppeleihin – – vetäytykää itseksenne rukoilemaan. Osoittakaa rukouksenne Herralle ja rukoilkaa, että ette ainostaan saisi anteeksi syntejänne vaan että teillä kaikilla olisi Jumalan Henki ja todistus Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, että Jumalan Henki olisi niiden kanssa, jotka kokoontuvat temppeleihin. – –

Haluaisin pyhien tekevän niin, sillä toivon näkeväni niiden, jotka menevät temppeleihin, menevän sinne puhtain sydämin ja että

Jumalan Henki olisi heidän kanssaan, että heillä olisi hyvä olla, että he kaikki tuntisivat tuon voiman vaikutuksen.¹⁹

Yhtään sellaista kirkon jäsentä, jota pidettäisiin kelvollisena menemään tuohon pyhään huoneeseen, ei voida pitää tietämättömänä evankeliumin periaatteista. Ei ole liikaa olettaa, että jokainen tietää, mikä on hänen velvollisuutensa Jumalaa ja lähimmäistään kohtaan. Kukaan ei ole niin huonomuistinen, että unohtaisi kehotuksen, että meidän täytyy olla täynnä rakkautta ja laupeutta veljiämme kohtaan. Ja siksi kukaan ei voi hetkeäkään epäillä sitä, miten äärimmäisen tärkeää jokaisen seurakunnan jäsenen on olla sovussa kaikkien veljiensä ja sisartensa kanssa ja sovussa Jumalan kanssa. Kuinka me muutoin voimme toivoa saavamme siunaukset, jotka Hän on luvannut, paitsi mukautumalla vaatimuksiin, joiden palkintona nuo siunaukset ovat!

Voivatko miehet ja naiset, jotka rikkovat Jumalan lakia, tai ne, jotka ovat leväperäisiä kuuliaisuudessaan Hänen käskyilleen, odottaa, että vain käyminen Hänen pyhässä huoneessaan – – tekee heistä kelvollisia saamaan tai antaa heille aiheen ottaa vastaan Hänen siunauksensa?

Luulevatko he, että he voivat niin helposti vapautua parannuksenteosta ja kääntyä pois synnistä?

Uskaltavatko he edes ajatuksissaan syyttää näin Isäämme epäoikeudenmukaisuudesta ja puolueellisuudesta ja väittää Häntä huolimattomaksi omien sanojensa pitämisessä?

Varmastikaan kukaan, joka väittää kuuluvansa Hänen kansaansa, ei syyllistyisi sellaiseen.

Silloin täytyy niiden, jotka eivät ole kelvollisia, lakata odottamasta siunausta käynnistään temppelissä, sillä synti, josta ei tehdä parannusta, lyö heihin yhä leimansa, ja heidän sydämessään on katkeruutta tai jopa helytmätöntä kylmyyttä veljiään ja sisariaan kohtaan.

Meistä tuntuu, että tästä jälkimmäisestä aiheesta voisi sanoa paljon. Pyrittäessä noudattamaan ilmeisesti painavampia asioita laissa on olemassa mahdollisuus, että tämän rakkauden ja laupeuden hengen merkitystä saatetaan aliarvioida. – –

– – Ennen kuin menemme temppeliin esittäytymään Herran edessä – – meidän on karkotettava itsestämme jokainen tyyli ja

epäystävällinen tunne toisiamme kohtaan. Meidän tulee tehdä niin, jotta paitsi että riitelymme loppuu niin myös niiden syy unohtuu, ja jokainen tunne, joka on ne aiheuttanut ja pitänyt niitä yllä, häviää. Tunnustamme syntimme toinen toisillemme ja pyydämme anteeksiantoa toisiltamme. Rukoilemme Herralta parannuksen henkeä ja sen saatuamme seuraamme sen kehotuksia. Nöyrytmällä Hänen edessään ja pyytämällä anteeksi toisiltamme me osoitamme tätä rakkautta ja ylevämielisyyttä niitä kohtaan, jotka pyytävät samaa anteeksiantoa meiltä kuin me pyydämme ja odotamme taivaasta.

Tulkaamme sitten pyhään paikkaan sydämemme vapaana vilpistä ja sielumme valmiina mielenlennykseen, joka on luvattu! Silloin rukouksemme, joita ei mikään epäsovun ajatus häiritse, kohoavat yhdessä Jehovan korviin ja tuovat meille taivaan Jumalan parhaat siunaukset! – –

– – Me kehotamme [yksittäisiä kirkon jäseniä] tavoittelemaan veljiensä ja sisariensa toveruutta ja heidän luottamustaan ja rakkauttaan ja ennen kaikkea tavoittelemaan Pyhän Hengen toveruutta ja yhteyttä. Etsittäköön Henkeä ja vaalittakoon sitä yhtä ahkerasti pienimmässä ja vaatimattomimmassa perhepiirissä kuin korkeimman järjestön ja koorumin jäsenistössä. Tunkeutukoon se veljien ja sisarten sydämeen, vanhempien ja perhekunnan lasten sydämeen sekä myös ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista sydämeen. Hillitköön ja pehmentäköön se kaikkia erimielisyyksiä vaaran johtokunnan ja korkean neuvoston jäsenten välillä sekä myös samassa seurakunnassa asuvien naapurusten välillä. Yhdistäköön se nuoria ja vanhoja, miehiä ja naisia, laumaa ja paimenta, ihmisiä ja pappetta kiitollisuuden ja anteeksiannon ja rakkauden sitein, niin että [me] tuntisimme Herran hyväksyvän meidät ja että me voisimme kaikki tulla Hänen eteensä omatunto puhtaana rikkomuksista kaikkia ihmisiä kohtaan. Silloin ei tule pettymystä niiden siunausten suhteen, jotka on luvattu Häntä vilpittömästi palveleville. He saavat Pyhän Hengen suloisia kuis-kauksia, ja aika ajoin he saavat taivaan aarteita ja enkelien palvelusta, sillä Hän on antanut lupauksensa eikä se voi pettää!²⁰

Suolajärven temppelin vihkimisrukouksesta: Taivaallinen Isämme, Sinä, joka olet luonut taivaat ja maan ja kaiken, mitä

niissä on, Sinä ihmeellisin kaikista, täydellinen armossa, rakkauudessa ja totuudessa, me Sinun lapsesi tulemme tänä päivänä eteesi ja tässä huoneessa, jonka olemme rakentaneet pyhimmälle nimellesi, pyydämme nöyrästi ainosyntyisen Poikasi sovitusveressä, ettet enää muistaisi syntejämme ikuisesti, vaan että rukouksemme nousisivat luoksesi ja pääsisivät valtaistuimesi luo, että meitä kuultaisiin pyhällä asuinsijallasi. Ja ole meille niin armollinen, että kuulet rukouksemme ja vastaat niihin äärettömän viisautesi ja rakkautesi mukaan ja suot päällemme ne siunaukset, joita tavoittelemme, jopa satakertaisina, siinä määrin kuin pyrimme sydämen puhtaudessa ja täysin päättäväisinä tekemään tahtosi ja kirkastamaan nimesi. – –

Tulemme eteesi iloiten ja kiittäen, juhlaivin mielin ja sydän täynnä ylistystä, että Sinä olet sallinut meidän nähdä tämän päivän, jota me näiden 40 vuoden ajan olemme odottaneet ja jonka vuoksi uurastaneet ja rukoilleet, kun voimme vihkiä tämän huoneen, jonka olemme rakentaneet suurelle nimellesi. Vuosi sitten asetimme paikoilleen lakikiven huutaen hoosiannaa Jumalalle ja Karitsalle. Ja tänään me vihimme Sinulle kokonaisuuden kaikkienensa, että se olisi pyhä Sinun silmissäsi, että se olisi rukouksen huone, kiitoksen ja palveluksen huone, että kirkkautesi lepäisi sen yllä, että pyhä läsnäolosi voisi aina olla siinä, että se olisi rakkaan Poikasi, Vapahtajamme, olinpaikka, että enkelit, jotka seisovat kasvojesi edessä, olisivat pyhiä sanansaattajia, jotka käyvät siellä tuoden meille Sinun toiveesi ja tahtosi, että se pyhitettäisiin ja omistettaisiin kaikilta osiltaan pyhäksi Sinulle, Israelin Jumala, ihmiskunnan kaikkivaltias Hallitsija. Ja me rukoilemme Sinua, että kaikki ihmiset, jotka astuvat tämän huoneesi kynnyksen yli, tuntisivat voimasi ja heidän olisi tunnustettava, että Sinä olet pyhittänyt sen, että se on Sinun huoneesi, pyhyytesi sija.²¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Miten vanhin Wilford Woodruff reagoi kuullessaan Kirtlandin temppelin vihkimisestä ja nähdessään temppelin ensimmäisen

kerran? (Ks. s. 177.) Onko sinulla ollut samanlaisia kokemuksia, joista olisi sopivaa kertoa?

- Millä tavoin varhaiset myöhempien aikojen pyhät osoittivat kiinnostuksensa temppeleitä kohtaan? (Ks. s. 180–182.) Miksi meidän pitäisi olla erittäin kiinnostuneita temppeleilyästä?
- Kertaa viimeinen kappale, joka alkaa sivulta 179. Millä tavoin temppeleipalvelu ja sukututkimustyö ovat mielestäsi ”yhtä työtä”? (Ks. s. 182–189.) Kuinka tämä työ on auttanut sinua kääntämään sydämesi esivanhempiesi ja jälkeläistesi puoleen?
- Miksi me tarvitsemme sinetöintitoimitusta saadaksemme ”selestisen kirkkauden täyteyden”? (Ks. s. 182–183; ks. myös OL 131:1–4.)
- Silmäile koko lukua ja etsi lausuntoja perhesuhteista. Mitä me voimme oppia näistä opetuksista? Kuinka ymmärryksemme Herran huoneesta vaikuttaa tunteisiimme omaa kotiamme kohtaan?
- Millä tavoin temppeleissä käyminen on ollut siunaukseksi sinulle ja perheellesi? Kuinka vanhemmat voivat opettaa lapsensa kunnioittamaan temppeleitä ja valmistautumaan temppeleitoimitusten saamiseen?
- Sivuilla 184–186 on joitakin presidentti Woodruffin neuvoja, jotka auttoivat pyhiä valmistautumaan Suolajärven temppeleihin vihkimiseen. Kuinka nämä neuvot voivat auttaa meitä joka kerta kun menemme temppeleihin?
- Mitä periaatteita Suolajärven temppeleihin vihkimisrukouksessa opetetaan? (Ks. s. 181–182, 183–184, 186–187.) Pohdi sitä, kuinka rukouksen sanat voivat auttaa meitä pyrkimyksissämme tehdä temppeleitä ja sukututkimustyötä, tai keskustelkaa siitä.

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: Ps. 24:3–5; Matt. 16:18–19; OL 27:9; 97:10–17; 109; 110; 138:46–48.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 19. huhtikuuta 1836, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
2. Wilford Woodruffin päiväkirja, 25. marraskuuta 1836.
3. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 148.
4. Ks. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 162.
5. Ks. Wilford Woodruffin päiväkirja, 28. heinäkuuta 1847.
6. Wilford Woodruffin päiväkirja, 12. maaliskuuta 1887.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 157.
8. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1994, s. 114; ks. myös Russell M. Nelson, ”Elian henki”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 64.
9. Julkaisussa *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 6 osaa, 1965–1975, osa 3, s. 236.
10. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 386.
11. *Deseret Weekly*, 6. elokuuta 1892, s. 193.
12. ”An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 730–731.
13. *Deseret Weekly*, 14. marraskuuta 1891, s. 660.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 337.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 21. joulukuuta 1869, s. 2.
16. *Deseret Weekly*, 22. lokakuuta 1892, s. 548.
17. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 338–339.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 339–341.
19. *Millennial Star*, 7. toukokuuta 1893, s. 305. Presidentti Woodruff antoi nämä ohjeet auttaakseen pyhiä valmistautumaan Suolajärven temppelein vihkimiseen.
20. Julkaisussa *Messages of the First Presidency*, osa 3, s. 242–244. Presidentti Woodruff antoi nämä ohjeet auttaakseen pyhiä valmistautumaan Suolajärven temppelein vihkimiseen.
21. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 335, 337–338.

*Suolajärven temppeli, jonka presidentti
Wilford Woodruff vihki 6. huhtikuuta 1893.*

Temppelityö – pelastajaksi tuleminen Siionin vuorella

Meillä on niiden esivanhempiemme pelastuksen avaimet, jotka ovat kuolleet ilman evankeliumia.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Lokakuussa 1841, pian palattuaan Nauvooseen lähetystyöstä Englannista, vanhin Woodruff osallistui kokoukseen, jossa profeetta Joseph Smith opetti opin kuolleiden lunastuksesta. Silloin vanhin Woodruff kuuli ensimmäisen kerran, että elossa olevat kirkon jäsenet voivat ottaa vastaan pelastavia toimituksia edesmenneiden esivanhempiensa puolesta. Hän sanoi: ”Se oli kuin Jumalan valtaistuimelta lähtenyt valonsäde sydämiimme. Se avasi mielellemme näköalan, joka oli yhtä avara kuin iankaikkisuus.”¹ Hän huomautti myös: ”Minusta tuntui, että Jumala, joka ilmoitti tuon periaatteen ihmiselle, oli viisas, oikeudenmukainen ja tosi ja että Hänellä oli sekä parhaat ominaisuudet että tervettä järkeä ja tietoa. Tunsin, että Hän oli johdonmukainen niin rakaudessa, armossa, oikeudenmukaisuudessa kuin tuomiossakin, ja tunsin rakastavani Herraa enemmän kuin koskaan ennen elämässäni. – – Halusin sanoa halleluja, kun saimme ilmoituksen, jossa saimme tietää kasteesta kuolleiden puolesta. Minusta tuntui, että meillä oli oikeus riemuita taivaan siunauksista.”²

Kuultuaan tämän opin vanhin Woodruff ajatteli äitiään. ”Ensimmäinen mieleeni tullut asia”, hän sanoi, ”oli, että minulla oli henkimaailmassa äiti. Hän kuoli, kun olin vuoden ja [kolmen] kuukauden ikäinen. En koskaan tuntenut äitiäni. Ajattelin itsekseni: Onko minulla valta mennä ja sinetöidä äitini isääni? Vastaus oli: Kyllä.”³ Myöhemmin hän puhui hetkestä, jolloin hänellä oli

viimein mahdollisuus saada äitinsä sinetöidyksi isäänsä: ”Hänellä on osa ensimmäisessä ylönousemuksessa, ja tämä yksin korvaa minulle kaiken elämäni aherruksen.”⁴ Presidentti Woodruff myöskin todisti ilosta, jota hän tunsi suorittaessaan temppeletoimituksia muiden kuolleiden sukulaisten puolesta: ”Minulla on ollut siunaus ja etuoikeus lunastaa Jumalamme temppeleissä noin neljä tuhatta isäni ja äitini sukulaista. Puhun tästä, koska se on yksi siunauksistamme, kirkkauden täyteys, josta emme tiedä, ennen kuin verho avataan.”⁵

Palvellessaan kirkon presidenttinä Wilford Woodruff vihki Suolajärven temppelein. Tuossa tilaisuudessa hän pyysi Herraa auttamaan pyhiä heidän pyrkimyksissään lunastaa kuolleet: ”Sallithan – – pyhien sanansaattajien käydä luonamme näiden pyhien seinien sisäpuolella ja tehdä meille tiettäväksi sitä työtä, jota meidän tulee suorittaa kuolleidemme puolesta. Ja kuten olet antanut monien sellaisten sydämeen, jotka eivät ole vielä solmineet liittoa kanssasi, halun etsiä esivanhempiaan, ja niin tehdessään he ovat löytäneet monien pyhiesi esivanhempia, me rukoilemme Sinua, että lisäisit tätä halua heidän rinnassaan niin että he olisivat tällä tavoin apuna työsi toteuttamisessa. Me rukoilemme Sinua, että siunaat heitä heidän aherruksessaan, että he eivät tekisi virheitä laatiessaan sukuselvityksiään, ja ennen kaikkea me pyydämme Sinua avaamaan heidän edessään uusia tiedon väyliä ja asettamaan heidän käsiinsä menneisyyden asiakirjoja, jotta heidän keräämänsä tiedot olisivat sekä paikkansa pitäviä että myös täydellisiä.”⁶

Wilford Woodruffin opetuksia

Taivaallinen Isä on armollinen kaikille lapsilleen eikä tuomitse niitä, jotka ovat kuolleet saamatta tilaisuutta ottaa vastaan evankeliumia.

Jos kuolleet eivät ole kuolleet evankeliumia, Herra ei aio lähettää heitä helvettiin sen tähden etteivät he ole ottaneet sitä vastaan. Herra on kaikkien isä. Hän on armollinen kaikille. – – Miljoonat ihmiset, jotka ovat syntyneet kuolevaisuuteen, eläneet ja menneet hautaan, eivät ole koskaan elämässään nähneet

Winter Quartersin temppeli Nebraskassa rakennettiin paikalle, jossa monet myöhempien aikojen pyhät olivat leiriytyneinä talvella 1846–1847 ennen vaellustaan Suolajärven laaksoon.

profeetan kasvoja, eivät ole koskaan nähneet miestä, jonka Jumala on kutsunut ja jolla on ollut valta antaa jokin Jumalan huoneen toimituksista. Tuomitseeko Jumala heidät vain siksi, etteivät he ole ottaneet vastaan evankeliumia? Ei suinkaan.⁷

Jumala ei erottele ihmisiä. Hän ei anna etuoikeuksia yhdelle sukupolvelle ja pidätä niitä toiselta. Ja koko ihmissuvulla isä Aadamista meidän aikaamme asti täytyy olla jossakin vaiheessa etuoikeus kuulla Kristuksen evankeliumi. Ja sukupolvia, jotka ovat tulleet ja menneet kuulematta evankeliumia sen täyteydessä, voimassa ja kirkkaudessa, Jumala ei koskaan pidä vastuussa siitä, etteivät he ole eläneet sen mukaan. Hän ei myöskään tuomitse heitä sellaisen lain hylkäämisestä, jota he eivät ole koskaan nähneet tai ymmärtäneet, ja jos he elävät sen valon mukaan, joka heillä oli, heidät vanhurskautetaan sen mukaan, ja heille on saarnattava henkimaailmassa.⁸

**Meistä tulee pelastajia Siionin vuorella, kun
me rakennamme temppeleitä ja otamme vastaan
pelastavia toimituksia kuolleiden puolesta.**

Monet esivanhemmistamme, jotka ovat nyt henkimaailmassa, eivät ole koskaan nähneet apostolia, profeettaa tai innoitettua miestä, ja heidät on suljettu vankilaan. Joseph Smith, Heber Kimball, George A. Smith ja tuhannet Israelin vanhimmat voivat saarnata noille hengille, ja he voivat ottaa vastaan vanhimpien todistuksen, mutta vanhimmat eivät kasta uskovia siellä. Henkimaailmassa ei mennä sen enempää kasteelle kuin oteta vaimoa tai mennä vaimoksikaan.⁹

Jonkun ihmisen tai joidenkuiden ihmisten, jotka ovat lihassa, on tehtävä tämä osa työstä heidän puolestaan, sillä kuolleen ihmisen, joka ei ole koskaan ottanut vastaan evankeliumia, pelastamiseen tarvitaan aivan yhtä paljon kuin elävän ihmisen pelastamiseen. Ja kaikilla niillä, jotka ovat kuolleet ilman evankeliumia, on oikeus odottaa jonkun lihassa tekevän tämän työn heidän puolestaan.¹⁰

Meidän velvollisuutemme on ryhtyä työhön ja rakentaa nämä temppelit. Pidän tätä osaa palvelutyöstämme yhtä tärkeänä tehtävänä kuin saarnaamista eläville. Kuolleet kuulevat Jumalan palvelijoiden äänen henkimaailmassa eivätkä he voi tulla esiin [ensimmäisen] ylösnousemuksen aamussa, ellei tiettyjä toimituksia suoriteta heidän hyödykseen ja heidän puolestaan Jumalan nimen rakennetuissa temppeleissä. – – Jonkun on lunastettava heidät suorittamalla heidän puolestaan lihassa sellaisia toimituksia, joista he eivät voi itse huolehtia hengessä, ja jotta tämä työ voitaisiin tehdä, meillä on oltava temppeleitä, joissa voimme tehdä sitä, ja haluan sanoa teille, veljeni ja sisareni, että taivaan Jumala vaatii meitä nousemaan ja rakentamaan niitä, jotta lunastustyötä kiirehdittäisiin. Palkintomme odottaa meitä, kun menemme verhon taa. – –

– – En ihmettele sitä, että presidentti [Brigham] Young sanoi tuntevansa tarvetta pyytää myöhempien aikojen pyhiä kiirehti-mään näiden temppelien rakentamista. Hän tunsu työn tärkeyden, mutta kun hän nyt on poissa, on meidän tehtävämme jatkaa sitä, ja Jumala siunaa työmme ja me saamme siitä iloa. Tämä on

välttämätöntä valmistautumista Vapahtajan toiseen tulemiseen, ja kun me olemme rakentaneet temppelit, joita nyt suunnittelemme, alamme sitten nähdä tarpeen rakentaa toisia, sillä siinä määrin kuin olemme ahkeria työssämme tähän suuntaan, me ymmärrämme tehtävän työn laajuuden, ja tämänhetkinen on vasta alkua. Kun Vapahtaja tulee, tähän lunastustyöhön omistetaan tuhat vuotta, ja temppeleitä ilmaantuu kaikkialle tähän Josephin maahan – Pohjois- ja Etelä-Amerikkaan – ja myös Eurooppaan ja muualle, ja kaikkien Seemin, Haamin ja Jafetin jälkeläisten, jotka eivät ottaneet vastaan evankeliumia lihassa, täytyy saada toimitukset Jumalan temppeleissä ennen kuin Vapahtaja voi esittää valtakunnan Isälle sanoen: ”Se on tehty.”¹¹

Teille on annettu tehtäväksi – – joitakin asioita, jotka liittyvät kuollemme lunastamiseen, ja joitakin asioita, jotka liittyvät temppelien rakentamiseen. Veljet ja sisaret, nämä ovat tärkeitä tehtäviä. Ne ovat sellaisia tehtäviä toisten puolesta, joita he eivät voi tehdä itse. Niin Jeesus Kristus teki, kun Hän antoi henkensä meidän lunastukseksimme, koska me emme voisi lunastaa itseämme. Meillä on henkimaailmassa isiä ja äitejä ja sukulaisia, ja meillä on työ tehtävänä heidän hyväkseen. Yksityishenkilönä olen ollut erittäin kiinnostunut tästä kuolleen lunastamistyöstä, ja niin ovat veljeni ja sisarenikin. Se on työtä, jota meidän on jatkettava niin pitkälle kuin meillä on mahdollisuus. – – Se on työtä, joka lepää myöhempien aikojen pyhien harteilla. Tehkää tässä suhteessa voitavanne niin että kun menette verhon toiselle puolelle, isänne, äitinne, sukulaisenne ja ystävänne siunaavat teitä siitä, mitä olette tehneet, ja siinä määrin kuin olette olleet välineitä Jumalan käsissä heidän lunastuksensa varmistamisessa, teitä pidetään pelastajina Siionin vuorella profetian täyttymiseksi [ks. Ob. 21, vuoden 1933 suomennos].¹²

Meitä on siunattu voimalla ja valtuudella, kun saamme Jumalan käskystä pitää hallussamme pyhää pappeutta, olla maan päällä ja lunastaa sekä elävät että kuolleet. Jos me emme tee sitä, meidät pitäisi kirota ja poistaa maan päältä, jotta Israelin Jumala nostattaisi kansan, joka tekisi sen.¹³

Veljet ja sisaret, painakaa nämä asiat sydämeenne. Jatkakaamme aikakirjojemme pitämistä, täyttäkäämme ne vanhurskaasti Herran

Utahissa oleva St. Georgen temppeli, jossa presidentti Wilford Woodruff palveli temppelin esimiehenä.

edessä ja toteuttakaamme tätä periaatetta, niin Jumalan siunaukset ovat kanssamme, ja ne, jotka lunastetaan, siunaavat meitä tulevina päivinä. Rukoilen Jumalaa, että kansana silmämme avattaisiin näkemään, korvamme kuulemaan ja sydämemme ymmärtämään sitä suurta ja ihmeellistä työtä, joka lepää harteillamme ja jonka taivaan Jumala vaatii käsistämme. Suuria ja loistavia ovat nämä periaatteet, jotka Jumala on ilmoittanut meille kuolleidemme lunastamisesta.¹⁴

Kuolleet odottavat innokkaasti, että ottaisimme vastaan toimitukset heidän puolestaan, ja itse Jumala seuraa temppelityötä erittäin kiinnostuneena.

Meillä on suuri työ edessämme kuolleidemme lunastamiseksi. Koko taivas seuraa kiinnostuksella reittiä, johon pyrimme.¹⁵

Esivanhempamme odottavat meidän tekvän tätä työtä. He seuraavat meitä erittäin innokkaina ja haluavat, että saisimme valmiiksi nämä temppelit ja suorittaisimme tiettyjä toimituksia heidän puolestaan, niin että he voivat tulla esiin ylösousemuksen aamuna ja nauttia samoista siunauksista kuin me nautimme.¹⁶

”Kaikki, jotka ovat kuolleet vailla tietoa tästä evankeliumista mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan, jos heidän olisi sallittu jäädä, ovat Jumalan selestisen valtakunnan perillisiä; samoin kaikki, jotka kuolevat vastedes vailla tietoa siitä mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan koko sydämeästään, ovat tuon valtakunnan perillisiä, sillä minä, Herra, tuomitsen kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan, heidän sydämensä halun mukaan” [OL 137:7–9]. Niin on teidän esivanhempienne kohdalla. On hyvin harvoja, jos yhtäkään, joka ei omaksu evankeliumia. – – Tämän kansan isät ottavat vastaan evankeliumin.¹⁷

Presidentti Young on sanonut meille – ja niin todella on – että jos kuolleet voisivat puhua kuin kymmentuhannen ukkosen äänellä, he kutsuisivat Jumalan palvelijoita ryhtymään työhön ja rakentamaan temppeleitä, pitämään kutsumuksensa kunniaa ja lunastamaan kuollessaan.¹⁸

Jos [me] tuntisimme ja ymmärtäisimme profeetta Joseph Smithin ja hänen kanssaan tekemisissä olleiden veljien tunteet ja niiden miljoonien ihmisten tunteet, jotka on suljettu vankiloihin, me emme väsyisi. – – Me ahkeroisimme kuollessamme lunastamiseksi.¹⁹

Taivaan silmät seuraavat meitä, itse Jumalan silmät, jokaisen profeetan ja apostolin silmät henkimaailmassa seuraavat teitä, seuraavat tätä pappetta nähdäkseen, mitä he tekevät ja mitä he aikovat tehdä. Se on paljon tärkeämpää kuin ymmärrämme ja käsitämme. Herätkäämme Jumalan huoneen toimituksille ja tekemään velvollisuutemme, että meidät vanhurskautettaisiin.²⁰

**Kun me tapaamme esivanhempamme henkimaailmassa,
se on joko ilon tai katumuksen hetki riippuen työstä,
jota olemme tehneet heidän puolestaan täällä.**

Teillä on ollut valta – – lunastaa kuollessanne. Hyvin monet teistä ovat tehneet sen, ja minä toivon teidän kaikkien jatkavan niin kauan kuin teillä on yhtään kuollutta lunastettavana. Älkää koskaan lopettako sitä työtä niin kauan kuin teillä on valta mennä temppeleihin. – – Minä olen lunastuttanut muutamia tuhansia täällä. Olen tehnyt kasteita, asettamisia, pesuja ja voiteluja, endaumentteja ja

sinetöintejä heidän puolestaan, samoja, joita tehtäisiin, jos he olisivat itse lihassa. Menen kohtaamaan heidät verhon toiselle puolen. Te menette kohtaamaan sukulaisenne.²¹

Kun ruumiini lasketaan hautaan ja henkeni menee henkimaailmaan, riemuitsen ja saan kirkkautta heidän kanssaan ylösnousemuksen aamuna sikäli kuin he ottavat vastaan nämä periaatteet. ”Entä”, saatatte ehkä sanoa, ”mitä jos nämä ihmiset, joiden puolesta sinut on kastettu, eivät otakaan vastaan evankeliumia?” Se on heidän vikansa, ei minun. Tämä on velvollisuus, joka on koko Israelilla: että he tekevät tätä työtä niin pitkälle kuin heillä on mahdollisuus täällä maan päällä.²²

Miltä minusta tuntuisi, elettyäni niinkin kauan kuin olen elänyt ja saatuani etuoikeudet käydä näissä temppeleissä, mennä henkimaailmaan ilman että olisin tehnyt tätä työtä? Tapaan isäni suvun, tapaan äitini suvun, tapaan esivanhempani, ja heidät on suljettu vankilaan. Minulla on ollut heidän pelastuksensa avaimet, enkä silti ole tehnyt mitään heidän puolestaan. Millaiset olisivat tunteeni tai millaiset heidän tunteensa minua kohtaan?²³

En halua mennä henkimaailmaan ja tavata esivanhempiani, jotka eivät ole omana aikanaan ja sukupolvessaan kuulleet evankeliumia, ja kuulla heidän sanovan minulle: ”Sinulla oli kädessäsi valta mennä ja lunastaa minut, mutta et ole tehnyt niin.” En halua kohdata sitä. En halua myöhempien aikojen pyhien kohtaavan sitä. Mielestäni me suoriudumme melko hyvin. Meillä on neljä temppeliä pystytettynä näiden vuorten laaksoihin [vuonna 1897], ja myöhempien aikojen pyhät täyttävät ne melko hyvin. Mutta me haluamme jatkaa tätä, kunnes olemme lunastaneet kaikki ne, jotka vallassamme on lunastaa. Jos me toteutamme tätä periaatetta, me saamme siitä siunauksen. Se on meidän ylösnousemuksen aamuna, kun isämme ja äitimme ja esivanhempamme nousevat kanssamme, koska me olemme lunastaneet heidät.²⁴

Ellemme me tee sitä mitä meiltä tässä asiassa vaaditaan, me olemme tuomion alaisia. Jos me teemme sen, niin kun me menemme kohtaamaan ystävämme selestisessä valtakunnassa, he sanovat: ”Olette olleet pelastajiamme, koska teillä oli valta tehdä niin. Olette suorittaneet nämä toimitukset, jotka Jumala on vaatinut.”²⁵

Meidät on kutsuttu pelastajiksi Siionin vuorelle niin kauan kuin Herran valtakunta on maan päällä. Nämä ovat ihmeellisiä periaatteita. On ihanaa pelastua itse ja pelastaa lähimmäisemme! Mitä on kulta ja hopea? Mitä ovat tämän maailman rikkaudet? Ne kaikki katoavat käytön myötä. Me kuolemme ja jätämme ne. Mutta jos meillä on iankaikkinen elämä, jos me säilytämme uskon ja voitamme, niin me riemuitsemme mennessämme verhon toiselle puolen. Riemuitsen kaikista näistä asioista. On tuskin mitään Herran ilmoittamaa periaatetta, josta olen riemuinnut enemmän kuin kuolleidemme lunastamisen periaatteesta, että meillä on isämme, äitimme, vaimomme ja lapsemme kanssamme perheyhteisössä ensimmäisen ylösnousemuksen aamuna ja selstisessä valtakunnassa. Nämä ovat valtavia periaatteita. Ne ovat jokaisen uhrauksen arvoisia.²⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Miltä Wilford Woodruffista tuntui, kun hän kuuli ensimmäisen kerran opin kuolleiden lunastamisesta? Mikä oli hänen ensimmäinen ajatuksensa? (Ks. s. 191.) Mitä me voimme oppia hänen suhtautumisestaan?
- Presidentti Woodruff sanoi, että temppeily kuolleiden puolesta on yhtä tärkeää kuin lähetystyö elävien parissa (s. 194). Pohdi hänen sanojensa merkitystä, tai keskustelkaa siitä. Millaiset kokemukset ovat osoittaneet sinulle, että temppeily ja lähetystyö ovat yhteydessä toisiinsa?
- Presidentti Woodruff sanoi, että kun me otamme vastaan toimituksia kuolleiden puolesta, me teemme työtä, jota he eivät voi itse tehdä (s. 195). Miten sen ymmärtäminen vaikuttaa tunteisiisi temppeilyä kohtaan?
- Kertaa osuus, joka alkaa sivulta 196. Mitä esivanhempamme presidentti Woodruffin mukaan ajattelevat temppeilyöstä? Miten Isä Jumala suhtautuu tähän työhön? Miltä sinusta tuntuu, kun luet näitä lausuntoja?

- Kertaa luvun viimeinen osuus, joka alkaa sivulta 199. Mieti, miltä sinusta saattaisi tuntua, kun tapaat esivanhempasi henkimaailmassa.
- Kuinka me voimme järjestää aikaa temppele- ja sukututkimustyöhön? Mitä apuneuvoja ja voimavaroja kirkko on tarjonnut oppaaksemme ja avuksemme?
- Kuinka osallistuminen temppele- ja sukututkimustyöhön voi vahvistaa perhettämme? Kuinka me voimme auttaa kirkon nuoria löytämään iloa velvollisuudestaan lunastaa kuolleet?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: 1. Kor. 15:29; OL 128; 138.

Viitteet

1. *Deseret Weekly*, 25. joulukuuta 1897, s. 34.
2. *Deseret News*, 27. toukokuuta 1857, s. 91.
3. *Deseret Weekly*, 25. joulukuuta 1897, s. 34.
4. *Deseret Weekly*, 24. helmikuuta 1894, s. 288.
5. *Deseret Weekly*, 24. helmikuuta 1894, s. 288.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 341.
7. *Deseret Weekly*, 19. huhtikuuta 1890, s. 562.
8. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 149.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14. toukokuuta 1878, s. 1.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
12. *Millennial Star*, 21. marraskuuta 1887, s. 742–743.
13. *Millennial Star*, 21. toukokuuta 1894, s. 324.
14. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 341.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 18. lokakuuta 1881, s. 1.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 150.
17. *Millennial Star*, 28. toukokuuta 1894, s. 339–340.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. lokakuuta 1880, s. 1.
20. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1897, s. 47.
21. *Deseret Weekly*, 6. elokuuta 1892, s. 193.
22. *Deseret Weekly*, 25. huhtikuuta 1891, s. 555.
23. *Millennial Star*, 14. toukokuuta 1896, s. 309.
24. *Deseret Weekly*, 25. joulukuuta 1897, s. 34.
25. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1897, s. 47.
26. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 308.

Elävän profeetan seuraaminen

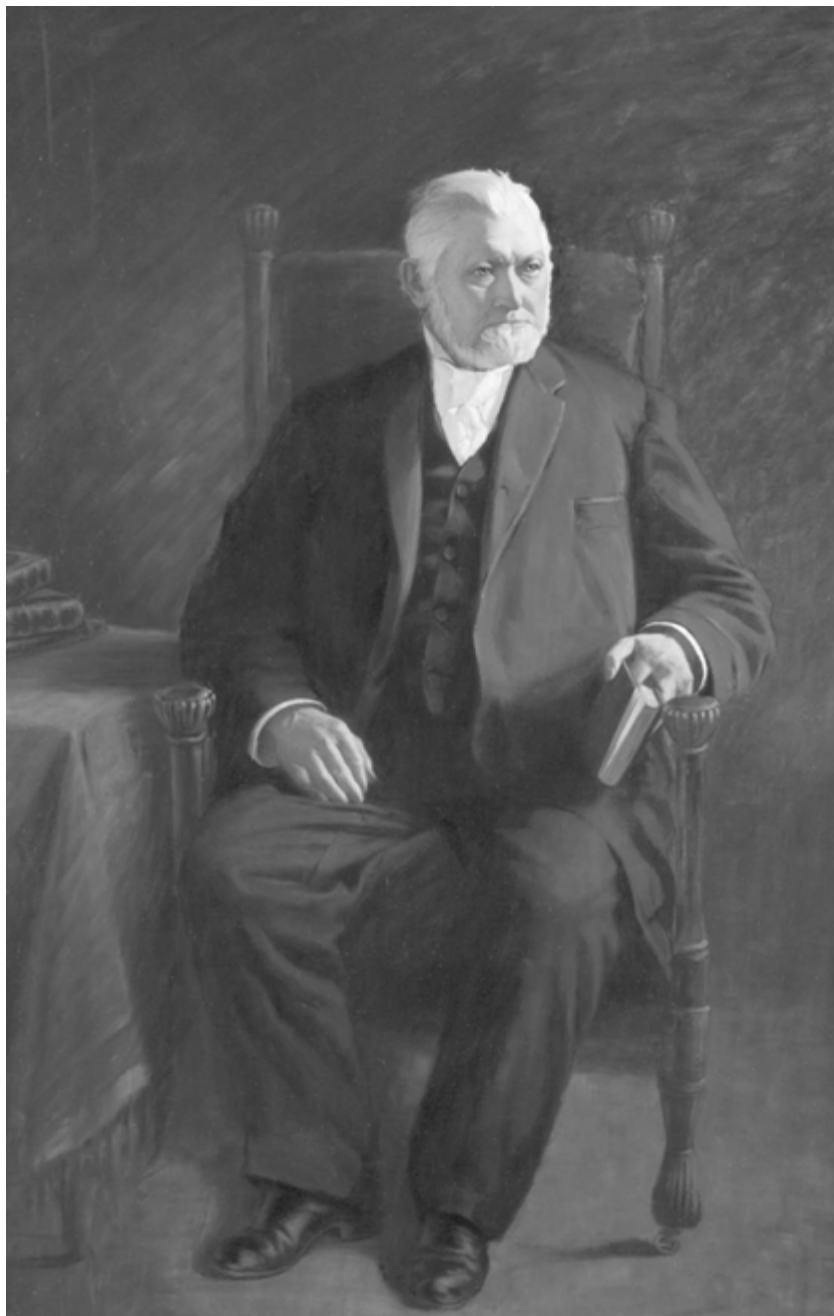
Kun me noudatamme elävälle profeetalle ilmoitettua Herran sanaa, me saamme turvaa ja onnea tässä maailmassa ja korotuksen tulevassa maailmassa.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Eräänä iltana kotona ollessaan vanhin Wilford Woodruff sai tiedon, että presidentti Brigham Young halusi tavata hänet kirkon historioitsijan toimistossa. Saatuaan tämän pyynnön kirkon presidentiltä vanhin Woodruff lähti ”heti toimistoon”,¹ jossa hän palveli silloin kirkon apulaishistorioitsijana. Hän merkitsi myöhemmin päiväkirjaansa:

”Presidentti Young kysyi minulta tullessani sisään: ’Onko sinulla [hevos]valjakko?’ Vastasin hänelle, että oli minulla pari pientä ponia. Hän kysyi, voisinko luopua niistä. Epäröin hetken ja vastasin: ’Kyllä, voin tehdä, mitä tahansa tahdotaan.’ Sitten hän sanoi: ’Minulla on hyvä hevospari, jonka haluan antaa sinulle tehdessäsi työtä täällä.’ Yllätyin melko lailla. Se oli minusta hyvin odottamatonta. Otin hevoset vastaan ja olin kiitollinen, vaikka ehkä en sanonut sitä silloin.”²

Suostuessaan luopumaan poneistaan vanhin Woodruff päätti vain noudattaa presidentti Youngin ohjeita. Hän ei odottanut palkintoa teostaan. Hän tiesi kuitenkin siunauksista, jotka tulevat elävän profeetan seuraamisesta. Muutamaa kuukautta aiemmin hän oli julistanut: ”Herra avaa veli Brighamien mielen ja johdtaa häntä monissa periaatteissa, jotka liittyvät tämän kansan pelastukseen, emmekä me voi sulkea mieltämme ja sanoa, että menemme näin pitkälle mutta emme pidemmälle. Emme voi tehdä sitä vaarantamatta asemaamme Jumalan edessä.”³

*Wilford Woodruff palveli Myöbempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen
Kirkon presidenttinä 7. huhtikuuta 1889 – 2. syyskuuta 1898.*

Tämä julistus vastasi hänen horjumatonta uskollisuuttaan kirkon presidenteille hänen palvellessaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. Kun hänestä itsestään tuli kirkon presidentti, hän todisti jumalallisesta kutsumuksestaan ja vakuutti pyhille, että elävä profeetta johtaisi heitä aina. Hän sanoi:

”Kun Herra antoi Jumalan valtakunnan avaimet, Melkisedekin pappeuden avaimet, apostolinviran avaimet ja sinetöi ne Joseph Smithin pään päälle, Hän sinetöi ne Josephin päälle pysymään täällä maan päällä Ihmisen Pojan tulemiseen saakka. Brigham Young saattoi aiheellisesti sanoa: ’Jumalan valtakunnan avaimet ovat täällä.’ Ne olivat hänellä hänen kuolinpäiväänsä asti. Sitten ne lepäsivät toisen miehen – presidentti John Taylorin – pään päällä. Hänellä oli nuo avaimet kuolinhetkeensä saakka. Sitten ne lankesivat vuorostaan tai Jumalan sallimuksesta Wilford Woodruffin päälle.

Sanon myöhempien aikojen pyhille, että Jumalan valtakunnan avaimet ovat täällä ja ne tulevat myös pysymään täällä Ihmisen Pojan tulemiseen saakka. Ymmärtäköön koko Israel sen. Ne eivät ehkä ole minun pääni päällä kuin lyhyen aikaa, mutta sitten ne lepäävät toisen apostolin pään päällä ja sitten toisen hänen jälkeensä, ja näin jatkuu siihen asti, kunnes Herra Jeesus Kristus tulee taivaan pilvissä.”⁴

Wilford Woodruffin opetuksia

Aadamin ajoista lähtien Herra on nostattanut profeettoja johtamaan kirkkoaan ja varoittamaan maan asukkaita.

Jumala on johtanut tätä kirkkoa alusta asti profeettojen ja innoitettujen miesten avulla. Hän johtaa tätä kirkkoa maailman loppuun saakka.⁵

Jumalalla ei ole koskaan minään maailmanaikana ollut kirkkoa tai kansaa, jota ei olisi johdettu ja hallittu muutoin kuin ilmoituksella. Elävät Jumalan profeetat olivat heidän joukossaan – ne, joilla oli valtakunnan avaimet – ja heidän oli saatava ilmoitusta avukseen kaikissa töissään.⁶

Herra ei ole koskaan lähettänyt tuomioita millekään sukupolvelle, josta meillä on jotakin tietoa, ennen kuin Hän on nostattanut profeettoja ja innoitettuja miehiä varoittamaan maan asukkaita. Näin Herra on menetellyt kaikkien ihmisten kanssa isä Aadamin päivästä nykyiseen aikaan.⁷

**Herra ilmoittaa tahtonsa kirkolle ja
johtaa meitä iankaikkiseen elämään
johtavalla polulla elävien profeettojen kautta.**

Herra on opettanut meille – – ettei ole väliä sillä, puhuuko Hän taivaasta omalla äänellään vai enkelien palveluksella vaiko palvelijoidensa suulla. Kun he toimivat Pyhän Hengen vaikutuksesta, se on sama, Jumalan mieli ja tahto. [Ks. OL 1:38.]⁸

Jumalan laki kuuluu niiden suusta, jotka on asetettu johtamaan meitä.⁹

Jos meillä olisi edessämme jokainen ilmoitus, jonka Jumala on antanut ihmiselle, jos meillä olisi Henokin kirja, jos meillä olisi kääntämättömät levyt edessämme englannin kielellä, jos meillä olisi Ilmoituksensaaja Johanneksen sinetöidyt aikakirjat ja kaikki muut ilmoitukset, ja ne olisivat tässä sadan jalan [noin 30 m] korkuisena pinona, niin kirkko ja Jumalan valtakunta eivät voisi kasvaa tänä tai minään muunakaan maailmanaikana ilman eläviä Jumalan profeettoja.¹⁰

Meillä on ilmoitus keskuudessamme. On totta, etteivät tämän kirkon johtajat profeetta Joseph Smithin kuoleman jälkeen ole [julkaisseet] monia ilmoituksia. Joseph Smith toi esiin Opin ja liittojen kirjan, ja se on valtava ilmoituksen kirja – yksi loistavimmista aikakirjoista, mitä Jumala on koskaan antanut ihmiselle maan päällä. Mutta haluan sanoa, ettei veli Brigham Young elänyt ilman ilmoitusta. Hän sai alati ilmoitusta. Hän ei voinut työskennellä ilman sitä. Hän ei voinut saarnata eikä tehdä Herran tahtoa ilman sitä. Eikä niin voi tehdä kukaan, joka on siinä asemassa. Herra ei salli yhdenkään ihmisen olla tämän kirkon johdossa, ellei ilmoitus johda ja hallitse häntä. Me olemme heikkoja välikappaleita – heikkoja maan matosia, mutta Jumala on valinnut sen, mikä on heikkoa maailmassa, saattamaan viisaat

häpeään ja rakentamaan Hänen Siioniaan, ja Hän antaa meille ilmoitusta ja tekee meille tiettäväksi mielensä ja tahtonsa.¹¹

Meidän tilanteemme on toinen kuin maailman. Meillä on pääkanava, jonka kautta me saamme valomme, tietomme ja siunauksemme. – – Voitte ottaa älykkäimmät ihmiset, mitä lahjakkuus ja oppineisuus on saanut aikaan, ja panna heidät Jumalan kirkkoon, mutta he eivät voi koskaan päästä edelle johtajaansa. Heidän viisautensa kääntyisi mielettömyydeksi. Miksi? Koska heitä ei ole kutsuttu johtamaan. Vaikka mies ei ole koskaan oppinut lukemaan, niin jos Herra kutsuu hänet johtamaan kirkkoa ja Jumalan valtakuntaa, Hän antaa hänelle voimaa tehdä niin. Päivästä toiseen meille on annettu näitä opetuksia, meitä on pyydetty olemaan yhtä ja sydäntämme tulemaan kuin yhden ihmisen sydämeiksi, että rukouksemme ja työmme keskittyisivät yhteen asiaan, toteuttamaan johtajamme neuvoja.

Herra johtaa [kirkon presidenttiä] sinne, minne Hän haluaa hänen menevän. Me tiedämme, että Jumala on hänen kanssaan ja on johtanut häntä kaiken aikaa. – – Tarvitsemme [profeetan] kertomaan meille, mikä on oikein ja mikä väärin monissa asioissa, koska se on hänen tehtävänsä ja kutsumuksensa. – – Herran ja hänen välillään on täydellinen kanava, jonka kautta hän saa viisautta, joka leviää muita kanavia pitkin ihmisille. Sen me tiedämme. Meidän on opittava tuomaan tämä tieto käytäntöön.¹²

Herra ei koskaan salli minun eikä kenenkään muun, joka on tämän kirkon presidenttinä, johtaa teitä harhaan. Se ei ole suunnitelmassa. Se ei ole Jumalan mielessä. Jos minä yrittäisin sitä, Herra siirtäisi minut pois sijaltani.¹³

Toivon, että me kaikki seuraisimme reittiä, jonka Herran palvelijat ovat viitoittaneet eteemme, sillä jos me teemme sen, niin tiedän, että olemme turvassa tässä maailmassa ja varmistamme onnen ja korotuksen tulevassa maailmassa. – – Jos olemme uskollisia, he johtavat meitä elämän tiellä, ja sikäli kuin meillä on uskoa heidän ohjeisiinsa, Pyhän Hengen opetuksiin heidän kauttaan, me olemme aina turvallisella polulla ja voimme olla varmoja palkinnostamme.¹⁴

**Me tuemme elävää profeettaa ja muita
kirkon johtajia rukoilemalla heidän puolestaan
ja noudattamalla heidän neuvojaan.**

Minä ja muut miehet, apostolit ja kaikki, jotka on kutsuttu toimimaan Herran nimessä, tarvitsemme myöhempien aikojen pyhien uskoa ja rukouksia.¹⁵

Eläessäni haluan olla tosi ja uskollinen Jumalalleni ja pyhille. Yksi suurimmista saamistani Jumalan siunauksista on ollut se tosiasia, että minä ja neuvonantajani elämme myöhempien aikojen pyhien sydämessä, ja olen tuntenut halua nöyryyä tomuun asti Herran edessä sen tähden. Me tiedämme, että te rukoilette puolestamme. Me tiedämme, että te kunnioitatte meitä. Ja me elämme tämän periaatteen mukaan. – – ”Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta, – – mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin” [1. Kor. 1:27–28]. Me tunnemme heikkoutemme. Toivon itse, että olisin parempi ihminen kuin olen. Tietenkin olen pyrkinyt tekemään parhaimpani omalla heikolla tavallani. Haluan yhä tehdä niin. Mutta olen riippuvainen Herrasta ja pyhien rukouksista, samoin kuin veljenikin.¹⁶

Toivon, että veljeni ja sisareni tuntevat sydämessään tukevan sa tämän kirkon presidenttikuntaa uskollaan, teoillaan ja rukouksillaan eivätkä pane heitä kantamaan koko taakkaa meidän muiden piileskellessä jälkijoukoissa. Jos tekisimme niin, emme olisi kelvollisia, emme olisi kelvollisia asemaamme Israelin vanhimpina ja isinä ja äiteinä Israelissa. Kantakoon jokainen oman osansa, ja jos me korjaamme omat hullutuksemme ja panemme järjestykseen oman huoneemme ja teemme sitä, mikä on oikein, niin silloin teemme jotakin hyvää ja autamme nostamaan kuormaa, joka lepää johtajien harteilla. – – [Kirkon presidentille] on raskasta nähdä ihmisten holtittomasti seuraavan omaa reittiään, joka johtaa heidät tuhoon, kun he eivät ole halukkaita noudattamaan hänen neuvojaan ja mukautumaan oppeihin, joita hän opettaa. Mutta kun hän näkee ihmisten auliisti noudattavan järjkeitä neuvoja ja pyrkivän pyhittäytymään Herran edessä, hän tuntee saavansa voimaa ja tukea.¹⁷

*Kun me kobotamme kätemme antaaksemme tukemme,
me lupaamme tukea tämän kirkon presidenttikuntaa
uskollamme, teoillamme ja rukouksillamme.*

Meidän täytyy ottaa kirkon presidentin neuvot vakavasti.

Kun Herra innoittaa ihmisiä ja lähettää heidät minkä tahansa sukupolven keskuuteen, Hän pitää tuota sukupolvea vastuussa tavasta, jolla se ottaa vastaan Hänen palvelijoidensa todistuksen.¹⁸

On välttämätöntä, että kaikki kirkon jäsenet käyttäisivät järjen ja ajattelun voimiaan ja ymmärtäisivät perinpohjaisesti, miksi heidän kannattaa seurata reittiä, jonka Herra osoittaa. Taivaallinen Isämme haluaa pyhiltään älykästä kuuliaisuutta. Hän on antanut meille tahdonvapautemme ajatella ja toimia omasta puolestamme, omasta vapaasta tahdostamme, hankkia itse Häneltä todistus niistä totuuden periaatteista, joita Hän opettaa, ja olla sitten horjumattoman lujia tekemään kaiken, mikä on pelastukselle välttämätöntä.¹⁹

Meidän etuoikeutemme on elää niin, että Jumalan Henki todistaa minkä tahansa ilmoituksen totuudesta, joka tulee Jumalalta Hänen kansaansa johtavan Herran profetaan suun kautta, ja minulle on ollut aina avainasia se, että kun profetta,

joka johtaa, esittää jonkin opin tai periaatteen tai sanoo ”näin sanoo Herra”, minä katson asiakseni ottaa sen vastaan, vaikka se olisikin ristiriidassa perinteideni tai näkemysteni kanssa, sillä olen täysin varma siitä, että Herra ilmoittaisi totuuden profetalleen, jonka Hän on kutsunut johtamaan kirkkooaan, ennen kuin Hän ilmoittaisi sen minulle. Ja profetaan kautta tullut Herran sana on minulle lopullinen laki.²⁰

Haluan sanoa veljilleni ja sisarilleni, että [kirkon presidentti] on meidän johtajamme, hän on meidän lainantajamme kirkossa ja Jumalan valtakunnassa. Hänet on kutsuttu tähän tehtävään. Hänen etuoikeutenaan on kertoa tälle kansalle, mitä tehdä, ja meidän velvollisuutemme on noudattaa neuvoja, jotka hän on antanut tänään sisarille ja veljille. Meidän kansana tulee suhtautua vakavasti näihin neuvoihin, sillä minä sanon teille Herran nimessä – ja olen nähnyt niin käyvän siitä asti kun tulin tämän kirkon jäseneksi – ettei ole ketään, joka ryhtyy vastustamaan tämän kansan laillisesti valtuutetun johtajan neuvoja, joka koskaan menestyisi, eikä sellainen ihminen tule koskaan menestymään.²¹

Opimme ikivanhasta käytännöstä, että [paimenet] menivät aina edellä ja valmistivat tien, niin ettei edessä voisi olla mitään vaaraa, jota paimen ei saisi tietää ennalta tarpeeksi ajoissa pelastaakseen lampaat. Jos [lampaiden] sallitaan juosta paimenen edelle, sudet saavat ne todennäköisesti kiinni ja hävittävät ne, ja jokaisena hetkenä, jona ihmiset tässä valtakunnassa yrittävät juosta johtajiensa edelle tai kulkea ristiin heidän polkunsuunsa kanssa millä tavoin tahansa, niin sillä hetkellä kun he tekevät niin, he ovat vaarassa joutua susien vahingoittamiksi.

Tämä on aihe, jota olen ajatellut erittäin paljon, ja katsellessani ihmisten käytöstä olen saanut kokemuksestani hieman hyödyllistä tietoa, jonka olen huomannut pitävän aina paikkansa, että kun ihmiset toimivat vastoin johtajiensa neuvoa – he niin tehdessään aina joutuvat vaikeuksiin ja kärsivät jonkin menetyksen.

Olisinpa oppinut mitä tahansa etsimällä ja tutkimalla ihmisten taiteita ja tieteitä, minkä periaatteen olisin omaksunutkin tieteellisissä tutkimuksissani, niin jos Jumalan profetta kertoisi minulle, että jokin tietty periaate tai teoria, jonka olisin oppinut,

ei ole totta, niin huolimatta siitä, mitä ajatukseni olisivat saattaneet olla, pitäisin velvollisuutenani pappeusjohtajani ehdotuksesta hylätä tuon periaatteen tai teorian. – –

Olen nähnyt ihmisten Josephin päivinä tuovan esiin periaatteita ja lukevan ja opettavan ja puoltavan teorioita ja profetaan sanovan: ”Ei ole oikein tehdä niin. Se ei ole totta.” Nuo miehet väittelivät silti, pitivät kantansa ja kirjoittivat puolustukseksi teorioita profetaan tuomitessa ne ja sanoivat: ”Meillä ei ole uskoa sinun teoriaasi eikä järjestelmään, jota edustat.”

Sillä hetkellä, kun ihminen tekee niin, hän asettuu vastustamaan Jumalan palvelijaa, joka on asetettu johtamaan tietä elämään ja pelastukseen. Se on yksi asia, jota vanhimpien tulee tarkoin välttää. Tosiasia on, että tätä valtakuntaa rakennettaessa opetetaan hyvin monia asioita, jotka näyttävät meistä oudoilta, ovat vastoin perinteitämme ja joiden tarkoituksena on koetella ihmisiä. Veli Joseph käytti hyvin monia menetelmiä koetellakseen ihmisten vilpittömyyttä, ja hän opetti hyvin monia asioita, jotka perinteen seurauksena vaativat rukousta, uskoa ja Herralta saatua todistusta, ennen kuin monet pyhistä voivat uskoa niihin. – –

Mitä tulee siihen, että asettuisimme kenenkään sellaisen tielle, joka on nimitetty johtamaan meitä, sanon, ettei meidän koskaan pitäisi tehdä niin, enkä välitä, millaisin tuntein tai näkemyksin saatamme suhtautua tuohon aiheeseen perinteidemme ja kasvatuksemme johdosta.

Jos Jumalalla on jotakin ilmoitettavaa, Hän ilmoittaa sen miehelle, joka on johdossa. – – Ei ole muuta suunnitelmaa, ei muuta järjestelmää, jolla ihmisiä opastetaan ja hallitaan tässä valtakunnassa – vain se, joka on perustettu Jumalan ilmoituksella Hänen kirkkonsa ja valtakuntansa järjestykseksi – ja se on, että mies, joka on johdossa, johtaa, neuvoo ja hallitsee kaikkina taloudenhoitokausina, jolloin Jumalan tahto ilmoitetaan ihmiselle.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä periaatteita voimme oppia kertomuksesta sivulla 201?
- Mitä velvollisuuksia profeetalla on? (Ks. s. 203–205. Kuinka nykyinen kirkon presidentti täyttää nämä velvollisuudet?
- Kertaa neljäs kappale sivulta 204. Miksi on tärkeämpää, että elävä profeetta johtaa meitä kuin että meillä on muinaisten profeettojen aikakirjat?
- Kertaa toinen kokonainen kappale sivulta 205. Miten tämä vakuutus auttaa sinua?
- Kuinka me voimme hyväksyä kirkon presidentin ja tukea häntä? (Ks. s. 206.) Mieti, miten sinä henkilökohtaisesti tuet elävää profeettaa.
- Mitä neuvoja me olemme saaneet nykyiseltä kirkon presidentiltä? Mitä sinä olet tehnyt noudattaaksesi kyseisiä neuvoja? Mitä siunauksia olet saanut kuuliaisuutesi seurauksena?
- Mistä presidentti Woodruff varoitti niitä, jotka hylkäävät elävän profeetan sanat tai eivät välitä niistä? (Ks. s. 207–209.)
- Lue toinen kappale sivulta 207. Mitä opit ilmaisusta ”älykäs kuuliaisuus”?
- Kuinka me voimme opettaa lapsemme tukemaan kirkon presidenttiä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Aam. 3:7; Matt. 10:41; 1. Tess. 5:25; Moosia 2:7–9; OL 21:4–7; 28:6–7; 43:1–3; 107:22.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 26. elokuuta 1857, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot.
2. Wilford Woodruffin päiväkirja, 26. elokuuta 1857.
3. *Deseret News*, 27. toukokuuta 1857, s. 91; 9. huhtikuuta 1857 pidetystä puheesta.
4. *Millennial Star*, 2. syyskuuta 1889, s. 547.
5. *Deseret Weekly*, 5. syyskuuta 1891, s. 324.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 53–54.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 223.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. maaliskuuta 1878, s. 1.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 56.
10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 53.
11. *Millennial Star*, 5. maaliskuuta 1896, s. 148.

12. *Deseret News*, 16. joulukuuta 1857, s. 324–325.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 212; ks. myös OL, "Otteita presidentti Wilford Woodruffin kolmesta manifestia koskevasta puheesta".
14. *Deseret News*, 27. toukokuuta 1857, s. 91.
15. *Millennial Star*, 2. syyskuuta 1889, s. 547–548.
16. *Deseret Weekly*, 5. syyskuuta 1891, s. 324.
17. *Deseret News*, 21. maaliskuuta 1855, s. 11.
18. *Deseret News*, 1. heinäkuuta 1863, s. 1.
19. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 724.
20. Wilford Woodruffin päiväkirja, 27. tammikuuta 1860.
21. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. syyskuuta 1870, s. 2.
22. *Deseret News*, 27. toukokuuta 1857, s. 91.

Tahdonvapaus – elämän tai kuoleman valitseminen

Meidän on nyt aika valita hyvän ja pahan välillä, sillä teoistamme koituu seurauksia tässä elämässä ja iankaikkisuuksissa.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Presidentti Wilford Woodruff todisti, että pelastus tulee ”Jeesuksen Kristuksen veren nojalla ja kautta”, ja hän tähdensi myös, että pelastuksen täyteys tulee ”kuuliaisuudesta evankeliu-mille”.¹ Tämän ymmärryksen nojalla hän opetti, että ”meillä kai-killä on tahdonvapautemme valita hyvä ja kieltää paha tai valita paha ja kieltää hyvä”² ja että Jumala ”pitää [meitä] tilivelvollisina tämän tahdonvapauden käytöstä.”³ Hän kehotti pyhiä tekemään vanhurskaita päätöksiä muistuttaen heitä siitä, että ”muutama ly-lyht maallisen mielihyvän vuosi” on eri asia kuin ”pitkä iankaikki-suus täynnä valoa, totuutta, siunauksia ja tietoa, jotka Herra suo jokaiselle ih-miselle, joka pitää hänen lakinsa”.⁴

John Benbow

Kuten meillä kaikilla, presidentti Woodruffilla oli lukemattomia tilaisuuksia käyttää tahdonvapauden lahjaa. Eräs sellainen tilaisuus oli Herefordshiressä Englannissa John Benbow’n kotona (ks. tämän kirjan s. 92). ”John Benbow oli hieno mies”, presidentti Woodruff muisteli. ”Hän oli kuin englantilainen lordi, arveluni mukaan rikkain mies, mitä kirkkoon on koskaan tullut. Hän ei ollut luullakseni ollut jäsen kuukauttaakaan, kun hän tuli pieneen olohuoneeseen vaimonsa kanssa ja käytti varmaankin kolme neljännestuntia

kertomalla minulle, että hän oli lukenut Uudesta testamentista, kuinka ihmiset apostolien päivinä möivät kaiken omaisuutensa ja laskivat sen apostolien jalkojen juureen [ks. Ap. t. 4:31–37], ja hän sanoi, että hänestä tuntui, että hänen velvollisuutensa oli täyttää tuo laki, ja hän halusi tehdä sen. Kuuntelin häntä kärsivällisesti, ja kun hän pääsi loppuun, minulta vei kenties puoli tuntia kertoa hänelle, mitä eroa oli asemassamme tänä aikana ja apostolien asemassa tuona aikana. Sain hänet ymmärtämään, ettei Jumala ollut lähettänyt minua Englantiin pitämään huolta hänen kullastaan, hänen hevosistaan, hänen lehmistään ja hänen tiluksistaan. Jumala oli lähettänyt minut sinne saarnaamaan evankeliumia. Sanoin hänelle kuitenkin, että Herra hyväksyisi hänen uhrinsa ja että aina kun hän voisi tehdä hyvää, hänen pitäisi tehdä niin. Hänen pitäisi avustaa köyhiä, auttaa Mormonin kirjan julkaisemisessa jne.”

Kertoessaan tästä kokemuksesta presidentti Woodruff kommentoi sitä kauaskantoista vaikutusta, joka oli hänen päätöksellään torjua kohteliaasti veli Benbow’n tarjous:

”Mikä olisi ollut tulos, jos olisin valinnut toisen tien ja sanonut: ’Niin, anna minulle omaisuutesi, niin minä pidän siitä huolta?’ Hän olisi luultavasti luopunut kirkosta. Eikä vain sitä, vaan sen lisäksi olisi ollut yksi typerä apostoli, joka olisi ollut myös sopiva ehdokas luopumukseen. Mutta oliko se minulle minkäänlainen kiusaus? Ei, se ei ollut. Se ei olisi ollut sitä kenellekään vanhimmalle, jolla on riittävästi Jumalan Henkeä tietääkseen, mitä eroa on sadallatuhanalla punnalla rahaa ja osallisuudessa ensimmäiseen ylösnousemukseen niin että voi kulkea ohi enkelien ja jumalien korotukseen ja kirkkauteen ja olla Jumalan ja Karitsan edessä aina ja iankaikkisesti.”⁵

Wilford Woodruffin opetuksia

**Koska Jumala on antanut meille tahdonvapauden,
me olemme vastuussa teoistamme.**

Jumala on antanut kaikille lapsilleen tällä taloudenhoitokaudella, kuten Hän on antanut kaikille lapsilleen aiemmilla taloudenhoitokausilla, yksilöllisen tahdonvapauden. Tämä tahdonvapaus on aina

Valokuva maatalosta, jonka John Benbow aikoinaan omisti.

ollut ihmisen perintönä Jumalan säädösten ja hallinnon mukaan. [Meillä] oli se taivaiden taivaassa ennen kuin maailmaa oli, ja Herra säilytti sen ja puolusti sitä siellä Lusiferin ja hänen puolelleen asetuneiden hyökkäystä vastaan kukistaen Lusiferin ja kolmanneksen taivaallisista joukoista [ks. Ilm. 12:1–9; OL 29:26–27; Moos. 4:1–4]. Tämän tahdonvapauden vuoksi te ja minä ja koko ihmiskunta olemme tulleet vastuullisiksi olennoiksi, jotka ovat vastuussa kulkemastaan tiestä, elämästään ja ruumiissa tekemistään teoista.⁶

Jumalalliseen järjestelmään kuuluu, ettei ketään pakoteta taivaaseen, mieltä ei taivuteta väkisin, vaan se jätetään toimimaan vapaasti omasta puolestaan. [Jumala] asettaa luomansa ihmisen eteen ikuisen evankeliumin, elämän ja pelastuksen periaatteet, ja jättää hänet sitten valitsemaan itse tai hylkäämään itse, niin että hän ymmärtää varmasti olevansa vastuussa Jumalalle tekojensa seurauksista.⁷

Päätöksistämme tehdä hyvää tai pahaa koituu seurauksia tässä elämässä ja iankaikkisuuksissa.

Kaikki saavat sitä, minkä eteen tekevät työtä. Mitä sitten kylvämmekin, oli se hyvää tai pahaa, siitä me korjaamme sadon [ks. Gal. 6:7; OL 6:33].⁸

Herra on antanut meille käskyjä, ja meidän on toteltava Hänen käskyjään, jos [aiomme] saada kuuliaisuuden siunaukset.⁹

Mitä tiukemmin me pidämme kiinni Jumalan käskyistä, sitä varmemmiksi me tulemme siitä, että Jumala on ystävämme ja että Hän varjelee meitä ja että Hänen Poikansa Jeesus on puolustajamme Isän luona, että Hän on tämän kansan keskuudessa ja että Hän taistelee pyhiensä oikeuksien puolesta ja torjuu jokaisen aseensa, joka taotaan Siionia vastaan.¹⁰

Meidän tulee painaa lastemme mieliin synnin tekemisen tai minkä tahansa Jumalan lain rikkomisen pahat seuraukset. Heidät pitää saada ymmärtämään, että tekemällä väärin he perivät surua ja koettelemuksia, jotka he voivat helposti välttää tekemällä oikein. Ja heidän tulee oppia tämä periaate ohjein eikä surun ja ahdistuksen myötä, jotka tulevat väärin tekemisen tuoman kokemuksen kautta.¹¹

En ole koskaan tässä kirkossa ja valtakunnassa tehnyt syntiä, joka ei olisi tullut maksamaan minulle tuhatkertaisesti sitä, minkä arvoista se oli. Me emme voi tehdä syntiä rangaistuksetta. Me emme voi jättää mitään neuvoa noudattamatta rangaistuksetta, sillä se tuo surua.¹²

Veljet ja sisaret, etsikää Jumalaa. Huutakaa Häntä salaisissa paikoissanne älkääkää kääntykö pois vanhurskaudesta ja totuudesta. Niin tekemällä ei ole mitään voitettavana vaan kaikki menettävänä.¹³

Niiden ihmisten, jotka eivät vaella sen valon mukaan, joka heillä on, täytyy ennemmin tai myöhemmin kokea piinallisia koettelemuksia. He eivät voi kokea iloa ja onnea ja pelastusta kuten sellainen ihminen, joka noudattaa Jumalan käskyjä ja tekee jatkuvasti sitä, mikä on oikein. Jumalattomat ovat aina pelon vallassa. Kenelläkään miehellä tai naisella ei ole mitään syytä tehdä syntiä, sillä se ei kannata. Meidän on parempi palvella Herraa, sillä ne, jotka palvelevat Herraa aamuin, keskipäivin ja illoin, ovat onnellisia, olivatpa he rikkaita tai köyhiä.¹⁴

Kysykää miltä tahansa kansalta, kansakunnalta, valtakunnalta tai ihmissukupolvelta, niin he kertovat teille etsivänsä onnea, mutta kuinka he etsivät sitä? Ottakaa esimerkiksi suurin osa ihmiskuntaa ja se, kuinka he etsivät onnea. Palvelemalla Paholaista niin huikentelevaisesti kuin he voivat. Ja miltei viimeinen Olento

tai asia, jota ihmislapsen palvelevat, ja viimeinen Olento, jonka laita he haluavat pitää, on taivaan Jumala ja Hänen lakinsa. He eivät palvele Jumalaa, eivät kunnioita Hänen nimeään eivätkä pidä Hänen lakejaan vaan pilkkaavat Hänen nimeään päivästä toiseen, ja lähes koko maailma etsii onnea tekemällä syntiä, rikkomalla Jumalan lakia, pilkkaamalla Hänen nimeään ja hylkäämällä sen ainoan lähteen, joka voi antaa onnen.

Jos me todella ymmärtäisimme, ettemme voi saada onnea vaeltamalla synnin poluilla ja rikkomalla Jumalan lakeja, meidän pitäisi silloin nähdä sen mielettömyys. Jokainen mies ja jokainen nainen näkisi, että saavuttaaksemme onnen meidän tulee ryhtyä työhön ja tehdä vanhurskauden tekoja ja tehdä taivaallisen Isämme tahto, sillä me saamme Hänen kädestään kaiken onnen, siunauksen, kirkkauden, pelastuksen, korotuksen ja iankaikkiset elämät, joita me ikinä saamme joko ajassa tai iankaikkisuudessa.¹⁵

Olkaamme uskollisia ja olkoot kaunistuksenamme evankeliumin hyveet. Väärin tekemällä ei saada aikaan mitään hyvää. Valehteleminen, varastaminen, jumalanpilkka, juopumus, panettelu ja Herran Jeesuksen Kristuksen kieltäminen tuovat surua ja katumusta. Ne halventavat ihmistä, joka on luotu Jumalan kuvaksi. Mutta oikein tekeminen, Jumalan käskyjen noudattaminen, armeliaisuus ja ystävällisyys tuovat iloa ja rauhaa ja Pyhän Hengen ja lopulta korotuksen Isämme valtakunnassa.¹⁶

**Saamme iankaikkisen palkinnon sen lain mukaan,
jonka päätämme pitää lyhyenä aikanamme maan päällä.**

Hyvänen aika, elämämme täällä kestää vain muutaman päivän, mutta verhon toisella puolella me elämme iankaikkisesti. Me elämme ja olemme olemassa aivan yhtä kauan kuin Luojamme on olemassa, ja iankaikkinen kohtalomme riippuu tavasta, jolla vietämme lyhyen elämämme täällä lihassa.¹⁷

Kun me voimme todella ymmärtää, että tuleva kohtalomme – tuleva onni, korotus ja kirkkaus tai tuleva kurjuutemme, alennustilamme ja surumme – riippuvat kaikki siitä pienestä ajasta, jonka vietämme tässä maailmassa, voin sanoa, ettei kenenkään ihmisen taivaan alla kannata käyttää aikaansa väärin tekemiseen. – Jos ihminen ylipäätään saa mitään siunauksia miltään taholta,

*"Ne, jotka palvelevat Herraa aamuin, keskipäivin ja illoin,
ovat onnellisia, olivatpa he rikkaita tai köyhiä."*

hänen on saatava ne Herralta, sillä Paholaisella ei ole taipumusta siunata eikä hän siunaa ihmislapsia vaan hän ahkeroi johtaakseen heidät pois vanhurskauden ja totuuden poluilta.¹⁸

Taivaan Jumala, joka loi tämän maan ja asetti lapsensa tänne, antoi heille lain, jonka mukaan heidät voidaan korottaa ja pelastaa kirkkauden valtakuntaan. Sillä kaikille valtakunnille on annettu laki, ja laki hallitsee kaikkea kautta koko maailmankaikkeuden. Sen, jota laki hallitsee, sen laki suojelee, ja hän saa sen palkkion, jonka laki hänelle takaa [ks. OL 130:20–21]. On Jumalan tahto, että kaikkien hänen lastensa tulee noudattaa korkeinta lakia, jotta he saisivat korkeimman kirkkauden, joka on säädetty kaikille kuolemattomille olennoille. Mutta Jumala on antanut kaikille lapsilleen tahdonvapauden valita, mitä lakia he noudattavat.¹⁹

Yksikään ihminen ei saa selestistä kirkkautta, ellei hän noudata selestistä lakia. Yksikään ihminen ei saa terrestristä kirkkautta, ellei hän noudata terrestristä lakia. Eikä yksikään ihminen saa telestistä kirkkautta, ellei hän noudata telestistä lakia [ks. OL 88:19–33]. Keskipäivän auringon valon ja öisen tähtien tuikkeen välillä on suuri ero, mutta tuo ero ei ole yhtään suurempi kuin ero kirkkaudessa eri osissa Jumalan valtakuntaa.²⁰

Herra on ilmoittanut meille selestisen lain eli Hän on antanut meille Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen ja on antanut meille tiedon iankaikkisen elämän periaatteista.

Jos me haluamme mennä selestiseen maailmaan, meidän tulee silloin toimia siinä hengessä, joka siellä vallitsee, ja pitää jatkuvasti kiinni niistä periaatteista, joiden mukaan meitä tulee hallita. Meillä on oltava sama henki ja samat periaatteet tässä maailmassa, ja meidän on noudatettava täällä selestistä lakia ja oltava yhtä periaatteessa, joka yhdistää Hänen edessään asuvaa Jumalan kansaa, jotta saisimme saman kirkkauden, josta he nauttivat.

Nämä ovat periaatteita, joita meille opetetaan päivästä toiseen, ja meidän on opittava toteuttamaan niitä ja meidän on hylättävä itsekkyytemme ja kaikki väärät periaatteet.²¹

Ihmisten kannattaa tehdä oikein, ja ihmiset surevat ja katuvat katkerasti valitessaan tässä tai jossain toisessa sukupolvessa minkä tahansa reitin, mikä on vastoin Jumalaa ja Hänen työtään. – Jos

ihminen tekee oikein, on urhoollinen todistuksessaan Jeesuksesta Kristuksesta, noudattaa evankeliumia ja pitää liittonsa, niin kun hän siirtyy verhon toiselle puolen, hän pääsee Jumalan ja Karitsan eteen. Pidettyään selestisen lain hän pääsee selestiseen kirkkauteen, tuo laki suojelee häntä ja hän pääsee osalliseksi tuosta kirkkaudesta kautta iankaikkisuuden loputtomien aikojen. Kenen tahansa taivaan alla kannattaa noudattaa Jumalan lakia ja olla sille uskollinen niinä muutamana päivänä, jotka hän viettää lihassa.²²

Voisimme hyvinkin tutkia omaa sydäntämme ja päättää heti, että me teemme vanhurskauden tekoja, kunnioitamme taivaallista Isäämme, teemme velvollisuutemme Jumalaa ja ihmistä kohtaan, pidämme kiinni Jumalan valtakunnasta ja rakennamme sitä. Silloin me ymmärrämme, että saadakseen onnen ja kuolemattoman sielun kirkkauden täyten ihmisen täytyy pysyä selestisessä laissa ja hänet täytyy tehdä eläväksi osalla Jumalan selestistä Henkeä. Ja me ymmärrämme myös, että synnin tekeminen, Jumalan lain rikkominen ja Hänen nimensä pilkkaaminen tuovat surua ja kurjuutta ja tuovat sekä ajallisen että hengellisen kuoleman. Jos me vaellamme jumalattomuuden poluilla, me tuomme surua Pyhälle Hengelle ja surua veljillemme ja vahingoitamme itseämme.²³

Elämän tie on viitoitettu, ja jos me emme kulje sitä, meitä ei ole odottamassa mitään muuta kuin kuolema. Pysähtykäämme hetkeksi miettimään – katsokaamme, onko meille parasta saada elämä vai kuolema. – Olette kuulleet selkeitä totuuksia, ja ne on saneltu Pyhän Hengen voimasta ja todistuksella Jeesuksesta Kristuksesta, ja nyt teidän on aika päättää, ketä te palvelette.²⁴

Tulevat siunauksenne, tuleva korotuksenne ja kirkkautenne aina ja ikuisesti riippuu reitistä, jota kuljette täällä. Tie, joka johtaa iankaikkiseen elämään, on selvänä edessänne. – Teidän tehtäväksenne jää nyt vaeltaa sitä.²⁵

**Jumala asettaa pelastuksen ulottuvillemme
tarjoten yksinkertaisia käytöksen periaatteita ja
antaen meille voimaa elää niiden mukaan.**

Pelastus, iankaikkinen elämä ja osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa ovat ulottuvillanne. Itse asiassa kaikki siunaukset, jotka Jumala on luvannut mille tahansa kansalle, joka on joskus

ollut lihassa, tarjotaan teille ja ovat ulottuvillanne siinä määrin kuin teette velvollisuutenne.²⁶

Myöhempien aikojen pyhillä on kaikki kannustimenaan. Heidän polkunsu on selkeänä ja kutsuvana heidän edessään.²⁷

On vain yksi oikea tie ja se on suora, ja periaatteet ja säännöt, jotka hallitsevat teitä tuolla tiellä, ovat yksinkertaisia ja helppoja ymmärtää. Se on tie, jota meidän on vaellettava, ja olen sitä mieltä, että me olemme suuresti siunattuja, kun olemme saaneet tietää oikean tien.²⁸

Mitä tahansa Herra sitten vaatiikin käsistämme, Hän ei vaadi meiltä mitään, mihin emme pysty. Me voimme noudattaa Hänen käskyjään sen aseman mukaan, joka meillä on, ja niiden keinojen avulla, jotka meillä on hallussamme. Ei ole yhtään niin heikkoa miestä tai naista, etteikö hän voisi noudattaa evankeliumia. He voivat mennä ja ottaa kasteen syntiensä anteeksisaamiseksi ja jos he pitävät Herran käskyt, Hän antaa heidän käsiinsä vallan ja keinot täyttää sen, mitä heiltä vaaditaan.²⁹

Rukoilen, että me seuraisimme sitä reittiä, että kun pääsemme verhon toiselle puolelle, olisimme tyytyväisiä aikakirjaamme. Löydämme historiamme ja aikakirjamme sieltä Jumalamme selestisen valtakunnan suuresta kirjastosta ja tiedämme, mitä olemme tehneet tässä elämässä. Jos teemme jotakin, mikä on väärin, tulemme katumaan sitä. Meidän tulee tehdä parannus väärästä ja yrittää tehdä paremmin. Rukoilen, että Jumalan Henki olisi kanssamme ohjaamassa ja johtamassa meitä työssämme, kunnes me pääsemme täältä, jotta meidät täältä lähdettyämme otettaisiin vastaan Jumalan valtakuntaan. Me riemuitsemme, jos teemme oikein, sillä silmämme eivät ole nähneet, korvamme eivät ole kuulleet eikä ihmislasten sydän ole koskaan voinut aavistaa kirkkautta, joka odottaa Aadamin poikia ja tyttäriä. Se on kätkeyty silmiltämme tänä aikana eikä avaudu meille, ennen kuin pääsemme Jumalan ja Karitsan eteen.³⁰

Maan päällä ei ole koskaan elänyt miestä eikä naista, joka Jumalan käskyt pidettyään häpeäisi sitä tai olisi pahoillaan siitä mennessään Jumalan eteen.³¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa kertomus sivuilta 212–213. Mitkä periaatteet johtivat vanhin Woodruffin päätöstä hänen vastatessaan veli Benbow'n ehdotukseen?
- Lue toinen kokonainen kappale sivulta 214. Miksi on Jumalan luonnon vastaista pakottaa tai taivuttaa väkisin ketään taivaaseen? Mitä taivaallinen Isämme tekee kannustaakseen meitä valitsemaan iankaikkiseen elämään johtavan polun?
- Presidentti Woodruff sanoi: ”Kaikki saavat sitä, minkä eteen tekevät työtä” (s. 214). Mitä se merkitsee sinulle? Kuinka tämä ajatus voisi vaikuttaa päätöksiin, joita teemme?
- Mitä siunauksia me presidentti Woodruffin mukaan saamme tässä elämässä, kun pidämme käskyt? Mitä seurauksia koemme tässä elämässä, jos päätämme olla pitämättä käskyjä? (Ks. s. 215–216.)
- Kertaa neljäs ja viides kappale sivulta 215. Mikä on synnin hinta?
- Miten päivittäiset päätöksemme vaikuttavat iankaikkiseen kohtaloomme? (Ks. s. 216–219.) Miksi on tärkeää muistaa, että tämä elämä on lyhyt iankaikkisuuksiin verrattuna?
- Mitä sanoisit perheenjäsenelle tai ystävälle, joka etsii onnea pitämättä käskyjä? Mitä kokemuksia voisit kertoa auttaaksesi kyseistä henkilöä?
- Mistähän syystä ihmisistä tuntuu joskus, että pelastus on heidän ulottumattomissaan? Kun tutkit presidentti Woodruffin opetuksia sivuilla 219–220, niin mitkä ajatukset mielestäsi olisivat erityisen rauhoittavia ihmisille, joista tuntuu siltä?
- Miten vanhemmat voivat kunnioittaa lastensa tahdonvapautta mutta auttaa silti lapsiaan tekemään vanhurskaita päätöksiä?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: Joos. 24:15; Jes. 64:4; Kol. 3:24–25; 1. Nefi 3:7; 2. Nefi 2:25–30; Alma 7:14–25; 41:10; Hel. 14:30–31; OL 130:20–21.

Viitteet

1. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13. kesäkuuta 1882, s. 1.
2. "Sayings and Writings of Prest. Woodruff", *Contributor*, heinäkuu 1894, s. 538.
3. *Deseret Weekly*, 26. lokakuuta 1889, s. 561.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 278–279.
5. *Millennial Star*, 28. marraskuuta 1895, s. 754–755.
6. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 8–9.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9. toukokuuta 1882, s. 1.
8. *Millennial Star*, 2. syyskuuta 1889, s. 548.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. heinäkuuta 1881, s. 1.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 105.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 14. joulukuuta 1880, s. 1.
13. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 262.
14. *Deseret News*, 22. helmikuuta 1865, s. 162.
15. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 259–260.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 23.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 244.
18. *Deseret News*, 22. helmikuuta 1865, s. 162.
19. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 10.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
21. *Deseret News*, 6. tammikuuta 1858, s. 350.
22. *Deseret News*, 23. joulukuuta 1874, s. 741.
23. *Deseret News*, 4. helmikuuta 1857, s. 879.
24. Julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 9, s. 222.
25. "YMMIA Annual Conference", *Contributor*, elokuu 1895, s. 638.
26. *Contributor*, elokuu 1895, s. 638.
27. *Deseret News: Semi-Weekly*, 26. heinäkuuta 1881, s. 1.
28. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 307.
29. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
30. *Millennial Star*, 14. toukokuuta 1896, s. 311.
31. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. toukokuuta 1873, s. 1.

Koettelemusten ja vastustuksen kestäminen uskollisesti

Jos me olemme uskollisia ja kuuliaisita koettelemusten aikoina, Herra vahvistaa meitä ja käyttää vastoinkäymisiä auttaakseen meitä valmistautumaan selestiseen kirkkauteen.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

”**M**e olemme turvassa niin kauan kuin teemme velvollisuutemme”, presidentti Wilford Woodruff opetti. ”Kutsuttiinpa meidät kestämaan millaisia koettelemuksia tai kärsimyksiä hyvänsä, Jumalan käsi on kanssamme ja tukee meitä.”¹ Opettaessaan tätä periaatetta presidentti Woodruff puhui kokemuksesta. Hän kesti uskonnollista ja poliittista vainoa, roskajoukon väkivaltaa, lähetystyön vastustusta, sairautta, perheenjäsenten ja sukulaisten kuoleman ja jokapäiväisen elämän koettelemuksia. Mutta hän suhtautui sellaisiin vastoinkäymisiin uskoen eikä epätoivolla ja turvasi Herran lupauksiin saaden voimaa omasta todistuksestaan evankeliumista.

Marraskuussa 1835 palvellessaan lähetystyössä Yhdysvaltain eteläosissa Wilford Woodruff ja hänen matkakumppaninsa saivat Herran johdatusta koettelemuksen hetkenä. Hän kirjoitti: ”Matkatessamme yöllä – – meidät yllätti valtava myrsky ja kaatosade. Tulimme purolle, joka oli tulvinut sateen johdosta siinä määrin, ettemme voineet ylittää sitä uittamatta hevosiamme. – – Lähdimme etsimään puron yläjuoksua kahlataksemme puron yli, mutta yrittäessämme sitä keskellä pimeyttä ja tuulen ja sateen raihoa eksyimme synkkään metsään keskelle sadetta, tuulta, puroja ja katkenneita puunlatvoja. Kahlasimme puroissa lähes parikymmentä kertaa. – – Mutta Herra oli meille armollinen keskellä koettelemuksiamme, sillä haparoidessamme tietämme pimeässä ja ollessamme vaarassa menettää oman ja eläintemme hengen ratsastaessamme äkkijyrkillä jyrkänteillä edessämme loisti äkkiä

Meillä kaikilla on koettelemuksia kuten varbaisilla myöhempien aikojen pyhilläkin. Presidentti Woodruff opetti, että Jumala sallii pyhiään koeteltavan, "että he voivat osoittaa nubteettomuutensa ja tietää, millainen on se pohja, jolle he rakentavat".

kirkas valo. Se paljasti vaarallisen tilanteemme juuri kun olimme syvän kuilun reunalla. Valo loisti edellämme, kunnes löysimme talon ja saimme selville oikean reitin.”²

Puhuessaan tästä kokemuksesta presidentti Woodruff sanoi: ”Sitten jatkoimme matkaamme riemuiten, vaikka pimeys palasi ja sade jatkui.”³ Tuo lause kuvaa hänen suhtautumistaapaansa elämän vaikeuksiin. Hän jatkoi aina matkaa riemuiten Herran siunauksista – silloinkin, kun kaikki koettelemukset eivät hellittäneet.

Wilford Woodruffin opetuksia

Koettelemukset ja vastustus antavat meille kokemusta ja auttavat meitä valmistautumaan selestiseen kirkkauteen.

Monta kertaa miesten ja naisten mielessä on epäilemättä herättänyt ihmetystä se, miksi Jumala ikinä on asettanut miehiä ja naisia tällaiseen maailmaan, miksi Hän sallii lastensa kokea surua ja ahdistusta täällä ruumiissa. Herra on ilmoittanut meille jotakin tästä asiasta, ja me olemme oppineet siitä riittävästi tietääksemme, että se on välttämätöntä.⁴

Vaikuttaa selkeältä, että Jumalan tarkoitus on antaa pyhiensä tulla perusteellisesti koetelluiksi ja testatuiksi, jotta he voivat osoittaa nuhteettomuutensa ja tietää, millainen on se pohja, jolle he rakentavat.⁵

Vaikka me olemme joskus menneinä aikoina tunteneetkin halua valittaa, koska olemme kohdanneet sortoa, vainoa ja ahdistusta, niin haluan sanoa veljilleni ja sisarilleni, että ne ovat Jumalan pyhien perintöosa. – En ole koskaan lukenut Jumalan kansan misään elämän koettelemuksissa, kuten lahkolaismaailmalla on tapana sanoa, eläneen kuin ruusuilla tanssien ilman minkäänlaista vastustusta. – Meidät on kutsuttu monta kertaa kokemaan koettelemuksia enkä usko, että meidän pitäisi valittaa, sillä ellei meillä olisi koettelemuksia, me tuskin tuntisimme olomme kotoisaksi toisessa maailmassa profeettojen ja apostolien seurassa, joita on sahattu kahtia, ristiinnaulittu ja niin edelleen Jumalan sanan ja heidän todistuksensa vuoksi Jeesuksesta Kristuksesta.⁶

Jumalan pyhien – on mahdotonta periä selestistä valtakuntaa, ellei heitä koetella siinä, mukautuvatko he Herran liittoihin vai eivät.⁷

Jeesus – – laskeutui kaiken alapuolelle, jotta Hän voisi nousta kaiken yläpuolelle ja käsittää kaiken. Kukaan ihminen ei ole laskeutunut alemmas kuin maailman Vapahtaja. Hän syntyi tallissa, makasi seimessä, kulki sieltä kärsien ja verta vuotaen ristille ja edelleen armon valtaistuimelle, eikä Hänellä ollut koko elämänsä aikana mitään maallista, mikä näytti omistamisen arvoiselta. Hän eli koko elämänsä köyhydessä, kärsimyksessä, tuskassa, ahdistuksessa, työssä, rukouksessa, murheessa ja surussa, kunnes Hän antoi henkensä ristillä. Silti Hän oli Jumalan Esikoispoika ja maailman Lunastaja. Saatetaan esittää kysymys, miksi Herra antoi Poikansa tulla tänne ja elää ja kuolla siten kuin Hän teki. Kun me menemme henkimaailmaan ja verho poistetaan, silloin me ehkä ymmärrämme, miksi ja minkä tähden kaikki tämä.

Jumalan kaitselmuksesta ja sallimuksesta näyttää siltä, että me ihmiset synnymme kärsimään kipua, ahdistusta, suruja ja koettelemuksia. Sen Jumala on ihmissuvun kestettäväksi säätänyt. Ja jos me käytämme oikein tämän koetusaikamme, sen tuoma kokemus osoittautuu lopulta meille suureksi siunaukseksi, ja kun me saamme kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän, korotuksen, valtakuntia, valtaistuimia, ruhtinaskuntia ja valtoja kaikkine Kristuksen evankeliumin täyteen siunauksineen, me ymmärrämme ja käsitämme, miksi meidät pantiin kestäämään jatkuvaa taistelua niiden muutamien vuosien ajan, jotka vietimme lihassa.⁸

Mitä kaikki se, mitä voimme tehdä tai kärsiä, on verrattuna moninaisiin valtakuntiin, valtaistuimiin ja ruhtinaskuntiin, joista Jumala on meille ilmoittanut?⁹

Herra ja Hänen kansansa voittavat pimeyden ja valon välisessä sodassa.

Vastustusta Jumalaa ja Hänen Kristustaan, vastustusta valoa ja totuutta vastaan on ollut alusta aina tähän aikaan asti. Tämä on sota, joka alkoi taivaassa, joka on ollut kautta aikojen ja joka jatkuu maailman loppuun asti, kunnes hallitsee Hän, jonka oikeutena on hallita, kun Hän tulee kirkkauden pilvissä palkitsemaan jokaisen ihmisen ruumiissa tehtyjen tekojen mukaan.¹⁰

Sodankäynnin henki, joka ilmenee näinä aikoina, on ollut olemassa kaikkina aikoina, jolloin pappeus on ollut maan päällä.

Valon ja pimeyden, Jumalan ja Paholaisen, pyhän ja syntisen, oikeiden periaatteiden ja väärin oppien välillä on aina ollut sota. Me itse käymme sotaa luontomme pahoja taipumuksia vastaan.¹¹

Maan päällä ja maan asukkaiden keskuudessa on kaksi voimaa – Jumalan voima ja Paholaisen voima. Meillä on ollut historiasamme joitakin hyvin epätavallisia kokemuksia. Kun Jumalalla on ollut kansa maan päällä minä aikana tahansa, Lusifer, sarastuksen poika, ja miljoonat langenneet henget, jotka on syösty taivaasta, ovat sotineet Jumalaa vastaan, Kristusta vastaan, Jumalan työtä vastaan ja Jumalan kansaa vastaan. Eivätkä he peräänny tekemästä niin meidän aikanamme ja sukupolvessamme. Aina kun Herra on ojentanut kätensä suorittaakseen jonkin työn, nuo voimat ovat ahkeroineet hävittääkseen sen.¹²

Meidän ei tarvitse taistella vain pimeyden voimia, meitä ympäröiviä näkymättömiä mahteja, vastaan, vaan meidän on käytävä sotaa hyvin monia ulkoisia olosuhteita vastaan ja kamppailtava hyvin monia vaikeuksia vastaan, jotka meidän on välttämättä kohdattava, ja mitä enemmän meidän on kohdattava sellaista, sitä enemmän meidän pitäisi herätä toimimaan ja ahkeroida kaikesta voimastamme Herran edessä vanhurskauden ja totuuden vakiinnuttamiseksi ja Jumalan työn rakentamiseksi, ja huolehtia siitä, että Hänen nimeään kunnioitetaan maailmassa.¹³

Paholainen tiesi, kun enkeli toimitti [Mormonin kirjan] Joseph Smithille, että se oli perusta järjestelmälle, joka kukistaisi hänen valtakuntansa. Häädöt jne., jotka tämä kansa on kestänyt, eivät ole johtuneet siitä, että he ovat olleet lainrikkokkia – että he ovat olleet jumalattomampia kuin muut – vaan siitä, että he ovat laskeneet perustusta Jumalan valtakunnalle, joka kasvaisi ja lisääntyisi – ja valmistaisi tietä Herran Jeesuksen Kristuksen tulemiselle. Hän on kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra, joka tulee hallitsemaan koko maailmaa ja kaikkia muita valtakuntia, presidenttejä ja hallitsijoita, ja heidän alamaistensa on pakko tunnustaa, että Jeesus on Kristus. Se myöhempien aikojen työ, jota me edustamme, sitoo Paholaisen vallan, joka on hallinnut ihmislasten keskuudessa. – Ei siis ole outoa, että Paholainen suuttuu ja nostattaa jumalattomat sotaan sitä vastaan. Herra innoittaa palvelijoitaan ja antaa heille kyvyn säilyttää tämä valtakunta maan päällä. Hän on johdossa. En piittäisi siitä

"[Jeesus Kristus] syntyi tallissa, makasi seimessä, kulki sieltä karsien ja verta vuotaen ristille ja edelleen armon valtaistuimelle."

paljonkaan, ellei Hän olisi sen alkuunpanija – se ei voisi ilman Häntä vastustaa sitä suurta voimaa, joka taistelee sitä vastaan.¹⁴

Meidän tehtävämme on herätä tuntemaan velvollisuutemme ja kääntyä Herran puoleen nöyryydessä ja elää lähellä Häntä. Silloin silmämme avautuvat niin kuin muinaisen profeetta Elisan palvelijan, nuoren miehen, tapauksessa, ja me näemme, että niitä, jotka ovat puolellamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat meitä vastaan [ks. 2. Kun. 6:8–17], ja tuo vastustuksen voima näyttää vain jouduttavan Jumalan tarkoitusten täyttymistä. Pankaa luottamuksenne Jumalaan ja turvatkaa Hänen lupauksiinsa eläen hallussanne olevan valon ja tiedon mukaan, niin kaikki koituu parhaaksenne, elittepä sitten tai kuolitte.¹⁵

**Herra varjelee meitä koettelemusten
aikoina vahvistaen meitä uskomme,
nöyryytemme ja kuuliaisuutemme mukaan.**

Emme varmastikaan ole koskaan joutuneet kokemaan enempää kuin Vapahtaja, emmekä yhtä paljon. Mutta Hän pysyi koko elämänsä totisena ja uskollisena Isälleen ja kutsumukselleen

maailman Vapahtajana. Hän rukoili paljon ja Hän murehti Herran edessä maailman syntien tähden. Hän on keskellämme tänä aikana. Hän on Puolustajamme Isän luona. [Ks. OL 29:5.] Hän varjelee meitä ja tekee kaiken voitavansa pelastuksemme eteen.¹⁶

Meitä on vainottu, meitä on ahdistettu ja me olemme kokeneet vakavia koettelemuksia elinaikanamme, mutta Herra on kantanut meitä kaikissa näissä asioissa.¹⁷

Katastrofit ja vaikeudet lisääntyvät maan päällä, ja siihen on olemassa syy. Muistakaa se ja pohtikaa näitä asioita. Jos te teette velvollisuutenne ja minä teen omani, meillä on suojelus ja kes-tämme koettelemuksemme rauhaa tuntien ja turvallisesti.¹⁸

Vaatii riippumatonta mieltä, rehellistä sydäntä, uskoa Jumalaan ja luonteenlujuuutta elää myöhempien aikojen pyhien elämää mei-tä paheksuvassa maailmassa ja keskellä koettelemuksia ja vai-keuksia ja vainoa.¹⁹

Daniel oli valmis menemään leijonien luolaan. Kolme heprea-laista lasta [Sadrak, Mesak ja Abed-Nego] eivät pelänneet heitä odottavaa kohtaloa. Apostolit olivat uskollisia totuudelle eivätkä kavahtaneet kuolemaa sen tähden. Miksi nuo miehet ja muut sa-mankaltaisissa olosuhteissa saattoivat pysyä horjumatta vakau-muksensa takana? Koska ensinnäkin heillä oli totuus ja he tunsivat sen omakohtaisesti, ja toiseksi, Pyhä Henki, Lohduttaja, tuki heitä kuten vain yksin tuo voima voi kaikissa vaikeissa tilanteissa, jotka Jumalan kansa pantiin kestävänsä. Ja niin on tänäkin aikana.²⁰

Olen usein ajatellut, etten ole koskaan nähnyt tätä kansaa onnellisempana kuin heidän ankarimman köyhyytensä, karkotus-tensa ja koettelemustensa aikana Jumalan sanan ja todistuksensa vuoksi Jeesuksesta. Jumalan Henki on ollut heidän kanssaan, ja hei-dän nöyryydessään ja kärsimyksissään Pyhä Henki, Lohduttaja, on ollut heidän jatkuvana toverinaan, ja he ovat täytyneet ilolla ja loh-dutuksella ja ovat riemuinneet Herran edessä kaikesta tästä. He eivät olisi tunteneet niin, elleivät he olisi yrittäneet pitää Herran käskyjä.²¹

Meidän täytyy tehdä parannus ja nöyryä Herran, Jumalamme, edessä, että me saisimme ja kokisimme enemmän Pyhää Henkeä valmistautuaksemme siihen, mikä meitä odottaa.²²

Haluan esittää todistukseni myöhempien aikojen pyhille: Jumala on tämän kansan kanssa. Hän muovaa reittiämme ja tekee niin jatkuvasti, jos me vain kuulemme Hänen ääntään, ja Hän antaa meille edelleen riittävästi armoa kestää koettelemusten ja vaikeuksien ajan. Herra on ollut armollinen kansalleen jokaisena maailmanaikana, mutta kuten Kristus kärsi, kuten apostolit kärsivät – jotkut heistä jopa kuolemaan asti – todistuksensa vuoksi Jeesuksesta, niin ovat myöhempien aikojen pyhät kärsineet, ja jotkut heistä ovat myös sinetöineet todistuksensa omalla verellään. Heidät on kutsuttu kestäämään ankaria koettelemuksia evankeliumin tähden, mutta meitä ei ole koskaan vaadittu kestäämään enempää kuin olemme kyenneet kestäämään, eikä meitä koskaan vaaditakaan niin kauan kuin me noudatamme taivaan neuvoja.²³

Jumalan käsi on ojentunut tämän kansan pelastukseksi, ja näyttivätpä pilvet miten synkiltä tahansa, tulipa vaino, sorto ja vastustus tätä työtä kohtaan miten ankaraksi tahansa, Herra on alusta tähän päivään asti varjellut sen etuja ja tukenut ja suojellut sitä, ja Hän tekee niin edelleen sen loppuun asti, kunnes Siion nousee ja pukeutuu kauniisiin vaatteisiinsa ja kaikki viimeisten aikojen suuret tapahtumat on saatu päätökseen.²⁴

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Lue kertomus sivuilta 223–225. Mitä opit tästä kertomuksesta?
- Monet ihmiset miettivät, miksi Jumala sallii lastensa ”kokea surua ja ahdistusta” (s. 225). Kuinka presidentti Woodruff vastasi tähän kysymykseen? (Ks. s. 225–226.)
- Miksi Jeesuksen oli kärsittävä? (Ks. s. 226; ks. myös Alma 7:11–12; OL 88:6.) Kuinka Hän suhtautui vastuusiin? (Ks. s. 229.) Kuinka me voimme seurata Hänen esimerkkiään?
- Presidentti Woodruff opetti, että valon ja pimeyden kesken on käyty sotaa aina (ks. s. 226). Miten näet tämän sodan jatkuvan nykyään? Kuinka me voimme puolustaa itseämme ja perhettämme tässä sodassa? (Ks. s. 227–229.)

- Millä tavoin sinä olet ”herännyt toimimaan” (s. 227) koettelemusten johdosta?
- Tutki kohtaa 2. Kun. 6:8–17. Mikä tässä kertomuksessa tekee sinuun vaikutuksen? Mitä presidentti Woodruff opetti viitattesaaan tähän kertomukseen? (Ks. s. 228.)
- Millä tavoin Herra auttaa meitä kohtaamaan koettelemuksemme? (Ks. s. 229–230; ks. myös Moosia 24:13–16.) Mitä meidän on tehtävä saadaksemme Herran tarjoamaa lohtua ja voimaa? Kuinka Herra on auttanut sinua kestäämään vastoinkäymisiä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: 2. Nefi 2:11–24; Alma 36:3; OL 58:2–5; 101:1–5; 121:7–8, 29; 122:5–9.

Viitteet

1. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 212.
2. ”History of Wilford Woodruff (From His Own Pen)”, *Millennial Star*, 15. huhtikuuta 1865, s. 231.
3. ”My First Mission Continued”, *Juvenile Instructor*, 15. kesäkuuta 1867, s. 91.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
5. ”Epistle”, *Woman’s Exponent*, 15. huhtikuuta 1888, s. 174.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15. tammikuuta 1883, s. 1.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 263.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. heinäkuuta 1875, s. 1.
9. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 85.
10. *Deseret Weekly*, 21. syyskuuta 1889, s. 394.
11. *Deseret News*, 26. syyskuuta 1860, s. 234.
12. *Deseret Evening News*, 17. lokakuuta 1896, s. 9.
13. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 411.
14. *Deseret News*, 22. helmikuuta 1865, s. 163.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. maaliskuuta 1883, s. 1.
16. *Millennial Star*, 5. maaliskuuta 1896, s. 150.
17. *Deseret Weekly*, 25. huhtikuuta 1891, s. 555.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 230.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31. tammikuuta 1882, s. 2.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 13. kesäkuuta 1882, s. 1.
21. *Deseret News*, 22. helmikuuta 1865, s. 162.
22. *Deseret News: Semi-Weekly*, 12. tammikuuta 1875, s. 1.
23. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 386.
24. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. maaliskuuta 1873, s. 3.

*"Jokaisen pitäisi ottaa ylpeydenaiheekseen
olla tuottaja eikä vain kuluttaja."*

Ajallinen ja hengellinen työ ”kulkevat käsi kädessä”

Pyrkimyksissämme vahvistaa perhettämme ja rakentaa Jumalan valtakuntaa maan päälle meidän on tehtävä sekä ajallista että hengellistä työtä.

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Kirkon varhaisina aikoina profeetat ja apostolit kehottivat usein ihmisiä tekemään oman osansa Jumalan valtakunnan rakentamiseksi. Tämä ponnistus edellytti sekä hengellistä että ajallista ahertamista. Sellaisten toimien lisäksi kuin rukoileminen, pyhien kirjoitusten tutkiminen ja evankeliumin vieminen eteenpäin pyhät rakensivat taloja ja kaupunkeja, perustivat kouluja, viljelivät ja kastelivat kovaa maaperää ja kuljettivat vuorilta graniittia rakentaakseen Suolajärven temppelin. Vuonna 1857, kymmenen vuotta sen jälkeen kun myöhempien aikojen pyhät olivat ensi kertaa tulleet Suolajärven laaksoon, vanhin Wilford Woodruff sanoi: ”Jos ryhdymme työhön ja rakennamme Jumalan valtakuntaa emmekä itseämme, niin ei ole väliä sillä, missä muodossa sen teemme, olipa se kanaalin rakentamista tai temppelin rakentamista, evankeliumin saarnaamista, maan viljelemistä tai mitä muuta tahansa. – Me huomaamme, että Herra auttaa meitä ja tukee meitä ja rohkaisee meitä voimallaan ja auttaa meitä kaikessa mitä teemme.”¹

Presidentti Woodruffin tunteneet tiesivät, ettei hän vain puhunut kovan työn arvosta vaan hän sovelsi tätä periaatetta elämässään. Sen lisäksi että hän piti pappeuskutsumuksensa kunniaissa, hän oli ahkera ajallisissa töissä vielä vanhalla iälläänkin. Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva historioitsija Andrew Jenson kirjoitti: ”Hänen työteliäisyytensä oli niin olennainen osa hänen olemustaan, että kun yksi hänen lapsenlapsistaan hänen

ollessaan 90-vuotias selviytyi hieman häntä paremmin joidenkin vihannesten kitkemisestä puutarhassa, hän sanoi ilmeisen nöyryytettynä: 'No, tämä on ensimmäinen kerta elämässäni, kun joku lapsistani on koskaan voittanut minut kitkemisessä.'"²

Eräs presidentti Woodruffin aikalainen huomautti: ”Hän rakasti työtä, ei yksin työn takia vaan koska siihen liittyi jumalallinen käsky. Eikä se ollut hänelle vain keino tulla toimeen maailmassa, lisätä mukavuuksia omaan elämäänsä sekä niiden elämään, jotka olivat hänestä riippuvaisia. Hänelle se oli siunaus, etuoikeus, mahdollisuus, jota hän käytti hyväkseen aina silloin kun hänen kutsumuksensa sen salli. – – Työn tekeminen otsa hiessä oli jumalallinen käsky yhtä paljon kuin rukoileminen, ja elämässään hän oli mitä parhain esimerkki sellaisesta yksinkertaisesta kristillisestä elämästä, josta ihmisen fyysinen, henkinen ja moraalinen hyvinvointi koostuu. Hän uskoi vilpittömästi ruumiillisen työn moraaliseen ylivoimaisuuteen. Hän rakasti sitä ja nautti siitä.”³

Wilford Woodruffin opetuksia

Kun me rakennamme Jumalan valtakuntaa, meillä on ajallisia velvollisuuksia hoidettavana.

Presidenttimme [Brigham Young] on usein sanonut meille, ettemme voi erottaa ajallista hengellisestä vaan niiden täytyy kulkea yhdessä käsi kädessä, ja niin se on, ja niin meidän täytyy toimia kirkon ja Jumalan valtakunnan rakentamiseen liittyvissä asioissa.⁴

Joillakuilla on ollut sellainen ajatus, että tämän kirkon presidenttikunnalla ja kahdellatoista apostolilla ei pitäisi olla mitään tekemistä ajallisten asioiden kanssa. Olisimme pahassa pulassa, ellemmme käsitteisi ajallisia asioita.⁵

Rakennamme kirjaimellisesti Jumalan valtakuntaa maan päälle, ja meillä on ajallisia velvollisuuksia hoidettavana. Me asumme ajallisessa ruumiissa, me syömme ajallista ruokaa, me rakennamme ajallisia taloja, me kasvatamme ajallista karjaa ja ajallista vehnää, me taistelemme ajallisia rikkaruohoja ja ajallisia vihollisia vastaan maillamme, ja nämä asiat johtavat luonnollisesti siihen, että on välttämätöntä hoitaa ja huolehtia monista luonteeltaan

ajallisista ja vaivalloisista velvollisuuksista, ja tietenkin ne kuuluvat uskontoomme.⁶

Emme voi rakentaa Sionia istumalla hemlokinrungolla laulamassa itseämme ikuiseen autuuteen. Meidän on viljeltävä maata, haettava vuorilta kiviä ja rakennusaineita ja pystytettävä temppeleitä korkeimmalle Jumalalle, ja taivaan Jumala vaatii tätä ajallista työtä käsistämme yhtä paljon kuin Hän vaati Kristusta kuolemaan maailman lunastamiseksi tai yhtä paljon kuin Vapahtaja vaati Pietaria, Jaakobia ja Johannesta lähtemään saarnaamaan evankeliumia maailman kansoille. Tämä on suuri taloudenhoitokausi, jolloin Jumalan Siion on rakennettava, ja meidän myöhempien aikojen pyhien on se rakennettava.⁷

Meidän pitäisi ottaa kernaasti vastaan Herran ja Hänen palvelijoidensa ajallisia asioita koskevat neuvot.

Tämän työn alusta nykyiseen aikaan asti Jumalan palvelijoiden on ollut vaikeampaa saada ihmiset valmistamaan sydämensä niin, että he antavat Herran hallita ja vallita heitä heidän ajallisissa tehtävissään ja varoissaan kuin heidän iankaikkista pelastustaan koskevissa asioissa.

Siinä on jotakin outoa, mutta uskoisin sen luultavasti johtuvan asemasta, jossa me olemme. Ihmisen ja iankaikkisen välillä on verho. Jos tuo verho poistettaisiin ja kykenisimme näkemään iankaikkisen sellaisena kuin se on Herran edessä, niin kulta, hopea tai tämän maailman tavara ei olisi koettelemus yhdellekään ihmiselle eikä yksikään ihminen omasta puolestaan olisi haluton antamaan Herran hallita häntä. Mutta täällä meillä on tahdonvapaus ja me olemme koetustilassa, ja meidän ja iankaikkisen välillä, meidän ja taivaallisen Isämme ja henkimaailman välillä on verho, ja se on Herran Jumalamme viisasta ja oikeaa tarkoitusta varten – koetella, mukautuvatko ihmislapset Hänen lakiinsa vai eivät tilanteessa, johon heidät on tänne pantu. Myöhempien aikojen pyhät, pohtikaa näitä asioita. Me olemme olleet halukkaita kaikesta sydämeistämme siihen, että Joseph Smith, presidentti Young ja kansan johtajat opastaisivat ja johtaisivat meitä iankaikkisissa asioissamme, ja heidän valtuudella päällemme sinetöimänsä siunaukset ulottuvat verhon tuolle puolen ja ovat

*"Siionin nuorien asianmukainen
koulutus on aibe, joka on mitä tärkein."*

voimassa kuoleman jälkeen ja ne vaikuttavat kohtaloomme iankaikkisuuden loputtomina aikoina.

Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin sekä Jeesuksen ja apostolien aikoina ihmisten päälle sinetöitiin siunauksia, valtakuntia, valtaistuimia, ruhtinaskuntia ja valtoja sekä kaikki uuden ja ikuisen liiton siunaukset. Voidaan kysyä, kiinnostavatko nämä iankaikkiset siunaukset meitä? Ne kiinnostavat tai niiden pitäisi. Ovatko nämä siunaukset maallisen varallisuutemme arvoisia, olipa meillä sitä vähän tai paljon? Onko pelastus, onko iankaikkinen elämä härkäparin, talon, sadan eekkerin tilan tai minkään täällä lihassa omistamamme arvoinen? Jos on, niin meidän varmastikin pitäisi olla yhtä valmiita sallimaan Herran hallita ja vallita meitä kaikissa ajallisissa tehtävissämme kuin hengellisissäkin tehtävissämme.

Ja kun ihminen kuolee, hän ei voi viedä karjaansa, hevosiaan, talojaan tai maitaan mukanaan. Hän menee hautaan – kaiken lihan lepopaikkaan. Kukaan ei välty siltä. Kuoleman laki koskee meitä kaikkia. Kaikki kuolevat Aadamissa, kun taas kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa [ks. 1. Kor. 15:22]. Me kaikki ymmärrämme,

että kuolema kohtaa kaikkia ihmisiä, mutta – – kukaan meistä ei tiedä, milloin vuoromme tulee, vaikka me tiedämmekin, ettei kestä kauan, ennen kuin meidät kutsutaan seuraamaan sukupolvia, jotka ovat menneet edeltämme. Kun me pohdimme näitä asioita, mielestäni meidän kaikkien pitäisi olla halukkaita ottamaan vastaan Herran opastusta ajallisissa asioissa.⁸

Evankeliumin mukaiseen elämään sisältyy hengellistä ja ajallista koulutusta, johon yhdistyy rehellinen työnteko.

On olemassa sananlasku tai sanonta, jonka olen kuullut melko monta kertaa elämässäni ja jolla mielestäni on melkoisesti painoarvoa. Se on: ”Totuus on voimallinen, ja se on voittava.” Mielestäni se on käynyt ilmi joka tilanteessa, jossa totuutta on käytetty, olipa sitä sovellettu ajallisesti tai hengellisesti, olipa sitä sovellettu kansakuntien tai perheiden tai yksilöiden tilanteeseen, olipa sitä sovellettu maailmaan tai Jumalan valtakuntaan.⁹

Jumalan Siionin rakentamiseen näinä myöhempinä aikoina sisältyy mielestäni jokainen toiminnan ala, sekä ajallinen että hengellinen, jossa olemme mukana. Emme voi käsitellä mitään sellaista Jumalan ja ihmisten silmissä laillista ja lainmukaista aihetta, joka ei sisältyisi uskontoomme. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, jonka olemme omaksuneet ja jota saarnaamme, sisältää kaiken totuuden ja ihmisen jokaisen lainmukaisen kutsumuksen ja ammatin.¹⁰

Lapsiamme ei saisi laiminlyödä. Heidän pitäisi saada asianmukaista koulutusta sekä hengellisissä että ajallisissa asioissa. Se on paras perintö, mitä ketkään vanhemmat voivat jättää lapsilleen.¹¹

Kun halu siihen, mitä voidaan kutsua kirjasivistykseksi, lisääntyy, ruumiillista työtä ei pitäisi laiminlyödä. Mielen kouluttamisen ja ruumiin kouluttamisen pitäisi kulkea käsi kädessä. Taitavien aivojen pitäisi yhdistyä taitaviin käsiin. Ruumiillista työtä keskuudessamme pitäisi kunnioittaa ja tehdä siitä aina kunniallista. Taipumus, joka on liian yleinen näinä aikoina, on se, että nuoret miehet hankkivat pintapuolisen koulutuksen ja pitävät sitten itseään sopimattomina mekaanisiin tai muihin työläihin hankkeisiin. Sellaisen ei pitäisi antaa kasvaa keskuudessamme. – – Jokaisen pitäisi ottaa ylpeydenaiheekseen olla tuottaja eikä vain kuluttaja. Lapsiamme pitäisi opettaa elättämään itsensä

Kymmenysten laki on annettu korottamaan meidät ja olemaan hyväksemme.

omalla ahkeruudellaan ja taidoillaan ja sen lisäksi auttamaan vielä muiden elättämisessä, ja kun sen tekee rehellisellä työllä, se on yksi kunniallisimmista keinoista, millä Jumala on varustanut lapsensa täällä maan päällä. Siionin nuorten asianmukainen koulutus on aihe, joka on mitä tärkein.¹²

Taloudellisissa pyrkimyksissämme meidän tulee elättää perheemme, noudattaa kymmenysten lakia, antaa avokätisesti varoistamme ja välttää velkaa.

Mitä ajallisiin asioihimme tulee, meidän on ryhdyttävä työhön ja elätettävä itsemme.¹³

Mitä rikkauksiin ja varallisuuteen tulee, en halua niitä, jos ne kiroavat minut. Haluaisin riittävästi hankkiakseni vaatteet, kenkät ja ruokaa [perheelleni] ja tehdäkseni heidän olonsa viihtyisäksi, jos voin tehdä sen rehellisesti Herran edessä. Mutta mieluummin olisin itse ja pitäisin heidät kaikki köyhyydessä kuin olisin varakas ja tuhoutuisin. Rikkaudet ovat vaarallisia, elleimme voi käyttää niitä niin, etteivät ne tuhoa meitä. Elleimme osaa

käyttää niitä Jumalan kirkkaudeksi ja Hänen valtakuntansa rakentamiseksi, meidän on parempi olla ilman niitä.¹⁴

Jotkut kansasta ovat pitäneet kymmenysten lakia eräänlaisena verona ja taakkana, joka heille on sälytetty, mutta ketä varten se on? Kymmenyksemme, työmme ja kaikki, mitä teemme Jumalan valtakunnassa, ketä varten se kaikki on? – Kymmenyksemme, aherruksemme, työmme eivät ole Kaikkivaltiaan korotukseksi vaan ne ovat meidän korotukseksimme. – Ymmärtäkäämme se niin kuin se on, niin meidän käy hyvin. Kymmenysten maksaminen, jokaisen lain noudattaminen, jotka on annettu korottamaan meidät ja koitumaan hyväksemme, ovat kaikki oman itsemme hyödyksi ja lastemme hyödyksi, eikä niistä ole mitään erityistä hyötyä Herralle. Mutta Hän on mielissään lastensa uskollisuudesta ja haluaa nähdä heidän vaeltavan polkua, joka johtaa pelastukseen ja iankaikkiseen elämään.¹⁵

Meidän täytyy vain katsoa ympärillemme vakuuttuaksemme siitä – että ne, jotka antavat runsaskätisesti Jumalan työhön, ovat Herran suosiossa. Se oli muinaisen Israelin kokemus, ja se on meidän kokemuksemme. Mutta vapaaehtoisten lahjoitusten kohdalla on liian paljon piittaamattomuutta huolimatta kaikista kallisarvoisista lupauksista, jotka niihin liittyvät. Pyhiä tulee muistuttaa velvoituksesta, joka on heidän harteillaan. Myös lapsillemme tulee opettaa tämä velvollisuus, niin että heille tulee vakiintuneeksi tavaksi hoitaa säntillisesti näitä asioita. Ne, jotka ovat tarkasti noudattaneet näitä vaatimuksia, voivat todistaa suuresta mielihyvästä ja monista palkinnoista, joita he ovat saaneet kuuliaisuudestaan.

Tämä anteliaisuuden laki näyttää olevan yksi suojatoimenpite, jonka Herra on ottanut käyttöön torjuakseen tältä kansalta ikävät seuraukset, joita varakkuudesta koituu. Hän on sanonut meille, että maan rikkaudet ovat Hänen käsissään, mutta Hän on varoittanut meitä ylpeydestä, niin ettei meistä tule muinaisten nefiläisten kaltaisia [ks. OL 38:39]. Me tiedämme, millaisen tuhon se toi heille, ja meidän pitäisi ryhtyä kaikkiin varotoimenpiteisiin estääksemme vaurauden tuhoisat vaikutukset meihin. Monet voivat kestää köyhyyttä ja olla nöyriä ja elää lähellä Herraa [mutta] he eivät voi kestää rikkauksia. Heistä tulee ylpeitä ja

ahneita, ja he unohtavat Jumalansa. Kuitenkin ne, jotka muistavat jatkuvasti Herran maata ja sen asukkaita koskevat opetukset ja jotka lahjoittavat varoja, joita Herra heille antaa, köyhien auttamiseksi ja auttaakseen viemään eteenpäin Jumalan työtä, pitävät itsensä kurissa ja antavat Saatanalle vähemmän valtaa johtaa heitä harhaan.¹⁶

Meistä tuntuu, että meidät johdatetaan varoittamaan myöhempien aikojen pyhiä omaksumasta pahaa tapaa hankkia velkaa ja ottaa päälleen velvoituksia, jotka kuormittavat heitä jatkuvasti raskaammin kuin he voivat kestää ja johtavat heidät menettämään kotinsa ja muun omaisuutensa. Me tiedämme, että on ajan tapa käyttää luottoa äärirajaan asti. – – Se on suuri paha ja sellainen, jota meidän kansana ja yksilöinä pitäisi tarkoin karttaa. Meidän tulee hoitaa liikeasiamme mahdollisimman pitkälle sillä periaatteella, että maksamme sen mitä ostimme ja että tarpeemme tulee pitää varojemme puitteissa. Taipumusta keinotella ja ottaa riskejä yhden jos toisenkin kaltaisissa yrityksissä pitäisi hillitä. – – Tyytykää kohtuulliseen voittoon älkääkään antako varallisuuden hankkimiseen kohdistuvien kuviteltujen toiveiden johtaa harhaan. Muistakaa viisaan miehen sanonta: ”Joka rikkautta rohmuaa, ei rangaistusta välttä.” [Sananl. 28:20.] Opetettakoon myös lapsillemme säästäväisyyttä ja sitä, etteivät he anna periksi mieltymyksille, joita he eivät voi tyydyttää ottamatta velkaa.¹⁷

Kaikissa pyrkimyksissämme meidän on tavoiteltava ensin Jumalan valtakuntaa.

Tämä kansa on ilmaissut hyvin yleisen halun tulla rikkaaksi ja tehdä työtä ennemminkin itsensä kuin Jumalan valtakunnan hyväksi. Mutta mitä teitä tai minua hyödyttää luopua rukoilemisesta ja ryhtyä rikastumaan? Mitä ihmistä hyödyttää, vaikka hän voitaisi omakseen koko maailman, mutta menettäisi oman sielunsa? Ei mitään. Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin, kun hän pääsee verhon toiselle puolelle? [Ks. Mark. 8:36–37.]

Ihmettelen hyvin paljon sitä vähäistä kiinnostusta, jota maan asukkaat yleensä ilmaisevat tulevaa tilaansa kohtaan. Täällä ei ole tänään yhtään ihmistä, joka ei asuisi verhon toisella puolen yhtä

kauan kuin Luojansa – iankaikkisuuden loputtomiin aikoihin asti, ja jokaisen yksilön iankaikkinen kohtalo riippuu siitä tavasta, jolla hän on käyttänyt muutamat lyhyet vuodet eläessään lihassa. Kysyn Herran nimessä, mitä suosio on teille tai minulle? Mitä on kulta tai hopea tai tämän maailman tavara kenellekään meistä muuta kuin että sen avulla voimme hankkia sen mitä tarvitsemme syödäksemme, juodaksemme, vaatettaaksemme itsemme ja rakentaaksemme Jumalan valtakuntaa. Ja on typeryyden ja houkkamaisuuden huippu lopettaa rukoileminen ja hullaantua maailman rikkauksista.

Kun näkee, miten jotkut ihmiset toimivat, voisi olettaa, että he aikovat elää täällä ikuisesti ja että heidän iankaikkinen kohtalonsa riippuu siitä, kuinka paljon rahaa heillä on. Joskus kysyn myöhempien aikojen pyhiltä, kuinka paljon meillä oli tullessamme tänne. Kuinka paljon toimme mukanaamme ja mistä se tuli? – En usko, että kukaan meistä syntyi hevosen selässä tai vaunuissa tai että me toimme mukanaamme rautatieyhtiön osakkeita tai karjaa tai taloja, vaan me synnyimme alastomina kuten Job ja taidamme lähteä täältä yhtä alastomina kuin hän [ks. Job 1:20–21]. Mitä sellaista siis tämän maailman tavara merkitsee meille, että se saisi meidät menettämään pelastuksemme sen tähden? Sanon pikemminkin, että antakaa minun olla köyhä kaikki elämäni päivät. Jos rikkaudet kiroavat minut ja vievät minulta kirkkauden, joka minulla olisi siksi, että pidän Jumalan käskyt, rukoilen Jumalaa, etten koskaan omistaisi niitä.

Jumala pitää tämän maailman rikkauksia käsissään: kulta ja hopea, karja ja maa ovat Hänen, ja Hän antaa niitä kenelle antaa. Kun Kristus oli vuorella, Lusifer, Paholainen, näytti Hänelle maailman koko loiston ja tarjoutui antamaan sen Hänelle, jos Hän lankeaisi ja kumartaisi Paholaista [ks. Matt. 4:8–9]. Mutta tiedättekö, ettei tuo paholaisparka omistanut jalankaan verran maata koko maailmassa ja ettei hänellä ollut edes ruumista eli tomumajaa? Maapallo on Herran jalkojen koroke, ja jos meillä on koskaan vähänkään siitä omistuksessamme, niin Herra antaa sen meille, ja meidän pitäisi olla aivan yhtä uskollisia uskonnollemme, jos meillä on kymmenen miljardia dollaria kuin jos meillä ei ole yhtään ainutta. Meidän pitäisi tavoitella iankaikkista elämää,

ja olivatpa olosuhteemme ja tilanteemme elämässä millaiset tahansa, sen pitäisi olla meidän ensimmäinen tavoitteemme. – –

– – Olen puhunut rikkauksien hankkimisesta. En näe rikkauksissa mitään vikaa. Kulta ja hopea ovat Herran. Me haluamme [rakentaa] taloja ja meidän on viljeltävä maata. Se on ihan oikein. En näe mitään vikaa siinä, että ihminen rikastuu. Näen vikaa siinä, että myymme Jumalan valtakunnan, esikoisuutemme, myymme evankeliumin ja riistämme itseltämme iankaikkisen elämän sen vuoksi, että voimme tyydyttää lihan haluja, elämän ylpeyttä ja maailman muoteja ja kiinnitämme niihin sydämemme.¹⁸

Viittaa Jeesuksen Kristuksen sanoihin, jotka Hän puhui seuraajilleen: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” [Ks. Matt. 6:33.] Kerron teille, veljet ja sisaret, että voimme yrittää sitä kaikkina elämämme päivinä, voimme kokeilla jokaista polkua ja jokaista periaatetta tässä maailmassa, mutta me emme voi pyhinä menestyä millään muulla menettelytavalla kuin etsimällä ensin taivaan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan. Kun teemme niin, ei ole mitään siunausta, ei mitään hyvää, ei korotusta, lahjaa, hyvettä eikä mitään, mikä olisi hyvälle ihmiselle eduksi tai hyväksi ajassa ja iankaikkisuudessa, mitä meille ei annettaisi.

Hyvin monet ihmiset ovat yrittäneet tavoitella onnea tavoittelematta ensin taivaan valtakuntaa – – mutta he ovat aina huomanneet sen raskaaksi tehtäväksi, ja niin huomaamme mekin, jos kokeilemme sitä.¹⁹

Me tähtäämme korkealle. Me tähtäämme paikkaan Jumalan selestisessä valtakunnassa, saamaan iankaikkisen elämän, suurimman kaikista Jumalan ihmiselle suomista lahjoista. Kaiken tämän maailman kunnian, loiston ja vaurauden pitäisi vajota merkityksettömyyteen mielessämme, kun vertaamme sitä perintöosaan Jumalan ja Karitsan luona kaikkien profeettojen, apostolien ja pyhien sekä isämme huoneen kanssa. Toisen ollessa katoavaa ja pian häviävää toinen kestää ikuisesti.²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Mitä presidentti Wilford Woodruff teki noudattaakseen tässä luvussa esitettyjä periaatteita? (Ks. s. 233–234.)
- Miksi on niin, ettemme voi erottaa ajallista hengellisestä? (Ks. s. 234–235; ks. myös OL 29:34–35.) Kuinka me voimme soveltaa tätä totuutta jokapäiväiseen elämäämme? Entä palveluumme kirkossa?
- Presidentti Woodruff huomautti, etteivät monetkaan ihmiset noudata Herran neuvoja ajallisissa asioissa. Mistähän syystä niin on? (Ks. s. 235–237.) Mitä neuvoja nykyinen kirkon presidentti on antanut ajallisista asioista?
- Kertaa viimeinen kappale, joka alkaa sivulta 237. Mitä hyötyä on ruumiillisesta työstä? Mitä mielestäsi tarkoittaa olla tuottaja eikä vain kuluttaja?
- Mitä varoituksia presidentti Woodruff esitti rahan suhteen? (Ks. s. 238–242.) Mitä neuvoja hän antoi velasta ja luotosta? Mitä me voimme tehdä säilyttääksemme oikean perspektiivin?
- Millä tavoin kymmenykset ja uhrin ovat niin omaksi hyödyksemme kuin lastemmekin hyödyksi? (Ks. s. 239.)
- Mitä Vapahtajan opetus kohdassa Matt. 6:33 merkitsee sinulle? (Ks. s. 240–242.)
- Silmäile lukua ja etsi periaatteita, joita vanhempien tulee opettaa lapsilleen. Millä keinoin vanhemmat voivat opettaa lapsilleen näitä periaatteita? Millaisia kokemuksia olet saanut opieksiasi ja opettaessasi näitä periaatteita?

Aiheeseen liittyviä pyhiin kirjoitusten kohtia: Mal. 3:8–11; Matt. 6:19–21; Jaak. 2:14–26; MK Jaak. 2:12–19; OL 42:42; 58:26–28.

Viitteet

1. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 411.
2. *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 osaa, 1901–1936, osa 1, s. 26.
3. J. M. Tanner, ”Character Sketch”, julkaisussa Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals*, 1964, s. 644–645.
4. *Deseret News*, 30. heinäkuuta 1862, s. 33.
5. *Deseret Weekly*, 25. elokuuta 1894, s. 289.
6. *Deseret News*, 22. toukokuuta 1872, s. 216.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 164–165.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23. kesäkuuta 1874, s. 1.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 22. tammikuuta 1884, s. 1.
10. *Deseret News*, 22. toukokuuta 1872, s. 216.
11. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 267.
12. ”An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 733.
13. *Deseret Weekly*, 25. elokuuta 1894, s. 290.
14. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 173–174.
15. *Deseret News*, 4. helmikuuta 1857, s. 379.
16. *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 727.
17. *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 728–729.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29. helmikuuta 1876, s. 1.
19. *Deseret News*, 4. maaliskuuta 1857, s. 410.
20. ”Epistle”, *Contributor*, huhtikuu 1887, s. 237.

”Yksi sydän ja yksi mieli”

*Kun olemme yhtä evankeliumissa,
olemme valmistautuneet ottamaan vastaan
taivaan runsaimmat siunaukset.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Presidentti Wilford Woodruff rakasti toveruutta muiden kirkon jäsenten kanssa. Monissa hänen päiväkirjamerkinnöistään oli kiittolisuuden sanoja ”ykseyden ja rakkauden hengestä”, joka valitsi kirkon kokouksissa.¹ Erään sellaisen kokouksen jälkeen hän merkitsi muistiin, että kahden puhujista oli lähdettävä toiseen tapaamiseen. Heidän oli vaikeaa päästä lähtemään, koska ”he pääsivät tuskin ulos talosta, kun niin moni halusi puristaa heidän kättään”. Samasta kokouksesta hän kirjoitti: ”Herran Henki oli meidän kanssamme. Rakkaus ja ykseys täyttivät seurakunnan. Iloitsin nähdessäni niin monia pyhiä, joita yhdisti uusi ja iankaikkinen liitto.”²

Presidentti Woodruff toivoi näkevänsä tuon ykseyden hengen ulottuvan kirkon kokouksista kaikille elämän alueille. Julkisissa puheissaan ja päivittäisellä esimerkillään hän kannusti pyhiä olemaan yhtä kodeissaan, kirkon tehtävissään ja ajallisissa töissään. Matthias F. Cowley kirjoitti: ”Hänen mielestään kirkossa ei ollut sijaa kiistoille, epäilyille eikä vastarinnalle. Työ oli Jumalasta – se riitti. Siinä oli asianmukaisesti kutsutut johtajat. Heidän harteilleen oli laskettu valtakunnan velvollisuudet. Siksi hän ei ollut huolissaan siitä, mitä muut pitivät viisauden puutteena heissä. Hän ei ollut ahne, eivätkä taloudelliset takaiskut hänen mielestään voisi koskaan tehdä tyhjäksi Jumalan tarkoituksia, eikä häntä huolestuttanut se, kuinka paljon tämän maailman tavaraa hän sai haltuunsa. Maan päälle oli annettu loistava sanoma, ja hän halusi jokaisen tietävän sen arvon ihmissuvulle ja ymmärtävän pelastuksen siunaukset niille, jotka taipuisivat kuuliaisuuteen.

Tähdentäessään ykseyden tarvetta presidentti Woodruff vertasi kirkkoa ja perhehallintoa "viinipuubun oksineen, haaroineen ja varpuineen".

Wilford Woodruff tunki aina olonsa orvoksi kiistan keskellä. Hän kaihtoi sitä eikä koskaan välittänyt olla tekemisissä niiden kanssa, jotka antautuivat etsimään vikoja, arvostelemaan tai mu-rehtimaan omia asioitaan. Hän ei nähnyt koskaan sellaiseen mi-tään tarvetta. Hänen ei ollut koskaan vaikeaa olla samaa mieltä veljiensä kanssa. Hän ei ollut koskaan kohtuuton vaatimuksis-saan, ei koskaan yrittänyt ajaa omaa etua eikä koskaan epäröinyt, kun oli tehtävä jotakin tärkeää. Hän oli uskollinen profeetalle ja uskollinen veljilleen.”³

Wilford Woodruffin opetuksia

Jumaluuden jäsenten kesken ja selestisessä valtakunnassa vallitsee ykseys.

Vapahtaja sanoi apostoleilleen muinoin ja apostoleille meidän aikanamme: ”Minä sanon teille: Olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun.” [OL 38:27.] ”Minä ja Isä olemme yhtä” [Joh. 10:30]. Tähän liittyy periaate, joka on mielestäni hyvin tärkeä meille kansana ja kirkkona täällä maan päällä. Kaiken sen epäso-vun ja kaiken tyytymättömyyden ja riitelyn ja vastustuksen kes-kellä, jota on voimien välillä maan päällä tai joka on ilmoitettu taivaasta, en ole koskaan kuullut, että ihmislapsille olisi ikinä il-moitettu minkäänlaisesta epäsovusta Isä Jumalan, Poika Jumalan ja Pyhä Henki Jumalan välillä. He ovat yhtä. He ovat aina olleet yhtä. He tulevat aina olemaan yhtä iankaikkisuudesta iankaikki-suuteen. Taivaallinen Isämme on johdossa. Hän tuo pelastuksen ihmislapsille ja on luonut ja kansoittanut maailman ja antanut lakeja maan asukkaille.⁴

Jeesus on yhtä Isän kanssa. Hän sanoo: ”Enhän minä ole tul-lut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lä-hettäjäni tahdon” [Joh. 6:38]. Tätä Isän ja Pojan ykseyttä ei ole koskaan rikottu. Ensimmäisen Joseph Smithin saaman ilmoituk-sen antoivat Isä ja Poika. Taivaat avautuivat ja Isä ja Hänen Poikansa ilmestyivät Josephille vastauksena hänen rukoukseensa, ja Isä osoitti Poikaansa ja sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!” [Ks. JS–H 17.]⁵

On olemassa selestinen valtakunta, terrestrinen valtakunta ja telestinen valtakunta. On olemassa auringon kirkkaus, kuun kirkkaus ja tähtien kirkkaus, ja niin kuin yksi tähti eroaa toisesta tähdestä kirkkaudessa, niin on myös kuolleiden ylösnousemus [ks. 1. Kor. 15:41–42]. Jumalan selestisessä valtakunnassa vallitsee ykseys, siellä ollaan yhtä.⁶

Kuka – vertausta käyttäkseni – odottaa saavansa pitää Jumalan valtakunnassa tai taivaassa yksin neljänkymmenen eekkerin tontin, kun pääsemme sinne? Kenenkään ei tarvitse odottaa sitä, sillä siinä valtakunnassa, taivaassa tai maan päällä, me olemme yhtä, ja Herra vaatii käsistämme sen, että me olemme yhtä Hänen selestisen lakinsa periaatteiden mukaan.⁷

**Profeettojen on oltava yhtä jumaluuden
jäsenten kanssa, ja kaikkien kirkon jäsenten
tulee tavoitella tuota samaa ykseyttä.**

Lukiessamme historiaa Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa Raamatusta, Mormonin kirjasta ja Opista ja liitoista voimme nähdä, että isä Aadamin ajoista lähtien Herra on nostattanut jokaisella taloudenhoitokaudella joukon miehiä, joille Hän on suonut pappautensa ja joille Hän on antanut voiman ja valtuuden tehdä Hänen työtään maan päällä ihmislasten keskuudessa. Ja kaikilla näillä miehillä on ollut hallussaan ykseyden periaatteet Jumalan, Jumalan Pojan ja Pyhän Hengen kanssa. Pyhä Henki annettiin isä Aadamille. Hän oli täynnä Henkeä, kun hän viimeisinä päivinään siunasi niitä poikiaan, jotka olivat ylipappeja, ja jälkeläistensä jäännöstä [ks. OL 107:53–56].

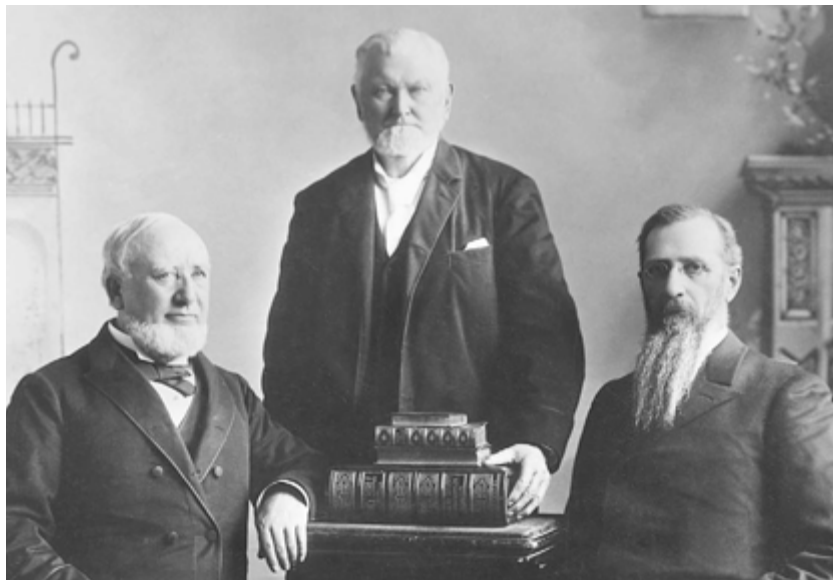
Isä Adam, Henok, Mooses, Nooa, Abraham, Iisak ja Jaakob ja kaikki nuo vanhat patriarkat ja profeetat olivat velvollisia olemaan uskonyhteydessä Jumalaan. Heidän oli välttämättä etsittävä Herraa, sillä ellei heillä ollut tätä uskonyhteyttä, he eivät olleet päteviä hoitamaan velvollisuuttaan. He olivat riippuvaisia Herralta saamastaan ilmoituksesta, valosta ja opetuksesta, jotta heillä olisi voimaa toteuttaa Jumalan käskyt. Tätä yhteyttä, jonka Herra vaati muinaisilta patriarkoilta ja profeetoilta ja jota Jeesus vaati apostoleiltaan, vaadittiin Joseph Smithiltä ja Hänen

veljiltään. Sitä on vaadittu kaikilta Jumalan pyhiltä maailman perustamisesta tähän aikaan asti.⁸

Ymmärrän, että tämän kirkon presidenttikunta on tämän kansan ja Herran välissä, sillä he ovat johdossa, ja ymmärrän, että Jumala ilmoittaa heille tahtonsa, ja siksi meidän tulee odottaa heiltä valoa ja tietoa. Johtajat voivat olla täynnä valoa, innoitusta, ilmoitusta ja Jumalan mieltä ja tahtoa, mutta jos ne virkailijat, jotka ovat seuraavina heistä ja jos me itse nukumme velvollisuuksiemme suhteen emmekä ole sopivassa tilassa saamaan tuota valoa, ettekö näe, että joki on padottu yläjuoksulta? Ei ole mitään virtaa eikä keinoa, jolla valo pääsisi virtaamaan joen pää- ja sivuhaaroihin.

Ymmärrän, että meidän velvollisuutemme, ei vain niiden meistä, joilla on pappeus, vaan tämän kansan yleisesti, on tulla Herran eteen nöyryydessä ja uskossa, että voimme saada siunauksia, jotka odottavat meitä, ja me voimme saada kaiken valon, tiedon, uskon, älyn ja voiman, joita tarvitsemme pelastuaksemme olemalla nöyriä ja kuuliaisia ja alistumalla Jumalan tahtoon. Meidän tulee tehdä niin, jotta mielemme voi olla valmistaunut ja ruumiimme voi tulla sopivaksi ottamaan vastaan Pyhän Hengen, jotta Jumalan Henki voi vapaasti virrata koko olemukseemme päästä jalkoihin. Kun sitten näin käy, me kaikki näemme samoin, tunnemme samoin ja olemme samanlaisia ja meistä tulee yhtä, mitä evankeliumiin ja Jumalan valtakuntaan tulee, kuten Isä ja Poika ovat yhtä, ja silloin tämä kansa alkaa nähdä aseman ja suhteen, joka meillä on toisiimme ja Jumalaan, ja me tunnemme sen, miten tärkeää on hoitaa velvollisuutemme, ja me olemme halukkaita astumaan eteenpäin ja parantamaan ajankäyttöämme, käyttämään kykyjämme hyvin ja saamaan siunaukset, joista Herra haluaa meidän nauttivan. Mutta ettekö näe, että jos ihmiset ovat unessa ja saamattomia eivätkä elä etuoikeuksiensa arvoisina, niin kun Jumalan Henki alkaa virrata päästä ruumiiseen, se tulee pian estetyksi ja patoutuu?

Voimme erottaa tämän periaatteen kirkossa ja Jumalan valtakunnassa, ja te voitte viedä sen perheen hallintoon. – Se on kuin viinipuu oksineen, haaroineen ja varpuineen [ks. Joh. 15:1–11]. Se on oikein hyvä vertauskuva opettamaan meille vanhurskauden periaatetta.

Ensimmäinen presidenttikunta vuonna 1894. Vasemmalta oikealle: ensimmäinen neuvonantaja, presidentti George Q. Cannon; presidentti Wilford Woodruff ja toinen neuvonantaja, presidentti Joseph F. Smith.

Jotta olisimme valmistautuneita tekemään Jumalan tahdon ja olemaan sellaisessa asemassa, että voimme rakentaa Hänen valtakuntaansa maan päällä ja toteuttaa Hänen tarkoituksiaan, meidän on paitsi tultava yhdeksi ja toimittava kuin yhden ihmisen sydän, niin meidän on myös saatava tietää Jumalan Pyhä Henki ja Jumalan mieli ja Jumalan tahto meihin nähden, ja sen on hallittava ja vallittava meitä kaikissa liikkeissämme ja teoissamme, jotta varmistaisimme ja turvaisimme itsellemme pelastuksen.⁹

Ykseys tuo voimaa.

En usko, että tarvitaan paljonkaan perusteluja osoittamaan meille, että ykseys on voimaa ja että kansalla, joka on yhtä, on voimaa, jota jakaantuneella kansalla ei ole.¹⁰

Meidän pitäisi olla yhtä ja seisoa yhdessä keskellä vastustusta, joka meidän on kohdattava.¹¹

Ei ole säädetty, että jumalattomilla olisi valtaa aiheuttaa meille pahaa, jos me olemme yhtä.¹²

Babylon voi jakaantua, maan asukkailla voi olla kaikki se epäsope, jota he toivovat, mutta he saavat kokea tuon hajaannuksen tulokset, ja niin on ollut kautta aikojen. Kaikkivaltiaan tuomiot ovat hävittäneet kaupungin toisensa jälkeen, kansakunnan toisensa jälkeen aina kun ne ovat kypsyneet pahuudessa, kuten kävi Sodomian ja Gomorran, Babylonin, Niniven, Tyroksen ja Sidonin ja hyvin monien muiden muinaisten kaupunkien ja maiden, eivätkä Jumalan pyhät voi menestyä, elleivät he ole yhtä.¹³

Kun kirkon jäsenmäärä kasvaa runsaslukaiseksi ja Jumalan valtakunta vakiintuu täydellisemmin, ykseyden merkitys sen jäsenten keskuudessa on yhä ilmeisempi. On ehdottoman välttämätöntä, ettei ainoastaan tunnustettu ykseys vaan myös sydämen ja sielun yhteys vallitsisivat Kristuksen kirkon kaikkien johtajien, neuvostojen ja seurakuntien kesken, niin että Jumalan suunnitelmät Siionin rakentamiseksi voidaan toteuttaa eli saada ne siunaukset, joista heidän etuoikeutenaan on nauttia, sillä tietäkää, te Korkeimman pyhät, että taivaat suljetaan miltä tahansa johtokunnalta, koorumilta, neuvostolta tai seurakunnalta, joka ei ole yhtä sydämeltään, näkemykseltään ja tunteiltaan, ja ne pysyvät suljettuina ja siunaukset pidätetään, kunnes paha poistetaan, sillä Herra ei koskaan vuodata taivaan runsaimpia siunauksia eikä pappetta eikä evankeliumin lahjoja [muutoin kuin] tuon ykseyden periaatteen nojalla, jota Jumalan selestinen laki edellyttää. Ainoastaan Jumalan pyhien yhteisin ponnistuksin tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella saadaan aikaan Siionin rakentaminen ja Jumalan valtakunta maan päällä valmistautuu ykseyteen Jumalan valtakunnan kanssa taivaassa, ja täten ketju, joka on sitonut yhteen taivaan joukot, pitenee ja sulkee piiriinsä kaikki ne, jotka ovat olleet kuuliaisina Jumalan käskyille.¹⁴

Meidän tulee olla yhtä opissamme, työssämme Jumalan valtakunnassa ja rakkaudessamme toisiamme kohtaan.

Oppi

Riemuitsen aina nähdessäni lähimmäisteni tulevan tuntemaan totuuden olemalla kuuliaisina evankeliumille siten kuin Herran palvelijat ovat opettaneet. Kun ihmiset ovat käyneet kasteen vesissä ja ottaneet vastaan kätten päällepanon Pyhän Hengen

lahjan saamiseksi, he saavat saman totuuden, saman valon, jonka me olemme saaneet, ja siten meistä tulee yhtä sydämeltä ja mieleltä ja me noudatamme Pyhän Hengen innoitusta, joka vaikuttaa Hänen evankeliumissaan. Ne, jotka saarnaavat evankeliumia ja toimittavat Herran huoneen toimituksia, saavat taivaan innoituksen hengen, ja se pysyy heidän kanssaan aina, jos he ovat uskollisia kaikissa elämän velvollisuuksissa.

Kun kuulen veljien puhuvan kanssakäymisistä Jumalan kanssa nykyisessä sukupolvessa, huomaan, että heidän mielensä on kaikessa yhtä, heidän esittämänsä selostus on yhtä, he kaikki ovat yhtä todistuksessaan, he ovat yhtä lausueessaan, että Herran Jumalamme työ pääsee voitolle kaikista vihollisistaan.¹⁵

Evankeliumin saarnaamiseen liittyy yksi erikoinen piirre: Matkaan voi lähettää tuhat vanhinta, ja he kaikki opettavat samoja oppeja, he kaikki työskentelevät saman kirkon vahvistamiseksi, he ovat yhtä, sillä heidän uskonsa, heidän oppinsa ja kirkon järjestys on kaikki tehty tiettäväksi heille Jumalan ilmoituksin; siksi he näkevät samalla tavoin evankeliumin periaatteet. – – Ykseytemme ja yhtäläinen näkemyksemme ovat yksi Jumalan valtakunnan järjestyksen huomattavista ja parhaista piirteistä.¹⁶

Työ Jumalan valtakunnassa

Meidän on vahvistettava tätä valtakuntaa olemalla yhtä ja seurattava uskollisesti niitä miehiä, jotka on asetettu johtamaan meitä, tai muuten meidät hajotetaan. Jumalan siunaukset otetaan meiltä, jos kuuntelemme mitään muita neuvoja.¹⁷

Minun velvollisuuteni on olla yhteydessä Jumalaan, niin heikko välikappale kuin olenkin Jumalan käsissä. Minun velvollisuuteni on saada voimaa Jumalalta. Ja kun minulla on sitä, silloin neuvonantajieni tulee seistä rinnallani ja kanssani. Meidän tulee olla yhtä sydämeltä ja mieleltä kaikissa asioissa, ajallisissa ja hengellisissä, jotka tulevat eteemme kirkon ja Jumalan valtakunnan työssä. Ja kiitollisena voin sanoa, että näin on ollut asia siitä asti, kun minut kutsuttiin tähän asemaan eli kirkon [tämän] presidenttikunnan järjestämisestä asti. Yhtä kanssamme täällä ovat kaksitoista apostolia. Heidän velvollisuutensa on olla yhtä sydämeltään ja yhtä mieleltään. Heillä ei ole oikeutta olla muuta. He

eivät voi olla muuta ja menestyä Herran edessä. Heidän tulee olla yhtä kanssamme ja meidän yhtä heidän kanssaan. Heillä on oikeutensa; heillä on tahdonvapautensa. Mutta kun kirkon presidenttikunta sanoo kenelle tahansa heistä: ”Tämä on Herran sana” tai ”Tämä on oikein”, heidän tulee hyväksyä se ja työskennellä kanssamme. Jumalan lait edellyttävät tätä ykseyttä meiltä. Myös seitsenkymmenten velvollisuus on olla yhtä kahdentoista apostolin kanssa. Apostolit ovat kutsuneet seitsenkymmenet lähtemään tekemään työtä Herran viinitarhassa, ja he työskentelevät yhdessä. Veljet ja sisaret, niin on tämän kirkon jokaisen organisaation laita. On oltava ykseyttä. Ei saisi olla epäsovua, ei hajaannusta. Jos sitä on, Herra ei ole mielistynyt siihen ja työmme estyy.¹⁸

Voimme nähdä kaikkialla maan päällä, mitä hajaannuksesta seuraa. Mitä enemmän hajallaan ovat kansakunnat, yhteisöt, perheet tai mitkä tahansa ihmisryhmät taivaan alla, sitä vähemmän niillä on valtaa toteuttaa mitään kuviteltavissa olevaa tarkoitusta tai periaatetta, ja mitä enemmän ykseyttä niissä on, oli se lain säätämää tai jossakin muussa muodossa, sitä enemmän valtaa niillä on toteuttaa sitä, mitä ne haluavat. Voimme nähdä, että maailman ihmiset hajaantuvat joka päivä yhä enemmän erilleen, ja siitä johtuva pahuus on nähtävissä kaikkialla. Meidät on kutsuttu rakentamaan Siionia, emmekä me voi rakentaa sitä, ellemmme ole yhtä, ja tuossa ykseydessä meidän on toteutettava Jumalan meille antamat käskyt ja meidän on toteltava niitä, jotka on asetettu johtamaan ja ohjaamaan Jumalan valtakunnan asioita. – –

– – Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet, jotka on ilmoitettu meidän aikanamme, ovat Jumalan voima pelastukseksi kaikille, jotka uskovat, niin juutalaisille kuin pakanoille, tänä maailmanaikana yhtä hyvin kuin minä muuna tahansa, ja siinä määrin kuin me olemme yhtä toteuttaessamme saamiemme neuvoja, me voimme voittaa jokaisen pahan, joka on polullamme, rakentaa Jumalan Siionia ja asettua asemaan, jossa voimme pelastaa samalla itsemme.¹⁹

Rakkaus toisiamme kohtaan

Olkaa ystävällisiä toisillenne. Älkää etsikö vikoja toisistanne. – – Tukekaa toisianne.²⁰

Minkään osan perheestä ei pitäisi ajatella itsekkäästi: ”En väliä, mitä tästä, tuosta tai siitä tulee, jos vain voin saada itselleni sen mitä haluan.” Se on itsekkyyttä. Se tuo eripuraa eikä sovi sille, joka väittää olevansa Jumalan pyhä. Meidän tulee tehdä työtä, aivan jokaisen meistä, karkottaaksemme sellaiset tunteet sydämestämme, ja sitten meidän pitäisi perheyhteisöissämme pyrkiä edistämään sen jäsenten yleistä etua.²¹

Ellei uskontomme johda meitä rakastamaan Jumalaamme ja lähimmäistämme ja kohtelemaan oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti kaikkia ihmisiä, niin sen harjoittaminen on turhaa. Eräs apostoli sanoo:

”Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.” [1. Joh. 4:20.]

Voimme osoittaa rakkautemme Jumalaamme kohtaan parhaiten elämällä uskontomme mukaan. On turhaa julistaa rakkautta Jumalaan ja puhua samalla pahaa Hänen lapsistaan tai tehdä väärin heitä kohtaan. Pyhät liitot, jotka olemme tehneet Hänen kanssaan, määrittävät tarkasti meille velvollisuudet, joita meillä on toisiamme kohtaan, ja uskonnon suuri tehtävä on opettaa meille, kuinka selviytyä noista velvollisuuksista niin, että se tuo suurinta onnea itsellemme ja lähimmäisillemme. Kun noudattamme uskontomme velvoitteita, emme sano yhtään sanaa emmekä tee yhtään tekoa, joka loukkaisi lähimmäistä. Jos myöhempien aikojen pyhät eläisivät siten kuin heidän pitäisi ja siten kuin heidän uskontonsa opettaa heitä tekemään, yhdessäkään rinnassa ei olisi muuta tunnetta kuin veljellistä ja sisarellista kiintymystä ja rakkautta. Keskuudessamme ei olisi panettelua ja pahan puhumista, vaan rauha ja rakkaus ja hyvä tahto vallitsisivat meidän kaikkien sydämessä ja asunnoissamme ja siirtokunnissamme. Olisimme onnellisin kansa maan päällä, ja taivaan siunaus ja rauha lepäisivät yllämme ja kaiken sen yllä, mikä kuuluu meille.

Jos keskuudessamme on murhetta ja katkeruutta ja riitaa ja vihaa, niitä on siksi, ettemme elä sen uskonnon mukaan, jota tunnustamme. Ne eivät ole sen hedelmiä. Siellä missä tällaista pahaa on, siellä on huutava tarve tehdä parannusta. – –

Myöhempien aikojen pyhinä yleinen tapamme on nauttia sakramentti kerran viikossa. Jos otamme huomioon Herramme opetukset, jonka muistoksi me noudatamme tätä pyhää toimitusta, kenenkään syntiä tehneen ei voida sallia nauttia sitä, ennen kuin hän on sovittanut tekonsa. Herran Jeesuksen nimenomainen käsky on, ettei kenenkään saa sallia nauttia Hänen lihaansa ja vertaan kelvottomasti [ks. 3. Nefi 18:28–32]. Ei voi kuvitella täydellisempää järjestelmää estämään sopimattomien tunteiden ja vääryyksien olemassaolo veljien ja sisarten keskuudessa. Jos pyhät tekevät velvollisuutensa, vaikeudet saadaan ratkaistua Herran päivänä, kun he kokoontuvat syömään ja juomaan Hänen muistokseen.²²

Antaisin kaikille pyhille kehotuksen, että me noudattaisimme kaikki yhdessä Herramme sanoja, jotka on merkitty Johanneksen [evankeliumin 15. luvun] jakeisiin 12, 13 ja 14 – jos me rakastamme toisiamme niin kuin Kristus on rakastanut meitä, me voimme helposti sopia kaikki vaikeudet, joita voi keskuudessamme ilmetä, antaa anteeksi toisillemme ja täytyä armolla, ja valo, rakkaus, ilo, ykseys, rauha ja toveruus tuovat vakautta aikaamme, mikä on paljon parempaa Jumalan, enkelien ja ihmisten silmissä kuin pitkä kinastelu veljiemme vioista.²³

Meidän tulee olla yhtä sydämeltä ja yhtä mieleltä eikä sallia minkään luonteeltaan ajallisen tai hengellisen erottaa meitä rakkaudesta Jumalaa ja ihmisiä kohtaan.²⁴

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa ensimmäinen kappale sivulta 245. Mitä samankaltaisia kokemuksia sinulla on ollut?
- Millä tavoin taivaallinen Isä, Jeesus Kristus ja Pyhä Henki ovat yhtä? (Ks. s. 247–248.)
- Millä tavoin profeetat ovat yhtä jumaluuden jäsenten kanssa? (Ks. s. 248–249.) Kuinka me kaikki voimme saavuttaa sellaisen ykseyden? (Ks. s. 249–250.)

- Kertaa sivut 248–250 ja etsi presidentti Woodruffin sanat 40 eekkerin tontista, joesta ja viinipuusta. Mitä me voimme oppia näistä vertauksista?
- Lue toinen kappale sivulta 250. Millaiset kokemukset ovat osoittaneet sinulle, että ”ykseys on voimaa”?
- Mieti seurakuntasi tai perheesi jäsenten erilaista taustaa, ominaisuuksia, kiinnostuksen kohteita, kykyjä ja tehtäviä, tai keskustelkaa niistä. Kuinka mielestäsi sellaiset yksilöt voivat yhdistyä hyvän edistämiseksi?
- Mitä siunauksia me saamme, kun olemme yhtä hyvän edistämiseksi kodeissamme? Entä kirkon järjestöissä? Mitä seurauksia eripura aiheuttaa kotona ja kirkossa?
- Mitä keinoja kirkko tarjoaa auttaakseen meitä olemaan yhtä opettamassamme opissa? Miten me voimme varmistua siitä, että opetuksemme on yhtä myöhempien aikojen profeettojen opetusten kanssa?
- Miksi on mahdotonta sanoa, että me rakastamme Jumalaa mutta että vihaamme veljeämme? (Ks. s. 253–254.)
- Tutki ensimmäistä kappaletta sivulta 255. Kuinka sakramentti auttaa meitä olemaan yhtä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: Ps. 133:1; Moosia 18:21; 3. Nefi 11:28–29.

Viitteet

1. Wilford Woodruffin päiväkirja, 21. kesäkuuta 1840, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon arkistot; ks. myös Wilford Woodruffin päiväkirja, 2. huhtikuuta 1841; 5. huhtikuuta 1841; 16. helmikuuta 1845; 20. heinäkuuta 1845; 31. elokuuta 1845; 26. maaliskuuta 1847.
2. Wilford Woodruffin päiväkirja, 16. helmikuuta 1845.
3. *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals*, 1964, s. 70.
4. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 305.
5. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 305–306.
6. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 305.
7. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 83.
8. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 305.
9. *Deseret News*, 4. helmikuuta 1857, s. 379.

10. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 172.
11. *Deseret Weekly*, 23. maaliskuuta 1889, s. 391.
12. *Deseret Weekly*, 22. kesäkuuta 1889, s. 824.
13. *Deseret Weekly*, 30. elokuuta 1890, s. 305.
14. "Union", *Millennial Star*, 15. marraskuuta 1845, s. 168.
15. *Deseret News*, 26. kesäkuuta 1861, s. 130.
16. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 135.
17. *Deseret News*, 13. toukokuuta 1857, s. 76.
18. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 89.
19. *Deseret News: Semi-Weekly*, 25. toukokuuta 1867, s. 3.
20. *Deseret Weekly*, 22. lokakuuta 1892, s. 548.
21. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. syyskuuta 1870, s. 2.
22. "An Epistle to the Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, 14. marraskuuta 1887, s. 729–730.
23. "To the Officers and Members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in the British Islands", *Millennial Star*, helmikuu 1845, s. 142.
24. *Salt Lake Herald Church and Farm*, 15. kesäkuuta 1895, s. 385.

Valmistautuminen Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen

*Odottaessamme hetkeä, jolloin Vapahtaja
palaa hallitsemaan maan päällä, meidän on
valmistauduttava yksilöinä, perheinä ja kansana.*

Wilford Woodruffin elämänvaiheita

Yleiskonferenssipuheessa huhtikuussa 1950 vanhin Richard L. Evans kahdentoista apostolin koorumista sanoi: ”Mieleeni tulee kerrottu lausunto, joka muistaakseni pantiin presidentti Wilford Woodruffin tiliin. Muutamien hänen aikansa veljistä sanotaan lähestyneen häntä – ja tiedustelleen häneltä, milloin hän arveli lopun tulevan – milloin Mestarin tuleminen tapahtuisi. Nämä eivät luullakseni olleet hänen täsmälliset sanansa, mutta ne välittävät hänen kertomansa vastauksen hengen: ’Minä eläisin niin kuin se tapahtuisi huomenna – mutta istutan edelleenkin kirsikkapuita!’”¹

Vaikka ne eivät ehkä ole olleetkaan presidentti Woodruffin täsmälliset sanat, ne kuvaavat hänen tunteitaan Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä kohtaan. Hän myönsi: ”En usko, että kukaan voi kertoa Ihmisen Pojan tulemisen hetkeä. – – Meidän ei tarvitse odottaa, että meille tehdään tietäväksi tuon tapahtuman ajankoh- ta.”² Hän kuitenkin iloitsi siitä, että Vapahtaja palaisi hallitsemaan maan päällä. Hän todisti, että kirkko oli perustettu viimeisinä päi- vinä, ja opetti samalla pyhiä erittäin painokkaasti kehottaen heitä valmistautumaan Vapahtajan toiseen tulemiseen. ”Merkit sekä tai- vaassa että maan päällä viittaavat kaikki Herran Jeesuksen Kristuksen tulemiseen”, hän sanoi. ”Kun mieleni Jumalan Hengen vaikutuksesta on avoin käsittämään näitä asioita, hämmästelen ja ihmettelen monta kertaa – en vain maailmaa vaan myös meitä

*"Herra Jeesus Kristus tulee ballitsemaan maan päällä. --
Herra ei viivytä tuloaan."*

itseämme – että me emme ole innokkaampia ja uutterampia valmistaessamme itseämme ja perhettämme tapahtumiin, jotka ovat ovella, sillä vaikka taivaat ja maa katoavat, Herran sanasta ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto jää toteutumatta.”³

Wilford Woodruffin opetuksia

Elämme viimeisiä aikoja, ja meidän tulee tarkkailla Vapahtajan toisen tulemisen merkkejä.

Sanon myöhempien aikojen pyhille vanhimpana Israelissa ja Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina, että me lähestymme joitakin valtavimmista Jumalan tuomioista, mitä on koskaan vuodatettu maailman ylle. Tarkkaillkaa aikojen merkkejä, Ihmisen Pojan tulemisen merkkiä. Niitä alkaa näkyä sekä taivaassa että maan päällä. – Me lähestymme näitä asioita. Myöhempien aikojen pyhien ei tarvitse muuta kuin olla levollisia, tarkkaavaisia ja viisaita Herran edessä, tarkkailla aikojen merkkejä ja olla tosia ja uskollisia; ja kun te pääsette perille, ymmärrätte monia asioita, joita ette ymmärrä tänä aikana. – Me olemme viimeisellä,

aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella. Se on suurta aikaa, ja kaikkien taivaassa olevien silmät, itse Jumalan silmät ja kaikkien patriarkkojen ja profeettojen silmät seuraavat meitä. He tarkkailevat teitä tuntien erittäin suurta kiinnostusta hyvinvoinnistanne, ja profeettamme, jotka on surmattu ja jotka ovat sine-toineet todistuksensa verellään, ovat jumalten joukossa puhumassa veljiensä puolesta. Olkaamme siis uskollisia ja jättäkäämme tapahtumat Jumalan käsiin, ja Hän pitää meistä huolen, jos teemme oman velvollisuutemme.⁴

Herra Jeesus Kristus tulee hallitsemaan maan päällä. Maailma voi sanoa, että Hän viivyttää tuloaan maailman loppuun asti. Mutta he eivät tunne Herran ajatuksia eivätkä teitä. Herra ei viivytä tuloaan heidän epäuskonsa tähden, ja merkit sekä taivaassa että maan päällä osoittavat, että se on lähellä. Viikunapuu tulee lehteen maan kaikkien kansojen nähden [ks. JS-M 38–40], ja jos heillä olisi Jumalan Henki, he voisivat nähdä ja ymmärtää ne.⁵

Me voimme saada tietää toisen tulemisen merkeistä tutkimalla pyhiä kirjoituksia.

Jos maailma haluaa tietää, mitä tulee tapahtumaan, lukekoon Raamattua, Mormonin kirjaa ja Oppia ja liittoja. Lukekoon Johanneksen ilmoituksia. Niin totta kuin Jumala elää, ne tulevat tapahtumaan. Yksikään niistä ei jää toteutumatta. Ja Jumalan käsi alkaa näkyä maan päällä. Tuomio on ovella, onnettomuudet odottavat maan kansakuntia, mutta meidän itsemme pitäisi olla valmiita seisomaan pyhissä paikoissa Jumalan tuomioiden ilmeissä maan päällä.⁶

Meille kerrotaan Matteuksen luvussa 24, että eräässä tietyssä tilanteessa Jeesus opetti opetuslapsilleen monia asioita evankeliumistaan, temppeleistä, juutalaisista, toisesta tulemisestaan ja maailman lopusta, ja he kysyivät Häneltä: Mestari, mikä on merkinä näistä asioista? Vapahtaja vastasi heille mutta hyvin lyhyesti. Koska mieleni kulkee vähän sitä rataa, tunnen halua lukea meille osan Herran sanoista, jotka selittävät tätä asiaa täydemmin kuin Vapahtaja selitti sitä opetuslapsilleen. Se osa Herran sanaa, jonka luen, on myöhempien aikojen pyhille 7. maaliskuuta 1831

annettu ilmoitus. [Sanottuaan näin vanhin Woodruff luki ilmoituksen, joka on nyt Opín ja liittojen luku 45.] – –

Me elämme myöhäistä aikaa, vaikka on totta, että näinä päivinä on tapahtuva hyvin monia suunnattomia ja tärkeitä tapahtumia. Mutta yksi asia on varma: Vaikka Herra ei ole ilmoittanut päivää eikä hetkeä, jolloin Ihmisen Poika tulee, Hän on ilmoittanut sen sukupolven, ja ne merkit, joiden on ennustettu edeltävän tuota suurta tapahtumaa, ovat alkaneet näkyä taivaissa ja maan päällä, ja näin jatkuu, kunnes kaikki on täytetty. Jos me myöhempien aikojen pyhät haluamme jonkin ravistelevan meidän hereille, lukekaamme Raamattu, Mormonin kirja ja Opín ja liittojen kirja. Ne sisältävät riittävästi mielenlennystä ja ohjaavat meitä siinä, mikä on Jumalan. Vaalikaamme niihin sisältyviä Jumalan ilmoituksia ja Kristuksen evankeliumia.⁷

Löydätte lukuisia ennustuksia Hänen tulemisestaan, kuten ”Minä tulen pian”, ”Minä tulen hetkellä, jota ette aavista”, ”Tulemiseni on aivan ovella”, ”Minä tulen kuin varas yöllä”, ”Minä tulen hetkenä, jota te ette arvaa” ja ”Siunattu se, joka odottaa Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemistä”. Sanon, että kaikkialla pyhissä kirjoituksissa – Vanhassa ja Uudessa testamentissa, Mormonin kirjassa ja Opín ja liittojen kirjassa – viitataan toistuvasti Herran tulemiseen, ja onko Herra luvannut nämä asiat aikomatta toteuttaa niitä? Ei, ei Hän ole. Ne toteutuvat.⁸

Herran liittokansana meidän vastuullamme on valmistaa tie Hänen toista tulemistaan varten.

Haluan kysyä, ketkä odottavat näiden tapahtumien toteutumista ja ketkä maan päällä valmistautuvat siihen, että se Herran sana, joka on puhuttu profeettojen, patriarkkojen ja apostolien suun kautta viimeisten kuudentuhannen vuoden ajan, toteutuu? Eivät ketkään, joista minulla on mitään tietoa, [paitsi] myöhempien aikojen pyhät, ja minusta ainakin tuntuu, ettemme ole puoliksikaan niin tietoisia kuin meidän pitäisi olla niistä valtavista tapahtumista, jotka kohtaavat maata nopeassa tahdissa näinä myöhempinä aikoina, emmekä puoliksikaan niin hyvin valmistautuneet niihin kuin meidän pitäisi olla. Keiden muiden Herra

voi odottaa valmistautuvan Hänen toista tulemistaan varten kuin pyhiensä? Ei keidenkään.⁹

Herralla on suuri työ edessä, ja Hän valmistaa kansaa tekemään sen ennen Hänen tulemistaan. Herääkin kysymys, veljet ja sisaret, olemmeko me valmistautuneet sydämessämme? Ymmärrämmekö me nämä asiat? Oivallammeko me kansana velvollisuutemme Herran edessä? Herra on nostattanut tänne viimeisinä päivinä pappisvaltakunnan perustamaan kirkkonsa ja valtakuntansa ja valmistamaan tien Ihmisen Pojan toista tulemista varten, ja taivaan Jumala on antanut palvelijoidensa käsiin valtakunnan avaimet ja on sanonut: ”Mitä olenkin säätänyt näille palvelijoilleni, se toteutuu, sillä heille annetaan valta sinetöidä sekä maan päällä että taivaassa sitä aikaa varten, jolloin kaikkivaltiaan Jumalan viha vuodatetaan määrättömänä maailman päälle” [ks. OL 1:7–9].

Mielestäni me Israelin vanhimmat ja myöhempien aikojen pyhät emme usein lainkaan ymmärrä asemaamme Herran edessä. Työ, joka vaaditaan käsistämme, on suurenmoinen ja valtava. Se on kaikkivaltiaan Jumalan työtä. Meitä pidetään vastuussa Kristuksen evankeliumin viemisestä kaikille maan kansoille. – – Meitä pidetään vastuussa kaikesta tästä ja siitä, että rakennamme Korkeimmalle temppeleitä, joihin voimme mennä suorittamaan toimituksia kuolledemme pelastukseksi. – –

– – Kuinka paljon Herra onkaan vedonnut maan kansakuntiin antaakseen heille selestisen kirkkauden, kunnian, kuolemattoisuuden ja iankaikkisen elämän? Hän on vedonnut heihin viimeisten kuudentuhannen vuoden ajan ja on nostattanut palvelijoitaan kerran toisensa jälkeen ja kutsunut maailman asukkaita valmistautumaan Hänen toisen tulemisensa ja saapumisensa suureen päivään, joka on käsillä. Hän kutsuu heitä kovalla äänellä tänä aikana, ja kuten olen sanonut joillekuille veljistäni viime aikoina, Herra haluaa nyt tietää, ovatko myöhempien aikojen pyhät halukkaita työskentelemään Hänen kanssaan vai eivät. Nyt on päätöksenteon päivä.¹⁰

Ennen kuin Kristus tulee, kansan täytyy olla valmistautunut pyhittäytymällä Herran edessä. Temppeleitä on rakennettava, Siion on rakennettava, täytyy olla turvapaikka Jumalan pyhille, kun Hänen tuomionsa leviävät maan ylle, sillä Jumalan tuomiot

tulevat maan ylle, siitä ei ole epäilystäkään. Ilmoitukset ovat täynnä lupauksia, että näin tapahtuu, ja koska Herra on sen julistanut, Hän pitää kyllä sanansa.¹¹

Mielestäni emme ymmärrä tämän työn suuruutta. Meidän on vaikeaa käsittää vastuuta, joka meillä on Jumalaa kohtaan, taivaita kohtaan, niin kuolleita kuin myös elossa olevia lähimmäisiämme kohtaan.

Kun tarkastelen näitä asioita, tarkastelen myös sitä, mitä on edessämme. Järjestöt, joita on perustettu tähän kirkkoon alusta asti, ovat kaikki avuksi ja ohjaukseksi ja ovat liittyneet yhteen viemään eteenpäin tätä suurta työtä. Taivaiden silmät katsovat meitä. Jumalan Poika ja kaikki profeetat ja patriarkat, jotka ovat eläneet maan päällä, valvovat tätä suurta työtä – tätä suurta organisaatiota, joka valmistautuu Ihmisen Pojan tulemistä varten.¹²

**Meidän jokaisen on itse valmistauduttava
Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä varten.**

Me elämme tärkeätä aikaa. Aikaamme koskevat profetiat vierivät meitä kohti. Olemmeko valmiita kohtaamaan ne?¹³

Vapahtaja – – vertasi Jumalan valtakuntaa kymmeneen morsiusneitoon, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan [ks. Matt. 25:1]. ”Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät varanneet mukaansa öljyä. Viisaat sitä vastoin ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian. Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat. Mutta keskellä yötä kuului huuto: ’Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!’ Silloin kaikki morsiusneidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon. Tyhmät sanoivat viisaille: ’Antakaa meille vähän öljyä, meidän lamppumme sammuvat.’ Mutta viisaat vastasivat: ’Emme me voi, ei se riitä meille kaikille. Menkää ostamaan kauppialta.’ Mutta kun he olivat ostamassa öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin. Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuivat sinne ja huusivat: ’Herra, Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastasi: ’Totisesti, minä en tunne teitä.’” [Matt. 25:2–12.] Ne, joilla on öljyä lamppuissaan, ovat ihmisiä, jotka elävät uskonnonsa mukaan, maksavat kymmenyksensä, maksavat velkansa,

pitävät Jumalan käskyt eivätkä pilkkaa Hänen nimeään, miehiä ja naisia, jotka vaeltavat Herran valossa, miehiä ja naisia, jotka eivät myy esikoisuuttaan lautasellisesta keittoa tai vähäisestä määrästä kultaa tai hopeaa. He ovat niitä, jotka ovat uskollisia todistuksensa Jeesuksesta Kristuksesta.

Siltä minusta tänään tuntuu. Haluan kehottaa veljiäni ja sisariani, myöhempien aikojen pyhiä, elämään uskontonsa mukaan, panemaan lamppunsa kuntoon, sillä niin totta kuin Herra elää, Hänen sanansa toteutuu. Jeesuksen tuleminen on aivan oven edessä. – Se, joka on vanhurskas, ei voi pelastaa jumalatonta. Meidän on oltava itse vanhurskaita eli pidettävä Jumalan käskyt.¹⁴

Kymmenen morsiusneidon vertaus on tarkoitettu kuvaamaan Ihmisen Pojan toista tulemistä, Sulhasen tuloa kohtaamaan morsianta, kirkkoa, Karitsan vaimoa viimeisinä päivinä. Ja minä oltan Vapahtajan olleen aika oikeassa sanoessaan kirkon jäsenistä, että viisi heistä oli viisasta ja viisi tyhmää, sillä kun taivaan Herra tulee vallassa ja suuressa kirkkaudessa palkitsemaan jokaisen ihmisen ruumiissa tehtyjen tekojen mukaan, niin jos Hän havaitsee puolet niistä, jotka tunnustautuvat Hänen kirkkonsa jäseniksi, olevan valmistautuneita pelastukseen, niin heitä on juuri niin monta kuin voi odottaa sen perusteella, miten monet elävät.¹⁵

Herran sana minulle on, että Siionin on aika nousta ja antaa valonsa loistaa, ja Jumalan Hengen todistus minulle on, että tämä koko valtakunta, tämä suuri pappien valtakunta – niiden, joilla on pappeus, on toteuttanut täysin yhden osan kymmenen morsiusneidon vertauksesta. Mikä se on? Se, että kun Sulhanen on viipynyt, me olemme kaikki uinailleet ja nukkuneet, kirkkona ja valtakuntana me olemme uinailleet ja nukkuneet, ja Herran sana minulle on, että me olemme nukkuneet riittävästi ja meillä on nyt etuoikeus nousta ja panna lamppumme kuntoon ja lisätä öljyä astioihimme. Se on Herran sana minulle.¹⁶

Kysymys kuuluukin, kuinka me voimme pitää öljyä lampuissamme? Pitämällä Jumalan käskyt, muistamalla rukouksemme, tekemällä siten kuin meille Jeesuksen Kristuksen ilmoituksissa sanotaan ja avustamalla muulla tavoin Siionin rakentamisessa. Kun me teemme työtä Jumalan valtakunnan hyväksi, meillä on öljyä lampuissamme, valomme loistaa ja me tunnemme Jumalan

*"Kun me teemme työtä Jumalan valtakunnan hyväksi,
meillä on öljyä lampuissamme, valomme loistaa
ja me tunnemme Jumalan Hengen todistuksen."*

Hengen todistuksen. Toisaalta jos kiinnitämme sydämemme siihen, mikä on maailmasta, ja tavoittelemme ihmisten kunniaa, me vaellamme pimeydessä emmekä valossa. Ellemme arvosta pappeuttamme ja tämän pappeuden työtä, Jumalan valtakunnan rakentamista, temppelien pystyttämistä, kuolleidemme lunastamista ja sen suuren työn täytäntöön panemista, jonka Israelin Jumala on meille määrännyt – ellei meistä tunnu, että nämä asiat ovat meille tärkeämpiä kuin se, mikä on tästä maailmasta, niin meillä ei ole öljyä lampuissamme eikä valoa, emmekä me tule olemaan läsnä Karitsan hääateriailla.¹⁷

Kuka valmistautuu Messiaan tulemiseen? [Ne], jotka nauttivat Pyhästä Hengestä ja elävät Kaikkivaltiaan innoituksessa, jotka pyysyvät Jeesuksessa Kristuksessa ja tuottavat hedelmää Jumalan kunniaksi ja kirkkaudeksi. Mikään toinen kansa ei tee niin.¹⁸

Rukoilen, että me eläisimme niin, ettemme olisi tyhmien morsiusneitojen joukossa vaan ymmärtäisimme aikojen merkit, hoi-taisimme velvollisuutemme, säilyttäisimme nuhteettomuutemme, voittaisimme maailman ja olisimme valmiit ottamaan vastaan Lunastajamme, kun Hän tulee, iloiten emmekä murhetta ja häpeää tuntien.¹⁹

Turvatkaa Jumalaan. Tehkää velvollisuutenne. Muistakaa rukouksenne. Vahvistakaa uskoa Herraan ja tukekaa ja rakentakaa Siionia. Kaikki on oleva hyvin. Herra käy kansansa luona ja päättää työnsä äkkiä vanhurskaasti, muutoin yksikään ihminen ei säästy [ks. OL 84:97; Matt. 24:22]. Sanon teille: Tarkkailkaa aikojen merkkejä ja valmistautukaa siihen, mikä on tuleva.²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Harkitse näitä ideoita, kun tutkit lukua ja valmistaudut opettamaan. Katso lisää apua sivuilta V–X.

- Kertaa ensimmäinen kappale sivulta 258. Mitä opetuksia löydät presidentti Woodruffin sanoista, joita vanhin Evans lainaa?
- Kuinka me voimme saada tietoa Vapahtajan toisen tulemisen merkeistä? (Ks. s. 260–261.)

- Mikä on toisen tulemisen merkkien tarkoitus? (Ks. s. 259–261; ks. myös OL 45:34–39.) Mitä todisteita näet siitä, että jotkin näistä merkeistä ovat toteutumassa? Kuinka me voimme pysyä ”tyyninä, tarkkaavaisina ja viisaina Herran edessä” silloinkin kun joihinkin näistä merkeistä sisältyy murhenäytelmä?
- Kertaa presidentti Woodruffin opetukset kirkon roolista valmistaa tie toista tulemistä varten (s. 261–263). Kuinka me voimme ottaa osaa tähän työhön?
- Miksi meidän pitäisi olla huolissamme omasta valmiudestamme eikä toisen tulemisen täsmällisestä ajankohdasta? Miten me voimme auttaa perhettämme valmistautumaan? Kuinka me voimme seisoa ”pyhissä paikoissa Jumalan tuomioiden ilmeessä maan päällä” (s. 260)?
- Keitä kymmenen morsiusneidon vertauksessa edustavat viisaat ja tyhmät morsiusneidot? Entä sulhanen? Entä morsian? Mitä hääateria edustaa? Entä öljy lampuissa? Kuinka me voimme pitää öljyä lampuissamme valmistautuessamme toiseen tulemiseen? (Ks. s. 263–266; ks. myös OL 45:56–57.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia: OL 45:15–75; JS–M 21–55.

Viitteet

1. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1950, s. 105.
2. *Deseret Weekly*, 11. lokakuuta 1890, s. 517.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
4. *The Discourses of Wilford Woodruff*, toim. G. Homer Durham, 1946, s. 211–212.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 20. toukokuuta 1873, s. 1.
6. *Millennial Star*, 30. toukokuuta 1895, s. 355.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29. helmikuuta 1876, s. 1.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2. toukokuuta 1876, s. 4.
12. *Deseret Weekly*, 24. helmikuuta 1894, s. 286.
13. *Deseret News*, 16. joulukuuta 1857, s. 325.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 6. heinäkuuta 1880, s. 1.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 29. helmikuuta 1876, s. 1.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 28. joulukuuta 1875, s. 1.
17. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 124–125.
18. *Deseret News: Semi-Weekly*, 4. helmikuuta 1873, s. 2.
19. *Deseret News*, 21. maaliskuuta 1855, s. 11.
20. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 252.

Luettelo kuvista

- Kansi: Grant Romney Clawsonin maalaus *Wilford Woodruff*.
- Sivu IV: Yksityiskohta H. E. Petersonin maalauksesta *Wilford Woodruff*
- Sivu VI: Valokuva Steve Bunderson.
© 1997 Steve Bunderson. Kopiointi kielletty.
- Sivu VIII: Valokuva Steve Bunderson.
© 1997 Steve Bunderson. Kopiointi kielletty.
- Sivu XXVI: Sam Lawlorin maalaus *Wilford Woodruff läbtee läbetytyöhön Englantiin*. © 2001 Sam Lawlor. Kopiointi kielletty.
- Sivu XXXI: Valokuva John Telford.
© 2000 John Telford. Kopiointi kielletty.
- Sivu XL: Walter Ranen maalaus *Joseph Smithin ensimmäinen näky*. Kirkon historia- ja taidemuseon luvalla.
- Sivu 5: Harry Andersonin maalaus *Kristus asettaa kaksitoista apostolia*.
- Sivu 7: Kenneth Rileyn maalaus *Melkisedekin pappeuden palauttaminen*.
- Sivu 12: David Lindsleyn maalaus *Herran profeetta*. © 2000 David Lindsley. Kopiointi kielletty.
- Sivu 17: Tom Holdmanin lasimaalaus *Ensimmäinen näky*.
- Sivu 19: Robert T. Barrettin piirros *Joseph Smithin viimeinen kokous apostoleiden kanssa*.
© 2004 Robert T. Barrett.
- Sivu 24: Yksityiskohta Frederic Hawkins Piercyn teoksesta *Ensimmäinen presidenttikunta ja kabdentoista apostolin koorumi vuonna 1853*.
- Sivu 29: Grant Romney Clawsonin maalaus *Daniel tulkitsee Nebukadnessarin unen*.
- Sivu 37: Walter Ranen maalaus *Mitä minulla on, sitä minä sinulle annan*.
- Sivu 53: Valokuva Brian Wilcox.
© 1986 Brian Wilcox. Kopiointi kielletty.
- Sivu 58: Walter Ranen maalaus *Maria kuuli Hänen sanansa*. Kirkon historia- ja taidemuseon luvalla.
- Sivu 68: Harry Andersonin maalaus *Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun*. © Pacific Press Publishing Association. Käytetty luvalla.
- Sivu 71: Harry Andersonin maalaus *Ristiinnaulitseminen*.

- Sivu 74: Del Parsonin maalaus *Kadonnut lammas*. © 1998 Del Parson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 78: Del Parsonin maalaus *Hän on noussut kuolleista*. © 1996 Del Parson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 82: Grant Romney Clawsonin maalaus *Jeesus ilmestyy viidelle-sadalle*. © 1971 Grant Romney Clawson.
- Sivu 84: A. VaLoy Eatonin piirros *Luonnos – Temple Hillin bautausmaa*.
- Sivu 91: Francis R. (Frank) Maglebyn maalaus *Benbow'n maatila ja lampi*.
- Sivu 140: C. C. A. Christensenin maalaus *Siionin leiri*. Brigham Youngin yliopiston taidemuseon luvalla. Kopiointi kielletty.
- Sivu 148: Yksityiskohta Gary E. Smithin maalauksesta *Sairaiden parantaminen Nauvoossa*.
- Sivu 151: Glen S. Hopkinsonin maalaus *Brigham Young saapuu laaksoon*. © 1997 Glen S. Hopkinson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 156: Robert T. Barrettin maalaus *Kristus parantaa miehen, jolla on surkastunut käsi*. © 1981 IRI. Kirkon historia- ja taidemuseon luvalla.
- Sivu 162: Valokuva Steve Bunderson. © 1997 Steve Bunderson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 165: Valokuvaaja tuntematon. Utahin yliopiston J. Willard Marriott -kirjaston erityiskokoelmien osaston luvalla. Kopiointi kielletty.
- Sivu 196: Valokuva Steve Tregagle. © 1996 Steve Tregagle. Kopiointi kielletty.
- Sivu 202: George Henry Taggertin maalaus *Wilford Woodruff*.
- Sivu 217, yläoikealla: Valokuva Steve Bunderson. © 1995 Steve Bunderson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 217, alavasemmalla: Valokuva Steve Bunderson. © 1996 Steve Bunderson. Kopiointi kielletty.
- Sivu 224: Gary L. Kappin maalaus *Katetut vankkurit*. © 1989 Gary L. Kapp. Kopiointi kielletty.
- Sivu 228: Simon Deweyn maalaus *Hänen nimensä on Ibmeellinen*. © 2000 Simon Dewey. Kopiointi kielletty.
- Sivu 259: Harry Andersonin maalaus *Toinen tuleminen*.
- Sivu 265: Michael T. Malmin maalaus *Rauba – ei sellainen, jonka maailma antaa*. Kirkon historia- ja taidemuseon luvalla.

Hakemisto

A

Ahertaminen. Ks. Työ.

Aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi

kirkon edistyminen a:lla, 25–26
me olemme keskellä a:ta, 31
muinaiset profetiat a:sta, 26–27
myöhempien aikojen pyhien
velvollisuudet a:lla, 26, 30–33

Ajalliset asiat. Ks. *myös* Työ.

Herran neuvojen hyväksyminen,
235–236
oikea näkökulma a:hin, 235–242
yhdistyy hengellisen työn kanssa,
233–242

”Alati rukoilen puolestasi”, XXXVI

Apostolit

a:ien oltava yhtä, 248–249, 252
Herran palvelutyön aikana
kuolevaisuudessa, 4

Avoliitto, Jumalan säätämä, 168

B

Benbow, John, 91–92, 212–213

Benbow, William, 91–92

C

Cheney, Elijah, XX, 38–39

E

Ennalta asettaminen elämään
myöhempinä aikoina, 29–30

Ensimmäinen näky, 16, 247

Esimerkki

vaikuttaa muiden ajatuksiin
kirkosta, 97–98
vanhempien opetettava e:n
avulla, 169–171

Evankeliumi

e:n siunaukset, 95–96
muuttumaton, 3

F

Far West, Missouri, tempelin
tontti vihitty, 143–145

G

Grant, Heber J.

Wilford Woodruffin lempilau-
lusta, XVI
Wilford Woodruffin lähetystyöstä,
90

H

Hengellinen työ, yhdistyy ajalli-
seen työhön, 233, 234–242

Henki. Ks. Pyhä Henki.

Henkimaailma, tapaamme esivan-
hempamme h:ssa, 197–198

I

Ilmoitus

henkilökohtainen, 51–54
i:n tunnistaminen, 51

- kirkon johtamiseksi, 51,
203–205, 207–209, 248–250
- Isä Jumala
antoi ainosyntyisen Poikansa, 69
I:n armollisuus, 10, 192–193
I:n hyväksynnän saaminen, 10
I:n lapset, 169
I:n mieli ja tahto tehdään tiettä-
väksi Pyhän Hengen kautta, 54
I:n rukoileminen, 113–116
I:n voima, tuki Vapahtajaa, 159
I:n ykseys Pojan ja Pyhän
Hengen kanssa, 247–248
järjestänyt ja lunastanut kaikki
maailmat pappeuden voimalla,
39–40
on tehnyt kaiken voitavansa
pelastuksemme hyväksi, 71
pelastuksen tuoja, 247
yhteydenpito I:än Pyhän
Hengen avulla, 54–55
- Isät, 172–173
- J**
-
- Jeesuksen Kristuksen kirkko
J:n edistyminen ja kohtalo,
27–29, 31
noudattaa samaa kaavaa jokaisel-
la taloudenhoitokaudella, 3–4
perustettiin Vapahtajan kuole-
vaisuuden palvelutyön aikana,
4, 36
toteuttaa taivaallisen Isän suun-
nitelmaa, 27–28
valmistaa maailmaa toista tule-
mista varten, 28, 261–263
- Jeesuksen Kristuksen sovitus.
Ks. myös Jeesus Kristus.
lunastaa meidät lankeemuksesta,
69–70
- pelastaa lapset, jotka kuolevat
ennen kuin tulevat vastuulli-
seen ikään, 84–86
tarjoaa pelastuksen vanhurs-
kaille, 71–74, 95–97
tekee puolestamme sen, mitä
emme voi tehdä itse, 71, 195
tekee täydelliseksi parannuksen
tekijät ja uskolliset, 74–75, 186
- Jeesuksen Kristuksen toinen
tuleminen
J:n merkit, löytyvät pyhistä
kirjoituksista, 260–261
J:n merkkien tarkkaileminen,
259–261
valmistautuminen kirkkona
J:een, 261–263
valmistautuminen yksilöinä
J:een, 263–264, 266
- Jeesus Kristus. *Ks. myös*
Jeesuksen Kristuksen sovitus;
Jeesuksen Kristuksen toinen
tuleminen.
ainoa, joka voi tarjota meille
pelastuksen, 74
J:n kuolema, 71, 81
J:n kärsimät vastoinkäymiset,
226, 229–230
J:n rukoukset, 113, 229–230
J:n ykseys Isän ja Pyhän Hengen
kanssa, 247–248
J:n ylösnousemus, 81
kävi ylösnousemuksensa jälkeen
ihmisten luona Amerikassa,
123
perusti kirkkonsa, 4
pysyi uskollisena Isälle, 229
saarnasi evankeliumia yksinker-
taisesti ja selkeästi, 98
sai armoa armon päälle, 61
toimi uskon varassa, 159

Joseph Smith. *Ks.* Smith, Joseph.
 Jumalan valtakunta
 etsittävä ensin, 240–242
 J:n rakentaminen, 30–33, 233,
 234–235

K

Kallisarvoinen helmi, sisältää
 rikkaita aarteita, 124

Kaste kuolleiden puolesta.
Ks. Temppeilyö.

Kaste
 annettu kaikilla taloudenhoito-
 kausilla, 3
 pelastukselle välttämätön, 73

Kirkon presidentti
 Jumala ilmoittaa tahtonsa k:n
 kautta, 204–205
 kuinka me tuemme k:ä, 206
 vaarat olla seuraamatta k:ä, 201,
 207–209

Koettelemukset. *Ks. myös*
 Vastustus.
 Herra vahvistaa uskoamme k:n
 aikoina, 229–230
 k:n kestäminen uskossa, 32–33
 valmistavat meitä selestiseen
 kirkkauteen, 225–226

Koti. *Ks.* Perhe.

Koulutus, 237–238

Kristus. *Ks.* Jeesus Kristus.

Kuolema
 emme voi pitää aineellista omai-
 suuttamme, kun kuolemme,
 236, 241
 hengen ja ruumiin ero, 80–81
 kohtaa kaikkia ihmisiä, 236–237
 lohdutus k:n kohdatessa, 82–86
 pienten lasten, 84–86

Sarah Emma Woodruffin, 77,
 79–80
 sureminen k:n hetkellä, 80,
 82–83
 valmistautuminen k:an, 86–87
 Wilford Woodruffin, XXXVII
 ylösnousemus k:sta, 81–85

Kuuliaisuus, älykäs, 207.
Ks. myös Tahdonvapaus; Laki.

Kymmenykset ja uhrit, 31,
 238–239

L

Laki, kuuliaisuus l:lle, tässä
 elämässä, määrää iankaikkisen
 palkinnon, 216, 218–219.
Ks. myös Tahdonvapaus.

Lapset. *Ks. myös* Perhe;
 Vanhemmat.
 ennen vastuullisen iän saavutta-
 mista ovat viattomia Herran
 edessä, 84–86
 l:ien kasvattamisen siunaukset,
 168–169
 l:ien tulee pitää päiväkirjaa,
 135–136
 l:ien valmistaminen palvele-
 maan kirkossa ja pysymään
 uskollisina, 169–171
 taivaallisen Isän lähettämiä, 170
 tarvitsevat ajallista ja hengellistä
 koulutusta, 237
 tarvitsevat isän ja äidin ystävälli-
 syyttä ja hyvää esimerkkiä,
 172–174
 tulee olla etusijalla vanhempien-
 sa elämässä, 168–169, 172
 tulee opettaa rukoilemaan, 115
 vanhempien tärkeää opettaa l:a,
 169–171, 215

Liitot, siunaukset uskollisuudesta
l:lle, 33

Luopumus
kuvattu Robert Masonin näyssä,
1–2
suuri luopumus, 4–5

Lähetystyö
esimerkin voima l:ssä, 97
ilo evankeliumin viemisestä
eteenpäin, 93, 95–97
Pyhä Henki tarpeen l:ssä, 98–99
tärkeää olla arvostelematta
muiden uskontoja, 97
uskon merkitys l:ssä, 160
velvollisuutemme viedä evan-
geliumia eteenpäin, 93–95
Wilford Woodruffin kokemuksia
l:stä, XXII–XXIV, 90–92, 94–95,
103, 111, 119, 155, 157, 167,
177, 212–213, 223–225

M

Manifesti, XXXIV
Mason, Robert, XX, 1–3
Mormonin kirja
Joseph Smithin kääntämä, 8
opettaa totuutta yhdessä
Raamatun kanssa, 121–123
todistaa toisesta tulemisesta,
260–261
vaikuttavana tekijänä Wilford
Woodruffin kääntymisessä,
38–39

N

Nöyryys. *Ks. myös* Ylpeys.
edellytys Jumalan työssä,
105–106
johtaa Herran varjelukseen,
106–108

Wilford Woodruff osoitti n:ttä,
103
ymmärrystä riippuvuudestamme
Jumalasta, 104–105

O

”On tutkimaton Jumala”, Wilford
Woodruffin lempilaulu,
XVI–XVII
Opettaminen
Hengen avulla, VI, 59–65, 98–99,
219
tästä kirjasta, VI–X
ykyseys o:ssa, 251–252
yksinkertaisten totuuksien,
on ylentävintä, 61–62, 64

Oppi ja liitot
testamenttimme myöhempinä
aikoina, 123–124
todistaa toisesta tulemisesta,
260–261

Oppiminen
Hengen avulla, V, 62–65
sovellettava sitä mitä opimme,
62
tämän kirjan perusteella, V

P

Palautus
evankeliumin totuuksien, 6, 8–10
kirkon, 5–6
p:n siunaukset, 8–10
pappeuden, 5–8
Wilford Woodruffin kiitollisuus
p:sta, 10
Wilford Woodruffin p:n etsintä,
XX–XXI, 1–3

Pappeus
määritelmä, 39–40

- pappeudenhaltijoiden tehtävät, 40–43
- p:n kutsumusten kunniaissa pitäminen, 40–42
- p:n palauttaminen, 5–8
- p:n siunausten iankaikkinen luonne, 43–45
- p:n toimitukset, 39–40, 42
- p:n vala ja liitto, 44
- voima, jolla Jumala toimii, 39
- Parannus
- välttämätöntä Hengen johdatuksen saamiseksi, 55, 230
- välttämätöntä kaikkien sovituksen siunausten saamiseksi, 73
- Pelastajat Siionin vuorella.
- Ks.* Temppeilyö.
- Pelastus, ulottuvillamme, 219
- Perhe. *Ks. myös* Avioliitto; Vanhemmat.
- isän ja äidin rooli p:ssä, 172–174
- p:n elättäminen, 237
- p:n iankaikkinen luonne, 167–168, 173–174, 179, 182–184
- p:ssä tarvitaan ystävällisyyttä, 167, 173
- tulee olla tärkeällä sijalla, 172
- ykseys p:ssä, 249, 252, 253
- Perherukous, 115
- Perintö, tärkeää muistaa, 138
- Pioneerien vaellus Suolajärven laaksoon, XXVII, 149–152
- Profeetat, ovat aina johtaneet Jumalan kirkkoa, 3, 203–204
- Pulsipher, Zera, XXI, 38–39
- Pyhä Henki. *Ks. myös* Pyhän Hengen lahja.
- auttaa meitä olemaan yhtä totuudessa, 250, 251–252
- auttaa meitä valmistautumaan toiseen tulemiseen, 266
- opettaminen ja oppiminen
- P:n voimalla, VI, 59–65, 98–99, 219
- P:n luonne, 48–49
- P:n tehtävä, 49
- P:n vaikutukset vanhurskaksiin, 186
- P:n ykseys Isän ja Pojan kanssa, 247–248
- P:n äänen tunnistaminen, 50–51
- tukee meitä koettelemuksissa, 222
- vastaukset rukouksiin P:n kautta, 114
- Pyhän Hengen lahja. *Ks. myös* Pyhä Henki.
- annettu kaikilla taloudenhoitokausilla, 3–4, 73
- edellyttää jatkuvaa uskollisuuttamme, 54–55
- kaikille kelvollisille myöhempien aikojen pyhille, 50
- siunauksia P:n kautta, 50–54
- suurin lahja tässä elämässä, 49
- Pyhät kirjoitukset
- auttavat meitä valmistautumaan viimeisten päivien tapahtumiin, 125–126
- p:n tutkiminen, 120–121
- Päiväkirjat
- hyödyllisiä itsellemme, perheellemme ja kirkolle, 132
- lasten ja nuorten tulee pitää p:ja, 135–136
- p:ja tulee pitää tapahtumien ollessa ajankohtaisia, 134
- p:jen tulee sisältää selontekoja Jumalan siunauksista meille, 133–134

Wilford Woodruffin, sisältävät
kirkon historiaa ja muistiinpa-
noja opetuksista, XXVIII, 129,
131

R

Raamattu

opettaa totuutta yhdessä
Mormonin kirjan kanssa,
121–123
todistaa toisesta tulemisesta,
260–261, 263–264
vaikuttavana tekijänä Wilford
Woodruffin kääntymisessä,
36–37

Raha-asiat, 237–242. *Ks. myös*
Ajalliset asiat.

Rakkaus toisia kohtaan, 253–255

Rukous. *Ks. myös* Perherukous.
johdatukseksi, 114
r:n siunaukset, tulevat elämällä
evankeliumin mukaan,
115–116
tarpeemme r:een, 113–114

S

Sakramentti, tuo ykseyttä, 255

Siionin leirikunta, 139–143

Sinetöimisvoima, yhdistää
perheet iankaikkisuudeksi,
179, 182–184

Smith, Joseph
antaa valtakunnan avaimet
apostoleille, 18–21
ennusti kirkon kasvun, 26
johtaa Siionin leirikuntaa,
139–143
keskusteli näyssä Wilford
Woodruffin kanssa, 26

kesti vainoa, 17–18
kuoli marttyyrina, 21
neuvoo John Tayloria henkilö-
kohtaisesta ilmoituksesta, 51
parantaa sairaita Illinoisin
Commercessa ja Iowan
Montrosessa, 146–149
sai opetusta Isältä, Pojalta ja
Pyhältä Hengeltä, 15–17
sai opetusta taivaallisilta
sanansaattajilta, 15–17
S:n ennalta asettaminen, 15
S:n kutsumus, 30
S:n luonne, 14–15
toimi uskon avulla, 159–160

Sota pimeyden ja valon välillä,
226–228

Sukututkimus. *Ks. myös*
Temppelityö.
henkilökohtaisten päiväkirjojen
avulla, 132–136
yhtä temppelityön kanssa, 179

Suolajärven laakso, pioneerien
vaellus S:on, XXVII

Suolajärven temppeli, otteita
vihkimisrukouksesta, 161–162,
181–182, 183–184, 186–187,
192

T

Tahdonvapaus
käyttäminen, tuo seurauksia
nyt ja iankaikkisesti, 214–216,
218–220
lahja Jumalalta kaikille lapsilleen,
213
määritelmä, 212

Taloudenhoitokaudet, Jumalan
valtakunta perustettu t:illa,
3, 25

Taylor, John
saa neuvoja Joseph Smithiltä
henkilökohtaisesta ilmoituk-
sesta, 51

T:n kuolema, XXXI

Temppelien rakentaminen,
XXIX–XXX, 177–181, 194

Temppelyö
esivanhempiemme into saada
toimitukset, 196–198
henkilökohtainen valmistautu-
minen t:hön, 184–187
ilo t:stä, 180–182

Jumalan armo t:n ilmoittami-
sessa, 192–193

kuolleiden puolesta, Wilford
Woodruffin ponnistelut t:ssä,
XXX–XXXI, 3, 42, 191–192
pelastajiksi tuleminen Siionin

vuorella, 194–196

t:n tärkeys, 180–182

toisen tulemisen jälkeen,
194–196

yhtä sukututkimustyön kanssa,
179

Toimitukset. *Ks.* Pappuus.

Työ. *Ks. myös* Ajalliset asiat.

ajallinen ja hengellinen, ei voi
erottaa, 233–235

ruumiillinen, t:n kunnioittami-
nen, 237

välttämätöntä Jumalan valtakun-
nan rakentamiseksi, 233–235

U

Usko

määritelmä, 157–158

osoitetaan teoilla, 158

vahvistuu, kun pidämme liitot,
161–162

välttämätöntä Jumalan työssä,
159–160

V

Vanhemmat. *Ks. myös* Lapset;
Perhe.

isien ja äitien roolit, 172–174

ovat velvollisia opettamaan

lapsiaan rukoilemaan, 115

ovat velvollisia opettamaan

lapsiaan sanoin ja esimerkin

avulla, 169–171

saaneet etuoikeuden pitää

huolta taivaallisen Isän

henkilapsista, 168–169

Vastoinkäymiset. *Ks.* Vastustus;
Koettelemukset.

Vastustus. *Ks. myös*

Koettelemukset.

totuuden, ei pääse voitolle,

226–228

valmistaa meitä selestiseen

kirkkauteen, 225–226

Velka, 240

Viisauden sana, 31

W

Woodruff, Aphek (isä)

on esimerkkinä nuhteettomuus-
desta ja ahkeruudesta,

XVII–XVIII

W:n kaste, 92–93

Woodruff, Azmon (veli), kastetaan
samana päivänä kuin Wilford,

XVIII, 38

Woodruff, Azubah Hart (äitipuoli)

menee naimisiin Wilfordin isän

kanssa, XVII

opettaa Wilfordille evankeliumia,

XVIII

- Woodruff, Beulah Thompson (äiti)
 Wilford Woodruff huolehtii siitä,
 että temppeilyö tehdään W:n
 puolesta, 191–192
 W:n kuolema, XVII, 191
- Woodruff, Phoebe Whittemore
 Carter (vaimo)
 herätetään kuolleista pappeuden
 voimalla, 165–166
 kertoo aviomielle tyttären
 kuolemasta, 77, 79–80
 tukee miestään kirkon tehtävissä,
 166–167
- Woodruff, Sarah Emma (Wilford
 Woodruffin tytär), W:n kuolema,
 77, 79–80
- Woodruff, Wilford jr (poika), 77,
 79
- Woodruff, Wilford
 antaa poninsa Brigham
 Youngille, 201
 auttaa pyhiä kokoontumaan,
 XXV, XXVII
 etsii tosi kirkkoa, XX–XXI, 1–3,
 36–38
 herättää vaimonsa Phoben
 kuolleista pappeuden voimalla,
 165–166
 historioitsijana, XXVIII
 joutui tapaturmiin, XVIII–XX
 kastaa isänsä ja isänsä perhekun-
 nan, 92–93
 kirkon presidenttinä,
 XXXI–XXXIV
 kokee vastoinkäymisiä, 223–225
 kumoaa erään miehen sovituk-
 sen vastaiset saarnat, 67–69
 kutsutaan kahdentoista kooru-
 miin, XXV, 143
 kutsutaan palvelemaan lähetys-
 työssä Englannissa, 90
- lähetyssaarnaajana, XXII–XXV,
 90–92, 94–95, 103, 111, 119,
 155, 157, 167, 177, 212–213,
 223–225
 näkee temppeilin ensimmäisen
 kerran, 179
 osallistuu pyhien kirjoitusten
 julkaisemiseen, 119–120
 osallistuu temppeilin kulmakiven
 laskemiseen Far Westissä
 Missouriissa, 143–146
 pelastuu vaarallisesta myrskystä,
 223–225
 pelastuu vaarasta ensimmäisen
 lähetystyönsä aikana, 157
 pitää ahkerasta työstä, XVII,
 XXVIII–XXIX, 233–234
 pysyy uskollisena muiden
 luopuessa, 14
 rakastaa perhettään, XVII–XVIII
 rukoilee muiden kanssa myrskyn
 loppumista, 111–113
 rukoilee voimaa jatkaa lähetys-
 työtä, 111
 saa innoitusta opettaa muita
 tavoittelemaan Henkeä, 59
 saa innoitusta pelastaa pyhät
 turmasta, XXVII
 saa innoitusta siirtää perheensä
 rattaat, 48
 saa kuulla tyttärensä kuolemasta,
 77, 79–80
 saa näyn Suolajärven temppe-
 listä, 179
 saa ohjeita Brigham Youngilta
 näyissä, 47, 179
 saa opetusta Robert Masonilta,
 1–2
 saa temppeeliendaumentin
 Joseph Smithiltä,
 XXXII–XXXIII, 20, 179

saa tietoa temppeilyöstä
 kuolleiden puolesta, 191
 saarnaa evankeliumia John
 Benbow'lle ja tämän perheelle,
 90–92
 Siionin leirikunnassa, 139–143
 takaa Opin ja liittojen tekijänoi-
 keudet Englannissa, 119
 tapaa Joseph Smithin, 13–14
 tekee temppeilyötä Robert
 Masonin puolesta, 3
 tekee temppeilyötä tuhansien
 sukulaistensa puolesta,
 191–192, 197–198
 tutkii pyhiä kirjoituksia nuorena,
 36
 vaeltaa pioneerien kanssa
 Suolajärven laaksoon, XXVII,
 149–152
 vihkii Mantin temppeilin, 179
 vihkii Suolajärven temppeilin,
 179
 W:n ensimmäinen lähetystyö-
 kutsu, 90, 155, 157
 W:n henkilökohtainen valmis-
 tautuminen toiseen tulemiseen,
 258–259
 W:n kaste ja konfirmointi, 38
 W:n kiinnostus temppeilyöhön,
 177–180
 W:n kuolema, XXXVII
 W:n kääntyminen, 2–3, 36–39
 W:n lapsuus, XVII–XX
 W:n nöyryys, 103
 W:n päiväkirjat, XXIX, 129–132
 W:n tuntemukset kirkon kutsu-
 muksista, 103
 äänittää todistuksensa, 14

Y

Ykseys
 jumaluuden jäsenten kesken,
 247–248
 kirkossa, 248–255
 opetuksessa, 251–252
 perheissä, 249, 252–254
 rakkaudessa toisiamme kohtaan,
 253–255
 sakramentin nauttimisen kautta,
 255
 selestisessä valtakunnassa, 248
 Ylpeys, 106–108. *Ks. myös*
 Nöyryys.
 Ylösousemus, 81–85
 Young, Brigham
 antaa hevosvaljakon Wilford
 Woodruffille, 201
 johtaa apostolit laskemaan
 temppeilin kulmakiven Far
 Westissä Missourissa, 143–146
 ohjaa Wilford Woodruffia näyssä,
 47, 179
 opettaa, ettei ajallista ja hengel-
 listä työtä voi erottaa toisistaan,
 234
 puhuu temppeilyön tärkeydestä,
 194, 197
 saapuu Wilford Woodruffin
 vaunuissa Suolajärven laak-
 soon, XXVII, 150
 valitsee Suolajärven temppeilin
 tontin, 151, 179
 Y:llä oli aina ilmoituksen henki,
 204

Ä

Äidit, 173–174

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

